

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Tiba István,
Tordai Bence, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	9963
Megemlékezés a magyar szabadság napjáról.....	9963
Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése.....	9964
Időkeret ismertetése:	
Dr. Tiba István jegyző.....	9964
Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	9965
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke.....	9976
Dr. Kovács Árpád , a Költségvetési Tanács elnöke.....	9985
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9993
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9998
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	10002
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	10012
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	10019
Gyurcsány Ferenc , a DK képviselőcsoportja részéről.....	10026
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	10034
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	10038
Szabó Tímea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	10043
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	10047
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	10051
Farkas Félix , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	10056
Bósz Anett (független).....	10058
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	10063
Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	10064
Magyar Zoltán (Jobbik).....	10067
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	10071
Korózs Lajos (MSZP).....	10078
Hubay György (Fidesz).....	10083
Varju László (DK).....	10088
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10092
Földi László (KDNP).....	10097
Demeter Márta (LMP).....	10101
Dr. Apáti István (független).....	10108
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	10110
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	10111
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	10116
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10121
Pócs János (Fidesz).....	10123
Molnár Gyula (MSZP).....	10126
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10134
Dr. Kállai Mária (Fidesz).....	10136
Demeter Márta (LMP).....	10140
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	10141
Tessely Zoltán (Fidesz).....	10142
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	10143
Boldog István (Fidesz).....	10148
Bana Tibor (Jobbik).....	10152
Boldog István (Fidesz).....	10156
Dr. Pócs László (Fidesz).....	10156
Bencsik János (Jobbik).....	10159
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10164
Nagy Csaba (Fidesz).....	10166
Vécsey László (Fidesz).....	10167
Dr. Bajkai István (Fidesz).....	10170
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz).....	10174

F Kovács Sándor (Fidesz).....	10178
Tordai Bence (Párbeszéd).....	10181
Boldog István (Fidesz)	10182
Tordai Bence (Párbeszéd).....	10183
Boldog István (Fidesz)	10184
Az ülésnap bezárása	10186

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. HORVÁTH ILDIKÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, GYÖRGY LÁSZLÓ államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, WEINGARTNER BALÁZS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, TALLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének
3. ülésnapja
2019. június 19-én, szerdán
(8.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Varga László)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének 3. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Az elkövetkezőkben két olyan júniusi napra szeretném ráirányítani a figyelmüket, amelyek kiemelkedő jelentőségűek a szabadságszerető magyar nemzet naptárában.

18 esztendővel ezelőtt, 2001 májusában fogadta el az Országgyűlés a 2001. évi XVII. törvényt az ország szabadsága visszaszerzésének jelentőségéről és a magyar szabadság napjáról. Ennek rendelkezései - az utolsó idegen megszálló katona hazánkából történt eltávozása napjának emlékezetére - június 19-ét nemzeti emléknapká; a kivívott szabadság tiszteletére pedig június hónap utolsó szombatját - amely idén 29-ére esik - **a magyar szabadság napjává nyilvánították**.

A második világháború befejezéséhez jelentős áldozatokat hozó szovjet hadsereg eleinte felszabadítóként, a további évtizedekben pedig a nagyhatalmak megállapodásán alapuló megosztott Európa keleti felének megszállójaként volt jelen Magyarországon is. (Zaj. - Az elnök csenget.) A hazánkban állomásozó hadseregcsoporthoz ideiglenes státusza belülről nézve örökre tűnt, ennek ellenére a magyar nemzet bátor képviselői felléptek ittlétük ellen 1956-ban, majd a '70-es, '80-as évek ellenzéki mozgalmában is.

1989-ben a történelem kereke jó irányba fordult, a kedvező nemzetközi események lehetővé tették teljes szabadságunk és jogállamiságunk kereteinek megteremtését. Magyarországot 1989. április 25-én hagyta el az első szovjet alakulat. A teljes csapatkivonásról szóló kétoldali tárgyalások 1990 elején lezajlottak, amelyek eredményeképpen az azt követő 15 hónapban nagy mennyiségű hadianyag, katonai felszerelés és nem utolsósorban katonai személyi állomány hagyta el az országot.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1991. június 19-én Viktor Silov altábornagy személyében az utolsó szovjet katona is átlépte az országhatárt. Ezzel közel fél évszázados álmunk valósult meg: 1944. március 19. óta először nem állomásozott Magyarország területén megszálló idegen haderő.

Ettől a naptól kezdve a magyar nép önállóságát visszakapva, szabadon, külső katonai fenyegetettség nélkül dönthet saját sorsáról. Emelt fővel vallhatja magáénak az évszázadok során fellobbant forradalmak és szabadságharcok örökségét. A költő szavaival:

szabadság csak ott van, ahol szavát megértve meghalni tudnak, és élni mernek érte.

Erre emlékezzünk ezen a két júniusi napon. Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése. A törvényjavaslat T/6322. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/6322/4. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László elnök urat, az Állami Számvevőszék elnökét és Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét. (Taps.)

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el Törvényalkotási bizottság jogkörében.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását.

Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását, valamint a vita fontosabb szabályait.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 12 órás időkeret megosztása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 247 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 113 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 97 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 77 perc, a DK képviselőcsoportjának 58 perc, az LMP képviselőcsoportjának 53 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 50 perc, a független képviselőknek pedig 25 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülénapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette.

(8.10)

Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani, egyenként hétperces időkeretben.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló felszólalására szerdán, csütörtökön és pénteken 20-20 percben,

összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Köszönöm, Tiba István jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában a mai napon az előterjesztői nyitóbeszédre 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a képviselőcsoportok vezérszónoklataira 30-30 perces időkeretben, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló felszólalására 20 perces időkeretben; majd az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására, majd a további képviselői felszólalásokra az egyes frakciók időkeretének mértékéig lesz lehetőség. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 40 perces időkeretben. Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megtiszteltetés számomra, hogy hatodik alkalommal nyújthatom be önöknek a költségvetési tervezetet, ezúttal a 2020. évre vonatkozót. Az elmúlt év tervezési gyakorlatát mindig az adottságok és lehetőségek számbavétele, a józan megfontolás és óvatosság, az ország és a nemzet céljainak elérése vezette.

Ennek köszönhetjük, hogy az elmúlt években a magyar gazdaságot olyan pályára tudtuk állítani, amely folyamatosan növekvő volt, növelni tudtuk a munkahelyek számát, az emberek érezhették, hogy a bérek, keresetek folyamatosan nőnek, és mindemellett a felhalmozott örökséget, a súlyos adósságállományt jelentősen tudtuk csökkenteni.

A kormányzat most is a kétszer kettő világos és közérthető logikájával nyújtja be tervezetét. Csökkenteni akarjuk az adókat, az államadósságot, növelni a béreket, a beruházásokat, a munkahelyeket, mindezek számát. Teljes foglalkoztatottságra törekszünk, ahol aki akar, munkát talál magának.

Tisztelt Ház! A 2020. évi költségvetés a családok támogatásának költségvetése, amelynek fókuszában a családvédelmi akcióterv végrehajtása áll. A kormány olyan költségvetést nyújtott be az Országgyűlés elé, amely elsősorban a családoknak, a gyermeket vállalóknak és nevelőknek nyújt segítséget és biztonságot. Célunk, hogy Magyarország családbarát hely legyen; a kormány számára továbbra is a gyermek az első.

A költségvetés másik hangsúlyos eleme a gazdaságvédelmi akcióterv forrásainak biztosítása. Ezek célja, hogy megvédje a magyar gazdaság eddigi eredményeit, a lassuló európai és világgazdasági környezetben is meg tudjuk tartani az uniós átlag fölötti növekedési ütemünket. Mindehhez Magyarországnak biztonságos országnak kell maradnia, ami a gyarapodás további előfeltétele.

A tavaszi költségvetési tervezés az elmúlt években már számtalanszor bizonyított. Ez az ötödik olyan esztendő, amely kellő felkészülési időt, közel fél évet biztosít mindenkinek arra, hogy megismerje a következő év kormányzati intézkedéseit, és ezáltal a családok, valamint a vállalkozások is előre tervezhessenek a saját életükben, működésükben, a pénzügyi-gazdasági szabályozási környezet nyújtotta adottságok és előnyök figyelembevételével.

Magyarország fejlődésének alapja az erős társadalom, ezért a családok megerősítése olyan nemzetstratégiai cél, aminek megvalósítását a magyar gazdaság nemzetközi téren is elismert teljesítménye és a 2010 óta elért érdemi eredményei minden eddiginél nagyobb mértékben támogatnak. A népesedési fordulat elérését célzó családvédelmi intézkedések minden korábbinál meghaladó mértékben segítik a fiatalok családalapítási, gyermekvállalási és otthonteremtési terveinek megvalósítását. Emellett érvényre juttatják a nagycsaládosok erőfeszítéseinek elismerését, hozzá tudnak járulni a magyar kistelepülések megerősödéséhez és hazánk népességének növeléséhez.

A magyar gazdaság teljesítménye az elmúlt években felülmúlta az újonnan csatlakozott uniós tagállamok többségét, egyben érdemben meghaladta az Európai Unió átlagát is, aminek eredményeként gyorsult az a felzárkózási folyamat, amellyel szeretnénk közelebb kerülni az Európai Unió fejlettebb országaihoz.

Ugyanakkor Magyarország, hazánk nem egy sziget az óceán közepén, távol mindentől, minden gazdasági folyamattól. A világgazdasági lendület visszaeséséből érezhetően veszélyek fakadnak, amelyekkel nekünk is számolni kell. A nemzetközi pénzügyi folyamatok és a reálgazdasági kockázatok kezelését, valamint a magyar gazdaság eredményeinek védelmét hivatott szolgálni a gazdaságvédelmi akcióterv. Ez a külső környezet lanyhulása mellett hosszú távon biztosíthatja az Európai Unió átlagát 2 százalékponttal meghaladó, reményeink szerint a következő évben is 4 százalék körüli gazdasági növekedés fenntartását. A gazdaság védelme mellett a magyar nemzeti értékek és szuverenitásunk megőrzése is kiemelt fontosságú ahhoz, hogy hazánk minden tekintetben erős, biztonságos, családbarát ország maradjon. A kormány ezért továbbra is erőteljesen fellép az Európát fenyegető bevándorlással, az azzal járó terrorveszéllyel, illetve a közbiztonságot érintő hátrányos következményekkel szemben.

(8.20)

Tisztelt Ház! A magyar családok védelme, a gazdaság megerősítése és a biztonság fenntartása nem épülhet eladósodásra. Láttuk, hogy milyen volt az a korszak - különösen a Gyurcsány és Bajnai miniszterelnökök által vezetett időszak -, amikor az ország eladósodott és csődközeli állapotba kerültünk; nem beszélve arról, hogy milyen tragédiákat okozott a családok számára.

2010 óta egy olyan növekedési pályát céloztunk meg, amely egyszerre kívánja ezeket a kockázatokat leépíteni, ugyanakkor meg kívánja teremteni egy olyan folyamatos bővülés forrását, amelyik lehetővé teszi nemzeti céljaink elérését. 2020-ban összességében 2200 milliárd forint áll majd rendelkezésre a családok támogatására, a családvédelmi akcióterv intézkedéseinek végrehajtására. Mintegy 500 milliárd forint szolgálja a gazdaságvédelmi akcióterv keretében a vállalkozások növekedésének ösztönzését és a hitel-lehetőségeink bővítését. Ezen túlmenően arra is törekedtünk, hogy folytatódjon az adócsökkentés politikája, tehát az adók - a tegnap elkezdett vitának megfelelően - tovább fognak csökkenni, az adórendszer pedig egyszerűbbé kívánjuk tenni. Mindezek felett pedig szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar emberek biztonságát továbbra is növekvő forrással fogjuk garantálni.

Tisztelt Ház! A magyar gazdaság az elmúlt években egy dinamikus növekedési pályára került, átlagosan közel 4 százalékos ütemben bővült. A bruttó hazai össztermék tavaly is közel 5 százalékkal, 4,9 százalékkal növekedett, az idei év első negyedében pedig 5,3 százalékkal növekedtünk. Halkan jegyzem meg, hogy ezzel a növekedéssel az első helyen vagyunk az európai uniós rangsorban, három és félszeresen haladta meg a magyar gazdaság növekedése az Európai Unió átlagos növekedését. Mindezt úgy tudtuk elérni, hogy a külső piacainkon érezhető a lassulás folyamata, és közben arra is törekedtünk, hogy ne csak a gazdaság növekedjen és több munkahely teremdjön, a bérek és keresetek pedig folyamatosan nőjenek, hanem az államadósság mértékét is csökkentjük, és ezt a gazdasági növekedést ne hitelfelvétel táplálja, mint a 2000-es évek második felében.

Azt gondolom, hogy a foglalkoztatás területén elért eredmények önmagukért beszélnek. 3,7 millió ember dolgozott 2010-ben, ma közel 4,5 millióan dolgoznak Magyarországon, amire a rendszerváltozás óta nem volt példa. A 2010-ben kitűzött 1 millió új munkahelyből az elmúlt nyolc év alatt már több mint 820 ezer megvalósult. Emellett kedvezően alakult a foglalkoztatás szerkezete is, hiszen az új munkahelyek nem az állami szférában, hanem döntő módon a hazai versenyszférában jöttek létre, a közfoglalkoztatottak számának jelentős csökkentése mellett. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliségi ráta is alacsony szintre, 3,5 százalékra mérséklődött, ami a negyedik legkedvezőbb adat az Európai Unió 28 tagországa közül. Magyarország tehát a foglalkoztatásra tette a hangsúlyt 2010 után, és ez a gazdaságpolitika eredményeként hozott.

Ennek köszönhető az is, hogy 2016 novemberében a szociális partnerekkel, munkaadókkal, munkavállalókkal meg tudtunk állapodni arról, hogy a következő hat évben, 2016-tól kezdődően egy bérnövekedési és adó-közteher csökkentési programot fogunk megvalósítani. Ennek volt köszönhető az, amit már önök is támogattak az elmúlt napokban, a szociális hozzájárulási adó mértékének újabb 2 százalékpontos

csökkentése. Nőtt a minimálbér, a garantált bérminimum összege, és jelentősen mérséklődtek a munkáltatói terhek. Ez adott teret a munkaadók számára a magasabb bérnövekedés biztosításához is. Az átlagkeresetek 2018-ban több mint 11 százalékkal növekedtek a megelőző évhez képest. Ez, ha valaki átszámítja, azt jelenti, hogy lényegében egy év alatt plusz egyhavi fizetéssel nőtt az emberek reáljövedelme a magyar gazdaságban.

A gazdaságvédelmi akcióterv keretében júliusban megvalósuló újabb járulékcsökkentés eredményeként idén és jövőre is a bérek uniós átlagot meghaladó növekedése jellemezheti majd a magyar gazdaságot. Ezen túlmenően az Unióban legalacsonyabbnak számító 9 százalékos társaságiadó-kulcs is érdemben járult hozzá ahhoz, hogy 2018 során több mint 10 700 milliárd forint értékű magángazdasági és költségvetési fejlesztés valósuljon meg Magyarországon. Itt is csak utalni szeretnék arra, hogy ez a beruházási aktivitás, amely 16 százalékkal bővült egy év alatt, azt eredményezte, hogy hazánk beruházási rátája 25 százalék fölé ugrott, ami a második legmagasabb adat az Unió rangsorában. 2019-ben és 2020-ban ez a beruházási ráta még magasabb is lehet.

A gazdaság erősödése tehát mindenki számára kézzelfogható és a mindennapokban is megtapasztalható, hiszen a háztartások jövedelmi helyzetének a javulásával több pénz tud maradni a családoknál, ami a kiskereskedelmi forgalom hat éve tartó töretlen bővülésében is megjelenik. Szeretnék itt is utalni arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy 1990 óta nem volt olyan időszak a magyar gazdaságban, amikor hat éven keresztül folyamatosan nőtt volna a kiskereskedelmi forgalom, tehát a lakossági fogyasztás.

Tisztelt Ház! Melyek az alapszámaink, mire épül a benyújtott költségvetés? Magyarország belső erőforrásait és erőteljes bővülési képességét alapul véve és szem előtt tartva a nemzetközi környezetből fakadó kihívásokat, jövőre továbbra is egy dinamikus, 4 százalékos körüli növekedéssel számolunk, egy mérsékelt, 2,8 százalékos inflációval, minden korábbinál alacsonyabb, 1 százalékos hiányt tervezünk, a külső kockázatok kivédésére pedig a bruttó hazai össztermék 1 százalékát kitevő biztonsági tartalékot fogunk javasolni az önök számára.

A költségvetési egyensúly megteremtése érdekében tett lépéseink az elmúlt években eredményesek voltak, hiszen 2012 óta a hiány stabilan 3 százalék alatt teljesül. Tavaly a kormányzati szektor hiánya a tervezettnél is kedvezőbben alakult, a bruttó hazai termék 2,2 százalékát tette ki. Mindemellett továbbra is mérsékelni szeretnénk az államadósságot, az uniós módszertan szerinti adósságmutató jövőre 66 százalékra csökkenhet.

Itt is csak emlékeztetnék arra, hogy amikor a kormányzati munkát megkezdtük 2010-ben, ez még 83 százalék volt. Éppen ellentétesen haladunk az Európai Unió átlagos gyakorlatával, az államadósság mértékét jelentősen csökkentettük, és az elfogadott Alaptörvényünk szerint járunk el, amikor olyan költségvetést

nyújtunk be az önök számára, amelyik tovább kívánja ezt a szintet csökkenteni.

Az adósságráta csökkentése mellett a korábbiaknál is hangsúlyosabb célkitűzés, hogy az államadósságot lehetőség szerint ne külső, tehát külföldi forrásokból, hanem hazai finanszírozásból oldjuk meg. A hiány- és adósságcsökkentés teljesíthetőségét, a kormányzati célkitűzések megvalósítását garantálja az előrelátó és konzervatív tervezési elvekre épülő fegyelmezett pénzügypolitika folytatása. A 2020-as költségvetés, ugyanúgy, mint az elmúlt években, egy nullszaldós működési költségvetéssel készült, vagyis a közszolgáltatások költségét az állam továbbra is a működési bevételeiből fogja finanszírozni. Emellett évről évre mégis többet fordítunk a családok támogatására, az oktatás fejlesztésére, az egészségügy korszerűsítésére, a nyugdíjasok életszínvonalának emelésére, a biztonság fenntartására és az államháztartás bérrendezéseire is.

Szeretném leszögezni és hangsúlyozni, hogy 2019-hez képest minden kiemelt terület több forrással gazdálkodhat jövőre. Megismétlem: minden terület több forrással gazdálkodhat jövőre. Ez azt jelenti, hogy a családok támogatására 224 milliárd forinttal, az oktatásra 48 milliárd forinttal, az egészségügyre 184 milliárd forinttal, a nyugdíjakra 136 milliárd forinttal, az állami szférában dolgozók bérére 238 milliárd forinttal, a védelmi és a rendvédelmi kiadásokra pedig 174 milliárd forinttal fog magasabb összeg jutni, mint idén. Ha 2010-hez viszonyítanám ezeket az összegeket, akkor pedig azt tudom önöknek mondani, hogy a családok támogatására ma 1300 milliárd forinttal fordítunk többet, mint akkor, az oktatásra 600 milliárd forinttal, az egészségügyre 700 milliárd forinttal, a nyugdíjakra 830 milliárddal, a bérekre 1500 milliárddal, a védelmi kiadásokra pedig közel 800 milliárd forinttal költünk többet. Tehát jól érzékelhető az, hogy az elmúlt években a kormányzat egy olyan összetett gazdaságpolitikát tudott megvalósítani, amikor eladósodás nélkül, privatizáció nélkül tudtunk gazdasági növekedést teremteni, több munkahelyet létrehozni, és mellette a nemzetpolitikailag fontos céljainkra is többet fordítani.

(8.30)

Tisztelt Ház! A magyar családok megerősítését, a gyermeknevelés és a gyermekvállalás ösztönzését szolgáló költségvetési források aránya európai viszonylatban is példaértékű. Ezt támasztja alá, hogy a bruttó nemzeti össztermékhez képest már ma is hazánkban a legmagasabb a családtámogatások aránya, 2020-tól pedig életbe lép a családvédelmi akcióterv összes intézkedése, így jövőre minden korábbiánál több forrást fogunk fordítani a gyermeket nevelő családokra.

Az egyes intézkedések közül jelentős forrás jut a babaváró támogatásra, a családi otthonteremtési ked-

vezményes hitelek bővítésére, többgyermekesek jelzáloghitelének átvállalására, az autótvásárlási programra, a bölcsődefejlesztésekre és -építésekre, a nagyszülői gyed bevezetésére és a négygyermekes anyák személyijövedelemadó-mentességére.

Mindezek mellett számos további intézkedés is segíti a családok megerősítését, mint például az, hogy az Európában is kedvező, 15 százalékos személyijövedelemadó-kulcsnak és egyedülálló családi adórendszernek köszönhetően mára mintegy egymillió család gazdálkodhat több pénzből. Az otthonápolást végzők erőfeszítéseinek elismeréseként tovább emelkedik az önellátásra képtelen hozzátartozójukat otthon ápolók ápolási és gyermekek otthongondozási díja. Teljes körűvé válik a tankönyvellátás ingyenessége a 2020-21-es tanévtől azzal, hogy már a 10-12. évfolyamosok és a 13-16. szakképzési évfolyamok tanulói is ingyen kapják majd meg a tankönyveket. 2020-tól évi 166 600 forintra növekszik a hallgatói normatíva összege, ami hozzá fog járulni a hallgatók és szüleik felsőoktatási tanulmányokkal összefüggő anyagi terheinek az enyhítéséhez.

A kormány célja továbbra is az, hogy lehetőleg minden család saját otthonhoz juthasson. Ennek érdekében az otthonteremtési program folytatására is több forrást szánunk a következő évben, körülbelül 300 milliárd forint fog erre a célra jutni.

Mindezen intézkedések - amellet, hogy segítik a családok megerősödését, és kedvező hatást gyakorolnak a népesedési folyamatok alakulására - jelentősen támogatják Magyarország gazdasági bővülését. Nem arról van szó tehát, hogy a növekedésből áldozunk fel valamit a népesedési folyamatok megfordítására, hanem úgy gondoljuk, hogy a kettő szoros összefüggésben van egymással, hiszen a következő generációknak kell majd létrehozniuk azt a gazdasági növekedést, amelynek a kereteit, a feltételeit mi is most alakítjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint már említettem, a lendületes, 4 százalék körüli gazdasági növekedés fenntartása érdekében a költségvetés stabilitásának megőrzése mellett szükséges tovább erősítenünk a hazai bővülést lehetővé tevő folyamatokat. Éppen ezért a jövő évi büdzsé a családok támogatása mellett az eddig elért gazdasági eredményeink megvédéséről és a folytatódó adócsökkentésekről is szól. Ennek keretében a gazdaságvédelmi akcióterv néhány pontját szeretném megemlíteni.

Egyrészt a kormány célja a munkát terhelő adók fokozatos csökkentése, és ennek újabb lépéseként 2019. július 1-jével 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken majd a szociális hozzájárulási adó kulcsa. Érthetetlen számomra, hogy a Párbeszéd frakciója és egy DK-s képviselő ebben mit talált nem támogatandónak, azt gondolom, ezzel jelentősen tudjuk segíteni a magyarországi vállalkozások, munkaadók lehetőségeit. Ezáltal csak 2019-ben már 144 milliárd forintot, 2020-ban pedig további 156 milliárd forintot fogunk ott hagyni a vállalkozásoknál annak érdekében, hogy

beruházzanak, fejlesszenek vagy éppen bért növeljenek, bért emeljenek.

A kisvállalkozásokat segítő kormányzati intézkedések részeként jövőre 13-ról 12 százalékra mérsékeljük tovább a kisvállalati adó, az úgynevezett kiva mértékét. Az adócsökkentés 40 ezer magyar kisvállalkozást érint, és 5 milliárd forinttal támogatja ezeknek a vállalkozásoknak a működését.

Az adórendszer egyszerűsítése érdekében megszüntetjük jövőre az egyszerűsített vállalkozói adót, mivel a két kisvállalkozói adó, a kata és a kiva teljes egészében kedvezőbb adózási formát kínál a kisvállalkozásoknak. Jól látható, hogy az elmúlt években egyre inkább ezt választották a hazai kisvállalkozások.

A 100 millió forint éves árbevétel feletti vállalkozásoknak jövőre már nem kell adóelőleg-feltöltési kötelezettséget teljesíteniük, tehát a társasági adó, az innovációs járulékok, valamint az energiaeellátók jövedelemadója esetén nem kell december végén adóelőleg-feltöltést végezni, hanem csak a májusi adóbevalláskor kell az adót megfizetni. Ez azt jelenti egyébként, hogy azt az előző évi adót, amit a központi költségvetésnek kellene befizetni, a vállalkozás még öt hónapon keresztül használhatja.

A kormány a piac további bővülésének elősegítése érdekében döntött a reklámadó felfüggesztéséről, s mivel a magyar gazdaság egyik kiemelt szektora a turizmus, 18 százalékról 5 százalékra mérséklődik a kereskedelmiszálláshely-szolgáltatás áfakulcsa. Azt gondolom, hogy ez is egy nagyon komoly és jelentős segítség lesz az idegenforgalmi ágazat következő évekbeli fejlesztéséhez.

2020. január 1-jétől áfa-visszatérítési támogatás vehető igénybe majd kistélepléseken. Amennyiben új lakóépület építése, használt lakóingatlan felújítása vagy bővítése történik meg, akkor 5 millió forint összeghatárig ez az összeg visszaigényelhető ebből a vásárlásból vagy építkezésből. Támogatjuk a munkásszállók kialakításának a kibővítését, idén ősztől már nemcsak az önkormányzatoknak, hanem magántulajdonú vállalkozásoknak is lehetősége nyílik arra, hogy munkásszállás-építési vagy -felújítási támogatást vegyenek igénybe.

A beruházásösztönző lépések jegyében pedig 500 millió forintról folyamatosan fogjuk csökkenteni a fejlesztési célú adókedvezmény igénybevételének a lehetőségét egészen addig, amíg kisvállalkozásnál 50 millió forint, közepes vállalkozásnál pedig 100 millió forint lesz ez az összeghatár.

Megnöveljük a különböző garanciaalapokat. 10 milliárd forinttal fogjuk növelni a Garantiqa Hitelgarancia Zrt. tőkéjét - ez már szerepel a benyújtott költségvetésitörvény-javaslatban -, 5 milliárd forinttal pedig a mezőgazdasági ágazat hatékonyabb fejlesztését kívánjuk szolgálni azzal, hogy az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány tőkéjét növeljük. Emellett a mezőgazdasági területen 2020-tól évi 17 milliárd forint öntözési célú plusz költségvetési forrás szolgálja a magyar agráriumban rejlő lehetőségek

hatékonyabb és biztonságosabb kiaknázását. Magyarországnak igenis célja kell legyen, hogy legalább olyan öntözési szintet érjen el, mint az Európai Unió átlaga, ehhez pedig ezen a területen is fejleszteni és beruházni kell.

Annak érdekében pedig, hogy minél eredményesebb és minél több kutatás valósuljon meg Magyarországon, 32 milliárd forint többletforrás garantálja a következő évben a kutatás-fejlesztés támogatását, ez tehát 150 milliárd forint fölé fog emelkedni.

Végül, de nem utolsósorban a gazdaságvédelmi intézkedések között két hete elindítottuk a magyar állampapír egy új formáját, amely jelentősen segítette, segíteni fogja azoknak a családoknak a megtakarítását, amelyek biztonságos és adómentes formát keresnek. Nagyon bízom benne, hogy a következő hetekben is folytatódni fog majd az ilyen típusú állampapír vásárlása a lakosság részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv mellett felhívjam a figyelmet még néhány további intézkedésre, amely szerepel ebben a költségvetésben. A vidék vonzerejének erősítése, a területi egyenlőtlenségek csökkentése és a kistélepléseken élő emberek életminőségének a javítása érdekében a „Magyar falu” program keretében folytatni fog az ötezer fő alatti lakosságszámú kistéleplések megközelíthetőségének a javítása, tehát ezeken a telepelepeken folytatni fogjuk a közutak és a közlekedési célú létesítmények felújítását.

Folytatódni fog a vidéki nagyvárosok modernizációját és versenyképességét erősítő, a kulturális vonzerejüket növelő és a vidéken élő magyar emberek életminőségét javító „Modern városok” program végrehajtása is. 2015-ben indult ez a program, körülbelül 4000 milliárd forint fejlesztés valósul meg ennek a programnak a keretében a 23 megyei jogú városban, ezt a következő évben is folytatni fogjuk.

Az infrastruktúra-fejlesztési program keretében folytatjuk az autópályák országhatárig való elvezetését, a régióközpontoknak pedig a gyorsforgalmi úthálózatba történő bekapcsolását, a térségi fejlesztési elemekre különböző közútfejlesztési programok, javaslatok szerepelnek.

(8.40)

A ma mintegy 1400 kilométeres magyar gyorsforgalmi hálózat teljes hossza az előttünk álló időszokban 2000 kilométer fölé nő. A hazai sztrádák nemzetközi hálózatba kapcsolódó, európai színvonalú hozzáférést biztosítanak majd az autósoknak és a fuvarozóknak. Az uniós társfinanszírozású vasúti projektek mellett, a Budapest-Belgrád vasútvonal magyarországi szakaszának fejlesztésén felül, hazai költségvetési forrásból folytatódhatnak egyes vasúti beruházások, így például Békéscsaba, Hódmezővásárhely, Szeged, Szabadka térsége elővárosi közlekedésének a fejlesztése, a Közép-Duna menti térség vasúti

felújításai, és a debreceni északnyugati gazdasági övezet kialakításával összefüggő vasúti fejlesztések szerepelnek szintén ebben a tervezetben.

A teljes foglalkoztatás elérése érdekében kormányzati cél a munkaerő-tartalékok mozgósítása azért, hogy többek között a pályakezdők, a jelenleg inaktívak vagy a közfoglalkoztatottak minél nagyobb számban lépjenek be vagy térjenek vissza a munka világába. Ezt segíti a szakképzési rendszer megújítása, valamint az idegennyelvi oktatás módszertanának a fejlesztése.

Ismert önök számára, a kormány döntést hozott arról, hogy az idegennyelvi stratégia részeként a 2019-2020. tanévtől kezdve lehetőség nyílik a gimnáziumi és szakgimnáziumi 9. és 11. évfolyamos tanulók célnyelvi országokba történő kétéves kiutazására iskolai keretben, csoportos vagy egyéni pályázat révén. A versenyképes munkaerőpiaci kínálat egyik fontos tényezője ugyanis a megfelelően képzett és elismert munkaerő, ennek érdekében a szükséges teljes éves forrást is biztosítjuk 2020-ra. Mindezek mellett kiemelt célunk, hogy a bérek továbbra is növekedjenek annak érdekében, hogy aki akar és tud, az dolgozhasson, és a munkájából egyre jobban, egyre biztonságosabban tudjon megélni.

Tisztelt Ház! Összefoglalva, Magyarország belső növekedési motorjai stabilak, a gazdaság bővülési képességére a külső környezet változása jelenthet csak kockázatot. Előre tekintve láthatóak ugyanis annak a jelei - például a német gazdaság lassulásából, a brexit körüli problémákból vagy a kereskedelmi konfliktusokból adódóan -, hogy az eddigiekhez képest alacsonyabb ütemű bővülési periódus köszönthet be külkereskedelmi partnereinknél, ami szűkítheti a magyar gazdaság mozgásterét. A külső kockázatokra felkészülve a konvergenciaprogramban foglaltakhoz képest is tovább kívánjuk erősíteni a költségvetés egyensúlyát. Ha nehezebb időszak jön, akkor általában az a szabály, hogy az egyensúlyi tényezőkre koncentrálunk elsősorban, és másodlagosan a növekedésre, tehát ennek érdekében a következő évi költségvetést úgy nyújtottuk be, hogy a korábban tervezett 1,5 százalékos uniós módszertan szerinti hiánycélnál kisebb, alacsonyabb, 1 százalékos költségvetési hiánnyal terveztük meg a dokumentumot, és ahogy említettem már az önök számára, a tartalékok összegét is nagyobbra húztuk, a bruttó hazai termék 1 százalékát teszi ki ez a tartalék.

Az óvatos és előrettekintő fiskális szemlélet megerősítése a 2020-as költségvetésben olyan kiszámítható környezetet és stabil költségvetési keretet teremt Magyarországon, ami a világgazdaság lanygulása mellett is garantálja a magyar emberek előrejutását, a családok támogatásának növelését, a vállalkozások fejlődését és többek között a béremelések folytatását 2020-at követően is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közszolgálati dolgozók munkájának elismerését az elmúlt években számos intézkedés erősítette, melyek jövőre is kiemelt hangsúlyt kapnak a költségvetésben. A kormány 2012

óta az ágazati sajátosságokat figyelembe vevő életpályák és bérintézkedések mentén rendezi a közszféra illetményhelyzetét. Ennek során átfogó életpályaprogramokat vezetett be például a pedagógusok, a rend- és honvédelmi hivatásosok, a kormánytisztviselők esetében, illetve egyéb olyan bérintézkedéseket hoztunk - ilyen például az egészségügy többlépcsős béremelése vagy az igazságügyi dolgozók illetményemlése -, amelyekre sort tudtunk keríteni. Az egészségügyi ágazatban korábban végrehajtott béremeléseken túl egy újabb, többlépcsős bérfelállítás valósul meg, aminek nyomán az egészségügyi szakdolgozók bére a 2018. évi bérukhoz képest 2022-re átlagosan 72 százalékkal emelkedik. A bérfelállítási program keretében az állami, helyi önkormányzati, egyházi vagy vállalati tevékenységet végző szervezet tulajdonában és fenntartásában álló védőnői szolgálatok által foglalkoztatott védőnők már az idei év közepétől az egészségügyi szakdolgozókkal azonos mértékű bérezésben részesülnek. Rendelkezésre áll a forrás továbbá a rendvédelmi, igazgatási alkalmazottak illetményének növelésére, a bölcsődei humán erőforrás anyagi elismerésére és a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti illetményemelés következő ütemére. Mindezeket túl a költségvetés számszakilag és szabályrendszerében is lehetőséget nyújt további ágazatokban egyéb bérrendezésekre 2020-ban.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a nyugdíjasok, nyugdíjak helyzetéről is. Az elmúlt években olyan gyakorlatot követtünk, hogy a nyugdíjasok is kedvezményezettjei legyenek a hazai gazdasági folyamatok alakulásának, hiszen évtizedeken át dolgoztak ezért az országért, és nevelték gyermekeiket. Az aktív dolgozók sikeréhez hozzájárult a mostani nyugdíjasok munkája, amit mindenképpen el kell ismerni. A kabinet 2010-ben azt az ígéretet ette, hogy évről évre megvédi a nyugdíjak reálértékét. Ennek köszönhetően 2010-2018 között a nyugdíjak közel 30 százalékkal, egészen pontosan 29,8 százalékkal nőttek, a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően pedig a vásárlóerejük több mint 10 százalékkal javult. A törvény tehát jövőre is garantálja az inflációkövető nyugdíjemelést, valamint a nyugdíjasok, az elmúlt évekhez hasonlóan, a gazdaság teljesítményének köszönhetően nyugdíjprémiumra is számíthatnak. Mindezek mellett biztosítjuk a nyugdíj mellett munkát vállalók jövedelmének szociális hozzájárulásiadó- és járulékmertességét is. Azt gondoljuk, hogy igen, az ő számukra is lehetőséget kell teremteni a munka világába való esetleges visszakapcsolódásra.

Tisztelt Ház! A 2014-2020-as uniós költségvetési ciklus tekintetében a kormány a hazánkat megillető európai uniós források célzott és hatékony felhasználását tűzte ki célul. Mindezzel összhangban 2018-ra az uniós támogatások döntő hányadát illetően a pályázatok lezárultak, a meghirdetett forráskeretekre a kedvezményezettek támogatási szerződésekkel rendelkeznek. 2019-től kezdődően a hangsúly ezeknek a projekteknek a megvalósítására, a kint lévő előlegek felhasználására helyeződik. Ezzel érhető el, hogy

2020-ban az uniós támogatások lehívása is fokozottabban haladjon előre. A strukturális, a vidékfejlesztési és a halászati, valamint az egyéb uniós támogatásokon keresztül közel 1700 milliárd forintot tervezzük kifizetni, és megközelítőleg 1500 milliárd forint uniós támogatás beérkezésével számolunk. A vissza nem térítendő támogatások mellett a korábbi pénzügyi időszakhoz képest nagyobb szerephez fognak jönni azok a pénzeszközök, amelyek többször ki helyezhetők, és hosszú távon nyújtanak biztos finanszírozási lehetőséget a vállalkozások fejlesztéséhez.

A helyi önkormányzatokról néhány mondatot. A helyi önkormányzatok feladat- és finanszírozási rendszere 2013-tól alapjaiban újult meg, az új, feladat alapú finanszírozás az elmúlt években bizonyította a hatékonyságát. A helyhatóságok feladatellátásához igazodó központi költségvetési források jövőre is maradéktalanul rendelkezésre állnak. Ezek főként a családok támogatásának helyi szinten biztosítandó alapjait jelentik, valamint a lakosság életszínvonalának a növelését szolgálják. Mivel a béremelési és adócsökkentési megállapodás az önkormányzatokat is érinti, a kormány a növelt bérek kifizetéséhez költségvetési támogatást nyújt. A minimálbér és a garantált bérminimum emeléseiből adódó illetménynövekedéshez a 2020-as költségvetés törvény-javaslat tartalmazza a szükséges fedezetet. Az önkormányzatokat az egyes ágazati feladataik után megillető támogatások összege pedig több mint 23 milliárd forinttal növekedett.

Szóltam már arról, hogy a gazdasági növekedéshez elengedhetetlen, hogy a vidéki települések támogatása és az egyre több helyben megvalósuló fejlesztés megtörténjen.

(8.50)

Ennek jegyében 2020-ban is a kormány támogatja a bölcsődék, minibölcsődék fejlesztését, a gyermekétkeztetést biztosító konyhák, étkezők, valamint egyéb önkormányzati feladatok megvalósítását. A gyermekétkeztetés - mint az önkormányzatok kötelező feladata - a működési és fejlesztési források bővülésének köszönhetően meghozta a kívánt eredményeket, egyre több, fejlett infrastruktúrával, berendezéssel rendelkező konyha biztosítja az egészséges táplálkozást a gyermekek számára. A gyermekétkeztetés finanszírozásával a bölcsődétől az iskoláig biztosítjuk a színvonalas étkeztetést és azt, hogy minden rászoruló gyermek legalább napi egyszer, már az iskolai szünetekben is meleg ételhez jusson.

A bölcsődei rendszer működésére továbbra is jelentős forrás áll rendelkezésre, emellett tovább emelkedik a családi bölcsődék támogatása is. Ennek köszönhetően új, rugalmas rendszer fogja támogatni ezeknek a működését, a kistépüléseken működő önkormányzatoknál pedig fontosnak tartjuk, hogy emelkedjen az ott dolgozók bére is. 2019-ben pályázati keretek között állt rendelkezésre ilyen típusú támogatás,

ezt 2020-ban is beépítjük, a szerényebb anyagi helyzetű önkormányzatok is kiszámítható feltételek mellett dönthetnek a köztisztviselői állomány illetményéről.

Mindent egybevetve az önkormányzatok a következő évben hitelforrás nélkül több mint 2950 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amihez a központi költségvetés több mint 735 milliárd forint támogatást biztosít.

Tisztelt Ház! Két rövid említéssel van még, az egyik a Nyugdíjbiztosítási Alapra vonatkozik. Ennek a költségvetését szintén beterveztettük az adott dokumentumhoz. Egyensúlyban van a költségvetés. Az Európai Unió, az Európai Bizottság megállapítása szerint a magyar nyugdíjrendszer stabil, kiszámítható alapokon áll és működik. Így tehát azt gondoljuk, hogy ennek a fenntartása pluszterhet a költségvetés számára nem jelent, egyensúlyi alapról van szó.

Az Egészségbiztosítási Alapnál a bevételek és a kiadások egyensúlyával számolunk szintén. Ez az alap biztosítja azt, hogy a rokkantsági, rehabilitációs ellátások, csecsemőgondozási és gyermekgondozási díj, valamint a táppénzre fordított kiadási tételek megvalósuljanak. A természetbeni ellátások közül pedig a legjelentősebb kiadást a gyógyító-megelőző ellátás adja. Többletforrást fogunk biztosítani erre is a következő évben 155,6 milliárd forint értékben, és - ahogy erre már korábban utaltam - az egészségügyi bérintézkedések folytatásaként ez az alap tartalmazza a többletforrást az egészségügyi szakdolgozókat és védőnőket 2019 júliusától megillető 8 százalékos, továbbá a 2020. januári és novemberi újabb bérfejlesztések fedezetére.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A betervezett költségvetés, azt gondolom, azokat a lehetőségeinket és céljainkat veszi számba, amelyekkel rendelkezünk. Az elmúlt éveknek megfelelően arra törekszünk, hogy ezekhez a célokhoz közelebb jussunk. Ezek közül a legfontosabbnak a következő évre a családok támogatását gondoljuk, a családvédelmi akcióterv pontjainak megfelelően terjesztettük be ezt az anyagot. Kérem tehát önöket, hogy ezeket a pontokat majd megvitatni és támogatni legyenek szívesek.

Szeretném ezúton is megköszönni a Költségvetési Tanács véleményét, amely mindig segít abban, hogy még hitelesebb és még megalapozottabb legyen a dokumentum, és köszönöm az Állami Számvevőszék ellenőrzését is, hiszen ezzel is hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy önök számára megalapozottabb törvényjavaslat kerüljön benyújtásra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga Mihály pénzügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Domokos László elnök úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak és Hölgyek! Az Állami Számvevőszék életében a 2020. évi központi költségvetésitörvény-javaslat véleményezésének van egy különlegessége. Ugyanis 1990 óta ez a 30. éves költségvetésitörvény-javaslat, amelyről az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségének eleget téve véleményt mond. Mindebből jól látszik, hogy az Állami Számvevőszék egyik alapfeladatáról van szó.

Az Alaptörvény szerint az Országgyűlés mint Magyarország legfőbb népképviselői szerve, elfogadja a központi költségvetést és jóváhagyja annak végrehajtását. Az Állami Számvevőszék pedig mint az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, a törvényhozás számára véleményt ad a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat összeállításának szabályszerűségéről, a tervezett előirányzatok megalapozottságáról, illetve alátámasztottságáról, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségéről, a kiadási előirányzatok elegendőségéről, valamint az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben foglalt államadósság-szabály érvényesüléséről.

E törvényi kötelezettségnek tettünk eleget az Országgyűlés elnökének múlt hét pénteken átadott véleményünkkel, amely önök előtt is megtalálható, illetve az internetes felületen is elérhető. Szintén e törvényi előírásnak felelek meg az expozémmal a költségvetési vita kezdetén. Fontos hangsúlyozni, hogy véleményemben az ÁSZ a költségvetési tervezés egy adott pillanatról és állapotáról nyilatkozik. Mindezzel az ÁSZ hozzájárul ahhoz, hogy az Országgyűlés a jogszabályok által előírt követelményeket teljesítő költségvetési törvényt fogadhasson el.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény azt is előírja, hogy Magyarország a kiegyensúlyozott, átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét érvényesíti. Összességében kijelenthetem, hogy a 2020. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat kialakítása és tartalma megfelel ezeknek az előírásoknak, és hozzájárul az Alaptörvényben lefektetett alkotmányos gazdálkodási elvek érvényesítéséhez. Az Állami Számvevőszék véleményében megállapította, hogy a 2020. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat elkészítése során a tervezést végző szervezetek a jogszabályi előírásokat betartották. A költségvetésitörvény-javaslat szerkezete és tartalma összhangban van a jogszabályi előírásokkal, ezáltal teljesül az átlátható költségvetési gazdálkodás követelménye.

A jövő évi törvényjavaslat megalapozott, hozzájárul ahhoz, hogy a jövőbeli gazdasági növekedést az államháztartás gazdálkodási folyamatai ne veszélyeztessék. A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényben meghatározott államadósság-szabálynak, valamint a költségvetésre vonatkozó, Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben rögzített előírásoknak. A 2020-as költségvetésitörvény-javaslat hozzájárul a magyar gazdaság fenntartható kifehérítéséhez és a kiszámítható, stabil gazdasági folyamatokhoz, valamint megfelelő keretet biztosít a társadalompolitikai célkitűzések megvalósításához.

A 2020-as költségvetésitörvény-javaslat bevételi és kiadási előirányzatai megalapozottak. A 2020-as évre vonatkozóan a közvetlen bevételi előirányzatok tervezete 1366,4 milliárd forinttal, azaz 13,7 százalékkal nagyobb a 2019. évi előirányzathoz képest. Ezen belül a gazdálkodó szervezetek befizetései 17,1 százalékkal, a fogyasztáshoz kapcsolódó adókból származó bevételek 14 százalékkal, valamint a lakosság befizetései 11,2 százalékkal növekednek. A központi költségvetés gazdálkodásának fenntarthatósága, így a közvetlen bevételek teljesítése szempontjából meghatározó a gazdasági növekedés, valamint a gazdasági folyamatok fehéritése érdekében tervezett intézkedések. Ezen intézkedések hozzájárulnak az adózással kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítéséhez, az adórendszer áttekinthetőségének javulásához, valamint a jogkövető magatartás erősítéséhez.

(9.00)

Ezért mindenképpen fontos a megkezdett fehéritő intézkedések következetes folytatása.

Az adórendszernek az átalakítása döntő szerepet játszik a mai gazdaság stabilitásának a kialakulásában. A tervezett gazdasági növekedés elérése mellett a hiány és az államadósság alakulására vonatkozó előírások egy kivétellel teljesülnek.

Véleményünkben ezúttal is felhívjuk a figyelmet, hogy az 1,1 százalékos tervezett strukturális deficit 0,1 százalékponttal meghaladja a '19-23-ra vonatkozó konvergenciaprogramban meghatározott középtávú költségvetésihiány-célt. Ez azonban nem jelent kockázatot a költségvetés végrehajthatósága szempontjából, jogszabály által előírt szankció nem kapcsolódik hozzá.

A központi tartalék jellegű előirányzatok összege együttesen 488 milliárd forint, amelyből a GDP közel 0,8 százalékát kitevő Országvédelmi Alap kiadási előirányzata 378 milliárd forint. A feltárt kockázatok költségvetési intézkedésekkel kezelhetőek, a tervezett, rendkívül masszív tartalékok pedig megfelelő biztosítékot adnak a felmerülő költségvetési kockázatok kezelésére.

Az államadósság-mutató 2020. év végére tervezett 65,5 százalékos értéke alapján tovább folytatódik a GDP-arányos adósság csökkenő tendenciája. Mindez elősegíti, hogy a jövőbeli gazdasági növekedést az államháztartás gazdálkodási folyamatai ne veszélyeztessék. Az államadósság-szabály teljesülése érdekében 2020-ban is jelentős nagyságrendű, úgynevezett implicit tartalék, a reál-GDP-növekedés ütemének 2-2,4 százaléka áll rendelkezésre, amely a gazdasági növekedés esetleges lassulása esetén is biztosítja az államadósság-szabály teljesülését.

Véleményünkben felhívtuk a figyelmet, hogy a felülről nyitott előirányzatok esetében is szükséges az előirányzat dokumentumokkal való alátámasztása, mert ennek hiánya kockázatot jelent a költségvetés végrehajtása során, emiatt szükséges a felelős költségvetési gazdálkodás erősítése e tekintetben.

Véleményünkben rávilágítottunk arra is, hogy az államadósság-kezelés finanszírozási kockázatainak biztonságos kézben tartása szempontjából alapvető fontosságú, hogy elegendő nagyságrendű úgynevezett likvid forrás álljon rendelkezésre az aktuális kötelezettségek teljesítéséhez.

A likviditás mértékének meghatározása során indokolt figyelembe venni egy előre nem látható, esetleges negatív pénzügyi sokk hatását. Ennek érdekében olyan likviditásmenedzsmentre van szükség nemzetgazdasági szinten is, amely biztosítja, hogy a felmerülő kötelezettségek fedezeteként legalább annak háromszorosa állna rendelkezésre likvid eszköz formájában. A likviditáskezelés keretében az állampapír típusú finanszírozás a megkezdett iránynak megfelelően tovább bővíthető, elsősorban a hazai forrásokra támaszkodva, a devizakockázat kiküszöbölése érdekében.

A 2020. évre tervezett uniós támogatások a korábbi évekhez képest várhatóan kisebb finanszírozási terhet rónak a központi költségvetésre, amely a pénzforgalmi hiány alakulása szempontjából kedvező hatást hordoz. A korábbi években teljesített, a központi költségvetés által megelőlegezett uniós támogatások Európai Bizottság általi megtérítése javítani fogja a központi költségvetés likviditását, illetve az éves pénzforgalmi hiány mértékét egyaránt.

A központi költségvetés 2020-ra a hazai felhalmozási költségvetés keretében nagyságrendileg 2000 milliárd forint összegben tartalmaz beruházásokat. A gazdaságfejlesztési, az infrastrukturális és lakosságtámogatási beruházások közvetlenül, az egyéb területekhez kapcsolódó beruházási programok közvetetten támogatják a 2020. évi gazdasági növekedést.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat parlamenti megtárgyalását megelőzően nyilvánosságra hozott véleményadáshoz korábban közzétett makrogazdasági, költségvetési témájú számvevőszéki elemzéseket is figyelembe vett az Állami Számvevőszék, az elemzés, illetve korábbi ellenőrzési tapasztalataink alapján pedig következtetéseket fogalmaztunk meg.

A jelenlegi gyors ütemű gazdasági növekedés révén folyamatosan bővülő költségvetési bevételek lehetőséget teremtenek felkészülni a jövőbeli, kisebb gazdasági bővüléssel jellemezhető időszakra. Ennek egyik eszköze egy olyan központi változáskezelési tartalék képzése, amely a későbbi váratlan helyzetek, illetve külső ok miatt fellépő gazdasági körülmények, például a pénzpiaci negatív hatások kezelését, valamint kivédését teszi lehetővé. Lényegében e technika alkalmazása a költségvetési gazdálkodás rugalmasságát képes javítani.

A központi költségvetés szintjén alkalmazott tartalékolási és likviditáskezelési eszközök az egyes fejezetek szintjén, valamint a költségvetési szervek esetében is relevánsak. Ezen eszközök közé tartozik többek között az egyes területeken felhalmozódott, kifizetendő számlatartozás központi kezelése, valamint idesorolható talán a bértömeg-gazdálkodás alkalmazása is.

Az államháztartás több területén fordul elő, hogy valamely intézményi körnél a likvid források értéke kritikus szintre csökken. A fizetési problémák gazdasági szereplő tudomására jutása jellemzően a felmerülő kiadások növekedését eredményezi a késedelmi kamat felszámolása vagy az egyéb jogi eljárások finanszírozása miatt.

Azon esetekben, amikor az adott intézmény vagy intézményi kör nem képes a saját költségvetésének keretei között megoldani a likviditási problémát, rontva egyébként ezzel az állam fizetőképességének a megítélését az üzleti körökben, célszerű az ilyen esetek megoldását garantáló központi likviditáskezelési alap alkalmazása. Ezen likviditáskezelési alap létrehozásának szabályait úgy kellene kialakítani, hogy a költségvetési intézmények ne pluszforrásként tekintsenek a finanszírozási lehetőségekre, hanem kialakítsák és alkalmazzák a gazdálkodásuk egyensúlyát támogató módszereket és eszközöket.

A bértömeg-gazdálkodás jelentőségét mutatja, hogy 2020-ban a törvényjavaslat alapján az államháztartás működési kiadásainak mintegy 23,4 százalékát, vagyis több mint 4100 milliárd forintot tesznek ki a személyi jellegű juttatások. A bértömeg-gazdálkodás lényege, hogy felmérésre kerül az adott intézmény által ellátott feladatok köre és az ebből származó bérköltség nagysága. Az adott intézménynek a gazdálkodása során e keretet szükséges betartania, továbbá, ha a feladatait e kereten belül el tudja látni, akkor a megtakarítás egy részét felhasználhatja egyéb, például felújítási, saját karbantartási igények megvalósítása érdekében. E módszer a költségvetési szerv vezetője részéről a jelenleginél szélesebb körű menedzseri feladatok ellátását igényli, ugyanakkor a bérköltségek területén megtakarítások érhetőek el a bértömeg-gazdálkodás mint speciális intézményi motivációs rendszer alkalmazása által.

Tisztelt Ház! Nemcsak a bevételek, hanem a kiadások esetében is szükséges a változásokhoz igazodni. A módosult gazdasági és társadalmi környezet miatt indokolt az eddig alkalmazott költségvetési eszközök alkalmazását, illetve azok tartalmát átfogóan átgondolni. Mindenekelőtt a rendelkezésre álló erőforrásokat kell hatékonyan felhasználni, bár a szabályossági feltételek kialakítása ma még sokaknak gondot okoz. De idetartoznak például a munkanélküliség kezelését szolgáló eszközök.

A néhány évvel ezelőtti kínálatorientált munkaerőpiac jellemzően keresletorientálttá vált. Ebből következően az álláskeresőssel és a munkahelyteremtéssel kapcsolatos támogatásoknál a hátrányos térségeket és a hátrányos társadalmi csoportokat célszerű előtérbe helyezni.

Azt is látni kell, hogy a központi költségvetés szempontjából kiemelt jövőbeli változást jelent az adósságszolgálattal kapcsolatos kiadások nominális értékének növekedése a piaci hozamok emelkedése miatt. Az adósságszolgálattal kapcsolatos kiadások és bevételek tervezése a központi költségvetés likviditásának biztosítása szempontjából is fontos tényezőt jelent.

Az adósság tervezett lefutása és az ehhez kapcsolódó finanszírozási terv alapján nagyságrendileg mintegy 1400-1600 milliárd forint szükséges az elegendő nagyságú likviditás biztosításához. E likvid források gyűjtése a bruttó külső adósságműtató további csökkentésének fenntartása és a devizakockázat növekedésének elkerülése érdekében lakossági megtakarításokból lehetséges, kedvező kamatozású állampapír-konstrukciók alkalmazásával.

E többletforrás növeli az adósságszolgálatokkal kapcsolatos kiadásokat, azonban azon háztartások körét is ösztönzi, amelyek eddig nem gondolhattak megtakarításra a rendelkezésre álló jövedelmük növekedése mellett.

(9.10)

A költségvetési egyensúly érdekében tett lépések mellett az is fontos, hogy a fenntartható gazdasági növekedés érdekében is hatékony lépések szülessenek. A megkezdett fejlesztések folytatása mellett legalább ennyire hangsúlyos a kormányzati intézkedések gazdasági ciklushoz való igazítása, a lassabb növekedéssel rendelkező időszakokra való felkészülés. A jövőbeli beruházási projekteket a központi költségvetés akkor képes fenntartható módon megvalósítani, ha - az elmúlt években megkezdett költségvetésihiány-csökkentő célkitűzéseket megvalósítva - a „megtakarító állam” koncepció szerint működik és gazdálkodik.

Mindez azt jelenti, hogy az állam a keletkező bevételi többletet a hosszú távú költségvetés-politikai célok alapján használja fel - elsőként tartalékokat képezve, majd ezt követően a környezeti jellemzőknek megfelelően használja fel a forrásokat. Ennek a közgazdasági alapja az, hogy a magasabb gazdasági növekedés időszakában a gazdasági folyamatok további ösztönzése nem további növekedést, hanem egyensúlytalansági problémákat okoz vagy okozhat.

A beruházások esetében mindez egyaránt kifejezi, hogy az aktív állam erőteljes beruházási tevékenysége - főképp a gazdasági növekedés lassulása esetén - fenntartható növekedést ösztönző eszköz is. A gazdasági növekedés intenzívebb szakaszában, mint amilyen az aktuális időszak, jellemzően a jövőbeli beruházási programok előkészítése és megtervezése, valamint az ehhez kapcsolódó finanszírozási módszertan kialakítása jelent feladatot. Ezért is fontos, hogy úgynevezett beruházás-előkészítő alap áll rendelkezésre a következő időszak költségvetésében is.

Az előkészítési és tervezési feladatok általában - különösen az összetett programok, valamint a gazdaságfejlesztési beruházások esetében - hosszú időt igényelnek. A finanszírozási források megteremtése szempontjából kedvező alapot jelent az uniós támogatások megelőlegezésének a csökkenése és a fejlesztési programok előkészítése. Ebbe a körbe tartozik például az is, ha az adott beruházási projekt előké-

szítésének felelőse valamely állami tulajdonú gazdasági szervezet, és az elegendő nagyságú tőkeállománnyal rendelkezik a beruházás megvalósításához.

2020-ban - a programozási ciklus zárásához közeledve - az uniós támogatások kapcsán a monitoringtevékenység kerül majd előtérbe. Ezáltal biztosítható, hogy a megkezdett fejlesztési programok a támogatási szerződések szerinti tartalommal valósuljanak meg. Ezen funkció előtérbe helyezését indokolja az is, hogy az uniós programok esetében 2018-ban is többségben voltak az előleg típusú kifizetések, ami egyébként egyféle előrehozott tartalékolást is jelentett.

Az uniós támogatások a központi költségvetés likviditási helyzetére is jelentős hatást gyakorolnak. A tervezett bevételek teljesítése kedvezően érinti a pénzforgalmi hiány alakulását. Emellett a programozási ciklus utolsó éve ráirányítja a figyelmet arra is, hogy a tervezett uniós kiadások folyamatos csökkenése és ezzel párhuzamosan a korábbi években megelőlegezett kiadások megtérülése a központi költségvetés számára egyfajta speciális tartalékokat jelent. E tartalék tudatos felhasználása alapvető fontosságú a központi költségvetés likviditása, valamint a későbbi évek gazdasági növekedésének támogatása szempontjából. Ebből a szempontból a későbbiekben az Európai Bizottság által megtérített uniós támogatásokhoz kapcsolódó kiadások különböző költségvetés-politikai célokat szolgálhatnak egy, a jelenleginél kisebb gazdasági növekedéssel jellemezhető időszakban, tehát mindenféleképpen egy szélesedő mozgásteretet biztosít a költségvetésnek a jövőbeli kihívások kezelésére.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A költségvetési tervezéssel összefüggésben, valamint az egészséges gazdasági szerkezettel kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet még egy nemzetgazdasági szempontból meghatározó összefüggésre, ami alapvetően három tényezőből, vagyis a három jövedelemtulajdonosból tevődik össze.

Az első az állam, amely költségvetésének egyensúlya akkor ideális, ha a tervezett bevételek fedezik a várható kiadásokat. A 2020. évi központi költségvetés tervezésében csaknem nullás költségvetéssel számolt a kormányzat, amelyben 1 százalékos a költségvetési hiány, de ugyanekkora tartalékokat is tartalmaz. A versenyképesség szempontjából fontos a stabil és kézben tartott költségvetési politika. Ennek keretében pedig meghatározóak az adóelkerülés visszaszorítása érdekében hozott intézkedések. A gazdasági növekedés mellett hazánkban a gazdaság fehéritését célzó kormányzati politika érvényesül, e kettő támogatólag hat egymásra, és fenntarthatóvá teszi a gazdaság kifehéritését. Fontos azt is hangsúlyoznom, hogy a gazdaságpolitika célja a foglalkoztatás bővítése, amely az egész gazdaságpolitika középpontja, a versenyképesség javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása, valamint az államadósság csökkentése és a költségvetési hiány tartósan 3 százalék alatt tartása.

Ennek érdekében a kormány jelentős strukturális átalakításokat hajtott végre az elmúlt években, többek között az adórendszer területén. A gazdaság fehéredésével úgy sikerült az adóbevételeket tartósan emelni, hogy eközben nem volt szükség az adókulcsok emelésére, sőt még egyes adókulcsok csökkentésére is sor kerülhetett. Mindez növelte a vállalkozások versenyképességét, és több jövedelmet hagyott az üzleti szférában és a családoknál.

Meggyőződésem, hogy folytatni kell a fenntartható kifehérítést, vagyis az államnak azoktól is be kell szedni az adót, akik eddig részben vagy egészben kivonták magukat a közteherviselés alól, az ebből származó pluszbevételből pedig ismét mérsékelni lehet az adókulcsokat. Úgy vélem, van lehetőség további adócsökkentő intézkedésekre. Egy ilyen intézkedés előtt azt kell megvizsgálni, melyik közteher csökkentése milyen mértékben támogatja a gazdasági növekedést. Olyan adókat célszerű mérsékelni, amelyek enyhítése erősíti egyrészt az ország versenyképességét, ezért elsősorban megítélésem szerint a munkát terhelő kulcsok mérséklése a kézenfekvő. Az is fontos szempont ugyanakkor, hogy a költségvetési kiadások növekedése korlátozott, így az adócsökkentés csak akkora nagyságrendű lehet, amelyre még a bevételek emelkedése fedezetet jelent.

A második jövedelemtulajdonosi csoport a vállalkozások. Makrogazdasági, illetve költségvetési szempontból az az ideális, ha a vállalatok, illetve a magánvállalkozások fejlődnek, fejlesztenek és beruháznak. Ehhez tőkére van szükségük, amihez egyrészt adhat az állam különböző támogatásokat, illetve kedvezményeket, másrészt pénzügyi hiteleket vehetnek igénybe, kiegészítve a saját nyereségük gazdaságba való visszaforgatását. Ez azt jelenti, hogy nemzetgazdasági szempontból kifejezetten előnyös, ha a vállalati szektor megtérülő, hatékonyságnövelő beruházásokat és fejlesztéseket banki hitelekből is hajttatja végre, ez ugyanis fokozottan dinamizálja, mozgatja a nemzetgazdasági folyamatokat, és javítja az ország versenyképességét.

És akkor szóljunk a harmadik tényezőről, a lakosságról mint jövedelemtulajdonosról. A költségvetési stabilitás, illetve a vállalati szektor versenyképességének a növelése mellett kiemelten fontos, hogy a magyar társadalmat tudatosan gazdálkodó, megtakarító és pénzügyileg erős családok alkossák. Meggyőződésem ezért, hogy az államnak minden eszközt fel kell használni a családok pénzügyi biztonságának, illetve gazdálkodási tudatosságának megerősítése érdekében. Ennek egyik fontos eszköze, ha a lakosság megtakarításának jelentős részét hazai kibocsátású állampapírokba fekteti, ugyanakkor más lehetőségek is kínálkoznak.

A pénzügyi tudatossággal kapcsolatban érdemes kitekinteni és megvizsgálni az OECD e tárgyban végzett 2010-es, 2015-ös és 2018-as felméréseit. Az utóbbi, tavaly elvégzett kutatás szerint a rendkívül kedvező makrogazdasági környezet ellenére a háztartások szubjektív pénzügyi stabilitása nem változott.

Mondhatni, azonos módon lennének képesek jövedelemkiesést fedezni, a háztartások valamivel több mint fele, 54 százaléka tudna egy hónapon túl is a felszínen maradni, ha valamilyen okból megszűnne a rendszeres jövedelme. Ne feledjük, 2010-ben a megkérdezettek több mint a fele, 52 százaléka semmilyen megtakarítással nem rendelkezett. Pozitív változás, hogy jóval kevesebben küzdenek napi megélhetési gondokkal, mint 2010-ben vagy 2015-ben, ám a többletjövedelmet csak kevesen teszik félre nehezebb napokra.

(9.20)

A kedvező környezet, a reálbérek jelentős növekedése mellett a lakosság kevésbé lett előrelátó a pénzügyekről és a felmérések szerint.

Összességében a változások mögött alapvetően az elmúlt években megfigyelhető foglalkoztatási és jövedelmi mutatók jelentős, pozitív változása állhat. Emellett a növekvő hitelfelvételi kedv is okozhatott változást, például a hosszú távú célok hitelből rövidebb távú célokká válhatnak. A tendenciák azt mutatják, hogy a vásárlással összefüggő személyi kölcsönök mértéke is emelkedik, különösen az alacsonyabb jövedelműek esetében, amely számukra jelentős megtakarítási kényszert jelent majd - amikor a hitelt felvette, a magasabb felár, akár 20 százalékkal - a törlesztés időszakában.

Mindez felhívja a figyelmet arra, hogy a lakosság szempontjából kétségkívül pozitív folyamatok, mint a reálbérek jelentős emelkedése, a lakossági fogyasztás dinamikus bővülése, a pénzügyi, anyagi mozgáster szélesedése, veszélyeket és kockázatokat is hordoz magában. Ezért úgy vélem, hogy a mostani helyzetben a kormányzatnak meg kellene fontolnia, hogy a saját maga költségvetési tartalékolásán túl a lakossági megtakarítások előmozdításában is konkrét ösztönző, a motivációt erősítő lépéseket tegyen.

Szeretném nyomatékosan hangsúlyozni, hogy minden munkavállaló szabadon rendelkezik az adózott jövedelméről, így nem lehet kötelezővé tenni az ilyen intézkedést. Ugyanakkor az állam adhat különböző ösztönzőket annak érdekében, hogy - hangsúlyozom - önkéntes alapon tovább növekedjen a magyar lakosság előtakarékosági, megtakarítási hajlandósága a hitel-visszafizetési kényszerek csökkenése mellett, ezáltal pedig erősödjön a magyar családok pénzügyi értékálló biztonsága. Ez mindannyiunk közös érdeke.

Az egész ország sérülékenységét döntően befolyásolja e három jövedelemtulajdonos pozíciója, ezért ezzel foglalkoztam részletesebben, hiszen ma a gazdaság állapota, a költségvetés stabil, megtervezett állapota miatt ezeket a kérdéseket érdemben előtérbe lehet helyezni a jövőt tekintve.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve kimondható, hogy a 2020. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megfelel mind az uniós, mind a hazai

jogszabályi követelményeknek, a tervezett társadalmpolitikai célokhoz pedig biztosítja a pénzügyi fedezetet, miközben az előre nem tervezhető kockázatokhoz masszív tartalékok állnak rendelkezésre.

A következő napokra tartalmas szakmai vitát kívánok önöknek, és remélem, hogy ehhez a Számvevőszék véleménye is hozzájárul.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Domokos László elnök úr. Most megadom a szót Kovács Árpád elnök úrnak, a Költségvetési Tanács elnökének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hölgyek és Urak! Köszönöm a lehetőséget, hogy a Költségvetési Tanács nevében hetedik alkalommal tehetek eleget azon kötelezettségemnek, hogy szóban is összefoglaljam és indokoljam a tanács véleményét a 2020. évi költségvetéstartó törvényjavaslat tervezetéről. A tanács a törvényjavaslat tervezetére vonatkozó, a kormány részére szóló véleményére a kormány érdemi választ adott, amelyre a későbbiekben térek ki.

A háromtagú testület az Alaptörvényben kapott felhatalmazása alapján a költségvetés tervezetét, annak makrogazdasági hátterét ezúttal is egységében vizsgálta, bevételeit és kiadásait az egyensúlyi követelmények, az államadósság-szabály teljesülése szempontjából elemezte, és nem bocsátkozott elosztáspolitikai minősítésekbe. A Tanács megállapította, hogy a 2020. évi költségvetés tervezetében az előirányzatok alapvetően összhangban vannak a 2018. évi előzetes tény- és a 2019. évi várható adatokkal, valamint a 2020-ra tervezett makrogazdasági és államháztartási folyamatokkal.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy korrekt diagnózist felállítani csak az előzményekre is figyelemmel lehet. A Költségvetési Tanács a stabilitási törvényben is foglalt kötelezettségének is eleget téve és erről külön határozatot hozva ezért értékelte a 2018. évi költségvetési törvény végrehajtását is és a 2019. évi várható teljesítményeket. Mindezekről egészen röviden szeretnék szólni.

A magyar gazdaság - a 2017-es 4 százalékos mértékkel elindult emelkedő pályán továbbhaladva, a változó világgazdasági körülmények és a hazai feltételek alakulása, a fiskális és a monetáris politikai intézkedések eredményeként, hangsúlyozom, változatlanul fennálló kockázatok mellett - 2018-ban lényegesen javítani tudta teljesítményét. Az elért 4,9 százalékos növekedés nemcsak az előző évek értékét, de a kormányzati és az elemzői várakozásokat is meghaladta.

Az államháztartás központi alrendszerének bevételei összességében mind a törvényi előirányzatoknál, mind az előző évinél kedvezőbben teljesültek. A meghatározó arányt képező általános forgalmi adó, jöve-

déki adó, személyi jövedelemadó, társasági adó, első sorban a bérek emelkedésének, valamint a még nagyobb beruházásnak és fogyasztásnak és nem utolsósorban az online számlázás bevezetésének köszönhetően, technikai intézkedések nyomán, az előirányzatot és a bázisévi tényadatokat is jelentősen meghaladóan növekedtek. A kiadások összességében szintén magasabbak lettek az előirányzatnál, amit a többletbevételek megalapoztak, lehetőséget adva a főbb prioritások - a hatéves bérmegállapodás, az otthonteremtés programja, az uniós kifizetések megelőlegezése - finanszírozására.

Mindezek eredményeként 2018-ban az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi hiánya érdemben alacsonyabb lett a 2017. évi értékhez képest, és csak kis mértékben rosszabb a költségvetési törvényben kitűzött hiánycélnál. A kormányzati szektor eredményszemléletű hiánya a 2,2 százalékos mértékével jobb a 2018. évi költségvetési törvényben kitűzötté. Az egyszeri tételek kiszűrésével számított úgynevezett strukturális hiány ugyanakkor ebben az évben is meghaladta a stabilitási törvény szerint a középtávú költségvetési célként meghatározott 1,5 százalékot.

A tanács megítélése szerint a kormány intézkedéseket hozott az államháztartás eladósodásának kezelésére. Ezek az intézkedések hatásosak voltak, így az uniós előlegek okozta többletfinanszírozási igényt úgy mérsékelte, hogy a kormányzati szektor szereplőinek 2018. szeptember 30-ig át kellett utalni a részükre korábban folyósított, még fel nem használt értékhatárt meghaladó uniós előlegeket a Magyar Államkincstárnál vezetett számláikra, és a jövőbeli uniós előlegkifizetésekre vonatkozó szabályok is szigorodtak. A jelentős mértékű gazdasági növekedés mellett ezek is hozzájárultak a GDP-arányos államadósság 2,6 százalékpontos javulásához és a 2018. év végi 70,8 százalékos mértékéhez.

Mindezek a számok azért érdekesek, mert megfelelték a stabilitási törvényben meghatározott kritériumoknak. Pozitív az is, hogy a központi adósságon belül 20 százalékra mérséklődött a devizaarány, és a belső - ezen belül a lakossági - finanszírozás erősödött. Ezáltal kisebb lett az ország külső sérülékenysége.

Tisztelt Ház! A tanács a 2020. évi költségvetés közvetlen bázisaként elemezte a 2019. évi makrogazdasági államháztartási folyamatokat. Ennek alapján a kormány várakozásának megfelelő 4 százalék körüli 2019. évi gazdasági bővülést elérhetőnek tartja. Ezt alátámasztják az időarányos teljesítés adatai.

(9.30)

A GDP növekedése az első negyedévben az előző év azonos időszakához viszonyítva historikusan a legmagasabb értéket érte el, 5 százalék felett alakult. Ennek hajtóereje változatlanul a lakossági fogyasztás és a beruházások teljesítménye.

A termelés volumene az ipar esetében dinamikus, míg az építőiparnál kiugróan nőtt. Az utóbbi iránti igény fokozódása, ne tagadjuk, az állam által generált építési befektetések is óhatatlanul az árak megrugásában is jelentkeznek. A növekedési ütem a kapacitáskorlátok és a külső, visszafogottabbá váló kereslet miatt azonban várhatóan mérséklődni fog, és erre is föl kell készülni.

A költségvetés első negyedévi adatai szerint a megelőző két év trendjét megtörve az államháztartás önkormányzatok nélküli pénzforgalmi hiánya alig 150 milliárd forint, az elmúlt évek azonos időszakaihoz és az éves előirányzathoz mérten is számottevően alacsonyabb. E kedvező eredményben meghatározó szerepe van egyrészt az adócsökkentések mellett megvalósuló költségvetési többletbevételeknek, másrészt a kiadások mérséklődésének. Az első negyedévben csaknem 15 százalékkal több bevétel érkezett, mint a megelőző év azonos időszakában. Lényegesen magasabb összegben teljesültek az uniós bevételek is. A kiadás pedig 1,7 százalékkal kevesebb volt az előző év időszakához képest. Ez döntő részben az uniós kiadások mérséklődésével függ össze. Magasabban teljesültek viszont a költségvetési szervek, valamint a nyugellátások kiadásai.

Kedvező, hogy az első negyedévben a teljes államháztartás eredményszemléletű egyenlege többletet mutatott. Én még nem emlékszem ilyenre. A tanács szerint így a 2019. évi 1,8 százalékos, európai uniós módszertan szerint számított hiánycél várhatóan tartható, amely garantálja az államadósság-ráta további csökkenését is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Rátérve a 2020. évi költségvetésre részletesebben is, nincs a tanács által látott tervezet és a kormányzat által benyújtott törvényjavaslat között alapvető különbség. A törvényjavaslatban érvényesítették - a tanács felhívását is figyelembe véve - a tervezet véleményezése közben a pénzügyi kormányzat részéről bejelentett gazdaságvédelmi akcióterv bevételeket és kiadásokat érintő nullszaldós kihatását. Így véleményünk az önök előtt lévő, tárgyalásra váró törvényjavaslatra is érvényes.

A Költségvetési Tanács a 2020-as költségvetés megalapozottságának értékelésekor harmadrészt vizsgálta a makrogazdasági pálya elemeit. A tanács értékelése szerint a magyar gazdaság fundamentumai stabilak, sérülékenysége csökkent. A költségvetés ismét dinamikus, 4 százalékos bővülésre épít. Ehhez azonban szükség van a növekedés forrásainak, mindenekelőtt a háztartások fogyasztási volumenének emelkedésére.

Az erőteljes munkaerő-kereslet és foglalkoztatást elősegítő kormányzati intézkedések eredményeként a versenyszférában tovább nő a foglalkoztatottak száma, míg a közzsférában változatlan marad. A munkanélküliek száma még kevesebb lesz. A makrogazdasági pályára építve dinamikus lesz a bérnövekedés, a bruttó és nettó átlagkereset tovább emelkedik, egyformán 8,3 százalékkal. A fogyasztás további élénküléséhez 2,8 százalékos inflációt vettek figyelembe.

A költségvetés a bruttó állóeszköz-felhalmozás volumenének emelkedésére is épít. Ez a megkezdett és folytatódó, a hazai és uniós forrásokból történő fejlesztések következtében jóval 25 százalék felett képes megtartani a beruházási rátát. A tanács ugyanakkor látja annak jeleit, hogy az eddigiekhez képest alacsonyabb növekedési, bővülési periódus következhet be a világgazdaságban. Magas a kockázata annak, hogy ez a külkereskedelmi kapcsolatokban is jelentősen szűkítheti a magyar gazdaság mozgásterét, lehetőségeit. Ennek kivédése, a negatív következmények csökkentése érdekében további versenyképességet, termelékenységet, hatékonyságot javító intézkedések szükségessége merül föl.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2020. évre tervezett bevételeken belül az adóbevételeket a tanács megítélése szerint három alapfolyamat határozza meg. Egyrészt a 2010 után végrehajtott adóreform, ami a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás ösztönzése érdekében áthelyezte az adórendszer súlypontját a fogyasztást terhelő adók irányába. Másrészt a több éve tartó gazdasági konjunktúra és azon belül különösen a lakossági jövedelmek és a fogyasztás emelkedése.

Ezek számottevően több bevételt eredményeztek. Harmadrészt a ténylegesen beszedett adók arányát az adókulcsok csökkentése mellett és ellenére jelentősen javították az ilyen irányú célzott intézkedések, mint a pénztárgépek bekötése az adóhivatalba, az EKÁER-rendszer alkalmazása a közúti áruszállítás ellenőrzésére, majd az online számlázás bevezetése, továbbá az adminisztrációs tehercsökkentések. Meg kell jegyezni, hogy a magyar adóelkerülés mértéke ma már az európai gyakorlat alatti eredményeket tud magáénak mondani.

Mind ezekre alapozva a 2020-as költségvetés is az adóbevételek dinamikus emelkedését tartalmazza. A tanács azonban a tervezés alapját képező makrogazdasági pálya megvalósulásán túl szükségesnek ítélte a bevételi irányzatok teljesüléséhez a kormány részéről további gazdasági fehéritő intézkedések megtételét is.

A tanács a törvényjavaslat tervezésének véleményezésének ideje alatt a pénzügyi kormányzat részéről bejelentett újabb gazdaságvédelmi akciótervben foglalt adó- és járulékintézkedéseket, valamint a többletkiadásokat helyes irányúnak tartotta, igényelte azonban, hogy a kormány az Országgyűlésnek ezek hatását mutassa be.

Tisztelt Hölgyek és Urak! A Költségvetési Tanács annak ismételt hangsúlyozása mellett, hogy továbbra sem minősíti a költségvetésben megjelenő elosztáspolitikát, úgy látja, a megelőző két év tényleges és várt teljesítményéhez viszonyított, 2020. évi szerény mértékű költségvetésikiadás-emelkedés összhangban van Magyarország 2019-2023. évi konvergenciaprogramjának célkitűzéseivel.

Eszerint az államháztartás súlya folyamatosan szűkül, és a GDP-hez viszonyított kiadás, az újraelosztás aránya a 2016 előtti évek esetenként 50 százalékot is meghaladó mértékével szemben jövőre kevesebb

mint 45 százalékot tesz ki. A költségvetési hiány tervezett csökkentése alapvetően a kiadási oldalon történik.

A központi alrendszer továbbra is három nagy csoportra bontott kiadásaiból folyó működési célokra több mint négyötödöt, míg a fennmaradó részt közel azonos arányban a hazai finanszírozású felhalmozási kiadásokra, az európai uniós finanszírozásokra, fejlesztésekre fordítja.

Az arányaiban szűkülő költségvetési kiadások is számos fontos társadalmi, valamint gazdasági célkitűzés megvalósítását teszik lehetővé. Kiemelt célként megvalósulhat a 2019-ben bevezetett és 2020-ban további intézkedésekkel bővülő családvédelmi akcióterv, benne a fiatalok életkezdésének és otthonteremtésének támogatása, a nagycsaládosok erőfeszítésének elismerése, a családi élet és a munkavállalás közti egyensúly megerősítésének segítése.

Folytatódhat a kisgyermek napközbeni ellátását biztosító bölcsődék fejlesztési programja, amely segítheti az anyák gyermekvállalást követő munkaerőpiaci visszatérését, valamint a családi és a munkahelyi feladatok összehangolását is. Pozitív, hogy a népességi fordulat elérése támogatja a gazdaság tartós növekedését és végső soron az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

(9.40)

Itt azonban meg kell jegyezni, hogy a tanács alultervezést azonosított az úgynevezett babaváró-kamat támogatásnál, ugyanis a törvényjavaslatban tervezett hitelkihelyezés megvalósulása esetén a kiadás várhatóan meghaladja az előirányzatot.

A költségvetés a törvényi előírásoknak megfelelően tartalmazza a nyugdíjak inflációval történő emelését, azaz a nyugdíjak reálértékének megőrzését. A nyugdíjprémium kifizetése is szerepel az előirányzatban, amely 3,5 százalék feletti gazdasági növekedés esetén lép életbe.

A honvédelmi kiadások összege tovább növekedhet, közeledhet a NATO felé vállalt szinthez. Meghatározó a mindennapos biztonságérzet fenntartása, a terrorveszély fenyegetésének elhárítása és megelőzése. A tervezetben többletforrás áll rendelkezésre a gazdaságvédelmi és versenyképességi intézkedésekre, és ez főképpen a szakképzés, a foglalkoztatás és az adóadminisztráció területén érezheti hatását. Ezen túl azonban a tanács még további versenyképességi intézkedések szükségességére hívta fel a figyelmet az uniós átlaghoz történő felzárkózás biztosítása érdekében, itt ugyanis igen nagyok a hiátusaink.

A költségvetés biztosítja a feltételeket a közszféra - változatlan létszám esetén - dolgozói részére 2012-ben elindított, az ágazati sajátosságokat figyelembe vevő béremelések továbbviteléhez.

A fiskális biztonság megerősítését és fenntartását, a külső kockázatok kivédését és a rendkívüli kiadások finanszírozását jól szolgálhatja, hogy a költségvetésben

az előző években tapasztaltnál jóval nagyobb, a GDP 1 százalékát kitevő tartalékokat képeztek az Országvédelmi Alapban és a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatain.

A kormányzati beruházások 2018-2019-ben a historikus átlaghoz képest magas szintre emelkedtek, a következő években a GDP-arányos kiadások mérséklése visszatérést jelent a hosszú távú átlaghoz, ami segítheti a kapacitáskorlátok oldását és ne tagadjuk, az elszabaduló árak visszatartását is az építőiparban.

Megvalósulhat a vidék modernizációját és versenyképességét erősítő, egyidejűleg a vidéken élő emberek életszínvonalának javítását szolgáló „Modern városok” program, az autópályák országhatárig való elvezetése, a régióközpontok gyorsforgalmi úthálózatba történő bekapcsolása, továbbá a „Magyar falu” program keretében az 5 ezer fő alatti lakosságszámú kistélepülések megközelíthetőségének javítása.

Az európai uniós fejlesztési költségvetés előirányzata 2020-ra kevesebb az előző évi előirányzatnál, mivel 2019 végéig az uniós források túlnyomó része - többnyire előlegként - már a végső felhasználóhoz, kedvezményezettekhez kerül.

Az elmúlt években a központi költségvetés pénzforgalmi hiányát növelte az önkormányzatoknak és a vállalatoknak kifizetett megelőlegezés összege. Amennyiben az Unió költségvetéséből az előlegek megtérítése teljesül, akkor ez a pénzforgalmi egyenleget markánsan javítja, tekintve, hogy az ezekhez kapcsolódó belső kiadások már teljesültek. Mindez hátszelet biztosít ahhoz, hogy az a célkitűzés, hogy 2022 környékén 60 százalék körüli GDP-arányos államadósságot teljesítsünk, reális valósággá válhat.

2020-ban is a számottevő uniós támogatások szolgálhatják a vállalkozások általános, illetve energetikai, infokommunikációs fejlesztéseit, a kutatás-fejlesztést és az innovációt, a kiemelt infrastrukturális és turisztikai beruházásokat, valamint a foglalkoztatás növelését. Az egészségügyi és szociális ágazat fejlesztésére, valamint a társadalmi befogadásra fordítható uniós források jelentős mértékben, úgy véljük, elősegíthetik a leszakadó rétegek felzárkózását.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács üdvözölte a költségvetésben szereplő, uniós módszertan szerint számított 1 százalékos hiánycélt. Ez messze jobb a maastrihti kritériumnál és a stabilitási törvényben meghatározott követelménynél. Követni tudjuk az európai trendet, hogy azok az országok, amelyeknél a stabilitás realitás, ott az 1 százalék vagy afeletti, vagy nullszaldós költségvetés vagy pozitív költségvetés valószínűsége következett el. Magyarország ehhez nagyon közel van, tekintettel arra, hogy 1 százalékos a tartaléka, és reméljük, hogy ennek a felhasználása úgy történik meg, hogy ez a javunkat szolgálja, és akkor gyakorlatilag egy nullszaldós költségvetéssel tudunk ebben az évben nekivágni a következő évi feladatainknak.

A hatályos konvergenciaprogramban erre az évre szereplőnél is erőteljesebben csökken ugyanis a hiány. A tanács megítélése szerint ez összhangban van azzal, hogy a gazdasági konjunktúra idején indokolt

az államháztartás kiadásainak fékezése, mivel a gazdaságot nem szükséges költségvetési eszközökkel fűteni.

A nullszaldós költségvetési pálya felé való erőteljes közeledés összhangban van, szeretném hangsúlyozni, a tanács korábbi véleményeiben megjelent felfogásával is. Kedvező, hogy az elsődleges egyenleg 2020-ban immár a kilencedik évben lesz pozitív, és csak a kamatkidadások miatt válik negatívvá a teljes egyenleg.

A kitűzött hiánycél elérhetőségét illetően a tanács a bevételi előirányzatok teljesíthetőségénél azonosított kockázatokat, ezeket azonban képesek ellensúlyozni a már említett, jócskán megemelt biztonsági tartalékok.

Folytatódik az a gyakorlat, amely szerint a három részre bontott központi alrendszerben a működési rész egyenlege már a harmadik évben nulla, a pénzforgalmi deficit csak a felhalmozási és az uniós költségvetésben keletkezhet. Az úgynevezett strukturális egyszeri bevételek nélkül számított hiány tervezett mértéke már csupán 1,1 százalék, de még mindig valamivel magasabb a 2020-2022-es időszakra az Európai Bizottság által ajánlott 1 százalékos középtávú költségvetési célnál.

A tanács úgy ítélte meg, hogy a célérték elérése a költségvetés mozgásterét figyelembe véve nem igényelne jelentős intézkedéseket - érdemes lenne megfontolni. Az államháztartás pénzforgalmi hiánya is alacsony, GDP-arányosan 0,9 százalék, amely harmada a 2019-re előirányzottnak. Amíg a 2019-es pénzforgalmi hiány még jóval nagyobb, mint az uniós módszertan szerinti, addig 2020-ra megfordul a tendencia, és már a pénzforgalmi hiány válhat kisebbé. Ez főként annak a következménye, hogy az uniós programoknál a már említett előlegfizetés már alatta marad az EU-ból érkező támogatásoknak. Mindez, mint említettem, gyorsíthatja az államadósság-ráta Alaptörvényben előírt követelményének, a GDP 50 százalékának a közelítését és az európai uniós normák betartását.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács végül megállapította, hogy az államadósság tervezett nominális növekedése összhangban van a központi költségvetés előirányzott pénzforgalmi hiányával, a növekedés üteme azonban jelentősen elmarad a nominális növekedésének tervezett ütemétől. Ennek következtében a GDP-arányos államadósság olyan mértékben mérséklődik, hogy a stabilitási törvény szerint az államadósság-mutató 68,6 százalékról várhatóan 65,5 százalékra csökken, teljesítve az Alaptörvény követelményét. Elérhető közelségbe kerül tehát, ismét hangsúlyozom, hogy a következő években az államadósság 60 százalék alá mérséklődjön, megfelelő ezzel az Európai Unió úgynevezett maastrichti kritériumainak. Emellett a törvényjavaslat megfelel azon uniós előírásnak is, amely szerint három év átlagában az adósságráta 60 százalék fölötti részének egyhuzaddal kell csökkennie.

A tanács mindezekén túl azt is kedvezőnek tartja, hogy a központi költségvetés adósságán belül a devizaarány tovább csökken, 15 százalék alá, jelentősen hozzájárulva az ország külső sérülékenységének mérséklődéséhez.

(9.50)

Tisztelt Országgyűlés! A tanács megállapításai akként összegezhetők, hogy a 2020. évi költségvetés-törvény-javaslat továbbra is, 2010-et követően is folyamatosan a pénzügyi stabilitást tükrözi. A tervezésnél figyelembe vett makrogazdasági mutatók optimistábbak, mint a különböző prognózisokban szereplők. Utóbbi nem meglepő, hiszen látható az előrejelzések éven belüli többszöri fölfelé történő korrekciója. Bár minden tervezés hordoz kockázatokat, így a 2020-as is, de a kiemelkedő mértékű tartalékolás miatt nem látszik elháríthatatlan veszély.

Ahogy már említettem, a kormány a Költségvetési Tanács véleményére érdemi választ adott. Kérem, engedjék meg, hogy arra még igen röviden kitérjek.

A kormányzat a gazdaságvédelmi akciótervre vonatkozóan kérésünkre kilátásba helyezte a további versenyképességi lépéseket; ezek a 2020-at követő években segíthetik a gazdasági növekedési ütem fenntartását. Ugyancsak hasonló választ kaptunk azokra a felvetéseinkre is, amelyeket én itt említettem, amelyek a kockázatok csökkentéséhez, a bevételi előirányzatok növeléséhez kapcsolódnak; kilátásba helyezett intézkedések, amelyek várhatóan a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fehérítő lépéseiben betöltött szerepben, valamint az elektronikus fizetési rendszerek elterjesztésében testesülnek meg.

A tanács kérését, ami a hiányzó adatoknak a biztosítására vonatkozott, a kormány hiánytalanul teljesítette, így bemutatta ezeknek a számoknak a lényegét is. A KT azon véleményével kapcsolatban, amely szerint a költségvetés-törvény-javaslat tervezete szerint a strukturális hiány 2020-ban olyan közel áll a középtávú költségvetési cél 1 százalékos értékéhez, hogy célszerű mérlegelni ennek összhangba hozását, a kormány úgy látta, hogy ez rövid távon teljesülhet.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A befejezés és a köszönet előtt engedjenek meg egy személyes megjegyzést! Hosszú évtizedeken át pénzügyi emberként szolgálva itthon és külhonban azt tapasztaltam, hogy ahol stabilitás van, ott van gazdaság- és társadalompolitikai mozgástér, képletesen szólva: ott minden van. Ez látszik megvalósulni - immár lassan évtizednyi pályáján - a honi költségvetésben. Megtisztelő, hogy a pályaeépítő folyamatokban a Költségvetési Tanács - s benne jómagam is - ott lehetünk mindazokkal együtt, akik ebben a munkában felelősen részt vállaltak.

Ebben a megközelítésben szeretném megköszönni a pénzügyminiszter úrnak, az államtitkár úrnak, munkatársaiknak, hogy a tanács munkáját megszemenően segítették, adatkéréseinket teljesítették.

Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a tanács titkársága munkatársainak, a felkért elemző intézeteknek, valamint egyes gazdasági intézmények szakértőinek, hogy független, alternatív makrogazdasági, államháztartási modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a tanács véleményének sokoldalú megalapozottságát.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve megtisztelő figyelmüket, kívánok jó munkát a 2020-as költségvetési törvény javaslatának és a kapcsolódó módosító indítványoknak a megvitatásához. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Árpád elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt vesznek a vitában. Az alelnök urak képviselői felszólalásuk esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János, Jakab István, Hiller István és Sneider Tamás alelnök urak, valamint jómagam az előterjesztés további tárgyalása során vezethessük az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Urak, Államtitkár Urak, Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő 2020. évi költségvetés mind céljait tekintve, mind a fő pilléreit figyelembe véve, mind a keretszámait és a belső struktúráját figyelembe véve minden tekintetben megfelel a Fidesz-frakció elvárásainak és azoknak a céloknak, amelyeket frakciónk a jövő évre kitűzött maga elé.

Így tehát szeretném megköszönni államtitkár úrnak, miniszter úrnak, az apparátusnak azt az áldozatkész munkát, amelyet a költségvetés összeállítása során elvégeztek, és külön köszönjük, hogy mindazokat a javaslatokat, vagy azoknak a nagy részét, amelyeket a frakció a költségvetés előkészítésének időszakában megfogalmazott, a költségvetésbe beépítették.

Azt gondoljuk, az a fő cél, amelyet magunk elé kitűztünk, hogy a magyar családokat tovább erősítsük, azt rendkívüli módon tudja szolgálni ez a költségvetés. A miniszter úr az expozéjában kiemelte, hogy 2010 óta milyen mértékben változott a családok támogatása. 2020-ra sikerül elérnünk azt, amit

még - őszintén megmondva - talán magunk sem gondoltunk tíz évvel ezelőtt, hogy 2228 milliárd forintot tudunk fordítani a magyar családok támogatására.

Európában Magyarországon - GDP-arányosan nézve - a legnagyobb a családtámogatások mértéke, és azt gondolom, hogy ezzel mind a frakciónk, mind a kormány megfelelő választ tud adni a mai európai politika talán legnagyobb kihívására, miszerint a migráció lehet a megoldás Európa középtávú és hosszú távú fenntartása és megerősítése érdekében, vagy pedig a saját népünkre, a saját nemzetünkre alapozva a gyermekvállalási kedv növelésével, a családok támogatásának erősítésével tudjuk elérni azt, hogy megfelelőjünk ezeknek a kihívásoknak, amelyek nemcsak Európát, hanem Magyarországot is érik ezekben az években.

Azt gondolom, az a válasz, amelyet a magyar kormány és a magyar parlament többségét adó Fidesz-KDNP-frakció ad ezekre a kérdésekre, azok az autentikus válaszok, amelyek hosszú távon, 20-30-50 és 100 év távlatában a lehető legjobb megoldást kínálják Magyarországnak, Magyarország minden polgárának, de az Európai Uniónak is.

Látjuk azt, hogy évről évre, bár a kritikusaink hangja folyamatosan csökken, mert a számuk is csökken, hiszen látják azokat az eredményeket, amelyeket elértünk nemcsak a családtámogatások terén, a magyar gazdaság növekedésének terén, hanem a magyar társadalom felzárkóztatásának, felemelkedésének terén is; ettől függetlenül minden egyes alkalommal, minden költségvetési évben folyamatosan kapjuk a kritikákat. Tegnap az adótörvények vitáját folytatta le a magyar parlament. Talán az első olyan felszólalást hallottam az elmúlt 8-10 évben, amikor egy ellenzéki képviselő nemcsak a megalapozatlan kritikákat és a rutinból születő támadásokat hozta az adótörvények ellen, hanem végre találtunk benne olyan közös pontokat, amelyeket mindketten el tudunk ismerni, és amelyeket elrugaszkodási pontnak tudunk tekinteni. Nagyon remélem, hogy ez a 2020-as költségvetés is egy olyan törvényjavaslat, amelyben meg tudjuk találni azokat a kapcsolódási pontokat, amelyeket párttól függetlenül a magyar társadalom, a magyar emberek érdekeit figyelembe véve közös halmazként tudunk tekinteni, és amelyekben közösen tudunk gondolkodni, és olyan megoldásokat tudunk találni, amelyek Magyarország, a magyar emberek számára a lehető legjobb megoldást kínálják ezekben a kérdésekben.

Kizártnak tartom, hogy a családi védelmi akcióterv részleteit, azokat a támogatási formákat tekintve - akár az otthonhoz jutás lehetőségét kínáló CSOK-hitelkonstrukció további erősítése, vagy éppen a kistelepüléseken az ottani lakosság, a fiatalok megtartása érdekében tett adókedvezmények mértéke, netán a négy gyermeket szülő és nevelő édesanyák életük végéig tartó adómentességének a kérdése, vagy a nagycsaládok autóhoz jutási támogatását szolgáló új eleme a családvédelmi akciótervnek -, nem hinném,

hogy ezekben a pontokban nem tudunk közös nevezőt találni.

(10.00)

Kizártnak tartom, hogy ezeket az intézkedéseket ne tudjuk olyan célként magunk elé tűzni, amelyeket a teljes magyar parlament egyetértésben és összhangban tud támogatni.

Azokkal az adócsökkentő intézkedésekkel, amelyek a gazdaságvédelmi akcióterv keretén belül azt a célt szolgálják, hogy a magyar gazdaság kiemelkedő teljesítménye fenn tudjon maradni, és válaszok azokra a kihívásokra, amelyekről a miniszter úr is beszélt, az Állami Számvevőszék elnöke, illetve a Költségvetési Tanács elnöke is kitért, azaz a várható recesszióra, arra a visszaesésre, amely nemcsak az európai gazdaságot, hanem a világgazdaságot is érinteni fogja a következő év vagy évek során, nos, ezekben az években is fenn tudjuk tartani a magyar gazdaság növekedési pályáját. Azt gondolom, hogy ambiciózus cél az a 4 százalékos gazdasági növekedés, amelyet célul tűzött ki a kormány a 2020. évre, de ha visszatekintünk magunk mögé, különösen az elmúlt év közel 5 százalékos gazdasági növekedésének kiemelkedő eredményére vagy az idei I. negyedév 5,3 százalékos növekedési mutatójára - amely, megjegyzem, az európai uniós tagországoké között a legmagasabb növekedési érték -, akkor azt gondolom, hogy a 2020-as célok teljesen megalapozottak és teljesen reálisan teljesíthetők még akkor is, hogyha váratlan nemzetgazdasági vagy világgazdasági események történnek.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt gondolom, hogy az az 1 százalékos költségvetési hiány, amelyet a kormány tervezett, szintén minden elismerést megérdemel, nemcsak hazai szinten, hanem nemzetközi szinten egyaránt, és az az 1 százalékos tartalék, amelyet a váratlan kiadásokra képez, amely - és ez ugyebár a 2019. évi költségvetésben is megmutatkozott - nagyon fontos biztonságot és stabilitást ad a költségvetési gazdálkodásnak, hiszen nem jöhetnek olyan váratlan események, amelyekre ne tudna a kormány azonnal reagálni, nos, a jövő évi 1 százalékos tartalék, ha valóban a tervek szerint alakulnak az események, és váratlan kiadásokra mégsem kerül sor, akkor valóban, ahogy a Költségvetési Tanács elnöke fogalmazott, az sincs kizárva, hogy teljes mértékben egy nullszaldós költségvetésről tudjunk beszélni.

Rendkívül dicséretes, és külön köszönöm a kormánynak, hogy a 2020-as költségvetés kapcsán is tartotta magát korábbi ígéretéhez, miszerint az állam önmérsékletet tanúsít a kiadások terén. Gyakorlatilag ahogy a '19-es költségvetésben, úgy a 2020-as költségvetésben is egy nullszaldós állami működéssel tudunk kalkulálni, magyarul amennyi bevétele van az államnak, annyi pénzt fordít a saját működésére is. Ez

is kiemelkedő eredmény és teljesítmény, a rendszerváltozás óta eltelt időszakban a tavalyi év volt az első, amikor ezt meg tudta valósítani a magyar kormány, és nagyon örülök neki, hogy az ambiciózus tervek ezen a téren a jövőt illetően sem változnak. Azt gondolom, akkor tudunk példát mutatni valamennyi terület számára, hogyha a saját magunk gazdálkodását, az állam gazdálkodását a lehető legszorosabbra fűzzük.

Azzal is egyetértek, ami az előző hozzászólásokban elhangzott, hogy akkor kell a legmegfontoltabbnak lennünk, akkor kell a legnagyobb önmérsékletet tanúsítanunk a költségvetési kiadások terén, amikor a legjobb időszakban vagyunk, amikor a gazdasági növekedés lehetőséget és teret ad arra, hogy az államháztartás hiányát jelentősen csökkentjük. Azt gondolom, hogy a 2022-es cél, miszerint 60 százalékos alá csökkenjen GDP-arányosan az államháztartás hiánya, ezzel a 2020-as költségvetéssel is tovább erősödik, az pedig a magyar Alaptörvényben rögzített érték, hogy ha egyszer sikerül a 60 százalékos alatti szintet elérnünk, akkor a magyar költségvetést onnan kezdve soha többet egyetlen kormány sem tudja - maximum csak kétharmados támogatással, az Alaptörvény módosításával - 60 százalékos fölé emelni. Ez pedig nemcsak a költségvetés kiszámíthatósága, nemcsak a magyar gazdaság fejlődése és növekedése szempontjából, hanem az egész magyar társadalom szempontjából egy rendkívül jelentős eredmény, úgyhogy én nagyon köszönöm, hogy a kormány ezen a téren is önmérsékletet tanúsított a következő év vonatkozásában.

A költségvetés két nagy eleméről, a gazdaságvédelmi akciótervről, illetve a családvédelmi akciótervről egyrészt a miniszter úr részletesen beszélt, másrészt Szűcs Lajos kollégám fog beszélni majd a későbbiekben. Engedjék meg, hogy én néhány olyan részletet emeljek ki, amely mind a gazdasági növekedés szempontjából, mind a társadalom szempontjából fontos a következő évben.

A Fidesz frakciója üdvözli a kormány azon törekvését, amelyet a 2020. évi költségvetésben tesz a munkaalapú gazdaság további erősítéséért és a teljes körű foglalkoztatás eléréseért. Emlékezhettek még arra tisztelt képviselőtársaim, akik 2010-ben is itt ültek, ebben a teremben, hogy amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr ismertette a kormány programját, akkor egymillió új munkahely teremtéséről beszélt a következő tíz évben, és célul tűzte ki, akkor, amikor egyébként egy fizetésképtelen helyzetben lévő költségvetésről és egy csődben lévő államról beszéltünk, amit átvettünk a Gyurcsány-, illetve a Bajnai-kormánytól (*Arató Gergely: Ti próbáltátok meg csődbe vinni!*), mégis azt az ambiciózus célt tűzte ki a magyar kormány, miszerint tíz éven belül elérjük a teljes körű foglalkoztatást. Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, ma ott tartunk, hogy Magyarországon a munkanélküliségi ráta 3,5 százalékra csökkent, a rendszerváltozás óta nem látott alacsony szinten van, a foglalkoztatottság a lehető legmagasabb szinten áll, hiszen 830 ezer

új munkahelyet teremtettünk az elmúlt még nem egészen kilenc év folyamán. S azt gondolom, hogy azokkal a lépésekkel, azokkal az intézkedésekkel, egyrészt a munkabéreket terhelő járulékok csökkentésének terén - hiszen a jövő évben az adótörvények módosításának köszönhetően újabb 2 százalékkal, 19,5 százalékról 17,5 százalékra mérsékeljük a munkabéret terhelő járulékok szintjét -, valamint azokkal a gazdaságfejlesztési intézkedésekkel, a kis- és középvállalkozói szektor kiemelkedő támogatásával, illetve az újabb magyarországi beruházások ösztönzésével olyan programot tudunk vinni, amelyben reális esély mutatkozik arra, hogy 2020-ra valóban teljes körű foglalkoztatottságot érjünk el Magyarországon.

A 2016 végén megkötött egyedülálló béremelési és adócsökkentési megállapodás, amelyet a kormány, a munkaadói oldal és a munkavállalói oldal kötött, egy olyan békét és olyan nyugalmat teremtett Magyarországon a munkaadók, a foglalkoztatottak és a kormány között, amely rendkívül erős támogatást ad minden egyes gazdaságfejlesztési és minden egyes munkahelyteremtési törekvéshez. Talán nem véletlen az sem, hogy Magyarország az európai uniós térségben a második, a világon pedig a tizedik legkeresettebb beruházási, befektetési célterület. Magyarországnak egy kiszámítható adó- és költségvetési politikával, valamint egy ambiciózus gazdaságfejlesztési programmal sikerült azt elérnie, hogy mára nemcsak az európai országok, hanem a világ valamennyi országa, amely egy biztonságos befektetési helyszínt keres, egy olyan helyszínt, ahol kiszámíthatóak az adózási körülmények, ahol egy egyébként évről évre csökkenő adótehertömegről kell számítani, és ahol a foglalkoztatás terén olyan intézkedéseket hoz a kormány, amivel a saját beruházása szempontjából egy szakértett és egyébként versenyképes munkaerőt képes biztosítani, nos, tisztelt hölgyeim és uraim, ez az alapja annak, hogy Magyarország a beruházások ösztönzése, a beruházók Magyarországra való vonzása tekintetében is a világ tíz legeredményesebb és leghatékonyabb országa között lehessen. Azt gondolom, hogy ezt a célt szolgálja - bár apró részletnek tűnik - a költségvetésben az idegen nyelvi stratégia részeként az az intézkedés, amelynek köszönhetően a 2019-2020-as tanévtől valamennyi 9. és 11. évfolyamos diák részére lehetőség nyílik arra, hogy a célnyelvi országok területén akár társas, közös formában, akár egyéni pályázat útján, de két hetet eltölthessen, és ezzel az idegen nyelvi tudása használhatóságát és színvonalát érdemben és eredményesen tudja növelni.

Nagyon fontosnak tartom azokat az intézkedéseket, amelyek a vállalkozók adminisztratív terheinek további csökkentését szolgálják, amelyek a hazai vállalatok hozzáadott értékének és termelékenységének növelését segítik elő a kkv-szektor digitalizációjának az erősítésében, és úgy összességében egyébként az elektronikus ügyintézés színvonalának és elérhetőségének további erősítésével azt tudjuk megtenni, hogy a magyar állampolgárok, a magyar választók is sokkal

kényelmesebben, sokkal könnyebben és sokkal egyszerűbben tudják akár otthonról is a saját ügyeiket és dolgaikat intézni.

Egy rövid kitérőt engedjenek meg, tisztelt hölgyeim és uraim, az európai uniós források felhasználására vonatkozóan. A rendelkezésre álló 12 000 milliárd forintos európai uniós forrás ütemezett és gyors lehívásának lehetősége jelentősen növelni fogja a gazdaság versenyképességét a következő évben is. A kormány egy felülről nyitott költségvetési keretet biztosít annak érdekében, hogy 100 százalék fölé tudjanak menni ezeket a lehívásokat. Talán emlékeznek még rá, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az előző költségvetési-fejlesztési ciklusban Magyarország volt az, Magyarország az éltanulók között volt, amely országok a legnagyobb mértékben tudták lehívni ezeket a forrásokat.

(10.10)

Emlékezzünk csak vissza arra, hogy Románia közel 30 százalékos európai uniós forrást veszített el, mert nem tudta hatékonyan felhasználni, és számos európai uniós ország Közép-Kelet-Európából járt még úgy, hogy nem tudta, 10-15 százalékos veszteséggel tudta csak ezeket a forrásokat felhasználni. Nos, a kormány előrelátó és bölcs politikája ezen a téren, az, hogy nyitott keretet hagyott arra és előleglehívásokkal gyorsítja a beruházások ütemét, újra lehetőséget kínál arra, hogy a következő hétéves időszakban is 100 százalékban tudjuk ezeket a forrásokat felhasználni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha végigtekintjük tehát a költségvetés fő számait, annak szerkezetét, a főbb céljait, prioritásait, akkor azt kell mondjuk, hogy ez a költségvetés nemcsak a magyar családok, a magyar vállalkozások költségvetése, hanem ez minden magyar ember életét jobbra teszi, minden magyar élet-színvonalát emelni fogja a következő évben, és ez talán nem véletlen, hiszen számunkra Magyarország az első.

Kérem, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a Fidesz másik vezérszónokának, Szűcs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Asszonyok! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Három szóval szeretném jellemezni a 2020-as költségvetést, ahogy már megszoktuk: kiszámítható, következetes és betartható. Ez a három szó - amely nem először kerül már itt elő - mindenképpen fontos, és pontosan jelzi azt, hogy milyen módon gondolunk a 2020-as költségve-

tésre. Nem először hangzik el, de mindannyian el fogjuk mondani, hogy a kormány egyik leghangsúlyosabb célja a családok védelme, a családok megerősítése. Bármennyire is a társadalom legkisebb alkotóegységéről beszélünk, annak nevelő-formáló erejét nem elég hangsúlyozni. Ezért nem meglepő módon a jövő évi költségvetés is a családok helyzetének megerősítéséről szól.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint jövőre 2200 milliárd forintnál több jut a magyar családok támogatására. Zárójelben megjegyzem, hogy 2010-ben még összesen 960 milliárd forintról volt szó. A 2010-es kormányváltást követően ez már a tizedik olyan költségvetés, amelyet a polgári kormány tervezett meg. Egy költségvetés általában a jövőről szól, de érdemes egy kicsit visszatekinteni az elmúlt tíz év költségvetési javaslataira. Ennek kapcsán két gondolat fogalmazódott meg bennem. Ha emlékeztetem nem csal, akkor az elmúlt tíz év költségvetésének mindegyikében voltak családokat érintő pozitív intézkedések, akár adócsökkentés, akár egy új támogatási lehetőség formájában. Úgy gondolom, hogy ezek azok a kormányzati lépések, amelyekre a legbüszkébbek lehetünk.

Másrésről pedig az elmúlt évekből eszembe jutnak azok a szirénahangok is, amelyek mindig megjósolták... (*Arató Gergely: Szirénhangok.*) Sziréna. Nem szirén. Sziréna, kedves képviselő úr. (*Arató Gergely: Szójáték volt?*) Így van. (*Arató Gergely: Bocsnat.*) ...mindig megjósolták a benyújtott költségvetés tarthatatlanságát, megalapozatlanságát, kritizálták annak túlzott kincstári optimizmusát. Legtöbbször általában ellenzéki szereplőktől érkeztek ezek a vélemények, de jeleskedtek benne a média által felkapott sztárközgazdászok is. Sajnálatos módon egy dolog maradt el az elmúlt években, a bocsnatkérés, ami mindig akkor maradt el, amikor kiderült, hogy a tényszámok nem támasztották alá az elmúlt években sem ezeknek a szirénahangoknak az állításait. Lassan tíz éve az a forgatókönyv, hogy az ellenzék szerint a költségvetés számai nem jók, aztán kiderül ennek az ellenkezője.

Ezúton szeretném megragadni a lehetőséget, és köszönetet mondani a pénzügyminiszter úrnak, államtitkár úrnak a munkájáért, azért a fiskális fegyelmért, amit már hosszú évek óta tanúsít a minisztérium, és természetesen a dolgozóknak, a kollégáknak is azért a pontos, felelősségteljes munkáért, amit nap mint nap végeznek. Ahogy a magyar gazdaság teljesítményében ott van minden magyar ember munkája, a Pénzügyminisztérium munkatársainak tervezőelemző munkája ugyanúgy elengedhetetlen volt annak eléréséhez.

Amikor arról beszélünk, hogy kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, visszafizettük az IMF-hitelt, teljesítettük a maastrichti kritériumokat vagy egy-egy hitelminősítő felminősíti az országot, akkor ebben minden magyar ember munkája és a Pénzügyminisztérium kollégáinak a munkája is benne van; köszönet illeti őket.

A kis kitérő után néhány fontosabb adat a jövő évi költségvetésből. Ahogy már említettem, a családok támogatására elkülönített 2200 milliárd forintból 200 milliárd forint kifejezetten a családvédelmi akciótervhez kapcsolódik. A babaváró támogatáson keresztül pedig több mint 400 milliárd forintot vehetnek majd fel a fiatalok olyan kamatmentes kölcsönként, amelyet adott esetben vissza sem kell fizetniük, ha gyermeket vállalnak. A jövő évi költségvetésben csaknem 300 milliárd forint jut otthonderemtésre a családi otthonderemtési kedvezményen, az ahhoz kapcsolódó, bővülő támogatási kölcsönön keresztül vagy éppen jelzáloghitel-elengedéssel. Szintén jövőre indul a négygyermekes édesanyák személyijövedelemadó-mentessége is. Annak érdekében, hogy a munka világába történő visszatérést segítsük, bölcsődefejlesztési célokra 40 milliárd forint áll majd rendelkezésre.

Egyúttal fontosnak tartom kiemelni azt a tényt is, hogy amíg 2010-ben a családtámogatások 76 százaléka alanyi jogon járt, és csak 24 százaléka volt munkához kötve, addig most a munkaalapú támogatások vannak túlsúlyban. Ez is jól mutatja a jelenlegi kormányzati és a baloldali családpolitika közötti különbséget. Amikor mindössze 3,5 százalékos munkanélküliség van az országban, azt gondolom, ez teljesen indokolt, és élvezti is a magyar emberek támogatását.

A 2020-as költségvetés másik fontos pillére a magyar gazdaság védelmének megerősítése. Erre azért van szükség, mert a világban egyre nő a bizonytalanságok száma, itt elég csak az Egyesült Államok és Kína közötti kereskedelmi háborúra, a romló külpiaci körülményekre vagy éppen a brexitre gondolni. Jelenleg a magyar gazdaság az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság Európában, ez szándékosan van így, és szándékunkban is áll fenntartani. Ennek érdekében fontos, hogy felkészüljünk akár negatív forgatókönyvekre is. Ezt a célt szolgálja a nemrég meghirdetett gazdaságvédelmi akcióterv, amelynek számos pontja a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a kkv-knak ad nagyobb pénzügyi mozgásteret.

A gazdaságvédelmi akcióterv egyik első lépéseként a szociális hozzájárulás 2019. július 1-jétől 2 százalékponttal, 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken. Ez az intézkedés 2019-ben 144 milliárd forintot, 2020-ban 156 milliárd forintot hagy a gazdaság szereplőinél. A kiva mértéke 13 százalékról 12 százalékra csökken 2020. január 1-jétől. Ezzel az adózási formával jelenleg mintegy 40 ezer vállalkozás adózik. Az adózás egyszerűsítését szolgálja az adók számának csökkentése is, így kivezetésre kerül az eva az adózás rendjéből. További jó hír, hogy az adóelőleg-feltöltés eltörlését is kezdeményezte a kormány, így a jövőben az eddigiekhez képest öt hónappal később, a májusi adóbevallással együtt rendezhetik a vállalkozások az adókötelezettségeiket.

A turisztikai ágazat további fejlesztése érdekében a szálláshely-szolgáltatások áfája 18 százalékról 5 százalékra fog csökkenni.

A kistelepüléseken a lakásépítések, a lakásberuházások ösztönzésére ötmillió forintig visszatérítésre kerül majd az áfa. A munkaerőhiány csökkentése érdekében a jövőben lehetőség lesz arra, hogy a magánvállalkozások is kapjanak támogatást ahhoz, hogy munkásszállókat építsenek. További beruházást serkentő intézkedés, hogy a kormány 2022 végéig folyamatosan mérsékelni fogja azt az összeghatárt, amely alapján a vállalkozások fejlesztési adókedvezményt kaphatnak, ami körülbelül 6500-7000 vállalkozást érinthet Magyarországon.

(10.20)

A hitelezés további növelése érdekében a garanciarendszer is megerősítésre kerül. Mind a Garantiqa Hungarica (*sic!*), mind az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány jelentős tőkeemelésben fog részülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A család és a munka után talán az egyik legfontosabb dolog az emberek életében a biztonság. Sajnos, az Európai Uniót sújtó bevándorlás továbbra is a legfontosabb politikai kérdés maradt. Uniós szinten sajnos továbbra sincs egyetértés abban, hogy az Unió külső határait szigorúan meg kell védeni, inkább hangsúly a határmenedzsmenten van. Ahogy ezt mindig is képviseltük, a migráció számunkra nem lehetőség, hanem kulturális, gazdasági és közbiztonsági kockázatot jelent. Éppen ezért öröndetes, hogy a következő évi költségvetésben a közbiztonságra, honvédelemre szánt források tovább növekednek. A 2010. esztendőhöz képest már több mint kétszer annyit költünk saját biztonságunkra.

Fontos kiemelni, hogy a 2020-as költségvetésben minden kiemelt terület több forrással gazdálkodhat, mint az előző évben. 2010-hez képest a családok támogatására 1261 milliárd forinttal, a nyugdíjakra 840 milliárd forinttal, az államháztartásban dolgozók bérére 1455 milliárd forinttal, a védelmi és rendvédelmi kiadásokra pedig 723 milliárd forinttal több összeg jut.

Nagy utat tettünk meg az elmúlt kilenc évben, ugyanakkor feladat továbbra is bőven van. Fontos célnak tekintjük a teljes foglalkoztatottság elérését. Azt szeretnénk elérni, hogy mindenki, aki akar és tud, dolgozhasson Magyarországon, és ezt ne büntessék adókkal, ahogy ezt megszokhatták a 2010 előtti időszakban. A foglalkoztatottak száma már közelíti a 4,5 millió főt, miközben 3,5 százalékos a munkanélküliség. Érdekességképpen megjegyzem önöknek, hogy ez az adat éppen hasonló az Amerikai Egyesült Államok mutatóihoz.

Az elért gazdasági eredményeket ráadásul úgy valósítottuk meg, hogy Magyarország immáron hét éve teljesíti a költségvetésihiány-célra vonatkozó úgynevezett maastrichti kritériumokat, sőt a magyar gazdaság ma ott tart, hogy ezen kritériumokon túl is teljesíti, hiszen a jövő évre tervezett költségvetési hiány

várhatóan mindösszesen 1 százalék lesz. Többször elhangzott már, hogy ezt úgy is értékelhetjük, mint egy nullás költségvetést, bár szerintem ennél jobbak a mutatóink, hiszen a félretett pénzek, illetve az, hogy a költségvetés több mint 2000 milliárd forintos beruházással számol, jelentősen azt mutatja, hogy ez a költségvetés szufficites. Megnyugtató, hogy az államadósság 2010 óta folyamatosan csökken, de ahogy ezt Bányi Erik képviselőtársam elmondta, ennek azért az Alaptörvény is keretet ad; szeretnénk, ha ez mindenképpen be is tartódna a következő évben is.

Ezt a pénzügyi biztonságot és fenntarthatóságot szolgálja az Országvédelmi Alap és a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatainak megemlése is. A két tartalék összesen 488 milliárd forint lesz, ami a nemzeti össztermék 1 százalékának felel meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó volt hallani a 2010 előtti időszakhoz képest az Állami Számvevőszék, illetve a Költségvetési Tanács véleményét, mert ebben arról hallhattunk, hogy a költségvetés tervezése megfelelt a törvényi követelményeknek, és mindenképpen jó volt hallani, hogy az elmúlt évekhez képest sokkal kevesebb bizonytalanságot értékelt akár az ÁSZ, akár a Költségvetési Tanács ebben a jelentésében.

Azt is jó volt hallani, hogy immár ötödik alkalommal az év közepén nyújtotta be az Országgyűlés számára a költségvetést a kormány. Itt szeretném megjegyezni, hogy a költségvetés megalapozottsága, tarthatósága nem a benyújtás időpontján múlik, hanem a szakértelmen és a minőségi munkavégzésen. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) A mindenkori zárszámadások eddig mindig rácafoltak azokra, akik úgy gondolták, hogy tavasszal kevés tényszám birtokában vagyunk ahhoz, hogy a költségvetést lehessen tervezni. Úgy vélem, ahogy eddig is, bízhatunk a Pénzügyminisztérium és kollégáinak szakértelmében, és ezért az általa beterjesztett 2020. évi költségvetést elfogadásra fogjuk javasolni, mert úgy gondoljuk, hogy biztosítja Magyarország gazdasági növekedését.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-KDNP-pártszövetségben a Fidesz részéről kérem önöket, hogy lehetőség szerint az időkeretben tárgyalják meg, módosító javaslataikkal akár egészítsék ki, és utána szavazatukkal támogassák a 2020. évi költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egészen andalító volt hallgatni kormánypartú képviselőtársaim és a szakemberek felvezetését arról, hogy hogyan látják ők a jelenkori Magyarországot, viszont egészen megdöbbentő, hogy mennyire különböző va-

lóságokat élünk meg mi, hiszen a magyar rögválóságot tekintve egyáltalán nem a termelési jelentés pozitív hangulata és egyáltalán nem a hurráoptimizmus sugárzik felénk.

Azt kell hogy lássuk, hogy a mindenkori költségvetés megtárgyalásakor a kormányzatnak a korábbi megvalósult tényszámok, adatok birtokában illene megmagyarázni a bizonyítványát. De mennyire komoly ez a vita, ha már sokadik éve tesszük mindezt egy olyan zárszámadás nélkül, amely az előző költségvetési tervek teljesüléséről letenne egy bizonyítványt az asztalra? Ennek függvényében el tudnánk dönteni akár együttesen, hogy a következő időszakra hogy, mire, milyen forrást allokálunk, különítünk el, költünk el.

A helyzet az, hogy a fideszes vezérszónok úr arra intett minket, hogy bízzunk azokban a szakemberekben, a Pénzügyminisztérium szakembereiben, a miniszter úrban, akiknek a jóslatain múlik igazából az, hogy milyen költségvetést fogadunk el a következő évekre. Ez a „bízzunk a szakemberekben” kiszólás véleményem szerint abszolút szubjektív, elfogadhatatlan, hiszen, képviselőtársam, a költségvetési tervezés, a pénzügyi tervezés egy szakma, ez nem egy érzelmi műfaj, ezt nem lehet hasonló szubjektumokra alapozni. Én kiváló szakembereket ismerek a kormány köreiből, kiváló államtitkárokat, és olyanokat is ismerek, akikre nem bízunk egy pénzügyi tervezési folyamatot, mert még egyszer mondom, ez egy szakma. És a szubjektumáról annyit, hogy ha megkérdeznék egy átlagos jelzáloghitel-károsultat, hogy mondjuk, a kormányzat pénzügyi tervezései, EBRD-paktuma hogyan hat a mindennapi magyar emberek életére, vélhetően egészen mást fog mondani erről a kérdéssről, mint egy kormánypárti képviselő, tehát az üléspont fogja meghatározni az álláspontot sok esetben.

Éppen ezért én arra kérem önt, hogy ne hasonló szubjektumokra, hanem tényadatokra, tényszerűségekre alapozzunk. Ezt viszont nem tudjuk megtenni, mert az előző költségvetési időszakról nemcsak lezárt zárszámadásunk nincsen, de a várható adatok tekintetében is sötétben járunk. És én nagyon örülök, ha nem lesz óriási eltérés a várható adatok és a valóság között, de ez innentől kezdve egy kormányzati jósda látszatát kelti.

Beszéljünk a tényekről! Melyek azok a ténykörök, amelyekről egy ilyen bizonyítvány magyarázatának kellene szólni? Egyrészt a legfontosabbról, a demográfiai népesedési mutatókról. Sajnálatos módon, és bárcsak ne így lenne, minden egyes mutató tekintetében rosszabbat tud felmutatni ez a kormányzat, mint akár egy vagy két évvel ezelőtt, és még egyszer mondom, nem vagyok ellendrukker, egyáltalán nem örülök ennek.

Másrészt a magyar nemzetgazdaság, tehát a mi saját nemzetgazdaságunk állapotáról szeretnénk többet megtudni. Erről az égadta világon semmit nem hallottunk, egy szót sem. GDP-adatokkal jöttek, gyakorlatilag azzal jöttek, hogy a Magyar Köztársaság területén belüli gazdasági folyamatok milyenek, hogyan

tervezhetőek. Jellemző módon német, nyugat-európai autógyártók és különböző összeszerelést itt végző cégek teljesítményéről vitatkoznak, amikor GDP-adatokról vitatkoznak. De örülök a kormánypárti korrektségnek, hiszen elmondták, hogy 12 000 milliárdos nagyságrendű uniós forrásbevonás várható, erre építik a magyar gazdaság teljesítményét.

(10.30)

Tehát az a köldökzsinór-szindróma, ami a magyar gazdaságot sajnos évtizedes távlatban jellemzi, bizonyos területeken csillapodni látszik, de összességében rendszerszinten fennáll, megvan, és a magyar gazdaság kitettsége érdemben nem tudott csökkenni. Értem én, mondjuk, az államadósság szerkezetének átalakulását, és támogatom, hogy ne külföldi erőterek számára legyünk kitéttek, de akkor is el kell hogy mondjam, ettől függetlenül az államadósság nominatív módon folyamatosan növekszik, és lehet, hogy találunk olyan százalékos mutatókat, ahol átmeneti csökkenés mutatkozik, és ezeknek én örülök.

Még egyszer mondom, nem vagyok ellendrukker, de a magyar államadósság szintje a számok szintjén vizsgálva folyamatosan növekszik. Nem hallottam sem a miniszter úrtól, sem a megszólaló szakemberektől, sem a vezérszónokoktól azt illető tervet, hogy hogyan lehetne kinőni az államadósságot, hogy lehetne ezt az éves szinten ezermilliárdos nagyságrendű terhet, ezt a ballasztot legalább részben levenni Magyarországról, és ha csak ennek a felét fejlesztési forrásként hasznosítani tudnánk, elképesztő felfutást tapasztalnánk.

Még kell magyarázni továbbá a magyar bérszínvonal helyzetét. Itt sokadszor elhangzott a bérnövekmények kormánypárti képviselőtársak által dicsért szintje. Itt újfent vitatkoznom kell. Egy nagyon alacsony bázisról indulva vitathatatlan, hogy növekedtek a magyar bérek, mint ahogy egyébként minden európai országban növekedni szoktak, ahogy infláció is minden évben jellemzően van. A vita közöttünk ott van, hogy regionális összevetésben, illetve európai összevetésben ez a növekmény kimagaslónak mondható vagy elfogadhatónak mondható, esetleg kevésnek. Én azt mondom, hogy egy alacsony bázisról indulva a százalékos növekedése lehet, hogy magasnak tűnik, viszont ha megnézzük, hogy Magyarország ezzel hova jut el, akkor jutunk vizsgálatunk tárgyához.

Ha megvizsgáljuk a 2018-as órabérekre vonatkozó adatokat euróban mérve, államtitkár úr, azt találjuk, hogy a magyar átlagos órabérek 9,2 eurót tesznek ki. Az EU 28-ak tekintetében ez a 25. helyhez elég. Ha megvizsgáljuk a dolgozói szegénységet, egyébként az utolsó előtti helyen találják Magyarországot. Ha megvizsgáljuk a régió országainak bérnövekményét, azt látjuk, hogy sajnos itt sem sikerült kiugró adatot elérni. Ha pedig azt vizsgáljuk meg, hogy a magyar háztartások milyen vagyoni helyzetben vannak, azt látjuk, hogy a régió országai is elhúztak mellettünk.

Az egy főre jutó GDP tekintetében a csatlakozás óta, tehát a több mint tíz év alatt, egyáltalán nemcsak az önök kormányzásáról beszélek, ne vegyék teljes mértékben magukra, de Magyarországon az egy főre jutó számadat 59 százalékkal tudott növekedni, ez imponánsnak tűnik. De ha megvizsgáljuk az összes többi országot a térségben, azt találjuk, hogy ez a legalacsonyabb fejlődési adat, Lengyelországnál 100 százalék ugyanez a mutató. Tehát ha egy kicsit kiterjesztjük a horizontot, azt látjuk, hogy nem sikerült átütő eredményt elérni. Bárcsak sikerült volna!

A következő faktor, a negyedik, ami szerintem egy költségvetés milyenségét megmagyarázhatja, az pedig a szociális háló helyzete, a szociális biztonság helyzete. Számomra disszonáns, nem azt mondom, hogy visszatetsző, inkább szomorú dolog hallani a kormányzat családtámogatásról szóló dicshimnuszait, és egyébként támogatom a családtámogatási rendszer pontjait... *(Közbeszólás a Fidesz sorából.)* Kérem, majd nyomjon egy gombot, és ne magyarázzon bele ilyen formában, mert fontos dolgokról van szó, és nem szabad ezeket lezüllesztetni az ön színvonalával folytatott politikai viták szintjére.

Szeretném elmondani, hogy a családtámogatási rendszer elemeit én magam támogatom, ugyanakkor egy olyan kormány esetében, amely három év alatt több mint tízezer kilakoltatást engedett megtörténni Magyarországon, legalábbis disszonáns, legalábbis furcsa ezekről beszélni.

Államtitkár Úr! Önöknek nyilatkozniuk kell arról, hogy az EBRD-vel kötött paktumokat fenntartják-e vagy sem. Ez egy költségvetést meghatározó kérdés. Magyar családok ezreinek a kilakoltatása múlhat ezen. Ezeket a családokat utána szociális transzferekkel életben kell tartani, az ő mindennapi szükségleteikről gondoskodni kell, őket nem lökhetik az utcára vagy az út szélére, vagy az árokba. Ez egy költségvetést befolyásoló tétel. Én azt várom el önöktől, hogy bontsák fel, rúgják fel az EBRD-vel kötött paktumot a magyar családok érdekében, ez a költségvetés szintjén is meg fog jelenni egyébként tízmilliárdos, százmilliárdos nyereséggé hosszú távon. De legalább ezt a vitát folytassuk le. Úgy érzem, hogy ez egy legitim vitaalap és egy korrekt megközelítés részünkről.

Szeretném elmondani azt is, hogy bár említettük, hogy ezen új eljárás, miszerint hamarabb tárgyaljuk a költségvetést az elfogadott zárszámadás, a korábbi tényadatok ismerete nélkül, véleményem szerint semmilyen előnyt nem mutat, tehát nem látszanak ennek a konkrét előnyei. De azt is láthatjuk, hogy a vizsgált területek alapján, nem túlzás kijelenteni, mindez a jövő felélésének költségvetése, ha azt vizsgáljuk, hogy bizonyos társadalmi csoportoknak kedvez és ez vitathatatlan, de komplett magyar társadalmi osztályokat hagy körön kívül.

Beszéljünk egyről, kedves képviselőtársaim, egy társadalmi csoportról, a kényszerből kivándorolt magyarokérol! Számukra mit tesz le az asztalra ez a költségvetés? Mit javasol? Milyen víziót kelt? Milyen magyarázatot kelt arról, hogy a magyar jövőnek itt és

ilyen formában van értelme, és van értelme visszatérniük az országba? Nem látszik ebben a költségvetésben számukra megfogalmazott üzenet.

Én mondanék egyet, amivel kapcsolatban újfent lesz jobbikos módosító javaslat, egy átfogó bérlakásépítési és otthonteremtési program, amely nálunk a „Mi várunk” program cím alatt fut. Ez egyértelmű üzenetet küldene a magyar fiatalok számára a tekintetben, hogy van értelme ide visszatérni, nem kell tizenöt vagy húsz évet az ő életükből nagyon nehéz körülmények között, spórolással tölteni, egy átlagos méretű fővárosi vagy nagyvárosi lakás elérése, megszerzése érdekében.

Hiszen, államtitkár úr, önöknek arra is válaszolniuk kell a költségvetési tervezés során, hogy az érintett társadalmi csoportok Magyarországon való megmaradási feltételei adottak-e avagy sem. A 150 ezer forint fölötti átlagos budapesti albérletárak tekintetében én várok egy kijelentést arról, hogy önök szerint ez tartható, kigazdálkodható-e Magyarországon egy átlagos fizetésből, elvárható-e ezektől a fiataloktól, hogy családot alapítsanak és minél több gyermeket vállaljanak ilyen körülmények között, vagy pedig támogatásra, segítségre szorulnak. Én az utóbbira szavazok: minden címszó alatt bérlakásépítési programmal, lakhatási támogatási szisztémával helyzetbe kéne hozni ezeket a fiatalokat, megspórolni nekik azt a legalább tíz esztendő, amit nagyon masszív spórolással kell tölteniük, igen neheztett pályán, nehéz körülmények között az önálló otthon elérése érdekében.

Azt is látjuk, hogy ha a gazdasági folyamatokat vizsgáljuk és vesszük górcső alá, számomra a legfontosabb, ami befolyásolja a magyar nemzetgazdaságot, befolyásolja hosszú távon a bérszínvonalat is, a munkatermelékenység növekedés üteme. Úgy látom, hogy ha a magyarországi termelékenységi folyamatok javulnak, multiplikátor hatásként ez magával húz olyan további folyamatokat, amelyek bérnövekedésben csúcsosodhatnak ki, a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások helyzetének javulásában. A munkatermelékenység növekedési üteme azonban jövőre elmarad az előző éveketől a tervezés alapján, 2,7 százalékos lesz mindössze. Úgy látom, úgy gondolom, hogy hosszú távon ez képes aláásni a gazdaság bővüléséről szőtt álmokat.

Én nagyon örülök annak, hogyha a magyar GDP-adatok imponánsak, mondjuk, 4 százalék fölött lesznek, akkor is örülök, hogyha ez főként német autógyártóknak és külföldi érdekeltségeknek köszönhető, de még jobban örülnék, hogyha ide letennék az asztalra, hogy a saját nemzetgazdaságunk, a magyar cégek teljesítménye hogyan alakult az utóbbi időszakban.

N-2 szabályt már régen nem kérünk számon önökön, bár ez lenne az igazi költségvetési tervezhetőségi szempontból. Tehát a kettővel ezelőtti és az eggyel ezelőtti pénzügyi ciklus konkrét adatai ismeretében összevetésre lenne alkalmas ez a költségvetés. Nem ezt kérem, látom, hogy csak az adott tervezett évnek az adataival számolnak. Ugyanakkor azt mindenképp jó

lenne látni, hogy a magyar nemzetgazdaság mozgásai hogyan viszonyulnak az itt működő, adott esetben külföldi erőterek cégeihez képest.

A beruházások vizsgálata során nemcsak azt látjuk, hogy a termelékenységi adatok egy kicsit gyengébbnek mutatkoznak, mint amit az érdekeink megkívánnának, hanem azt is, hogy a nagy volumenű, tehát jellemzően százmilliárd forint fölötti beruházások mögött kizárólag német autógyárak, dél-koreai és amerikai cégek állnak. Egyetlen kivételt találtunk mi, ez az a MOL, amelyben, ugye, a magyar államnak azért minimális részesedése van, amely egyfajta égő fátylaként mutatkozik ezen a térképen a rengeteg kedvezményezett külföldi cég között. De azt elmondhatjuk, hogy a 9 százalékosra csökkentett társasági adó jellemző módon nem a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásoknak kedvez, hanem ezen társaságoknak, amelyek a nagyberuházások szinte összességét megvalósítják Magyarországon.

Ugye, nem akarják elhíttetni senkivel, hogy az ilyen beruházások mögött keletkezett profit a magyar nemzetgazdaságban hasznosul? Ugye, nem akarják egy költségvetési vita során kijelenteni azt, hogy ezen multicegek haszna a magyar gazdaságban nagymértékben jelentkezik? Hiszen azt látjuk a nemzetközi vizsgálatok alapján, hogy a top multicegek, ahogy a tegnapi vitán is megbeszéltük, ugyanazok a multicegek ugyanazon márkanév alatt és tevékenységi körrel Csehországban összességében 19 százalék fölötti adóterhelést vállalnak, Magyarországon 1 százalék alattit. Ez, államtitkár úr, nem a helyi vagy különböző klimatikus viszonyokon múlik, hanem a mindenkori kormányzat viselkedésén, azon, hogy hogyan bánik ezekkel a cégekkel.

Ez megint nem csak önöknek szól, hiszen a 2002 és '10 közötti időszakban ezen multicegek kényeztetése tulajdonképpen csúcsra járatódott, indokolatlan módon, teszem hozzá, mert egyáltalán nem biztos, hogy a munkahelyteremtési és infrastrukturális támogatások vonzzák ide ezeket a cégeket.

(10.40)

De amire soha nem gondoltam volna, az az, hogy 2010 után önök ezeket a folyamatokat meg felpörgetni voltak képesek, és ahelyett, hogy a stratégiai megállapodásokban kikötötték volna, a magyar bérek lassú felzárkóztatásának legalább a szándéknyilatkozatát letették volna az asztalra, a helyzet az, hogy inkább azzal kampányoltak, hogy a magyar munkabérek kellőképpen - önök szerint - alacsonyok, és rugalmas a munka törvénykönyve.

Ezt a hozzáállást tartom tehát elfogadhatatlannak, mert még a jelenlegi termelékenységi mutatók mellett is magasabb béremelésekre, béremelkedésre lenne lehetőség, viszont azt látom, hogy az utóbbi években jellemző módon ott nőttek a bérek, ahol a munkaerőhiány ezt kikényszerítette. Ez nem tudatos kormányzati beavatkozás eredménye volt, hanem egy

olyan piaci kényszeré, melynek értelmében több mint félmillió honfitársunk távozott ebből az országból, és bizony a hiányterületeken jobban meg kellett fizetni a maradékat. Ezt semmiképpen nem a kormányzati bizonyítványba tenném oda, mondjuk, a példás vagy jeles osztályzat magyarázata mellé, hanem a piaci körülményekből kifolyólag egy nehéz kényszerhelyzetnek tudom be, hiszen számosan, százezrével nem önszántukból élnek a szülőföldjükön kívül, a szülőhazájukon kívül, hanem kényszerből. Mint említettem, például hollandiai bevételükből fizetik az itteni jelzáloghitelük maradékát.

Azt is szeretném elmondani, hogy ha megvizsgáljuk a költségvetést, láthatjuk azt, hogy a társaságiadó-bevételek várakozásai az egytizedét sem teszik ki, kevesebb, mint az egytizenkettedét teszik ki pontosan az áfavárakozásoknak, tehát a magyar háztartások, polgárok fogyasztását - ha mondhatom ilyen csúnyán és nem túl szakmai módon - szénné adóztatja Magyarország Kormánya egy olyan európai uniós rekorderek áfa-kulccsal, amelyet véleményem szerint a történelem szemétdombjára kellene küldeni.

Ennek a kormányznak meg kellene szüntetni a 27 százalékos áfát. Luxusjachtok esetében vitatkozhatunk róla, hogy megmaradjon, tehát ott teljes nyitottsággal találkoznak részemről. Ez nem frakcióálláspont, hanem magánvélemény, de el kell hogy mondjam önöknek: a luxuscikkek kivételével elfogadhatatlan a 27 százalékos áfa. Ha pedig csak részben igaz az, amit elmondtak a magyar gazdaság kedvező állapotáról, akkor érthetetlen is, hogy miért kell gyermeknevelési cikkek tekintetében 27 százalékos áfát fenntartani. Erre kérem, hogy ma válaszoljon nekem valaki, hogy a demográfiai fordulat szándékának megfogalmazásakor hogyan lehet megmagyarázni azt, hogy a gyermeknevelési cikkek áfatartalma 27 százalék. Milyen racionális, észszerű magyarázat lehet erre? Nincs, nem lehet, elfogadhatatlan. Tehát küldjék ezt a 27 százalékot - még egyszer mondom - a történelem szemétdombjára!

Gazdaságvédelmi megfogalmazások és a gazdaságvédelmi akcióterv tekintetében szeretnék két pontra kitérni nagyon röviden. Az egyik a szocho csökkentése, amit egyébként támogatok. Nem kormányzati novumról, újításról van szó, hanem egy hat éves megállapodás következményéről, amit sajnos egy pénzügyi év eltolásával valósított meg ez a kormányzat, de megvalósította.

Nem kaptam tegnap kimerítő választ a tekintetben, hogy ha a munkáltatói oldalon csökkentjük a járulékokat, amit helyes iránynak tartok, és mellette engedményeket foganatosítunk a kiva, a kata és egyéb olyan területeken, ahol a járulékfizetés mérhetően csökken a munkavállalók részéről, akkor a társadalombiztosítási rendszerek fenntarthatósága hogyan alakul húsz-harminc évvel később; egyszerűbben fogalmazva: hogyan lesz ezeknek az embereknek nyugdíjuk? Felelőtlen hozzáállás csak az amúgy általam támogatott csökkentésről beszélni, de nem megfogalmazni a másik oldalon azt, hogy ezen honfitársaink

milyen kilátásokra számíthatnak. Itt számtalan alternatíva lehetséges, mondhatják azt is, mondhatja a kormány azt, hogy oldják meg ezek az emberek majd nyugdíjaskorukban, ahogy akarják, vagy dolgozzanak halálukig. Úgy gondolom, ez nem lenne túl humánus megközelítés.

Mondhatják azt is, hogy majd egy nyugdíj-kiegészítő szociális támogatási vagy transzferformát dolgoznak ki húsz vagy harminc év múlva, és abból fogják legalább életben tartani ezeket az embereket, de hát itt adódik a kérdés, hogy miből fogják, miből akarják ezt kitermelni egy elöregedő társadalomban. Tehát úgy érzem, hogy most még ilyen történelmi távlatból tudnánk közös megoldásokat kidolgozni ezen kérdésekre, de az, hogy meg sem fogalmazzuk ezeket, tökéletesen elfogadhatatlan.

Végül pedig szeretnék kitérni arra, amit több fideszes képviselőtárs elmondott, büszkén hangoztatva azt, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv keretein belül munkásszálló-építési program fog bővülni. Én elképedve állok ezen kiszólás előtt, hiszen tudjuk azt, nemcsak a KSH, de a BÁH adatai alapján is, hogy jóval több mint százezer, idegenből idehozott, úgynevezett vendégmunkás dolgozik jelen pillanatban is Magyarországon, és sem államtitkár úr, sem a miniszterelnök, sem miniszterei nem végezték el soha azt a felmérést, álláspontom szerint - cáfoljon meg, ha nem így van -, amely azt vizsgálná, hogy azokban az ágazatokban, ahova tömegesen idehozzák ezeket a dolgozókat, valóban szükség van-e az ő jelenlétükre.

Hiszen a hatóságok döntése a nagyvállalkozások szóbeli bemondásán alapul, az érintett igénybe vevő nagyvállalatok szóban jelzik azt, megkérdezik őket, és szóban válaszolnak arra, hogy melyik területeken éreznek munkaerőhiányt, a helyzet az, hogy ez viszont nem mindig találkozik a valósággal.

És amikor 3 ezer magyar dolgozó a Távols-Keleten éppen felemel egy üzemet, itt Magyarországon pedig 3 ezer távols-keleti dolgozó állami támogatással épít Tiszaújvárosban vagy bárhol máshol egy üzemet, akkor adódik a kérdés, hogy ez a világ természetes rendjéhez igazodik-e avagy sem. Álláspontom szerint nem, ráadásul az idegenek tömeges ittléte a munkaerőpiacon kétségkívül letöri a bérszínvonalat, az amúgy sem túl magas bérszínvonalat, és gondoljunk egy életszerű példát végig, államtitkár úr: mi történik akkor, ha egy ilyen cégnél azt mondják, hogy kötelező túlmunkára van szükség? Fog az idejövő vendégmunkás tüntetéseket szervezni, demonstrációkat szítani, szakszervezetet alakítani? Értelemszerűen nem fog. Sokkal inkább a tömegvonzás a magyar dolgozót is behúzhatja egy olyan helyzetbe, hogy a további kiszorításához kell hogy hozzájáruljon a munkahely megőrzéséhez érdekében. Azt látom tehát, hogy ezek nagyon káros folyamatok. A munkásszálló-építés, a munkaerő-mobilizáció elfogadható lenne egy szabolcsi fiatal esetében, akit ki kell képezni, kollégiumi rendszeren keresztül szakmához juttatni, és ha országon belül úgy gondolja, hogy máshol tudja megtalálni a számítását, akkor talán azt mondom, hogy ezt lehetővé kell

tenni számára, viszont idegen munkaerő tömeges importjával hozzájárulni egy leendő lakosságcserehez, népességcserehez, véleményem szerint elfogadhatatlan.

Annyit szeretnék még mondani, hogy a demográfiai csomag egy-két pontjára kitérve vannak közöttünk azonosságok. Én a demográfiai csomag egyébként mindegyik pontját tudom támogatni, pontosan az a bajom, hogy a költségvetés mozgásteréhez képest ezek nagyon leszűkített pontok, elképesztően kevés magyar családot tudnak elérni. *(Soltész Miklós közbeszól.)* Államtitkár úrnak mondom, aki megint beleszól a képviselőtárs szavaiba, de soha nem gombnyomással teszi meg, hanem mindig csak benyögésekkel *(Soltész Miklós közbeszól.)*, hogy bizony, az a helyzet, hogy önök ígérték több mint egy évvel ezelőtt, hogy azok a magyar édesanyák, akik legalább három gyermeknek életet adnak - háromnak, nem négynek -, személyijövedelemadó-mentességet élvezhetnek életük végéig.

A helyzet az, hogy ez az önök ígérete volt, nem én ígértem, nem én álltam fel itt a parlamentben ezt az ígéretet tenni. Egy év elteltével pedig tulajdonképpen a köré fonnak dicshimnusz, hogy a négygyermekes édesanyák számára teszik ezt lehetővé. Ha Soltész államtitkár úr - mert képviselőtársai hiányolták, hogy nem nevesítettem; tisztelem - megvizsgálja azt, hogy milyen széles társadalmi csoportról van szó, azt fogja találni, hogy háromgyermekesek esetén százalékkal lehetne kedvezményezni magyar embereknél, a négygyermekesek tekintetében nagyjából 30-40 ezres csoportot fog találni. S ha megvizsgálja azt, hogy közülük hányan vannak regisztrálva olyan álláshelyen, ahol mérhető, mondjuk, átlagfizetés fölötti bevételhez jutnak, azt fogja találni, hogy kevesebb, mint fele az érintett számnak. Tehát egy nagyon szűk csoportot tudnak, egyébként helyesen és jogos módon kedvezményezni, én ezt támogatom, de a költségvetés mozgásterére sokkal szélesebb lehetőségek tárházát biztosítaná.

Ugyanígy az autóvásárlás tekintetében: a nagy-családosok tipikus magyar élethelyzete nem az, hogy 8 vagy 9 millió forintért egy új gépjárművet vásárolnak, sokkal inkább az, hogy szűkös forrásaikból egy olyan használt gépjármű felé tudják kinyitni az érdeklődésüket, amely a megfelelő minimális műszaki paramétereknek megfelel. Én tehát erre nyitnám ki ezt a csomagot.

Az otthoneremtés tekintetében pedig, mindig említettem, bérletprogram nincs. Azon magyar fiataloktól, akik lakáscélú előtakarékoság állami támogatásával, tehát LTP-vel szedték össze a CSOK önrészt, mondjuk, elvették ezt a lehetőséget. Tehát számtalan magyar fiatal azért nem tud a CSOK-ba belépni, mert az előtakarékoság, egy önrész összeszedésének az állami támogatását ez a kormány megszüntette.

Mit tett a helyébe, kérem szépen? Lehet az ellenzéki képviselőket bármivel ekézni, miszerint miért nem kérnek bocsánatot - nem is értem, hogy milyen állampárti stílus ez... -, miért nem kérnek bocsánatot,

ha bizonyos tévyszámok nem úgy teljesülnek, ahogy mondják őket. Én csak hallottam erről a korszakról, nem gondoltam volna, hogy még benne kell élnem, de azt szeretném elmondani önöknek, hogy ilyen esetekben önöknek nem válaszadási lehetőségük: kötelezettségük van. Megszüntették az LTP-rendszer állami támogatását. Mit tettek a helyébe? Mit érnek el azok a magyar fiatalok, akik takarékoskodni szeretnének, és mondjuk, a CSOK önrészére összeszedni a szükséges forrásokat? Konkrét választ várok mindenre.

(10.50)

Azt is szeretném elmondani, hogy a CSOK, igen, kedvezni tud jóval átlagfizetés felett, s jellemzően a felső középosztálytól felfelé. De mi lesz azokkal a magyarokkal, akiknek vannak lakáscéljaik, gyermeket szeretnének vállalni, a vágyott gyermekek statisztikájában ők is megjelennek, mégsem tudnak Magyarországon gyermeket vállalni anyagi és főleg lakhatási okok miatt? Hiszen a lakhatási válság szorosan a második helyen van a vágyott gyermekek meg nem születésének okai tekintetében. És ezen lehetne változtatni, nemcsak bérlakásprogrammal, hanem értelmes motivátorokkal.

Azt is szeretném elmondani, hogy ezen családok gyermekvállalása nagyon sokszor a mindennapi létbiztonság hiánya miatt marad el. Tehát a szociális védőháló tekintetében garanciákat várnék el ettől a kormánytól, és abban az esetben lehetne egyáltalán a költségvetés támogatásának lehetőségéről beszélni, ha nem mi lennénk a több mint tízezer kilakoltatott országa az utóbbi három évben, a már említett EBRD-paktumot felbontaná a kormányzat, stratégiai szerződést kötne a magyar banki károsultakkal, az érintett családokkal. Úgy gondolom, hogy egy ilyen széles társadalmi csoport tekintetében már a demográfiai mutatókon is látszik az, amit a kormányzat nem tett meg az utóbbi kilenc évben.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, támogatható pontjai ellenére azért nevezem a jövő felélése költségvetésének az előttünk fekvő tervezetet, mert nem koncentrálnak komplett magyar társadalmi osztályokra, jellemző módon azon magyar fiatalokra, azon magyar adófizetőkre, akiknek lennének lakhatási céljaik, vállalnának gyermekeket, de jelen körülmények között nem tartoznak azon csoportok közé, akiket ez a kormány kedvezményez, ily módon a jövő felélése nettó módon megvalósul. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Jelen képviselő úr felé, többször jelezte képviselőtársainak, hogy közbeszólnak. Képviselő úr, ön Szűcs Lajos képviselő urat végig kommentálta. Azt gondolom, a példaadás ezen a területen is meghatározó. Köszönöm megértésüket, és kérem is, ha lehet, tartsuk be a házszabályt. *(Z. Kárpát Dániel: Köszönöm a pártatlan ülésvezetést!)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Urak! A Jobbik, látom, keresi a hangját. Tegnap Kárpáti Anita az én értékelésem szerint az adótörvényekről reálistan beszélt... *(Z. Kárpát Dániel: Legalább a neveket ird fel, ha kritizálni akarsz!)* Bocsánat, Kőrösi Anita reálistan beszélt, megfogalmazott kritikai észrevételeket is, de alapvetően olyan tónusban beszélt, ahogy azokról az adótörvényekről lehet. Ma visszajött a Jobbik másik vezérszónoka, és elmondta azt, amit tőle évek óta hallunk. Majd a társadalom, az önök szavazói is eldöntik előbb-utóbb, hogy kinek van igaza. *(Z. Kárpát Dániel: Ez nagyon szakmai érv!)* Mert persze, amikor a költségvetésről beszélünk, akkor számokról is beszélhetünk, sőt beszélünk is számokról, csak ezeket sokféleképpen lehet értékelni, ezt én elfogadom. Hallottunk tegnap is egy értékelést, hallottunk ma is egy egészen más típusú értékelést. Azért mondtam, hogy keresik önök még az igazi hangjukat, de ez az önök leckéje.

Amikor egy költségvetést tárgyalunk, akkor valójában költségvetési folyamatokat lehet csak elemeznünk. Tehát azt kell néznünk, hogy ez a 2020-as költségvetés hogyan illeszkedik abba a költségvetési folyamba, amit már az előző évek során megéltünk. És akkor itt térek ki erre a gondolatsorra is, amit az előbb Z. Kárpát Dániel mondott, hogy mi öt éve gyakorlatilag légvárra építjük a költségvetést, elhangzik ez a vád, mert év közepén elfogadjuk már a következő év költségvetését, akkor, amikor még nincs meg az előző év zárszámadása. Igazat adnék neki, ha egyetlen példát tudna mutatni ebben az öt évben, hogy egyetlen számunk egyszer ne teljesült volna. Ha egyet tud mondani, akkor önnek már részben igaza lehet, de öt év alatt egyetlen ilyen se tudott felmutatni. Tehát szó nincs arról, hogy ezek a költségvetések légvárra épülnek, ezek öt év óta, sőt tíz év óta teljesülnek minden fő számat tekintve, és biztosak lehetünk abban, hogy ez 2020-ban, a most elfogadásra kerülő költségvetésben is így lesz.

Amikor azt állítom önöknek, hogy költségvetési folyamatokat kell elemezni, akkor ezzel azt is mondom, hogy csak úgy van értelme beszélni a 2020-as költségvetésről, ha megnézzük, hogy honnan indultuk 2010-ben. 2010 azért egy kapaszkodó, mert azóta tervezzük mi a költségvetést, és előtte megörököltünk egy valamifajta helyzetet, amire nekünk akkor reagálnunk kellett. Emlékeznék még, tisztelt képviselőtársaim, arra a helyzetre, hogy 2008 őszén csődbe került ez az ország. Ezt önök a túloldalon se vitatják. Akkor egy rendkívül gyorsan felvett hitel mentette meg az országot a konkrét csődhelyzettől. A konkrét csődhelyzet azt jelentette volna, hogy másnap a közszolgáknak nem tudnak fizetést adni, vagy nincsenek nyugdíjkifizetések. Ezt a Gyurcsány-Bajnai-kormány

akkor egy gyors hitelfelvétellel elkerülte, ezt a drasztikus hitelt, amit akkor felvettek azért, hogy az országot megmentse a csődtől, azóta az Orbán-kormányok visszafizették. Nyilvánvalóan a magyar gazdaság teljesítménye van természetesen emögött, a magyar adófizetők, a magyar emberek erőfeszítése van amögött, hogy vissza lehetett fizetni ezt a hatalmas összeget.

Akkor azt lehetett mondani, hogy az államháztartás minden egyes szereplője nyakig el volt adósodva. Nyakig el volt adósodva az állam, nyakig el voltak adósodva a vállalatok, nyakig el voltak adósodva az önkormányzatok és sajnos a családok is. Akkor is beszélhettünk a családok helyzetéről. A családokat az jellemezte, körülbelül egymillió családot, hogy devizaadósságban úsztak. Ezt az adósságtömeget, ezt az eladósodottsági helyzetet nyilvánvalóan kezelni kellett, és ezt 2013-ig különböző válságkezelő intézkedésekkel a magyar gazdaságpolitika, a magyar költségvetési politika teljesítette is. Azóta 2013 egy fordulópont ebben a költségvetési folyamatban. 2013-at tekinthetjük egy olyan évnek, amikor már növekedési pályára tudtuk állítani a költségvetést. Tehát addig az addigi gondok kezelése folyt alapvetően, azóta pedig növekedési pályán van az ország gazdasága, az ország költségvetési helyzete.

Azt jól tudtuk 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást, hogy az a gazdaságpolitika, az a költségvetési politika semmilyen szinten nem folytatható, amit önök képviseltek. Mert leegyszerűsítve, azzal számolt, hogy mások pénzből éltek, kihasználva a világgazdaság akkori pénzűségeit, nyaklól nélkül vettek fel hiteleket, máról holnapra élünk, mások pénzből élünk, de előbb-utóbb, ahogy az a szocialistáknál, nemcsak Magyarországon, hanem mindig bekövetkezik, kifognak ezekből, mások pénzből, mások előbb-utóbb megúnják azt, hogy nekünk nyaklól nélkül hiteleznek, elbizonytalanodnak abban, hogy mi ezeket vissza tudjuk fizetni, behúzzák a féket, pénzcsoportokat elzárják, és következik az a bizonyos csődhelyzet.

Na, ezzel szakítani kellett. Az Orbán-kormány azt mondta, hogy munkaalapú társadalmat kell építeni, szakítani kell azzal a folyamattal, hogy mondjuk, egy Csehországgal összevetve - ugyanakkora ország, mint mi, az akkori állapotokról beszélek -, ott egymillió emberrel több dolgozik, mint Magyarországon. Egy szomszédos ország miért képes erre, mi erre miért nem vagyunk képesek? Mert az önök gondolkodásában akkor az volt, hogy a társadalom egy részét segélyen tartják, aprópénzekkel itt-ott vigasztalják őket, és majd csak lesz valami. Mi akkor azt mondtuk, Orbán Viktor miniszterelnök kijelentése, hogy egymillió munkahelyet kell produkálnunk tíz év alatt. Én se hittem benne, hogy képesek leszünk. Húsz éve vagyok a költségvetési bizottság tagja, sokszor láttam korábban is nagyszerű mondatokat, elsősorban a szocialista kormányoktól, soha nem teljesült semmi, nem bíztam abban, hogy erre képesek leszünk. De ma, hála istennek, azt mondhatom, hogy abból az egymillió munkahelyből azóta 800 ezer munkahely lett, és ma már 4,5

millió ember dolgozik ebben az országban. Nyilvánvalóan ez a nagy fordulat jócskán szerepet játszik abban, hogy ma más gazdasági pozíciókkal, más költségvetési helyzettel számolhatunk egy költségvetés megalkotása során.

A bérek ott voltak, ahol. Bérekről mindig óvatosan beszél az ember, mert én mondhatok bérnövekedést, amit én a magyar gazdaság eredményének tekintek, de önök a túloldalon mindig tudnak egy nagyobb számot mondani. Tehát ezért az ember itt óvatos, de ha a realitásokat nézzük, az az egyetlen számadat, amit Varga miniszter úr az expozéjában elmondott, hogy '10-hez képest, '18-cal összevetve az átlagkereset 11 százalékkal nőtt, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy átlag magyar ember kapott, megtermelt egy plusz 13. havit magának.

(11.00)

Azt, amit önök elvettek, a magyar gazdaság ilyen szinten visszaadta a magyar embereknek.

Ha a 2020-as költségvetésre térek, mivel mégis csak politikusok vagyunk, és nem csak közgazdászok, akik számokat mondanak, a 2020-as költségvetés kapcsán is azt kell mondanom, hogy folytatódik az a társadalompolitikai vízió, amit az Orbán-kormány 2010 óta képviselt. Ennek a társadalompolitikai vízióknak a kulcsa, a lényege a családok megerősítése, a társadalom alapsejtjének erősítése, annak az alapsejtnek az erősítése, amit a világban lévő folyamatok minden módon rombolnak, azt a magyar gazdaságpolitika és a költségvetési politika erősíteni akarja. Akkor, amikor családokat erősítünk, én kereszténydemokrata politikusként azt mondom, hogy ez egy igazi kereszténydemokrata gondolkodás.

Az is kereszténydemokrata gondolkodás, hogy egy költségvetést nem légvárára építünk. Óvatosan tervezünk, tudatosan tervezünk, és következetesen végrehajtjuk azt, amit a költségvetésben terveztünk.

Tartjuk a hiánycélt, nem úgy, mint korábban, hogy soha nem tartották a hiánycélt. Kár megemlítenem, már az ország tudja, minden évben tartottuk a hiánycélt. Most majd kitérek rá a későbbiek során, hogy 1 százalékra tervezünk, 1 százalékos hiánycélra tervezünk. A maastrichti kritérium azt várja el tőlünk, hogy 3 százalék alatt tartsuk a hiánycélt. Mi már 1 százaléknál tartunk. De honnan indultunk? Én még emlékszem azokra a költségvetésekre, megint visszagondolván a Gyurcsány-kormány, Bajnai-kormány időszaka, amikor a hiánycél 8 százalék fölött volt. Ma 1 százalékos hiánycélra tervezünk. Ezek óriási eredmények, és ezért mondom, amikor költségvetési folyamatot értékelünk, akkor ezeket a számokat csak értékelni lehet.

Ahhoz, hogy a társadalompolitikai víziókat, ami a családok megerősítését szolgálja, teljesíteni tudjuk, és ne csak egy évre tudjuk teljesíteni, hanem tartósan tudjuk teljesíteni, ezek a folyamatok, amelyeket mi elindítunk a családok megerősítése kapcsán, évről évre több pénzt igényelnek.

Ezt csak akkor tudjuk teljesíteni, ha a magyar gazdaságot olyan állapotban tartjuk, amilyen állapotban most van. És ha nehezedik is a világgazdasági környezet, ha lassulás következik be a világgazdaságban, ha Németország lassul, ha a brexit miatt kiszámíthatatlan folyamatok várnak valamilyen módon Európára, akkor is tartanunk kell tudnunk azt a növekedést, amit valamilyen módon elértünk, vagy ha szerényebben fogalmazok, azt a célt, amit szintén megfogalmaz a kormány, hogy lehetőleg 2 százalékkal jobban növekedjünk, mint az Európai Unió átlaga.

Boldogabbak leszünk, ha a 4 százalék körüli növekedési mutatókat, amit az utóbbi években produkáltunk, tartani tudjuk. Még szebb lenne, hogyha az a növekedés, amit az első negyedévben produkáltunk, több mint 5 százalék, ilyen növekedési számokban lehetne gondolkodni. Tudom, hogy rövid távon nem realitás egy ilyen magas növekedésben gondolkodni, de talán azt a célt reálisan tűzhetjük ki magunknak, hogy az EU átlaga fölött 2 százalékkal növekedjen a magyar gazdaság, mert ez tartósan felzárkózást jelentene Európa fejlettebb részéhez, és megteremtődne az évről évre azok a források a magyar gazdaságnak, tehát nem hitelfelvételekkel, hanem a gazdaság önerejéből előteremthetnénk azokat a forrásokat, amivel a társadalompolitikai víziókat finanszírozni tudjuk hosszú távon is. Ugyanis családpolitikai támogatási rendszert bevezetni akkor van értelme, ha ezt hosszú távon csinálni tudjuk, márpedig ez mi hosszú távon akarjuk a költségvetésben is megvalósítani. Ehhez pedig egy stabil gazdaság kell. Erről szól, amiről majd beszélni fogok, nyilvánvalóan a gazdasági akcióvédelmi tervi gondolkodás és annak költségvetési lecsapódása, amivel el akarjuk érni, hogy azt a viszonylag kedvező magyar növekedést őrizni tudjuk és céljainkat finanszírozni tudjuk.

De az egésznek a háttérben ott van egy olyan kérdés is, amiről muszáj beszélnünk, ez a biztonság kérdése. Lehetnek nekünk társadalompolitikai vízióink, akarhatjuk, hogy működjön a magyar gazdaság - ha nem tudunk biztonságos Magyarországot teremteni, akkor ebből semmi nem lesz, ezért a biztonság egy kulcskérdés.

Mi azt az utat nem választottuk, amit Európa másika fele kínál nekünk: ha kedvezőtlenek a demográfiai folyamatok, akkor engedjük be a külföldieket, akár más kultúrákból. Mi azt mondjuk, hogy ez nem működik. Azt látjuk, hogy Nyugat-Európában sem működik. Mi ebből nem kérünk. Ezért építünk a magyar családok ösztönzésére, segítésére, a gyermekvállalás ösztönzésére. Amikor azt mondjuk, hogy nekünk a gyerek a legfontosabb, el akarjuk érni, hogy Európa is úgy tekintsen ránk, hogy ez az ország egy családbarát ország; még fontosabb az, hogy a saját állampolgárai ilyennek ítélik meg Magyarországot.

Tehát mivel a biztonság ilyen szempontból felértékelődik, ezért biztonságosan kell tervezni, még konzervatívabb módon kell tervezni, mint ahogy eddig tettük. Erre már utaltam, hogy 1 százalék hiánycél van megcélözva a 2020-as költségvetésben, és az eddigi

nagy tartalékokat további módon növeltük, és a GDP 1 százalékát tartalékként is megképeztük.

Biztonságon belül természetesen közbiztonságot is értünk, a honvédelem erősítését is értjük, a rendőrség erősítését is értjük, mindazokat a kérdéseket, amelyek megteremtik azt a biztonságos Magyarországot, hogy a külföldi tőke idejönni akarjon, befektetni akarjon, hogy továbbra is a világ viszonylatában is a tizedik legkedveltebb befektetési célország legyünk, és a többi, és a többi.

Ha a fő számokat csak felsorolom, miniszter úr is megtette, amire a költségvetés épül - amire én Z. Kárpát Dánielnek azt mondtam, hogy mindig teljesülnek tíz év óta ezek a fő számok, miért ne teljesülnének 2020-ban -: 4 százalék növekedési ütemről van szó, 2,8 százalék inflációs cél, 1 százalék hiány, amit már sokszor szóba hoztam, és 1 százalék tartalék.

Hogy ezek után a költségvetés legfontosabb kérdéséről beszéljek én is, néhány kérdés, ami a költségvetésünk magva, az a társadalompolitikai cél, ami a családok támogatását jelenti. A családokkal való, az emberekkel való konzultáció után megszületett a családvédelmi akcióterv, a 2020-as költségvetés pedig számokba öntve, törvénybe öntve azt a politikai célt, amit az akcióterv megfogalmazott a magyar családok elvárásainak megfelelően, az gyakorlatilag most visszaköszön a 2020-as költségvetésben.

A személyijövedelemadó-törvényben egy nagyon fontos változás lesz, én ezt lényegesnek gondolom, hogy a négygyerekes édesanyák életük végéig adómentességet fognak a jövőben élvezni. Ez 22 milliárd forint kiesést jelent a költségvetésnek, de ennyi megtakarítást jelent a nagy, sok gyermeket vállaló családoknak. A 2020-as költségvetési évről beszélek. Aztán babaváró támogatás - csak felsorolászerűen -, családi otthonteremtési kedvezmény kibővítése, második gyerek után járó jelzáloghitel-csökkentés, és a már mások által is szóba hozott 2,5 millió forintos, nagy-családosokat érintő autóvásárlási támogatás. Ezekre mind-mind fedezetet biztosít a 2020-as költségvetés.

Ha nagy számot akarok mondani, hogy összességében mit költünk családtámogatásra, akkor ez a szám a 2020-as költségvetésben 2200 milliárdnál is több. Tegnap is, a jelenleg folyó költségvetést értve a tegnap alatt, GDP-arányosan a magyar kormány költötte a legtöbbet családtámogatásokra. Ez egy év alatt több mint 200 milliárd forinttal tovább növekszik. Ezért mondtam azt, hogy ez egy olyan rendszer, amit elindítottunk, ami éveken keresztül egyre több pénzt igényel, és ezt csak a gazdaság egyre növekvő mértékéből, rendszeréből tudjuk kitermelni.

Itt jön akkor számításba a gazdaságvédelmi akcióterv, amit azért hív életre a kormány, és azért önti a költségvetés számaiba, mert meg akarjuk őrizni azt a gazdasági helyzetet, amit sikerült elérnünk. Főleg 2010-hez képest ez egy nagyon fényes helyzet, tehát a szocialista kormányok hátrahagyott hagyatéka után egy viszonylag kedvező helyzetben van a magyar gazdaság. De ahhoz, hogy ezt őrizni tudjuk, gazdaságpolitikai intézkedésekre is szükség van.

Ezekről már tegnap az adótörvények vitája során nyilvánvalóan beszéltünk, hisz alapvetően az adótörvény az, ami a költségvetés bevételi oldalát megalapozza.

(11.10)

Itt most csak röviden, felsorolásszerűen a legfontosabb intézkedések: a szociális adó 2 százalékpontos csökkentése már a folyó költségvetésben 144 milliárd megtakarítást jelent a vállalkozásoknak, 2020-ban 156 milliárd megtakarítást hoz ez a vállalkozásoknak. A kiva, a kisvállalkozásokat érintő adó 1 százalékpontos csökkenése is szerepel a költségvetésben, 13-ról 12 százalékra csökken ez az adó. A reklámadót átmenetileg megszüntetjük. A turizmus áfáját a legmagasabb adókulcsból az 5 százalékos kedvezően adózó kulcsba tesszük.

Kistelepülések. Ez egy kicsit válasz akar lenni megint a jobbikos képviselő felvetésére, aki minden alkalommal a bérlakásprogramot hozza szóba. Z. Kárpát Dánielt és másokat is várunk a kistelepülési világban, ahol mi is élünk: nagyon kedvező feltételeket kínál az állam nemcsak egyszerűen egy bérlakás megszerzésére, hanem a saját lakás megszerzésére. Ötmillió forintig még az áfát is visszakapja Z. Kárpát Dániel, ha Baranyában a 3. számú választókerületben keres életlehetőséget magának.

Kutatás-fejlesztésekre 150 milliárd forintot biztosít ez az akcióterv, ez 32 milliárddal több, mint amennyi erre eddig jutott.

A szuper államkötvény sikerességéről én most nem akarok hosszan beszélni, bár szívesen megemlítem ezt is. Azt mondtam, hogy a magyar családokat valamikor az jellemezte, hogy nyakig úsztak az adósságban, az volt az a tragikus helyzet, ahonnan indultak. Ma a magyar családok államkötvényeket vásárolnak. Tudom, hogy nem minden család, nem akarok demagóg lenni! Tudom, hogy nem minden család. De mégiscsak a magyar családok vásárolnak ma tömeges mértékben államkötvényeket.

Nem a külföldieknek vagyunk kiszolgáltatottak, ha már adósságunk van, hogy csak a csillagokban lévő magyar államadósságot, a 83 százalékot említsen, ahonnan indultunk. Ma 70 százalékról beszélünk. Ha két év költségvetésére előtekintünk, akkor már hatvan-valamivel fognak kezdődni a számok. A maastrihti kritérium 60 százalék elérését várna el tőlünk. El tudták volna képzelni 2010-ben, amikor nyakig úsztunk az adósságban, hogy majd kilenc év múlva arról beszélünk, hogy ezt az adósságot kinőhetjük? Persze, visszautalhatok megint a jobbikos vezetésűnek mondandóira, hogy abszolút számot illetően még mindig nő a magyar államadósság, és ő azt szeretné, ha nem így lenne. Én is ezt szeretném. De ez illúzió! Kinőni lehet csak ezt a magyar államadósságot. Attól, hogy egyre inkább teljesít a magyar gazdaság, hogy egyre nagyobb lesz a GDP; az a felhalmozott államadósság, amit megörököltünk, tisztelt szocialisták,

önöktől, azt kinőjük, és a GDP arányában egyre kisebb lesz. Én boldog vagyok e tendenciák láttán. Nyilvánvalóan ő is, csak hát miért mondaná el a realitásokat, miért ne az adósság abszolút számáról beszélne. Nyilvánvalóan az Európai Unió kritériumrendszere is azt várja el tőlünk, hogy GDP-arányosan csökkenjen az államadósság, és ez, hála istennek, ütemesen csökken. Ez a reális költségvetési tervezés eredménye, a tudatos költségvetési tervezés eredménye, és még inkább annak az eredménye, hogy ez a kormány be is tartja a költségvetési törvényt, és tudatosan törekszik az államadósság leszorítására.

Ugye, említettem azt, hogy mindennek az előfeltétele a biztonság, ezért a biztonságra költeni kell. Varga miniszter úr úgy fogalmazott - a költségvetés kiadási oldalát villantom fel -, hogy minden lehetséges kiadási tétel, amire egy állam költ, növekedett, így a biztonságot jelentő rendőrségi költségvetés, honvédelmi költségvetés is jelentősen növekedett. *(Demeter Márta: Helyes!)*

De hogy ne csak a biztonság körében mozogjak, néhány számadat. A családokra, mint már mondtuk, több mint 220 milliárddal többet költünk a kiadási oldalon. 48 milliárddal többet költünk, mint a folyó költségvetésben, '19-hez viszonyítva 48 milliárddal többet fogunk költeni oktatásra, 184 milliárddal több jut az egészségügyi kiadásra. A bérek természetesen fontosak. Nem elégszünk meg azzal a bérszínvonalal, ahol ma ez az ország tart, bár itt is jelentős elmozdulások vannak. A következő évben a közszférában, tehát ahol az állam generálja a béreket, bérekre 238 milliárddal költünk többet, biztonságra pedig összeségében 174 milliárd forinttal költünk többet.

Néhány dolgot a fejlesztésekről. A vidéki világ várja ezeket a mondatokat, amit itt el kell mondanunk. Azt, hogy a „Modern városok” program folytatódik a maga 4000 milliárdos költségvetésével, azt természetesnek tekinthetjük, hisz ez a folyamat évek óta megy. De a „Magyar falu” programot a most folyó költségvetésben vezettük be, és a most folyó költségvetésben a tartalékból van ez finanszírozva. Ez azt is jelentette volna vagy jelenthetné, hogy ha a jelenleg folyó költségvetés számai nem úgy teljesülnek, ahogy ezt a kormány elvárna, akkor nyilvánvalóan ilyen esetben csak a tartalékhoz tud nyúlni, és borulhatna a „Magyar falu” program.

Látjuk az idei év költségvetési reálfolyamatait, nincs ilyen veszély. A tartalékból az idei évben azt a 150 milliárdot, amit a magyar falvakra szánunk, finanszírozni tudjuk. A 2020-as költségvetésben már nem a tartalékból fizetjük ezt a programot, hanem beépültek a költségvetésbe. Itt csak a nagyságrendeket illetően elmondom, hogy ez továbbra is egy 150 milliárdos tétel lesz; ahogy idén is kőzutrakra körülbelül 50 milliárdot költünk, ez így lesz majd a következő költségvetési időszakban. Aki ismeri a magyar vidéket, tudja, hogy ez nagyon fontos. A településeken a fejlesztéseket tekintve szép folyamatok tudtak már eddig is megvalósulni, de ha a falvakból ki kell mozdulnunk és odébb kell mennünk a járasszékhelyre vagy

egy másik településre, akkor lehetetlen útviszonyokat kell leküzdeni, ezért a közútfejlesztési program rendkívül fontos. Ezt a polgármesterek egyébként első helyen igénylik is mindig.

A falusi CSOK megint a családokat illeti. Visszautalok arra, amit Z. Kárpát Dánielnek üzentem, hogy nem egyszerűen bérlakások, hanem normál lakásvizonyok megteremtése viszonylag kedvezően megtörténhet a magyar vidéki világban. Ez 50 milliárd forinttal lesz támogatott. És az az intézményfejlesztés, ami nagyon sok programon keresztül Gyopáros Alpár kormánybiztos irányításával ebben a költségvetési évben is folyik, az a jövő költségvetési évben is 50 milliárd forint erejéig folytatódik.

Az autópálya-programban nyilvánvalóan megint csak utakról van szó. Fontos, hogy eljussanak az autópályák az országhatárig, hogy ez a program folytatódjon. Erre a költségvetés 2020-ban is megteremti a feltételeket, és hazai forrásból vasútfejlesztésekre is jut.

Még hosszan lehetne beszélni a költségvetésről. Azzal zárom a gondolataimat, hogy visszaidézem önöknek azt, amit már említettem, hogy egy költségvetés a kormány, a parlamenti többség társadalmi vízióját akarja megvalósítani. Ez a társadalmi vízió, amit mi következetesen képviselünk, a családok megerősítését jelenti, ez áll a költségvetés középpontjában. Ehhez meg akarjuk teremteni az aktuális világgazdasági helyzethez igazodóan a gazdasági feltételeket, és mivel tudjuk, hogy mindennek háttérében egy biztonságos Magyarország kell hogy legyen, hogy mindezek megvalósuljanak, ezért költünk a biztonságra is. Ez egy konzervatíván megtervezett költségvetés, amelynek társadalmi, politikai céljai lelkesítenek minket, a KDNP-frakcióban lévőköt. Ezért azt javasoljuk a túloldálnak is (*Arató Gergely: Legyünk mi is lelkesek?*), ahogy tegnap a jobbikos vezérszónok asszony tette - remélem nem ártok ezzel neki, hogy már sokadszor említtem (*Arató Gergely: De!*) -, keressék meg azokat a pontokat, amelyek a költségvetésben támogathatók. Tudom, hogy nincsenek abban a helyzetben, hogy a végén a költségvetést is megszavazzák, de legalább beszéljünk reálisan azokról a társadalmi és költségvetési folyamatokról, amelyek kapcsán egy költségvetésről beszélni lehet. Ha így egymást segítjük a gondolkodás szintjén, akkor már megérte itt órákat időznünk egymással. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(11.20)

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetés nem csupán számok halmaza, hanem mindig egy tükör. Annak a

tükre, hogy egy adott közösség hogyan gondolkodik a közösen megtermelt javak újraosztásáról; miből kívánja megteremteni az újraosztható javakat és azokat hogyan kívánja elosztani; mit tart fontosnak, mit tart támogatandónak, illetve mi az, amin spórolni akar, kire rak nagyobb terhet, és ki az, akit segíteni akar; gondol-e a jövőre vagy feléli a megtermelt javakat.

Így van ez a 2020-as központi költségvetésnél is; megmutatja, hogyan gondolkodik a Fidesz a magyar társadalomról, és hogyan kívánja leginkább saját holdudvara számára megszerezni és kiosztani a közösen megtermelt állami javakat. A 2020-as költségvetés éppen ezért jövőellenes, igazságtalan újraelosztásra épül, éppen ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója több mint ezermilliárd forintos forrásátcsoportosításra tesz javaslatot a nyugdíjak és szociális célú kiadások, az egészségügy, az oktatás költségvetésének növelése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük meg alaposabban a 2020. évi költségvetés tervezetét! A javaslat, ahogy a korábbi években is így volt, most is tényszámok ismerete nélkül készül, hiszen a 2018. évi zárszámadás hiányában kerül sor az elfogadására. Így megint biztos, hogy kormányhatározatok tucatjait fogják majd módosítani, pont úgy, ahogy a 2017. évi költségvetés során. Ez nem szolgálja a költségvetés átláthatóságát, igazából kiszolgáltatja azt a kormány számára.

Azt is láthatjuk - és ez tény -, hogy 2020-ban több mint 2200 milliárd forinttal nagyobb bevétellel számol a jövő évi költségvetés; ennyivel több pénzt tervez elkölteni a kormány. Köszönet illeti a magyar embereket, a munkavállalókat, a cégeket egyaránt, hiszen munkájuknak, tevékenységüknek köszönhetően ennyivel több pénz állhat rendelkezésre ahhoz, hogy biztos megélhetést garantáló, igazságos és szolidáris Magyarországot teremthessünk. Ez a pénz szolgálhatná azt, hogy ne hagyjunk senkit az út szélén, se rászorulókat, se rokkantakat. Ez a pénz szolgálhatná azt, hogy biztos megélhetést garantáló nyugdíjmelés legyen Magyarországon; hogy az életüket tisztességgel végigdolgozó szüleinknek és nagyszüleinknek biztos megélhetése legyen. Ez a pénz szolgálhatná azt, hogy valódi, a XXI. század kihívásaira felkészítő tudást kapjanak gyermekeink, és fizetésben is kifejezett méltó megbecsülést pedagógusaink. De ebből a pénzből kellene biztosítani az egészséges társadalom kialakítását is, hogy orvosaink, ápolóink, szakkolgozóink ne kényszerüljenek külföldön munkát vállalni a biztos megélhetésért, a betegséggel küzdők pedig kapják meg a gyógyuláshoz szükséges ellátásokat itthon.

Tisztelt Országgyűlés! Hiába a növekvő állami bevételek, hiába a látszólag szép makrogazdasági számok, ha a jelenlegi hatalom ezeket inkább saját magára és holdudvarára költi, és nem arra, hogy a közös szükségleteinket minél magasabb színvonalon kielégítse, és Magyarországot felzárkóztassa legalább a régiós országokhoz. Csaba László, a CEU egyetemi tanára, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Orbán Viktor korábbi tanácsadója szerint a magyar gazdaság

minden nemzetközi egybevetés szerint nem fölzárkózik, hanem lemarad az olyan, vele egy ligában focizókhoz képest, mint Észtország, Szlovákia, Lengyelország, Románia pedig öles léptekkel közelít hozzánk. Szóval, nem helyes egy 5 százalékos növekedési ívet kiemelni és minden másról hallgatni - nem én mondom ezt, hanem a miniszterelnök korábbi tanácsadója. De álljon itt még egy idézet, most nem a miniszterelnök tanácsadójától, hanem magától a miniszterelnöktől: „A gyengébb forint egyértelműen elmentés az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A forint több mint ötödével, 21 százalékkal gyengült 2010 óta. A miniszterelnök korábbi eszmefuttatása szerint a forint gyengülése azt jelenti, hogy tulajdonképpen ellopják a pénzt az emberek zsebéből. Mivel a bérből, fizetésből és egyéb járulékokból élők gyengébb forint esetén kevesebb árut tudnak megvásárolni a boltokban, a nyugdíjasok juttatása is kevesebbet ér. A miniszterelnök 15 éve még úgy gondolta, hogy a kormánynak a forint gyengítését célzó utalása és kísérletei a közepkori királyok módszeréhez hasonlíthatók, amikor is az uralkodók a pénzek nemesfém tartalmát próbálták meg minimálisan csökkenteni, elcsalva azok értékét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden történt azóta. Ha eddig kétségünk lett volna abban, hogy miért nem akarja bevezetni a kormány az eurót, akkor erre most pontos választ kaphattunk, de ettől még a forint gyengeségét mindenki megérzi. Értjük Varga Mihály miniszter szavait, hogy itthon is lehet nyaralni, de a gyenge forint nemcsak a nyaralást tervezőknek okoz gondot, hanem az önkéntesek által út szélén hagyott emberek millióinak és a devizakárosultak tízezreinek is. A gyenge forint egyértelműen a kormány és a Matolcsy György által vezetett Magyar Nemzeti Bank felelőssége. És azt láthatjuk, hogy a jövő évet is 321 forintos euróval tervezte a kormány, tehát a forint nem lesz erősebb.

Tisztelt Országgyűlés! A kiadási oldal igazságtalanságainak bemutatásához elegendő megnézni, hogy mennyi pénzt szán a Fidesz az állam működésére, és mennyit szán az egészségügyre, oktatásra, szociális célokra. Az állam működési funkcióira, tehát saját magára költi a kormány a költségvetési kiadások 18,4 százalékát, csaknem 4000 milliárd forintot. Ugye, emlékeznek még arra, hogy a miniszterelnök 2010-ben kisebb és olcsóbb államot ígért? Ma a minisztereken kívül van 67 államtitkár, 110 helyettes államtitkár, 54 miniszteri biztos, az összes minisztériumi felső vezető a két tárca nélküli miniszterrel és egy miniszterelnök-helyettesével összesen 244 fő. Tíz év alatt az állam működésének költsége nominálisan megduplázódott, a kiadások arányában pedig 3,1 százalékponttal nőtt. Eközben a jóléti célú kiadások, tehát a szociális területre, nyugdíjakra, egészségügyre, oktatásra fordított költségvetési pénzek arányaiban tíz év alatt 5,3 százalékponttal csökkentek. A növekvő tortából egyre kisebb szeletek jutnak az egészségügy,

az oktatás és a szociális ellátások területeire. Szerintünk ez nincs így jól, nem helyes, ezért szükséges változtatni, ezért nyújtjuk be a módosító javaslatunkat.

Az elosztható pénz több lett, mégis kevesebb jut belőle az állam valódi feladataira, mert a Fidesznek a stadionok fontosak, meg a propaganda, meg soha meg nem térülő atomerómű. Erre mondjuk, hogy ez a korrupció költségvetése, hiszen az erre fordított közpénzszázmilliárdok így vesznek el közpénzjellegüket Rogán, Orbán és a kormánytagok más közeli ismerőseinél. Erre mondjuk azt, hogy elég volt, mert a stadionokban nem lehet gyógyítani; a propaganda nem pótolja a minőségi oktatást; az Orbán-Putyin-paktum pedig csak Oroszország érdekeit szolgálja, és azt még az unokáink is fizetni fogják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jövőellenes a 2020. évi költségvetés, mert a jövőt jelentő oktatásra arányában sokkal kevesebb jut 2020-ban, így 2010 után továbbra sem kíváncsi a kormányzat a pedagógusok és a diákok, hallgatók, vagyis a jövő generációjának jogos követeléseire. A jövő biztonságát jelentő egészségügy rendszerszintű problémáinak kezelését továbbra is elhanyagolja a kormány. A közalkalmazottak számára tíz év elteltével még mindig csak a béremelésre tett ígéretre futja. A biztonság költségvetése sem a honvédelmi, sem a rendvédelmi alkalmazottaknak nem ad egy forint fizetésemelést sem. Ellenben nem számít a pénz, ha Paks II.-ről, a Budapest-Belgrád vasútról vagy a közszolgáltatónak nevezett pártmédiáról van szó, mert ezekre a célokra együttesen 216 milliárd forintot tervez a jövő évi költségvetés.

Éppen ezért az MSZP országgyűlési képviselői egy olyan módosítójavaslat-csomagot fognak benyújtani és támogatni, amely megerősíti a szociális ellátórendszert. A kormány ígéreteivel szemben ténylegesen előteremtik a gyermekétkeztetés, a rokkantsági ellátások és más szociális támogatások szükséges fedezetét. A Magyarországon kialakult lakhatási válságra adnak választ, állami bérlakásépítési programra csoportosítanak át pénzt. Ezek a javaslatok biztosítják az oktatás számára az évek óta hiányzó forrást; lehetővé teszik, hogy az egészségügyi alkalmazottak érdemi bérrendezésére kerüljön sor, továbbá olyan programot indítanak el, ami felújításokkal, eszközbeszerzésekkel a gyógyítás méltó körülményeit teremti meg.

A Fidesz Budapest-ellenes politikájával szemben benyújtott, Karácsony Gergely, Szabó Timea által jegyzett módosító csomagot, Budapest-csomagot is támogatni fogjuk, hiszen azt látjuk, hogy a forráselvonó politikával szemben nem biztosítja a költségvetés a Budapesten szükséges fejlesztések fedezetét, a fővárosiak által évek óta hiába várt felújítások forrását.

(11.30)

Tisztelt Országgyűlés! A nyugdíjak is csupán a tervezett infláció mértékével emelkednek, 2,8 százalékkal.

Egyes számítások szerint, ha a korábbi indexálás lenne érvényben, ha a korábbi nyugdíjmelési rendszer lenne érvényben (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból.*), az úgynevezett svájci indexálás, akkor akár 7 százalékos emelés is lehetséges lenne. Erre azért is szükség lenne, mert a nyugdíjasok fogyasztását főként kitevő termékek, például az élelmiszerek jóval magasabb, 5-20 százalékos áremelkedést szenvedtek el az inflációs csomagban. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból.*)

A családok kiemelt támogatása érdekében szükségesnek látjuk, hogy a minden gyermeknek eljutó családi pótlék összege, amely 2008 óta nem változott, végre emelkedjen. A reálérték-veszteség kompenzálása, valamint a gyermekes családok fokozott támogatása miatt az ellátás megduplázására teszünk javaslatot.

Hasonlóan fontosnak tartjuk a gyermekevelés fokozottabb támogatását, ezért a gyet emelését nagyjából a háromszorosára javasoljuk, hiszen az ezek alapját jelentő nyugdíjminimum is 12 éve változatlan.

Az anyasági támogatást, amelyet a szülés után kapnak a családok, kiemelt mértékben emelnénk, az ellátás duplázására teszünk javaslatot.

A rászoruló gyermekek évi kétszeri juttatása is jelentősen veszített értékétől az elmúlt években, ezért kezdeményezzük az ellátás megduplázását.

A gyermekvédelmi rendszert érintő, a helyettes szülői díj legalacsonyabb összegét - amelynek mértéke évek óta változatlan, és ez az összeg a kormánytervei szerint jövőre sem változna - 25 ezer forintra javasoljuk emelni.

A javaslatunk, módosító csomagunk szerint a babakötvény első utalási összegét is emelnénk. Ezt a problémát orvosolná, hogy a jövőben az eddig eltelt inflációt követve az első utalási összeget 70 ezer forintban, a további két utalási összeget pedig 75 ezer forintban állapítaná meg a költségvetés.

A bölcsőde, minibölcsőde támogatása nem emelkedik az idei évihez képest, ezért a tervezett 36,5 milliárd forint helyett 50 milliárd forintot javasolunk meghatározni, hogy minél több férőhely, bölcsőde jöjjön létre. A gyermekek napközbeni ellátásának fejlesztése elengedhetetlen a szülők gyermekvállalásának, munkába való visszatérésének támogatása érdekében.

A gyermekétkeztetési támogatás megduplázását javasoljuk. Ennek egyik oka az élelmiszerek árának drasztikus emelkedése. Képtelenség, hogy az elmúlt évek drágulásai után ugyanolyan minőségű és mennyiségű ételt lehessen készíteni a változatlan fajlagos támogatásból, ami a legrosszabb helyzetű települések esetén is csupán 570 forint/étkezési adag. Javasoljuk ezt az összeget 1140 forintra emelni. Emellett szükségesnek tartjuk, hogy a középiskolai évfolyamokon tanulók is 100 százalékos kedvezményben részesüljenek a mai 50 százalékos helyett, továbbá hogy az iskolai szünetekben minden rászoruló gyermek részesülhes-

sen az étkeztetésben, mert az adatok alapján láthatóan csökken a szüneti szociális étkeztetésben részesülők száma, holott év közben több százezer jogosult kap kedvezményes étkeztést.

A „Biztos kezdet” gyerekházak működésére jövőre nem jut több pénz, csupán annyi változott, hogy már nem a szociális tárca, hanem a rendészetért felelős minisztérium irányítása alá tartozik. Szeretnénk, ha több pénz jutna - a kormány szavaival élve - a társadalmi felzárkóztatás támogatására, ezért ennek a 2 milliárd forintra való emelésére teszünk javaslatot.

Emellett, tisztelt képviselőtársaim, javasoljuk a mozgáskorlátozottak gépjárműszerzési és -átalakítási támogatásának 1,1 milliárd forinttal történő megemelését a fogyatékosokkal élő emberek támogatása érdekében. Ha a hétszemélyes autók támogatására van 10 milliárd forint, akkor a mozgáskorlátozottak támogatására is kell hogy legyen legalább 2 milliárd forint.

A gyermekvédelmi lakáslap költségvetésének emelését javasoljuk az állami gondozásból kikerülő fiatalok életkezdésének nagyobb támogatása érdekében. Ezt közel 800 millió forinttal bővítenénk.

A kormány több év után kis mértékben emeli a méltányosnyugdíj-kassza összegét, de ezt nem tartjuk kielégítőnek, ezért a méltányossági alapon megállapításra kerülő nyugellátásra félmilliárd forintot, a méltányossági alapú nyugdíjmelésre másfél millió (*sic!*) forintot, egyszeri segélyre pedig 1 millió forint felhasználhatóságát biztosítanánk.

Kezdeményezzük az idén újonnan bevezetett kivételes rokkantsági ellátásra szánt 150 milliós keretet 1 milliárd forintra emelni, hogy minél több megváltozott munkaképességű ember számára lehessen támogatást nyújtani, továbbá - és erről nem fogunk letegni - az Alkotmánybíróság döntése miatt szükségessé vált, korábban rokkantsági nyugdíjban részesülő jogosultak kártalanítására, ellátásaiknak emelésére ezt mi 50 milliárd forinttal javasoljuk megemelni.

Bár a kormány láthatóan nem számolt a jövő évi költségvetésben a megalkotandó jogszabály-módosításokhoz szükséges források biztosításával, de kérem képviselőtársaimat, módosító javaslatunkat támogassák.

Javasoljuk a járási hivatalok által megállapított szociális támogatások emelését is, hiszen többségük jövőre tizenkettedik éve változatlan marad. De a jövedelmi szegénység csökkentése érdekében is szükség van az ellátások emelésére, közte a foglalkoztatást helyettesítő támogatás mai, megalázóan alacsony összegének 50 ezer forintra történő emelésére.

Az ápolási díjban részesülők munkájának elismeréseként pedig érdemi emelést javasolunk, annak az összegnek, amit most a költségvetés tartalmaz, a háromszoros összegére teszünk javaslatot: az alapösszeg legyen 90 ezer forint. Illetve az újonnan bevezetett, gyermekek otthongondozási díjának 50 százalékos emelését tartalmazza a módosítócsomag.

Kezdeményezzük a közgyógyellátás keretösszegének megduplázását, mivel az jövőre tizennegyedik éve változatlan marad a kormány tervei szerint.

Szükségesnek tartjuk az önkormányzatok által nyújtható, úgynevezett települési támogatás keretének növelését is. Érdemi segítséget kell hogy nyújtsanak az önkormányzatok az egyes településeken a rászoruló családoknak, ezzel a családok csökkenteni tudják a jövedelmi szegénységüket, a kiszolgáltatott helyzetüket pedig mérsékelni lehet.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján úgy látjuk, hogy bővíteni kell a szociális célú tűzifavásárláshoz kapcsolódó támogatási keretösszeget is. Annak ellenére, hogy a kormány is bővíti a keretet, mi még többre teszünk javaslatot, hiszen még mindig sokan fűtenek fával, és annak hiányában más energiahordozót használnak, ami súlyosan veszélyezteti a környezetünket, súlyosan veszélyezteti az emberek egészségét. A keret megduplázását javasoljuk, így 5 milliárd forinttal emelnénk ezt az előirányzatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A lakhatási szegénység kérdése itt van az orrunk előtt. A lakhatási szegénység csökkentése érdekében fontosnak tartjuk, hogy ne csak a magasabb jövedelmű családok otthonteremtését támogassa az állam, hanem a szociálisbérletrendszer fejlesztésével az alacsony jövedelmű családokat is. Erre a jövő évre 30 milliárd forintot javasolunk betervezni.

Mindösszesen nagyjából 764 milliárd forintos átcsoportosítást kezdeményezünk a szociális támogatások, a családtámogatások, a szünidei étkeztetés, a szociálisbérletrendszer beindítására, a méltányossági nyugdíjak és rokkantsági ellátások emelésére, a jövedelmi különbségek csökkentése és a szolgáltatások színvonalának emelése érdekében.

Átcsoportosítást javasolunk az oktatás területén a pedagógusok béremelésére, az egyetemek támogatására, a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő programokra, mert gyermekeink és az őket segítő pedagógusok ennél sokkal többet érdemelnek.

Átcsoportosítást javasolunk továbbá az egészségügy területén az egészségügyi dolgozók, orvosok átfogó és valós béremelésére, a mentődolgozók megígért juttatásaira és a kórházi infrastruktúra fejlesztésére, a gyógyszer-támogatások jelentős szintű növelésére, mert hisszük, hogy az egészségen, az egészségügyi alkalmazottakon egy ország nem spórolhat.

Ennek a fedezete bőven rendelkezésre áll a jövőellenes 2020. évi költségvetésben, hiszen ha megnézzük, mennyit költ az adófizetők pénzéből a kormány propagandára, mennyit költ az atomerőműre, mennyit költ a közmédiára, stadionokra, presztízsbérlésekre, akkor megtaláljuk ezeknek a forrását, és az a gazdasági növekedés, amelyre oly sokszor hivatkoznak, annak a forrása, annak a bevétele megtalálná azokat a társadalmi csoportokat, amelyek valóban rászorulnak az állam segítségére, és abból az ő élethelyzetüket valóban lehet javítani.

Kérem képviselőtársaimat, támogassák a módosító csomagokat, hiszen a jövőnk, az egészségünk,

gyermekeink tudása és a hátrányos helyzetben élő polgártársaink élete ennél sokkal fontosabb, mint hogy mennyi stadion épül és mennyi pénzt költenek propagandára.

(11.40)

A módosító javaslatainkkal, ahogy KDNP-s képviselőtársam említette, megjavulhatna a költségvetés, amennyiben támogatják a módosító javaslatokat, nem kizárt, hogy mi is támogatnánk a költségvetést, de ezt a jövőellenes költségvetést biztosan nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyurcsány Ferenc képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

GYURCSÁNY FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hölgyeim és Uraim! Kéves olyan ellentmondásos törvényjavaslata és törvénye van a mindenkorai törvényhozásnak, mint a költségvetési törvény. Az egyik oldalról nem kétséges, hogy minden bizonnyal a legmarkánsabban fejezi ki, hogy mi is egy kormány politikája, másik oldalról a bennünket néző, hallgató, a bennünket figyelő választók többsége számára ez átláthatatlan számoknak a rengetege.

Így aztán pokoli nehéz a választókkal megosztani azt, hogy egy ellenzéki képviselőnek mi is a baja egy költségvetéssel, merthogy egyébként ezt önök nyilván tudják, én is tudom, egy ellenzéki képviselő azért ellenzéki képviselő, mert két dolgot nem csinál meg: nem szavazza meg a miniszterelnököt, és nem szavazza meg a költségvetést.

Ezért maguk most nem izgulnak nagyon, önök tudják, hogy nem fogjuk megszavazni a költségvetést, én meg nem izgulok amiatt, hogy azt gondolnám, hogy bármelyik módosító javaslatunkat el fogják fogadni. Így ez egy egyszerű beszélgetés kettőnk között, ezért érdemes arra használni ezeket a beszélgetéseket, amikre ezek valójában valók, hátha beljebb leszünk egy kicsikét, ha nem is önökkel, de a választóinkkal.

Három dolgról szeretnék önöknek és önökön keresztül a választóknak beszélni. A legfontosabb, hogy természetesen a költségvetésben nagyon világos az, hogy önök mit biztosan nem akarnak. Hát, nem akarnak közelebb kerülni az európai pénzügyi együttműködéshez, úgy szoktuk mondani, hogy maguk a hátuk középre se kívánják, hogy Magyarországon is az euró legyen a hivatalos fizetési eszköz.

Ez a költségvetés nem okoz meglepetést, az önök Alaptörvénynek csúfolt alkotmányában önök ezt rögzítették. Ez továbbra is arról szól, hogy Európa nekünk addig kell, ameddig tarthatják önök a markukat. Most nem megyek bele, hogy ki mennyit lop el ebből,

erről sokszor szoktunk beszélni, ez nem idevaló kérdés, de nem akarják azt, hogy ez a nagyból 500 milliós földrész pénzügyi, gazdasági, költségvetési és szociális értelemben is közelebb kerüljön egymáshoz. A legalapvetőbb vitánk tehát ebben az értelemben történelmi.

Önök nemzetek Európájának hívtott nacionalista politikát képviselnek, én meg azt gondolom, hogy akkor lesz sikeres Európa és Európa valamennyi népe, valamennyi nemzete, ha egyre több kérdésben, amiben van értelme, együttműködik, és nem gondol olyan butaságot, mint a mellettem ülő fideszes képviselők, akik azt gondolják, hogy ez megér egy jó politikai boomot, mert nem tűnik el. Magyarország nem gyengébb lesz attól, ha közös határőrizet és parti őrizet van, képviselő úr. Magyarország nem lesz attól gyöngébb, ha az Európában majdnem minden országban működő bankokat közösen szabályozzuk, és közös felügyelet van, nem lesz attól gyengébb, hogy nem engedjük meg, hogy a gyengébb érdekérvényesítő országokban tönkretegyék a melósainkat, hanem azt mondjuk, hogy van egy szociális sztenderd, amit érvényesítünk, ha akarjátok, ha nem, szerintem erősebb lesz. Maguk ettől félnek, mert akkor a kormányfőnek a maga majdnem korlátozhatatlan hatalma valóban csorbulni fog. Ez egy óriás különbség a kettőnk felfogása között. Maguk ezt képviselik ebben a költségvetésben. Önök sem lepődnek meg ezen, meg mi sem, csak jó lenne, ha időnként komolyan is beszél-nénk egymással - ez az első.

A második megjegyzésem. Van egy csomó technikainak tűnő kérdés, amelyben - lássuk be - Mellár Tamás képviselő kollégánk és pár hozzá hasonló szakértőn kívül a legtöbbször azért nehezen boldogul el, hogy kinek van igaza. Én ebbe nem szeretnék belemenni. Mi következik abból, hogy májusban nekünk volt az Unió második legmagasabb inflációjára, 3,9 százalék? Hogy önök mennyivel tervezik ezt a költségvetést, hogy mennyi igaz abból, hogy ezzel el fogják inflálni a teljes kiadási oldalt - majd mindjárt mondunk erről három mondatot - vagy nem, itt a parlamentben ülő képviselők jelentős része ennek minden biztonnal az összes következményét nem látja át. Szerintem nem is feladata, hozzáteszem, felmentem ezzel a kormánypárti képviselőket is, és a bennünket néző választók egy jelentős része sem tudja egészen pontosan, hogy valóban annak van-e igaza, aki szerint 18,7 százalékkal fognak növekedni az áfabevételek, vagy annak, aki szerint csak 10,5-del. Én ezekbe a vitákba nem megyek bele, mert őszintén szólva, nem a mi dolgunk.

Az a dolgunk, hogy biztosítsuk azt a környezetet, amelyben a költségvetés tervezője reális szakmai alapokon nyugszik. Na, ezt önök nem biztosítják. 2010 után olyan változtatásokat hajtottak végre, lásd Költségvetési Tanács összetétele, hatásköre, egyebek tekintetében, melyekben érdemben ma nincsen szakmai, civil kontroll a költségvetés tervezési folyamatán, nem ismerjük a 2018-as valóságos tényszámokat ma, és úgy tervezzük 2020-at. A képviselő kollégáim ott

szemben, egyikük-másikuk járatos a költségvetésben, pontosan tudják, hogy ez abszurd. Mire mennénk egy ilyen vitával egymással? Semmire. Önök eldöntötték, hogy nem engedik, hogy átlátható legyen a költségvetés tervezése, ellenőrzése. Mi ezzel legfeljebb időnként korholó módon kritikát fogalmazhatunk meg. Éppen ezért ennek a vitának valójában azért nincsen tétje, merthogy önöket ez nem hatja meg, a választóink nagyobbik részét pedig, lássuk be, ez nem nagyon érdekli.

A harmadik megjegyzésem. *(Hangoz a Fidesz soraiból, köztük: Nana!)* Természetesen nagyon mást gondolunk arról, hogy milyen Magyarországot szeretnénk, de ez így természetes, ezért küzdünk egymással. Nem részletkérdésekben gondolunk másokat, abban is, de az alapkérdések azok, amelyek ebben az ügyben meghatározóak. Önök időnként beszélnek tudásalapú társadalomról - időnként beszélnek. Most azok a kollégáim, akiknek van kellő energiája végigbogarászni egy ilyen nagy terjedelmű törvényjavaslatot, szent meggyőződéssel mondják, hogy ebből ők semmit nem látnak ebben a költségvetésben. Most nem egyszerűen arra utalok, hogy mit csinálnak a Magyar Tudományos Akadémiával, ezt a vitát nem akarom itt elővenni. Nem arra utalok, hogy mit csinálnak az egyetemekkel, mert tudjuk, és nem akarom elővenni. De mondják, mi értelme van ilyen szövegeket mondani, ha utána akkor, amikor eldöntjük, hogy Magyarország nemzeti jövedelmének jelentős részét újraosztva ide vagy oda tesszük a pénzt, abban látszata nincsen, hogy önöket izgatja, hogy mi lesz ebből az országból 10 vagy 15 év múlva. Valójában ez a kérdés.

Biztosan fognak még idejönni autószerelő gyárak. Biztosan! Biztosan nagyon sok régióban boldogok lesznek emberek, hogy lesz tisztességes munkájuk, bár előbb-utóbb pörölni fognak több pénzért és jobb munkakörülményekért, de nem kétséges, hogy egy időre ez megold egy sor feszültséget. Ott leszünk-e Európa azon nemzetei között, amelyek a legsikeresebbek lesznek a következő húsz évben? Önök a mai pénzünkkel tesznek-e fel valamennyit erre a sikerre? Én nem látom. Persze, önök mondhatják, hogy mi vakok vagyunk, de őszintén szólva, ebből semmit nem látok. Nem az a vita közöttük, hogy picikét többet, egy picikét kevesebbet, hanem nincsen benne.

(11.50)

Nincs ebben a költségvetésben olyan valóságos tétel, amely Magyarországot kiemelné a múlt és a jelen fogságából, és azt mondaná, hogy mi, magyarok a pénzünk 1-2-3 százalékát a jövő nagy kihívásaiba fogjuk befektetni. Nincs! Ez tehát énszerintem valójában a semmittevésnek, a tovább folytatódó szimpla politikai propagandának, a túlélésnek a költségvetése. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Ószöd!)*

Értem én, hogy lehet azzal büszkélkedni, és bizonyos értelemben nem oktanul, hogy hány százalékos a bruttó nemzeti jövedelem növekedése.

Egy pillanatra engedjék meg, hogy tegyek egy személyes megjegyzést, hátha nem lesznek velem nagyon ironikusak, és egy pillanatra még azt is tapasztalhatom, hogy elgondolkodnak azon, amit mondok. (Nacsá Lőrinc: Halljuk!)

Én egy olyan családból származom, ahol a nővéremnek nyolc általános iskolai végzettsége van, és végigdolgozta az életét egyetlen munkahelyen, a pápai húsgyárnak egyetlen üzemében. (Derültség a kormányzó pártok padsoraiból.) Én, nyilván a Teremtő vagy a genetika szerencséséből, már más utat jártam be; ezt most, kérem, ne vitassák meg, mert nem erről akarok beszélni. (Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: KISZ...) A kettőnk jövedelme, ha összeadjuk, az elmúlt pár évtizedben sokat növekedett, ha az övét összeadjuk az enyémmel. De ugye nem csak ez a kérdés.

Az a kérdés, hogy a kettőnk együttes átlagos jövedelméből melyikünk hogyan részesedett, ő meg én - és pokoli maradt a különbség, önök ezt nyilván tudják. (Nacsá Lőrinc: De miből van?) Nem akarok babrálni ezzel a dologgal, azt szeretném, ha értenék. Önmagában az, hogy egy országnak a jövedelme növekszik 4 százalékponttal, ez bár fontos, de nagyon keveset mond el az ország valóságos életéről. Ké lett az a 4 százalékpontnyi többletjövedelem? (Boldog István: Tied!) Hogyan osztozott a két elsődleges jövedelemtulajdonos - hogy ilyen szépen beszéljünk róla -, a cégek és az emberek?

Mit csinálnak önök azzal a problémával, hogy az történt a világban - most akkor kiabáljanak be, hogy már az én kormányom alatt is, így van - az elmúlt 15-20 évben, hogy nagyjából 10 százalékponttal több pénzt vesznek ki a közösből a cégek, és a megtermelt jövedelemből 10 százalékkal kevesebb marad az embereknél. Felborult az az arány, ami az európai békét hozta a II. világháború után. Ha még messzebbre mennek, akkor ez nagyjából egyébként akkor kezdődött, amikor a neokonzervatívok, Thatcher asszony és az amerikai elnök, Reagan („Regen”-nek ejti.) nagyon-nagyon sokáig kormányzott... (Dr. Tilki Attila: „Regen?”) „Régen” - ha ez a legnagyobb problémája, akkor legyen igaza magának. Jellemző az intellektuális színvonalra; majd utána a végén jöjjön ki, és megbeszéljük! (Közbeszólások, moraj a kormányzó pártok padsoraiból: Óh!)

Mit akarnak kezdeni ezzel a dilemmával? Ez egy valóságos dilemma vagy sem? Az, amit látunk itt a világban, békétlenséget, hogy az emberek rosszul érzik magukat azokban az országokban is, amelyekben egyébként sok-sok tíz év óta úgy tűnt, hogy működő demokráciák és jóléti rendszerek vannak, miért fordulnak ezzel szembe? Lehet-e ezzel szemben nemzeti alapon fellépni?

Maguknak van-e igaza, amikor azt mondják, hogy a nemzetállami keretek alkalmasak az ilyen drámai történelmi, szociális konfliktusok kezelésére, vagy azoknak, akik azt mondják, hogy nem, nem, ez egy olyan helyzet, hogy ha csak Magyarország lépne föl, akkor nagyjából két év alatt pórul járna, mert még

az a kevés tőke is itt hagyna bennünket, amelyik most itt van? És ugyanannál a problémánál vagyunk, amivel kezdtem. Lehet-e lokálisan, nemzeti alapon szociális békét, igazságot, nyugalmat teremteni vagy a jövőbe építkezni? Azt gondolom, hogy nem. A vitával se lenne semmi bajom, ha ebben lenne tisztességes érvelés, és elmondanák - azon túl persze, hogy itt kalifátus leszünk, és jönnek a menekültek, mert nagyjából itt van a vitánk vége -, hogyan fogjuk kezelni azt a problémát, hogy tele vagyunk emberekkel, akik havi 100-120 ezer forintból élnek. Önök is tudják.

Képviselő Hölgyek és Urak! Mi hazaviszünk átlagos képviselőként 700 ezer forint körüli nettót. Ugye, így van? Ugye, így van!? Hiába haladja meg az átlagjövedelem Magyarországon a 300 ezret, Magyarországon vidéknek nagyobbik részén az átlagemberek, akik dolgoznak, keresnek 90-100-150 ezer forintot. Tényleg így van! Önök épp olyan jól tudják, mint én, hogy ebből pokoli nehéz megélni. Pokoli! (Boldog István: Milliárdokat vesz fel...)

Mi a csudát lehetne azért tenni, hogy nemcsak Magyarország, hanem Európának ebben a régiójában nagyon sokan legyenek olyanok, akik nem 120 ezer forintot keresnek, hanem 250-300 ezret, 400 ezret? Mi ezzel a dolgunk? Van-e ebben erőfeszítés, amit önök megtesznek, vagy nincs? Én nem látom. Nem látom!

Természetesen értem én, hogy nagyon jó dolog az, hogy azt mondják, hogy egykulcsos az adó, meg csökkentjük az adót, de mondják, miért nem legitim dolog arról beszélni, hogy rendben van-e, hogy az 1 millió forint fölötti fizetésből arányosan ugyanannyi adót kell fizetni, mint a 100 ezer forint fölötti fizetésből? Miért ördögtől való az, ha erről mi normálisan beszélni szeretnénk önökkel? Hova fog tűnni ez a pénz, mit csinálnánk ezzel, hogy egyébként nyilván azok, akik ebbe a jövedelmi kategóriába tartoznak, ettől boldogok. Persze, hogy boldogok! De nem ez a vitánk kérdése. Hanem az, hogy ami onnan bejön, akár csak pár tíz milliárd forint, nem hiányzik-e?

Olvasom valamelyik nap, önök is olvassák, hogy valamelyik kormányablaknál?, okmányirodában?, a kilenc ember helyett csak kettő van. A napokban olvastam. Nem akarok semmilyen átkot a kormánypárti képviselők fejére olvasni, tényleg nem. Önök is tudják, hogy nem egyedi a hír. Vannak olyan járási és megyei hivatalok, amelyek lényegében kiürültek, nem tudják elvégezni a dolgukat. Mit csináljunk ezzel közösen? Mit? Mi a javaslatuk? Hogyan lesz itt újra normális rend? Hiszen az államnak például szolgáltatni is kell, persze, biztonságot kell nyújtani, sok mindent kell, de többek között szolgáltatni is kell. Nem lehet dobálózni ezekkel a számokkal!

És ha kinyitom a költségvetést, és azt látom, hogy jó néhány helyen most már tényleg baj van - zárójelben, nem nyitom ki, hogy közben van olyan minisztérium, idézőjelben, amelyik annyit költ, hogy nem tudjuk megszámlálni, mert az fontos politikailag -, hogyan oldjuk meg ezt a gondot? Mit gondolnak? És maguk erre nem mondanak semmit. Hát akkor mi a csudának beszélünk a költségvetésről?

Nem tudunk egymással értelmesen szót váltani arról, hogy az országunk egy része nem működik. Mert azzal önök nem mennek semmire, hogy kilenc évvel ezelőtt vagy tíz évvel ezelőtt, amikor maga kormányzott, mi volt. Azt megmérték a választók. Biztosan emlékeznek rá, hogy mi akkor vereséget szenvedtünk, ítéltek a választók. Kifizettük az árát, uraim! De ha maguk azt hiszik, hogy a mai teljesítményükre az az egyetlen érvényes válasz, hogy „maguk is”, akkor maguk intellektuálisan és politikailag nagyon közép-szerűek, vagy még az sem.

Szóval, most a maguk teljesítményét kell megmérni, és azt szeretném önöknek mondani, hogy tegnap, amikor a négyéves gyereket kézen fogva a feleségem - nem tegnap, tegnapelőtt, hétfőn, mert tegnap már Brüsszelben volt - elvitte az okmányirodába Budapestre, ahol nagyon normális az ellátás, tényleg, tehát sokkal jobb, mint sok helyen, ültek két és fél órát. Mondhatják, hogy nem drámai, meg be lehet jelentkezni, meg sok mindent mondhatnak, csak azt értsék meg, azt értsék meg, hogy szerintem ezeken a vitákon úgy is viselkedhetnénk, mint ha fontos lenne nekünk az ország dolga. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Brüsszelt...)* Úgy is viselkedhetnénk!

És úgy is viselkedhetnénk, mint hogyha nem félkegyelmű, felkészületlen, egy-egy beszólásért mindent odaadó emberek lennénk, mert ebben a Házban időnként ültek nagyszerű emberek is. Próbáljanak időnként rájuk gondolni! Nem mondom meg, hogy kire kell gondolni, mert akkor újabb vitát nyitok ki, de higgyék el, van egy magasabb mérce, mint amit egyikük és másikuk képvisel.

Lehet persze azt mondani, hogy de jönni fog végre a családok éve, és családvédelmi akciótervet indítunk. Lehet mondani! Nem állítom, hogy nem legitim emellett érvelni. *(Nacsá Lőrinc: Meg kellett volna szavazni!)* Azért nem szavaztuk meg, most válaszolok a bekiabáló fideszes képviselő, egyik képviselő... *(Dr. Aradszki András: KDNP!)* KDNP! A magasan mérhető KDNP egyik respektábilis képviselőjének megjegyzésére, mert nem értünk egyet, és megmondom önnek, hogy miért nem, még mielőtt azt gondolja, hogy ócska politikai beszólásokkal ezt el lehet intézni, mert én komolyabban veszem magát, mint ahogyan maga ezt a parlamentet. Kilenc éve önök ugyanezt a családpolitikát csinálják, ugyanezt. *(Dr. Kovács Zoltán: A mögöttes ülő...)*

A családpolitikájuknak az a lényege, ami egy jól ismert teória, jól ismert teória a világban, egyébként valóban, éppen a neokonzervatívokhoz megy vissza, hogy a magasabb státuszú, jövedelmű családok jobb élete, az azáltal teremtett többletjövedelem és -lehetőség automatikusan lecsorog a nehezebb sorsú családokhoz, és összességében felemeli a nemzeteket.

Ez egy jól ismert, sokáig sokak által osztott teória. Ennek a szimpla következménye az, hogy ne adóztassunk nagyon magasan senkit, oda adjunk több pénzt, ahol azt reméljük, hogy a jobb módú családokban akkor majd több gyermek fog születni, és

ezzel több felelősségvállalás is lesz, és milyen jó az országnak, ha olyan családokban van több gyerek, ahol jobban odafigyelnek a gyerekre, nem olyan családokban születik több gyerek, ahol sokszor valóban kevesebb a figyelem, mondjuk így. Ezt az ember egyszer végighallgatja, szerintem ebben van logika. Az a kérdés, hogy ez a logika helytállóan bizonyult-e.

(12.00)

Kilencedik éve önök kormányoznak, van egy viszonylag hosszú idősorunk. Miért nem nézzük meg? Az elmúlt száz évben háromszor született 90 ezernél kevesebb gyermek Magyarországon. Háromszor. Melyik volt az utolsó év? A tavalyi. Miközben nagyon sok pénzt adnak önök a jobb jövedelmű családoknak.

Kettő: azt látjuk, hogy egy picikét növekedett a háromgyerekes családok száma, most már talán 3,4 százaléka a családoknak háromgyerekes. De mi történt ezzel párhuzamosan? Drámaian csökkent a kétgyerekes családok száma. Mi ennek a következménye? Ahol nincsen két gyerek, ott nem lesz harmadik. Nem lesz. Vegyük komolyan, kérem szépen, mégiscsak azt a kevés tudományt, ami rendelkezésre áll, és még nem ölték meg. Az történik, hogy Magyarország az egygyerekes, egykés családok világa lesz, két gyerek már nagyon kevés van, és nagyon kevés, a családok 3-4 százalékát kitevő helyen valóban van egy kis növekedés. Nincs eredménye ennek a gazdaságpolitikának.

Mondok egy harmadik dolgot. Hol születik ráadásul több gyerek? Hol? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Kórházban. - Derültség. - Az elnök csenget.)* Nézzék meg Magyarország demográfiai térképét, nem kell hozzá nagy búvárkodás és bányászkodás. Annyira, annyira lent van, amit maguk csinálnak, tényleg, annyira lent van, hogy méltatlan önökhöz! Azokban a mikrorégiókban születik továbbra is a legtöbb gyerek, ahol a legalacsonyabb a jövedelmek. Az akaratukkal szemben és a szándékukkal szemben, amelyet én nem vitattam, hogy tisztességes, csak szeretném, ha normálisan beszélne egymással *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Vele nehéz lesz.)*, azokkal a szándékokkal szemben, hogy ebből a családpolitikából az fog történni, hogy az erősebb, jobb státuszú, gazdagabb családokban több gyerek lesz, az történt, hogy ha egyáltalán születik több gyerek, az továbbra is a legszegényebb régiókban, mikrorégiókban születik.

Azt tudom mondani kereszténydemokrata képviselő kollegámnak, hogy én ezt olvasom, nem azért, mert demográfus vagyok, hanem mert az a szakmám, hogy megpróbáljam az ország házában képviselni a haza érdekét, és mikor ezeket olvasom, arra jövök rá, azt gondolom, hogy önök tévúton járnak. És amikor ide bejövök, és megpróbálok elmondani önöknek, hogy mi ezzel a probléma, amit tesznek, akkor nem tudjuk megvitatni. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Mert ha ezt befejezed, elmegy haza.)*

Nincs az elmúlt kilencéves családpolitikájuknak pozitív hozadéka. Én nem ismerek egyetlen olyan, szakmailag igazolható számot, amely szerint ez a családvédelmi akcióterv - önök ezt így hívják - indokolható lenne, hogy most már sokadszor ugyanazt csináljuk, hogy adunk azoknak, akiknek relatíve több van, és elnézzük azt, hogy van, ahol meg máról holnapra élnek.

Természetes, hogy nem tudjuk támogatni ezt a költségvetést. Hogyan tudnánk támogatni? Nem ezt gondoljuk a világról. Azt gondoljuk, ha egy országnak van pénze családokat támogatni, akkor először oda adjon, ahol a holnapig való éléshez tudunk legalább egy picikét hozzájárulni. (Dr. Rétvári Bence: *Ő igazán tudja, hogy az mi.*) Hogy ez egyébként pedig lehet, hogy nem fog átalakítani kultúrát? Hogy éppen olyan önemésztő módon fognak élni, mint eddig? Ez lehet. Ebben önnek lehet igaza, csak érdemes lenne időnként úgy viselkedni, mintha a haza sorsát is felelősséggel viselnénk, és nem csak szimpla politikai meccseket folytatunk egymással.

Amiről én beszélek, az egy olyan világ, ami mellett anélkül tudnék érvelni, hogy minden második mondatomban migránszás lenne. Önökkel sajnos úgy tudok csak beszélgetni, bármit is mondok, hogy önöknek nagyjából ott van az érvelésük eleje és a vége, hogy a Gyurcsány nyilván be akar engedni menekülteket, és Brüsszelt képviseli Magyarországon. De azért csak belátják, hogy ez méltatlan az országhoz, nem önökhöz, az országhoz ez a színvonal! Ezer gondunk és bajunk van, ehhez képest nagyjából ott áll meg az ész és az értelem bizonyos képviselőknél, hogy ez támogatja a menekülteket - azokat a menekülteket, akik messze elkerültek Magyarországot, tegyem azt hozzá. (Dr. Rétvári Bence: *Tehát nincs migráció.*)

Nem jutunk természetesen semmire ma sem. Nincs is ilyen szándékom. Azt szerettem volna érzékeltetni, hogy az önök véleményétől eltérően, nem tudom hányan, én addig biztosan komolyan veszem a dolgomat, hogy medítálok azon, hogy mikor van maguknak igazuk, és mikor nincs. És nem állítom, hogy időnként nem lehet önöknek igazuk, de azt kikérem őszintén szólva a hazám meg a választóim nevében, hogy ezt műveljék, amit ma önök művelnek. Ezt kikérem. Mert lehet, hogy önök azt mondják, hogy magukat megválasztotta ötvenegynéhány százalék, de ha ez igaz és ez érv, akkor azt mondom, hogy minket meg nem tudom, hány százalék. (Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.) Ha maguk kérnek valamilyenfajta megbecsülést azért, mert maguk mögött van választó, akkor azt tudom önöknek mondani, hogy ezen képviselők mögött is van választó, és az ezen képviselők mögött lévő választók meggyőződése éppen olyan legitím. Legalább annyit megtanulhatnának a történelemből, hogy az igazság nem egyenlő a többséggel. Van, amikor igen, van, amikor nem. És ha mi úgy gondoljuk, hogy önöknek most politikai többsége van, de történelmileg rossz felé mennek, azért tessék nekünk megbocsátani, és tessék tudomásul venni, hogy igen, szerintünk dráma, amit művelnek.

Ezért aztán azt gondolom, hogy időnként - erre a költségvetési vita jó, mert pokoli sokat lehet beszélni - el kell önöknek mondjuk, hogy nagyjából átöl zéig nem értünk magukkal egyet. Nem kicsit, hanem nagyon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a DK, az MSZP és az LMP soraiban. - Derült-ség a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló mondja el a vezérszónoklatot. Elsőként felszólalásra következik Csárdi Antal képviselő úr. (Gyurcsány Ferenc távozik az ülésteremből. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: *Ha most elmegy, akkor hogy fogunk vitatkozni? - Az elnök csenget.*) Az LMP-képviselőcsoport vezérszónoka - köszönöm megértésüket -, Csárdi Antal képviselő úr következik. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Ez a költségvetés méltó a Fideszhez, de méltatlan Magyarországhoz és méltatlan azokhoz, akik egy sikeres ország megteremtéséért lettek politikusok. Ez a költségvetés a jövő felélésének a költségvetése, a jövő felélésének a forgatókönyve, azé a forgatókönyvé, amiért önök ott a kormánypárti padsorokban évek óta dolgoznak. Elég csak a fő számokat megnézni, hogy egyértelmű legyen: önök semmi másban nem gondolkodnak, mint hogy hogyan lehet itt és most minél jobban kizsákmányolni a jelet, kevesebb pénzt a környezetünk védelmére, a klímaváltozás megfékezésére, kevesebb pénzt az oktatásra, de még több pénzt a multiknak, és azt gondolom, hogy ez egy hibás irány.

Önök minden évben szűkítik azok körét, akik jól járnak a költségvetéssel, és egyre bővül azoknak a száma, akiket a kormány az út szélén hagy. A jövő évi költségvetés pontosan ott folytatja, ahol az ideje abbahagyta. Továbbra sem néz szembe a bérválsággal, a lakhatási válsággal, a klímaválsággal, továbbra sem segíti az egyszülős családokat (Dr. Rétvári Bence: *Dehogynem.*), a devizahitelesek, az életkezdés nehézségeivel birkózó fiatalokat. Nem teszi működésképpé az egészségügyet, nem fejleszti kellő mértékben az oktatást, nem teremt élhetőbb időskort a nyugdíjasoknak, és nem támogatja az elvárható módon a hazai kis- és közepes vállalkozásokat, és nem állítja meg az elvándorlást. Hiába minden figyelmeztetés, fenyegető jel, a magyar kormányt a tények nem zavarják meg. Úgy tűnik, hogy hiába jó a kilátás a budai Várból, a magyar kormány nem látja a valóságot.

(12.10)

De ne legyünk teljesen igazságtalanok, legyünk őszinték, hiszen van az éremnek másik oldala is.

Kik a költségvetés nyertesei, mert ilyenek is vannak, bár nem túl sokan? Egyértelmű nyertesek a multinacionális cégek, a nagyvállalkozások és a bankok. Alig kell adózniuk, cserébe viszont számolatlanul kapják az állami támogatást, a kormány garantálja, hogy minél inkább nyomott béren dolgozzanak a magyar munkavállalók, aztán, ha már fenyeget a munkaerőhiány, akkor majd kapnak ajándékba egy rabszolgatörvényt, ha az sem segít, akkor persze jöhetnek a keleti országokból importált munkavállalók.

Más országokban a nagyvállalatok lobbistákat alkalmaznak, hogy a kormányzati döntéshozatalt a maguk javára formálják. Magyarországon erre még csak szükség sincsen, hiszen a magyar kormány tagjai maguk a multik lobbistái. Szijjártó Péter soha nem hagy ki egyetlen alkalmat sem, amikor ki lehet állni a német autógyárak mellett, ő az, aki büszkén vállalja, hogy a német ipar profitja fontosabb, mint hogy a magyar emberek tiszta levegőt lélegezzenek be, vagy tisztességes bért kapjanak a nem kevés munkájukért.

A költségvetés másik nyertese egy szűk kör, amit leginkább Orbán Viktor minden rokona, barátja, üzletfele jelent. Ezt csak mesei fordulattal lehet összefoglalni, és indokolt a mesei elem, hiszen egyrészt mesés az a vagyon, amit az elmúlt években felhalmoztak, másrészt az ország legkisebb gázszerelőjéből Magyarország leggazdagabb emberévé válni, nos, ez a tündér keresztapa segítsége nélkül nem történhetett volna meg.

A költségvetésből mindig jól kivehető, hogy a miniszterelnök rokonai, barátai éppen milyen területre tették rá a kezüket. Idén a szálláshelyek áfája csökken 5 százalékra, ami azt jelenti, hogy a Balaton körüli monopoly, amit Mészáros Lőrinc és Tiborc István játszott az elmúlt években, lassan a végére ér, mindenki bevásárolt kedvenc vízparti településén, néhány balatoni nádirtás, a megmaradt szabadstrandok felszámolása, egy-két új jachtkikötő még ugyan hátra van, de a vitorlásversenyek helyett majd lesz jet-ski bajnokság, meg még ami az eszükbe jut.

Még mielőtt bárki azt gondolná, hogy ettől az átlag magyarnak olcsóbb lesz majd nyaralni, sajnos egy rossz hírem van: nem lesz olcsóbb nyaralni a magyar embereknek még itthon se, mert ez az áfacsökkentés a szállodatulajdonosok zsebében fog maradni. A tegnapi adótörvény vitájában följánlottam egy fogadást, hogy ha összehasonlítják a mostani hosszú hétvége során elkötött 3 nap 2 éjszakás költséget, a 2020-as hosszú hétvégére költött összeg nem lesz kevesebb egyetlen forinttal sem.

De nézzük, hogy kik vannak még a nyertesek oldalán: egyrészt az orosz állam elégedetten nézhet végig legnyugatibb tartományán, a paksi bővítés nincs veszélyben, a hitelt fizetjük, mint a katonatiszt, még akkor is, ha nem épül éppen semmi. Igaz, hogy a világban mindenhol a megújulóenergia-ipart fejlesztik, mert egyre olcsóbb, ráadásul biztonságos és tiszta energiát jelent, de Orbán Vikort ilyenkor sem érdeklik a tények és a valóság. Kínának sincs oka panaszra, a Budapest-Belgrád vasútvonal a maga bő 60

milliárdos tételével ugyancsak ezüstérmes a paksi beruházás mögött, és azért lássuk be, az ezüst is szépen csillog.

Végül, hiába nőnek a családtámogatási kiadások, azt gondolom, hogy erről érdemes beszélni, mert hiába nőnek a családtámogatási kiadások, ha azokat csak egy szűk kör tudja kihasználni, mert az a családtámogatási rendszer, amit önök kitaláltak, az egy hiteltermék, és mint minden hiteltermékhez, az igénybevevőnek hitelképesnek kell lennie, és lássuk be, hogy Magyarországon ezt a társadalom többsége nem mondhatja el magáról.

Nem véletlen, hogy a demográfiai fordulat még mindig várat magára. Nem a harmadik vagy negyedik gyermek megszületésével van ugyanis a probléma, hanem azzal, hogy a fiatalok már az első gyermeket sem merik sokszor vállalni, nemhogy a másodikat. De miért is mernék? A többség számára nincsen megfizethető lakhatás, nincs normális fizetés és nincs biztos jövőkép. Önök a legfőbb megtakarítási formát, a lakás-takarékpénztári megoldást megszüntették, pedig az egy elérhető és tényleges segítséget jelentő eszköz volt. És mi a Fidesz alternatívája? Hitel és eladósodottság egy olyan országban, ahol családok százai még mindig nyögik a tíz évvel ezelőtti devizahitel minden következményét.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a költségvetés szinte minden elemében torz tükörképe annak a Magyarországnak, amilyenre szükség lenne. Önök évek óta alulfinanszírozzák az oktatást, pedig ennek a területnek jóval több forrásra lenne szüksége. Mutassanak még egy országot a világon, ahol reálértéken csökken az oktatási büdzsé, sőt a csökkenés kiemelten érinti a felsőoktatás területét, amelynek finanszírozása nemcsak arányában, de összességében is csökkenni fog.

Ha az elmúlt évekre tekintünk vissza, a teljes oktatási terület költségvetése beragadt valahol a négy-öt évvel ezelőtti szinten, így egyenesen következik, hogy a növekvő nemzeti össztermék mellett folyamatosan zsugorodik az oktatás GDP-arányos ráfordítása, már bőven 4 százalék alatt vagyunk. Ez, összehasonlítva a nyugati, uniós országok 6-7 százalékos átlagával, azt gondolom, nem lehet vita kérdése, hogy jelentősnek nevezhető lemaradás. Nemzetközi szinten nemhogy a lemaradásunk ledolgozása történik, hanem egyre inkább távolodunk a tudásalapú gazdaságtól, pedig pontosan tudjuk, hogy a XXI. század kulcsa a tudásalapú gazdaság és a tudásalapú társadalom.

A pénz jelenleg az oktatásban dolgozó szakemberek bérezéséből hiányzik a leginkább. Ma egy kezdő pedagógus vagy egyetemi tanársegéd alig több mint 140 ezer forintot visz haza. De ugyanúgy költeni kellene a kivéreztetett iskolai és egyetemi infrastruktúrára is, oktatási rendszerünk se kívül, se belül nem hozza a XXI. század elvárásait, a legtöbb helyen hiába dolgoznak benne nagyon megfeszítetten az elkötelezett szakemberek.

Az LMP azért költene többet az oktatásra, mert számunkra az oktatás az egyéni és társadalmi felemelkedést jelentő, lehetővé tevő rendszer. Olyan oktatást

akarunk, ahol mindegy, hogy ki honnan jött, mindegy, hogy ki milyen családba születik, és mindegy, hogy melyik település iskolájában tanul, faluban vagy városban, ugyanolyan magas szintű szolgáltatást kap. Aki hátránnyal jön, annak kompenzálni kell a hátrányát, aki tehetséges, annak gondozni kell a tehetségét. Nemcsak a tárgyi tudást kell belevetni a diákok fejébe, hanem a készségeiket, képességeiket kell fejleszteni, hogy a változó világ változó kihívásainak mindannyian megfeleljenek, és ezzel teremtsék meg a sikeres Magyarországot. Képesek volnánk erre, hogy ez megteremtjük, de ez a költségvetés sajnos nem ebbe az irányba megy.

Önök évek óta elhanyagolják az egészségügyet is, ebben egyébként méltó örökösei az eddigi kormányoknak. Tragikusak a magyarok egészségügyi mutatói, és ma a kórházba kerülés egyáltalán nem garancia arra, hogy valaki ne betegében jöjjön ki, mint ahogy bement. Jellemző még Budapesten is, hogy omladozó falak, eszközhiány, várólisták, leterhelt orvosok és ápolók jellemzik a magyar egészségügyet. Egyre több orvos és ápoló hagyja ott az egészségügyet, és ma már egyre több beteg is. Sokan kénytelenek a magánegészségügy felé fordulni, pedig pontosan tudjuk, hogy az erre elköltött források mind-mind a megtakarításokból, adott esetben például egy nyaralás összegéből viszik el a forrást.

Önök a legalapvetőbb infrastrukturális feltételeit sem képesek megteremteni az egészségügynek, és nem képesek garantálni, hogy legyen elég orvos. Itt csak emlékeztetnék mindenkit, hogy nem olyan régen volt olyan hétvége a fővárosban, ahol a négy ügyeletes kórházból háromnak kellett visszamondania a hétvégi ügyeletet, és pontosan tudjuk, hogy ennek a kulcsa, a megoldás kulcsa egy rendkívül jelentős, rendkívül nagyfokú béremelés mind az orvosok, mind az egyéb egészségügyi dolgozók tekintetében.

Zöldpártként valljuk, hogy az egészségügy az egyik legfontosabb dolog Magyarországon, és ennek a legfontosabb eleme a megelőzés, mert azt a betegséget a legolcsóbb kezelni, ami még nem alakult ki, és az állampolgároknak is az a legjobb, ha minél kevesebb beteg minél kevesebb időt kell hogy kórházban töltsön. Ez a szemlélet, azt gondolom, nem jelenik meg ebben a költségvetésben sem, pedig hosszú távon jelentős megtakarítást jelenthetne, ha ez végre megjelenne XXI. századi módon, az 1970-es éveket elfelejtve Magyarország költségvetésében.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz adópolitikája az egyik fő oka, hogy ma az oktatás és az egészségügy, a szociális szféra nem kapja meg a neki járó támogatást. A kormány óriási pénzt hagy a multiknál, ahelyett, hogy ezeket a pénzeket az ellátórendszeren keresztül a magyar emberekre költené.

(12.20)

Nem a multiknak kell adókedvezményt adni, hanem a hazai kkv-szektornak, nem a szegényeket kell

adóztatni, hanem a gazdagokat. Ha valahol szükség van áfacsökkentésre, az nem a szálláshely, hanem az alapvető élelmiszerek köre. Az alapvető élelmiszerek köre, aminek az áfacsökkentését a Lehet Más a Politika hosszú évek óta követeli, és idén, azt gondolom, hogy nem is lehet tovább várni. Abban az évben, amikor az év első négy hónapjában a szokásos csapadékmennyiségnek kevesebb, mint a fele hullik le, majd az azt követő két hétben több havi csapadékmennyiség esik le, és a megint csak azt követő hóhullám további károkat okoz a magyar mezőgazdaságnak, azt gondolom, hogy nem lehet kérdés, hogy a jelentősen megnövekedő élelmiszerárakat nem lehet 27 százalékos áfával terhelni.

De ott a Budapest-Belgrád, senki által nem használt vasútvonal, amibe megint csak öntik a pénzt, és azt gondolom, hogy ehelyett nyugodtan lehetne akár egy normális balatoni vonatközlekedés-fejlesztésre költeni, és akkor talán nem négy óra alatt lehetne letutni az utazni vágyóknak Balatonra, hasonlóan, mint a XX. század legelején.

Ha nem a felesleges és drága és veszélyes paksi bővítésre költenének újabb közel 80 milliárdot, akkor ebből lehetne lakásfelújításra és szigetelésre költeni, és akkor talán nem gázzal fűtenénk a magyar utcákat és nem melleleg a bolygót. Ezzel ráadásul megteremtődhetne egy valódi rezsi-csökkentés, ami nem a mindenkori kormányzat kényétől és kedvétől függ.

Azt gondolom, hogy még egy dologról mindenképpen szeretnék beszélni, mert ha nem akarnának mindenáron 130 milliárd forintot, ezt megismétlem: 130 milliárd forintot különböző sportegyesületek zsebébe tömni tao formájában, akkor például nagy lépést tehetnének az egészségügy rendbetétele irányában, mint ahogy, ha nem kellene Matolcsy Györgynek alapítványt, kastélyt, zongorát, lovat, úrhajót venni, akkor lenne pénz arra, hogy segítsünk az út szélén hagyott devizahiteleseknek.

Azt gondolom, hogy mindannyiunknak az a felelőssége, hogy ne a múlt, hanem a jövő költségvetését építsük föl és tegyük le az asztalra, és hogy azt a társadalmi szakadékot, amit önök kialakítottak 2010 óta, azt megszüntessük vagy legalább csökkentsük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja másik vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha valaki megnézi az előttünk fekvő költségvetést, és ebből kellene megmondania, hogy milyen évet írunk, bizony nagy bajban lenne. Ez a költségvetés ugyanis néhány fájó aktualitás mellett, mint amilyen az MTA beszámolója vagy a Paks II.-beruházás, tulajdonképpen lehetne egy jó tíz évvel ezelőtti tervzet is. Hiányoznak belőle a jelenünk és Magyarország kihívásai. Mert azt látjuk, hogy Európa-

szerte sok más országban egy költségvetés nagyon másképpen néz ki.

A jövőért felelősséget vállaló, társadalmi és környezeti igazságot teremtő és a klímaváltozás megfékezéséért tenni akaró kormányokat látunk. Ehhez képest a magyar kormány nem hajlandó szembenézni azzal, mekkora veszéllyel jár a klímaváltozás hazánk számára, még úgy sem, hogy a negatív hatásokat már a bőrünkön érezzük.

A másik terület, ahol érezhetjük, hogy az elmúlt tíz évben sehová sem jutottunk, az a szociális szféra. Még kimondani is sok, hogy több mint egy évtizede nem növekedett két nagyon fontos szociális tétel: a családi pótlék és a minimálnyugdíj. Mindkettőről esett már szó sokszor, az LMP is több alkalommal kezdeményezte, hogy az állam nyújtson valódi anyagi segítséget a gyermekneveléshez, és azt is, hogy számolja fel az időskori szegénységet. Sajnos minden alkalommal süket fülekre találtunk. Így ma ott tartunk, hogy hónapról hónapra mintegy 47 ezer nyugdíjas próbál megélni 50 ezer forintnál kevesebb havi nyugdíjból. A kormány ráadásul tetézi a nyugdíjasok helyzetét, amikor egy alábecsült inflációval korrigálja csupán a nyugdíjak értékét. Arról nem is beszélve, hogy a 3 százalékos emeléssel párhuzamosan a zöldségek, gyümölcsök ára 20-30 százalékkal, de akár 80 százalékkal emelkedik. Most hallhattuk, hogy a meggy ára a duplájára nőtt.

Eközben délelőtt Varga Mihály miniszter úr pedig arról beszélt, hogy milyen remek és milyen jó a nyugdíjasoknak, mert 2010 óta sikerült megőrizni a nyugdíjak reálértékét. Csak éppen arról feledkezik el, hogy ma 600 ezren 100 ezer forint alatti nyugdíjból próbálnak megélni, ami egyszerűen lehetetlen.

Tisztelt Ház! A Fidesz költségvetése pontosan abban a megbukott, neoliberais szemléletben születik évek óta, ami nem tesz mást, mint a gazdasági növekedést hajszolja, nem törődve a hosszú távú jövővel. Ugyancsak délelőtt Varga Mihálytól hallhattuk, hogy micsoda siker, mert jövőre elképzelhető, hogy Magyarországon a GDP-növekedés 2 százalékkal magasabb lesz, mint az európai uniós átlag. Viszont látunk kell azt, hogy ebben a rendszerben a társadalom és a környezet csak egy feláldozható, kizsákmányolható eszköz. Ennek nyoma az alacsony bérek, a leromló egészségügy és oktatás, a nyugdíjválság, a szegénység, és ennek a nyomát viselik a kivágott és lebetonozott zöldfelületek, a víz-, talaj- és levegőszennyezés, amelyet olyan multik követnek el, amelyeket a kormány általában bőkezűen támogat.

Zöldpolitikusként szomorú látni, hogy ennek a költségvetésnek éppen az a környezetvédelem és a zöldberuházások a legnagyobb vesztesei, amelyre minden eddiginél többet kellene költeni. Fenntartásági és ökopolitikai szempontból ki kell mondani, hogy ez a költségvetés megbukott. Mi azt valljuk, hogy véget kell vetni azoknak az időknek, ahol a gazdaság kiszolgálása minden más szempontot másodlagossá tesz. Elfogadhatatlanok az olyan kijelentések, amelyeket Szijjártó Péter rendszeresen tesz,

miszerint a német autóipar érdeke fontosabb, mint a környezet megóvása és mint a tiszta levegő.

Elfogadhatatlan, hogy Orbán Viktor európai uniós szinten is inkább megvétózza a közös klímavédelmi tervet, csak hogy ne csökkenjen az autóipar termelése. A miniszterelnök egyszer azt mondta: ne azt figyeljék, amit mondok, hanem, amit teszek! Nos, ha a klímavédelem elszabotálásáról van szó, akkor Orbán Viktor éppen azt teszi, amit mond. Sajnálatos módon a költségvetés is pontosan ezt a szemléletet tükrözi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt század arról szólt, hogy a gazdasági növekedésnek alá kellett rendelni a társadalmi egyenlőséget és a környezeti fenntarthatóságot. A szabályozás nélküli gazdaság eredményeképp drámaian nőtték a jövedelmi és vagyoni különbségek, és mára egy évben közel másfél bolygónyi erőforrást használunk fel. Magyarországon ez az arány 2,2. Ez azt jelenti, hogy éppen ezen a héten él-tük fel azokat az erőforrásokat, amelyeket egész évre kellett volna beosztani. Innentől fogva a jövőnket él-jük fel.

A politika a klímaválság előtt egyetlen mérőszámban határozta meg a sikerességet, pontosabban a GDP növekedésében. Ennek pedig szükségszerűen az volt a következménye, hogy az emberek helyett valójában a multinacionális vállalatokat tekintette elsődleges partnernek. Sajnálatos és tragikus, hogy a magyar kormány még mindig itt tart, de ennek az időszaknak véget kell vetnünk, itt az idő, hogy a társadalmat, a környezetet és a gazdaságot egységes szerkezetben, egységes rendszerként szemléljük.

Itt megint szeretném megjegyezni, hogy délelőtt Varga Mihály a felvezetőjében mindenről beszélt, de a környezetvédelemről egyetlen mondatot mondott, azt, hogy akkor az öntözést a mezőgazdaságban növelni kellene. Na, hát ez édeskevés egy költségvetésben, hogy az illetékes miniszter csak ennyit szól a környezet- és természetvédelemről!

Nézzük még egy picit jobban zöldszemmel a költségvetést! Az Európai Bizottság, az Európai Parlament és a Tanács az új, 2021-2027-es költségvetésében csaknem 60 százalékkal javasolja növelni az Unió környezetvédelmi és éghajlatpolitikai programjának finanszírozását, mondván, ez az egyik olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy az Európai Unió 2050-re klímasemlegessé váljon.

(12.30)

Miután Orbán Viktor és több más, vele szövetséges V4-es miniszterelnök megvétózza az európai uniós klímatervet, kilenc ország vezetője olyan javaslattal élt, ami az uniós költségvetés 25 százalékát fordítaná a klímaváltozás megfékezésére, a megelőzéssel összefüggő szemléletformálásra és a már elkerülhetetlen hatásokra való alkalmazkodásra. Ehhez képest a magyar költségvetésben nagyítóval kell keresni a hasonló célokra fordított néhány milliárd forintot.

Németország, Finnország és még sokan mások nemzeti szinten növekvő erőfeszítéseket tesznek a kérdések megoldására. A brit és ír parlament klímavészhelyzetet hirdetett meg. A Fidesz ezzel szemben itthon megakadályozta, hogy a hasonló LMP-s javaslatról egyáltalán vita legyen a tisztelt Házban.

A Fidesz-kormány költségvetése tudomást sem vesz a környezetről és az egészséges környezethez való emberi jog érvényesüléséhez szükséges feladatokról. Jellemző, hogy a hazai források felosztásának indokolásában a „környezet” szó elő sem fordul. Megdöbbentő! Egyedül az EU-forrásoknál találunk egyetlen rövid bekezdést, ami arra utal, hogy uniós kötelezettségeink teljesítése érdekében uniós forrásból folytatódhatnak a közművi, hulladékgazdálkodási és árvízvédelmi fejlesztések.

Ez a költségvetés sajnos a természeti tőke pusztulásával járó trendnek a felerősítése. A tervezetből gyakorlatilag hiányzik a természeti tőkét, a környezetminőséget és az egészséget veszélyeztető szennyezett területek kármentesítése, pedig bőven van ilyen probléma Magyarországon. Példaként tudom hozni: az Óbudai Gázgyár, a hatvani búz, ami az országos sajtó előtt is ismert. De ezeken kívül is több tucat ügyet ismerünk, és ezek folyamatosan újra és újra előkerülnek.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Szintén hiányzik és szintén évtizedek óta megoldatlan probléma az otthonok, iskolák, közintézmények azbesztmentesítése, pedig ez életüket veszélyeztet. Ezekre gyakran csak egy-egy felújításnál derül fény, pedig ezeket megelőző jelleggel kellene helyreállítani.

Azt látjuk, hogy a költségvetésben a lakossági energiahatékonyság-javító programokra is alig van forrás, ezekre pedig nagyságrendileg több pénz kellene, mint amit terveztek.

De azt látjuk, hogy a kormány nem szándékozik kellő, elegendő pénzt fordítani sem a talajvédelemre, sem a vízminőség javítására, ezért mindkettő évek óta romlik. Pedig legalább egyébként a talajra nagyon oda kellene figyelni, hiszen ilyen globális adatok szerint a talajtermelékenység mindenhol a világon, de azt hiszem, Magyarországon is rettentően gyorsul. *(Sic!)* Ahogy súlyosbodnak a klímaváltozás hatásai, úgy jövőnk majd rá, hogy a legnagyobb kincs bizony a víz és a termőföld, de akkor már késő lesz. Látjuk azt, hogy a vízi közművek állami rekonstrukciós alapjára szánt pénz - 1,5 milliárd - szintén töredéke a minimálisan szükségesnek.

Tisztelt Ház! A klímaváltozáshoz való alkalmazkodás szükségzerű, mert sajnos már vannak olyan hatások, amiket csak mérsékelni lehet, és amikhez alkalmazkodni vagyunk kénytelenek. Ezeket leginkább települési szinten kell megtervezni, ugyanis ahány település, annyi különböző probléma. A költségvetésben szintén nem látjuk, hogy a településeknek majd

terveznek erre forrásokat. Meg sem jelenik forrás a vízkárelhárítási művek fenntartására, sem a vízviszszatartásra és -tározásra, miközben idén az elmúlt évek legsúlyosabb aszályos évkezdését éltük meg.

Elfogadhatatlanul kevés pénz, 90 millió szerepel az országos levegőterhelés-csökkentési program végrehajtására, miközben másik oldalon látjuk, hogy például a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. 800 millió forintot kap működési támogatásra. Nem lehet azt mondani, hogy ez a kormány és a költségvetés az emberek egészségét szolgálja. De azt is látjuk, hogy alig van forrás a parlagra visszaszorítására, mindössze 44 millió, pedig mára már a lakosság millióit érinti. Ráadásul az allergiaszezon egyre inkább kitolódik.

A Budapest-Belgrád vasútvonal értelmetlen fejlesztésére beállított 60 milliárdhoz képest a közösségi közlekedés összehangolására csak 450 millió, a közúthálózat fenntartására és működtetésére 96 milliárd forint van.

Zöldképviselőként továbbra is elfogadhatatlan a Paks II.- 77 milliárdos tőkeemelése, éppúgy, mint a Nukleáris Alapba történő befizetések megmagyarázhatatlanul alacsony szintje. Tudjuk azt, hogy 2032-37 között ki kell vezetni Paks I.-et és II.-t. *(Sic!)* Miből fogjuk finanszírozni?

Végül, de nem utolsósorban ez a kormány szisztematikusan számolja fel a környezetvédelmi intézményrendszert, hogy ne legyenek olyan felelős szakemberek, akik figyelmeztetni merik a kormányt a környezetrombolásra. Azt látjuk, hogy az állami feladatokat átvállaló összes magyar civil szervezet pedig a költségvetés összegéhez képest nevetséges támogatást kap - 81 millió -, ezzel szemben a köztársasági elnök új alapítványa idén is majd dúskál a költségvetési forrásokban.

Tisztelt Ház! Az éghajlatváltozással összefüggő intézkedések elhagyása több mint hiba. Ez bűn a jövővel szemben is. Az előzőekben felsorolt tételek ugyanis a fenntartható gazdaság kiépülését, a humán, természeti, gazdasági tőke növelését, de legalábbis megőrzését segítenék elő. Látnunk kell, hogy a XXI. században az ököpolitikai gondolkodás az egyetlen, amely képes lehet visszafordítani a társadalmi és környezeti károkat, amelyet az elmúlt évtizedek felelőtlen neoliberális gazdaságpolitikája okozott. Az utolsó órában vagyunk, és mi vagyunk az utolsó generáció, amelynek a sorsa még valamennyire a saját kezében van. Véget kell vetnünk a klímát romboló nagyvállalati lobbinak, el kell érünk, hogy a gazdaságunk mihamarabb karbonsemleges legyen. Csökkenteni kell az ökológiai lábnyomunkat, ami bizony azzal jár, hogy tudatosabban kell közlekednünk, vásárolnunk, étkeznünk.

Tisztelt Ház! Ez a 2020-as költségvetés a jövő felélésének és nem a jövő megmentésének a forgatókönyve. Az LMP éppen ezért ezt a költségvetési törvényt nem fogja tudni támogatni.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az elnöki oldalán.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük képviselő asszonynak a felszólalását. A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti az álláspontját. Elsőként megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy citromízű narancs költségvetés, ami előttünk van. Az embernek beugrik A tanú című film, amikor Bátya elvtárs beleharap a citromba, kicsit elfanyalodik, de aztán jó képet vág hozzá, és mindenki más is tapsol. De hát Pelikán azt mondja, hogy neki azért rossz érzése van ezzel az átveréssel szemben vagy az átveréssel kapcsolatban. Mire Virág elvtárs mondja, hogy na jó, de hát kit verünk át, Pelikán elvtárs, mi tudjuk, hogy mi a helyzet, tudjuk, hogy hazudunk, a tudósok örülnek, hogy pleszni van a mellükön, az emberek nem esznek se citromot, se narancsot, úgyhogy nekik lövésünk nincs erről az egészről, na, az imperialistákat viszont jól átvertük.

Ez az érzése van az embernek ezzel a 2020-as költségvetéssel is, hogy önök tulajdonképpen igyekeznek... - magukat nem tudják átverni, mert tudják, hogy miről szól ez az egész. Az embereket átverik az a sok maszlaggal, amit Varga Mihály bementetett a különböző ágazati emelésekről, de igazából ez a költségvetés egy átverés.

Átverés már az is, hogy 1 százalékos hiánycélt határoztak meg. Még korábban 1,5 százalék volt a konvergenciaprogramban. Miközben 1 százalékot becsülnék, aközben 700 milliárd forinttal készülnek eladóítani a családokat. Ebben már 420 milliárd forint babaváró program benne van. Tehát önök nem csinálnak mást, mint hogy eltolják ezt a hiányt. Ezt most az Unió vagy beveszi, vagy nem, mindenestre mi szeretnénk erre felhívni a figyelmet, hogy a GDP 1,6 százalékkal készülnek önök eladóítani a családokat.

A második nagy átverés ebben a költségvetésben az egészségügy helyzete. Varga Mihály elmondta, hogy milyen jó, mert 184 milliárd forinttal többet kap a jövő évi költségvetés, mint ebben az évben, de sajnos látjuk, hogy ez nem így van. Ha figyelembe vesszük a jelenleg 3,9 százalékos inflációt, akkor abból már lejön az összköltségből egy jó nagy adag összeg. Ha figyelembe vesszük a szuperkórházra fordított összeget, illetve figyelembe vesszük azt, hogy a kórházak adósságát folyamatosan pótolni kell, akkor gyakorlatilag azt látjuk, hogy lényegében alig változik a jövő évi egészségügyi költségvetés az ideihez képest.

(12.40)

Miközben továbbra is vezetjük a rákos halálozókat, továbbra is vezetjük a szív- és érrendszeri megbetegedésekből fakadó halálozásokat. És ha csak ezt a hetet nézzük meg, hogy milyen hírek jelentek meg a sajtóban az egészségüggyel kapcsolatban, akkor látjuk azt, hogy a lépcső alatt öltöznek és alszanak a sürgősségi osztályon az orvosok. Elképesztő megalázó

helyzetben vannak az orvosok is. Nem véletlenül született meg egyébként nem olyan nagyon régen az az átfogó cikk, amely azt mutatja, hogy a magyar orvosok elképesztően korán halnak meg, a férfiak is és a nők is, a 40 év feletti férfi orvosoknak az egyharmada nem éri meg a nyugdíjaskort, a nőknek a fele. Minden második női orvos meghal a nyugdíjba menetel előtt az elképesztő kizsigereléstől, az állandó ügyeletről, a stressztől, mert önök nem tudják biztosítani azt, hogy legyen elég orvos az országban, és megbecsülik őket egy emberhez méltó fizetéssel. De sajnos azt is láttuk tegnap, hogy már a traumatológián dolgozó orvosok is rendkívüli közgyűlést hívtak össze a tarthatatlan helyzet miatt.

Azt látjuk, hogy ez a jövő évi költségvetés, amit önök az egészségügyre fordítanak, arra sem elég, hogy egy szabad szemmel látható béremelést tudjanak biztosítani az orvosoknak, az ápolóknak, a mentődolgozóknak. Én több mint egy hónappal ezelőtt benyújtottam egy költségvetési módosítót, még mielőtt kijött volna a 2020-as költségvetési javaslat, arról, hogy emeljük meg a kórházi dolgozók és a mentőápolók béréit. Önök még bizottsági napirendre sem voltak hajlandók venni.

Egyébként, megjegyzem, törvénytárgyalásban van ezzel kapcsolatban, hiszen a házaszály is előírja, hogy 30 napon belül a szakbizottságnak ezt napirendre kell venni, 30 napon már rég túl vagyunk, ez nem történt meg. Selmezi Gabriella közölte, hogy ezek a törvényjavaslatok várhatnak. Azaz önök szerint várhatnak a kórházi dolgozók, várhatnak a mentődolgozók arra, hogy béremelést kapjanak.

A harmadik nagy átverés az oktatás. Hiába mondta el Varga Mihály, hogy itt is többletkiadások várhatók, azt látjuk, hogy reálértékben a legnagyobb vesztese az oktatás a jövő évi költségvetésnek, mínusz 32 milliárd forint reálértéken az, amit jövőre az oktatásra önök szánnak. Csak 80 milliárd kellene a jövő évben ahhoz, hogy nullán legyünk, tehát ugyanannyit kapjon az oktatás, mint az idei évben. Nem csoda hát, hogy több mint 2 ezer pedagógus hiányzik a rendszerből; nem csoda, hogy a fiatalok, a gyerekek, most már a gimnazisták is menekülnek el az országból, inkább mennek külföldre tanulni. A megkérdezett fiataloknak a 60 százaléka szeretne külföldön egyetemre járni vagy külföldön dolgozni, és megjegyzem, nem kalandvágyból, hanem azért, mert itthon nem látják a boldogulásukat.

És ha már gyermeknevelés: elég érdekes, hogy önök a bölcsődei program keretében megengedik azt az önkormányzatoknak, hogy átadják az egyházaknak a bölcsődei fenntartást, cserébe nem kell azt finanszírozniuk. Ebből az fog következni, hogy az összes önkormányzat, amelyik nem tudja finanszírozni ezt az ellátást, át fogja adni a bölcsődéket az egyházaknak. Ez megint egy olyan lopakodó - hogy mondjam? - vállalási alapon működő dolog, ami megengedhetetlen Magyarországon. Nem lehet egy olyan országban élni, ahol a kisgyerekeket, a két év alatti gyerekeket csak egyházi bölcsődékben lehet elhelyezni. Egyrésztől

nem tisztességes, mert ez az állam feladata, másrésztől pontosan tudjuk, hogy amíg egy önkormányzatnak kötelessége minden gyereket felvenni, egy egyház válogathat, tehát diszkriminálhat a gyerekek között, hogy ki az, akit hajlandó felvenni.

A negyedik nagy átverés a családok éve után, hogy önök mennyit segítenek a családoknak. Látjuk azt, hogy az az ügynevezett hétpontos családvédelmi akcióterv nem szól másról, mint a családok eladósításáról, 6-7 személyes, nem tudom, hány személyes autóról, illetve az olyan nagyszülői gyedről, amivel tulajdonképpen megint csak átverték a magyar embereket. Ha megnézzük az óriásplakátokat, azt látjuk, hogy ott egy ilyen 70 éves aranyos bácsi foglalkozik az unokájával, akkor azt hihetjük, hogy milyen jó, mert már a nyugdíjba vonulás után igénybe veheti ezt a nagyszülői gyedet. Aztán kiderült, hogy egyáltalán nem, tehát még aktív korúnak, munkavállalónak kell lenni ahhoz egy nagyszülőnek, hogy igénybe vehesse ezt a nagyszülői gyedet.

Ha már a kismamák sincsenek biztonságban, amikor újszülött gyerekekkel otthon vannak, mert pontosan tudjuk, hogy hiába védi őket a jogszabály, a gyakorlatban az esetek többségében kijátsszák ezt a munkaadók és nem kirúgják a kismamát, hanem megszüntetik a munkakörüket. Képzeljék el azt a helyzetet, amikor egy 50-60 év közötti nagyszülő érint ez a kérdés, ki az, aki el fog merni menni nyugdíjba vonulás előtt egy vagy két évre gyedre, hogy aztán majd a nyugdíj előtt őt kirúgják vagy megszüntöni a munkahelye, felvesznek helyette egy fiatalot, és soha az életben nem fog tudni visszamenni, pont abban a kritikus utolsó öt évben, ami nagyon is beleszámít ebbe a nyugdíjba.

Tehát önök átverték a családokat is (*Nacsa Lőrinc: Mindenkit!*), ráadásul a legelesettebb, legszegényebb családokon nem segítenek. Ez is mai hír, hogy a KSH most már pénzért sem hajlandó kiadni a kutatóknak a szegénységi adatokat. Önök 2015 végén megszüntették a létminimum-számítást, mondván, hogy az egy félrevezető adat, mert nem a legszegényebbeket méri, hanem a 90 ezer forintból élőket. Nem tudom, hogy önök közül hányan tudnának 90 ezer forintból megélni, szerintem az még egy elég komoly szegénységet jelent. Mindenesetre mai hír, hogy most már annyira félnek attól, hogy kijönnek a valós szegénységi adatok, hogy most már pénzért sem hajlandók kiadni annak a kutatócégnek, a Policy Agendának, amelyik minden évben megpróbálja rekonstruálni ezeket a számokat.

Még mindig családok és legelesettebbek. Önök egy fillérrel nem adnak többet a fogyatékosokkal élő szervezeteknek (*Nacsa Lőrinc: Nem igaz!*), sem a mozgáskorlátozottaknak, sem az értelmi fogyatékosoknak. De igaz, ugyanis ők megkerestek minket levélben. Ezek a szervezetek - az autizmussal élők megkerestek, a mozgáskorlátozottak, az értelmi fogyatékosok - nem kapnak semmivel többet, ráadásul, ha semmivel nem kapnak többet, az azt jelenti, hogy re-

álértéken még kevesebbet is kapnak. Míg önök harácsolnak, míg önök szétlopják az országot, addig ezeknek az embereknek, családoknak, szegényeknek megint nem jár semmi.

Végül pedig: ez megint csak egy Budapest-ellenes költségvetés, megint kiszipolyozzák, ahogy az elmúlt években is, a fővárost. Csak a beton, az oligarchák támogatása és egy lopakodó olimpiai projekt az, amit látunk a jövő évi költségvetésben. Hiába mondta ki több mint 200 ezer budapesti azt az akaratát, hogy nem akar olimpiát, önök a jövő évi költségvetésbe is betették azokat a létesítményeknek szánt forrásokat, amelyek majd egy esetleges későbbi olimpia megszerzéséhez szükségesek lennének.

A Párbeszéd nevében mi visszautasítjuk ezt, az átverés és az elszegényedés költségvetését. Mi egy olyan Magyarországon szeretnénk élni, ahol az emberek biztonságban érzik magukat; ahol jólétben tudnak élni; ahol nem kell aggódniuk a holnap miatt; ahol nincsen 50 ezer éhező gyermek; ahol nem kell a kismamáknak aggódni, hogy vissza tudnak-e menni a munkaerőpiacra; ahol nem kell az időseknek aggódni attól, hogy holnap tudnak-e venni egy csirkefarhátat, vagy pedig esetleg télen megfagynak az otthonukban, ahogy egyébként önök ezeket az adatokat sem adják ki, hogy hány idős ember fagy meg most már télen az otthonában. Nem ilyen országot akarunk, olyan országot akarunk, ahol mindenki számít, ahol nem a keveseknek jut már megint a legtöbb, hanem a többségnek juttatnak támogatásokat. Nincs szükség kézilabdacsarnokra 35 milliárd forintért, nincs szükség az MTVA propagandatelevízió támogatására 75 milliárd forintért, nincsen szükség a Paks II.-bővítésre megint egy 77 milliárd forintért, nincs szükség Orbán Viktor Várba költözésére újabb 85 milliárd forintért, és nincs szükség Rogán Antal propagandaminisztériumának 24 milliárd forintra. Ha összeadjuk ezeket a számokat, ezek több mint 300 milliárd forintot tesznek ki. Önök ezt nem az egészségügynek adják, nem az oktatásnak adják, hanem megint ezekre a teljesen felesleges beruházásokra, aminek a nagy részét ráadásul el is lopják.

Mi a Párbeszéd nevében egy átfogó költségvetési módosító javaslatot nyújtunk be, ahol jut megfelelő pénzmennyiség az egészségügynek, egy megfelelő és emberhez méltó 50 százalékos béremelésre az egészségügyben; ahol az oktatásban dolgozók, nemcsak a pedagógusok, hanem az oktatásban dolgozó összes ember is úgy érezheti, hogy megbecsüli ez az állam, ennek is több forrást fogunk biztosítani.

(12.50)

A legelesettebbeket fogjuk nagyobb összeggel támogatni. Higgyék el, hogy önöknek sem jó egy olyan országban élni, ahol a szegények még szegényebbek lesznek, ahol egy idő után majd fallal kell hogy körülvégyék magukat, mert aztán megindul a nép. Legyenek végre...

Látom, hogy ez Nacsa képviselőtársamnak rettenetesen tetszik - hát, nem tudom, hogy mennyire fog neki tetszeni, hogyha ez bekövetkezik. De örülök, hogy ilyen jól mulat ezen. *(Nacsa Lőrinc: Fenyegetőzik?)* Én biztos, hogy nem, mert én itt elmondom, ami nekem a dolgom. De ha úgy gondolja, hogy én ezzel fenyegetőzöm, akkor tegyen jogi lépéseket. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ajjaj!)*

Be fogunk nyújtani egy Budapest-csomagot is, ami felkészíti a fővárost a klímaváltozásra, ami egy új tüdőt fog biztosítani a fővárosnak, egy csepeli erdővel, amelyik kíséri a fővárosiakat a teljesen elmaradott és elavult közlekedési rendszerében, és amelyik megállítja azt a dülást, amit Orbán Viktor kormánya végez már évek óta, azt a kivézetetést a fővárosban.

Mi egy élhető országot, egy élhető fővárost akarunk. Ez a költségvetés teljesen alkalmas arra, hogy ezt megteremtse. A Párbeszéd azt vallja, hogy ebben az országban mindenki számít, és nem csak az önök NER luxusterepjárós haverjai. Mi egy ilyen költségvetési módosítót fogunk benyújtani, és ahhoz kérem a támogatásukat, hogy ebben az országban ne csak önök, hanem a magyar emberek többsége is jól érezze magát. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Pár évvel ezelőtt, amikor még boldog közgazdász professzor voltam, akkor azt gondoltam, azt hittem, hogy a költségvetés egy ország gazdasági ügyeiben a legeslegfontosabb dolog, ezért erre nagyon föl kell készülni, és nagyon alaposan meg kell vitatni, hiszen ettől nagyon sok minden fog függeni. Ma már tudom egyébként, hogy ettől nem sok minden függ, nyilvánvalóan azért sem, amiről már volt itt szó a korábbiakban, hogy olyankor tárgyaljuk ezt a költségvetést, amikor még nincs kellő információnk arról, hogy egyáltalán tudnánk reálisan értékelni a folyamatokat, hiszen még a '18-as végső számok sincsenek meg, '19-ről az első negyedévről tudunk valamit, és közben '20-ról szeretnék mondani releváns dolgokat.

Hargitai János képviselőtársam ugyan próbált megnyugtatni, és nyilvánvalóan az ő szavára kell figyelnem, hiszen ő az én képviselőm a körzetemben már tizenvalahány esztendeje, de most nem tudok vele egyetérteni, mert ő azt mondta, hogy tulajdonképpen minden szám mindig teljesült, a makroszámok rendre teljesültek. Nos, ez csak egészen kis részben igaz, csak abban a részben igaz, hogy a hiányszámok azok mindig teljesültek, ez kétségtelenül így van, és ez nagy erénye egyébként a jelenlegi kormánynak, hogy a 3 százalékos alatti hiánycélt 2010-től kezdve betartotta.

Ezt el kell ismerni. De azért hogyha megnézzük a tavalyihoz képest, tetszenek emlékezni rá, hogy

2,7 százalékos inflációval számolt, 311 forintos euróárfolyammal, olyan nominális GDP-számmal számolt, ami most, a mostani tudásunk szerint 2019-re már 2000 milliárddal eltér attól.

Tehát nyilván a makroszámok nagy többségét nem tudjuk előre megmondani, és nem is sikerült soha. Viszont működik az a mechanizmus, amelyben pótköltségvetés nélkül, a költségvetés újrendezésével, bizonyos forrásoknak a befagyasztásával, bizonyos átrendezésekkel az alapvető hiányszám mindig teljesül, pótköltségvetést nem kell kivetni, aztán van mindig egy jelentős mennyiségű tartalék. Így ez a tartalék most is alapot teremt arra egyébként, hogy egyrészt korrigálni lehessen, másrészt pedig szabad források tudjanak keletkezni.

A gazdasági növekedéssel kapcsolatosan azt gondolom, hogy túlzottan optimista ez az elképzelés, amelyik 4 százalékos körüli gazdasági növekedéssel számol a következő időszakra vonatkozóan is. Természetesen most rögtön mondhatják, hogy na de az első negyedévben 5,3 százalékos volt a gazdasági növekedés, miért mondok én ilyet. Ha azonban önök megnézik a gazdasági növekedést, hogy ez hogy is jött létre, hogy ez miből áll, akkor azért azt láthatják, hogy az első negyedévben az építőipar teljesítménye 48 százalékkal növekedett, ami azt jelenti egyébként, hogy a 7,6 százalékos részarányát figyelembe véve az össz 5,3 százalékos gazdasági növekedésből ez önmagában 3,6 százalékosat hozott. Hasonló számot lehet mondani '18-ra, és '18-ban az építőipar 22 százalékkal növekedett, és a 8 százalékos részesedését figyelembe véve az akkori 5 százalékos gazdasági növekedésből mintegy 2 százalékpont neki tudható be.

Ez önmagában is problematikus, hiszen van egy építőipari buborék ebben a gazdaságban, ami egyébként most már megjelent ingatlanbuborékban is, de egyébként túl is értékeli a növekedési számot. Azért értékeli túl, mert az építőipari beruházások egyedi beruházások, ezért azoknak az árazását nem lehet nyomon követni, tehát nem a részteljesítmények vagy az alkatrészek áraiból és árindexeiből áll össze, hanem teljesen másként, figyelembe véve a széles körű beszállítói láncot, ezt már több vizsgálat is megállapította, hogy ezek túl vannak árazva. Vagyis valójában nincs ekkora gazdasági növekedés ma Magyarországon, mint amennyit kimutatnak, ennél kevesebb, én azt gondolom, hogy inkább a 3 százalékoshoz van ez közelebb, mint az 5 százalékoshoz. De ez még mindig magas ahhoz képest, hogy mennyi a magyar gazdaság potenciális növekedési üteme.

Varga miniszter úr is dicsekedett ezzel a számmal, hogy az Európai Unióban a legmagasabb növekedési ütemünk nekünk van, 5,3 százalékos, de elfelejtett azzal a másik adattal büszkélkedni, hogy kijött egy másik szám, ahol szintén a lista élén vagyunk, ha nem is első helyen, de legalább a második helyen, ez pedig az infláció. Romániában 4,4 százalékos infláció volt az első negyedévben, Magyarországon 4 százalékos infláció volt, az EU átlaga 1,6 százalékos. Mire utal ez is? Arra utal, hogy egy olyan gazdaságunk

van, amely jelen pillanatban igen erőteljesen túlfűtött - és majd a későbbiekben erről még ejtek néhány szót.

Ami a hiányt és az adósságot illeti, az államháztartási hiányban valóban folytatódik ez a három részből összeállított hiánymutató, a működési költség, a beruházás és az európai uniós, és ennek az összege 1,5 százalékos, de az ESA 2010-es módszertan szerint csak 1 százalékos GDP-arányos államháztartási hiány van, ami valóban egy dicséretes dolog. A strukturális hiány ennél egy kicsivel magasabb, 1,1 százalékos, amely azonban nem felel meg teljes egészében a konvergenciaprogramban megfogalmazott középtávú hiánycél-nak. Ezt egyébként mind a két hozzászóló, tehát az ÁSZ-jelentés is megemlítette és a Költségvetési Tanács is megemlítette. De ez valóban nem olyan nagyszágrendű, amelyik miatt valamilyen lényeges módosítást kellene végrehajtani.

Az adósság-GDP alakulása szempontjából akár üdvözölhetjük is azt, hogy a jövő esztendőben, ha minden igaz, akkor 65,5 százalékos lesz csak az adósság-GDP hányados, és 80 százalékos földről indult el ez az egész történet, tehát 15 százalékponttal csökkent. Csak ehhez a történethez tessenek önök mindig hozzággondolni vagy hozzászámítani azt, hogy 2010 után folyamatosan, évenként, kumuláltan, GDP-arányosan 45 százalékos európai uniós támogatást kapott Magyarország, tehát 45 százalékos forrástöbblet jött be.

Ezenkívül a magánnyugdíjpénztárak szintén GDP-arányos 10 százaléka is felhasználásra került, valamint a jegybanki tartaléknak a fele is, ami GDP-arányosan szintén 5 százalékos. Hogyha ezeket összeadjuk, akkor azt láthatjuk, hogy több mint 50 százalékos forrástöbblet jött be, és ebből egy 15 százalékos adósságcsökkentés - mindent GDP-arányosan mondvok - nem olyan nagyon nagy történet, amire olyan borzasztóan büszkék lehetnénk. Ezt gyakorlatilag bármelyik más kormány is meg tudta volna tenni.

(13.00)

Itt az volt a nagy szerencse... *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból.)* Most is többletből él a magyar gazdaság, tehát a magyar gazdaság improduktív, vagyis nem képes megfelelő többletet termelni, csak 2010 előtthöz képest most az a szerencse, hogy ezt EU-forrásból tudta megtenni, azelőtt ez a forrás nem állt rendelkezésre, és a Gyurcsány-kormányok pedig eladósították az országot, 53 százalékról 80 százalék fölé vitték, ez kétségkívül igaz *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból.)*, ez kétségkívül igaz, de a másik fele is igaz, hogy most sincs egy olyan gazdaságunk, amely valóban produktív lenne.

Foglalkoztatottság. Elég optimista az elképzelés, hogy 1,3 százalékos foglalkoztatásnövekedés fog megvalósulni. Ez, azt gondolom, csak úgy lehet, hogyha egyre több és több vendégmunkást fognak befogadni, és erre vonatkozóan látszanak is jelek.

A termelékenység 2,7 százalékos - eléggé optimista. Ha megnézzük a 2019 és '23 közötti konvergenciaprogramot, akkor azt lehet látni, hogy az van betervezve, hogy nominálisan a keresetek növekszenek 10-11 százalékkal, ha ehhez képest az infláció 3-4 százalékos, akkor ez azt jelenti, hogy 5-6, esetleg 7 százalékos reálkereset-növekedés fog végbemenni ebben az időszakban, ezekben az években. Ez nagyon szép, ez nagyon dicséretes, csak ehhez adjuk hozzá, hogy a tervek szerint is csak 3 százalékos körüli termelékenységnövekedés van, vagyis erről az oldalról önmagában minden évben van egy 3 százalékos kereslet-többlet, keresleti nyomás, ugye, tehát több bér áramlik ki reálértéken számolva, mint amennyi termék valójában megtermelődik, tehát továbbra is van egy keresleti nyomás ebben a gazdaságban, ami egyébként a mostani 4 százalékos infláció mellett nyilvánvalóan az inflációt fogja majd a későbbiekben jelentősen felpörgetni.

Adók, adózás kérdése. Azt gondolom, hogy elhibázott az a koncepció, amely arra épít, hogy versenyképességet adócsökkentéssel lehet javítani. Igen, én voltam az egyik olyan képviselő, aki nem szavazta meg a szochót, és azért nem szavaztam meg a szochót, mert azt gondolom, hogy annak a megszavazásához talán meg kellene mondani azt, hogy tessék mondani, akkor a kieső forrást miből fogjuk fedezni annak érdekében, hogy a szociális ellátás megfelelő szinten tudjon maradni. Ráadásul egyébként nem hiszem, hogy a kis- és középvállalkozások számára ez olyan nagy nyereséget jelenthetne, hiszen az alapvető probléma a magyar gazdaságban nem az, hogy túl van adóztatva, hanem sokkal inkább az, hogy a hozzáadottérték-tartalom nagyon kevés, nagyon alacsony. Azt pedig kifejezetten erkölcsstelennek tartom, hogy 15 százalékos szza van mindenki számára, a minimálbért és az egymilliót vagy a kétmilliót keresők számára is, hiszen azt önöknek is meg kell érteniük, hogy az, akinek százezer forintos fizetése van, annak nincs diszkrecionális jövedelme, az nem tud dönteni, hogy miről mondjon le, hiszen determinált a pénz elköltése, míg az 1-2 millió forintnál sokkal nagyobb szabadság van. Nem beszélve a 9 százalékos tásáról, ami egyébként kifejezetten a nagytőkének kedvez, és egy gyarmatország-státuszt tart fent, egy összeszerelő gyarmati üzemmé teszi Magyarországot a továbbiakban is, ahelyett egyébként, hogy egy felzárkózó országgá tenné. Tessék megnézni, hogy a legnagyobb adórátával rendelkező országok a leginkább versenyképesek - nézzék meg Svédországot, Dániát vagy Finnországot! -, tehát mindenképpen rossz úton járunk, amikor azt gondoljuk, hogy a külföldi tőkét így kell idevonozni, hogy a versenyképességet így lehet kialakítani. Nem. Ez rövid távon ugyan működőképes, de konzerválja a mi gyarmati sorsunkat és a mi helyzetünket.

A K+F kiadásokkal kapcsolatban: örülök, hogy 32 milliárd forinttal több pénz kerül be a dologba, de a miniszter úr elfelejtette elmondani azt, hogy akkor

a K+F kiadások a GDP arányában hogyan is alakulnak. Ez még mindig olyan 1,5 százalék körül van, jelentem, a skandináv országokban ez 4 százalék. Tehát örülnék neki, ha 2 százalék fölé tudnánk emelni, a 32 milliárd nem egy túlzottan nagy összeg - és akkor még nem beszéltem arról, hogy ezt majd mire fogják használni, hogy vajon milyen kutatóhálózat fogja ezt majd felhasználni.

A Költségvetési Tanács megállapításával szeretném zárni. Ma a magyar gazdaság fundamentumai stabilak - írták ők, ezt érdemes megemlíteni, hogy majd a későbbiekben is lássuk. Hát, az a helyzet, hogy nem, valójában nem stabilak, hiszen a mai magyar gazdaság 1-2 százalékos potenciális növekedési ütemre képes, és ez van felturbózva 4 százalékra. Eből még nem következik az, hogy nem lehet fenntartani a 4 százalékos gazdasági növekedést, fenn lehet tartani, akkor, hogyha továbbra is bejön évente 4 százaléknyi EU-s forrás, hogyha a külföldi vállalkozások továbbra is a GDP-nek a 25-30 százalékát produkálják, hogyha az exportnak a 80 százalékát produkálják, ha további magyar emberek mennek ki külföldre és vállalnak ott munkát, hogyha ugyanilyen számban jönnek be hozzánk vendégmunkások, és ha további forrásokat vonunk el az egészségügyből, az oktatásból és a vidékfejlesztésből. Ez tehát fenntartható, csak mindezeknek a fenntartása azt jelenti, hogy Magyarország továbbra is egy olyan zsákutcába megy, amiből majd nagyon-nagyon fájdalmas lesz egyszer visszalépni és visszatérni, de a visszatérés idejét nem odáthatjuk el, ez igen hamarosan be fog következni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd, az MSZP, a DK és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Most a magyarországi nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért két felszólaló ismerteti a bizottság álláspontját, összesen 20 perces időkeretben. Először megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd mindezt magyarra fordítja.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/6322. über den ungarischen Haushalt im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen erörtere.

Wie es schon gewöhnt ist wenn es gesagt werden kann fange ich meinen Diskussionsbeitrag mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe an. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtssem álláspontunkat a 2020. évi központi költségvetés T/6322. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban. Hozzászólásomat a költségvetésitörvény-javaslatához - ha lehet azt mondani, most már hagyományosan - Johann Wolfgang von Goethe idézetével kezdtem, amely magyarul így szól: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.”

Az elfogadás tehát nem elég; csak az elfogadás önmagában sértés. Többet szeretnénk, többet várunk: elismerést! Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad, mi még dolgozunk érte, az elismerés feltétele, alapja, pedig a megismerés. Éppen ezért engedjék meg, hogy a 2020. évi központi költségvetésitörvényjavaslattal kapcsolatos hozzászólásomat egy rövid visszatekintéssel kezdjem, hogy az elmúlt ciklus elején milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek, az előző öt évben miben és hogyan tudtunk előrelépni, hol tartunk ma, milyen céljaink vannak, ezek eléréséhez milyen megoldandó feladatok állnak előttünk, hiszen ezek kellő mértékű ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2020. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni.

Közel öt évvel ezelőtt, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásánál azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy ennek az első nemzetiségi parlamenti hozzászólásnak már több mint húsz évvel korábban kellett volna megtörténnie itt a magyar parlamentben, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámoljuk.

(13.10)

Majd ezt követően perceként keresztül lehetett és kellett sorolni, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek évtizedekig milyen méltatlan állapotok között voltak kénytelenek élni és működni.

Csak példaként és emlékeztetésül: a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatására, a nemzetiségi kulturális programok támogatására rendelkezésre álló úgynevezett NEMZ-keretek 2002-től 2014-ig nem változtak, és a beérkező igények töredékére, 10-15 százalékára sem nyújtottak fedezetet.

Másodszor: az anyanyelvi diáktáborokra akkor rendelkezésre álló évi 30 millió forint keretösszeg az igényekhez képest olyan alacsony volt, hogy gyakorlatilag nem volt értelme pályázni sem. Egy gyerekre vetítve az akkori keret napi két gombóc fagyalaltra volt elegendő.

Harmadszor: a települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 222 ezer forint volt, mely havi nettó 14 500 forintnak felelt meg.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatoknál az államháztartási jogszabályok változásával, a különböző törvényi előírásokkal folyamatosan emelkedtek a gazdasági, pénzügyi, adminisztrációs költségek a támogatások emelése nélkül.

Összefoglalóan azt kell mondani, hogy 2013-ig a Magyarországon élő nemzetiségek támogatása siralmas állapotban volt, és ez még igen finom megfogalmazása az akkori tényleges helyzetnek.

Ugyanakkor a 2013. évtől már voltak reménykeltő, pozitív változások. Egyrészt: a 2013. év nemzetiségi szempontból kétségkívül legnagyobb jelentőségű és pozitív változása volt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények esetében jelentősen megemelkedett és normatívvá vált a támogatás. Megnyíltak a jogszabályi lehetőségek a nemzetiségi kulturális és oktatási autonómia kiépítéséhez.

Másodszer: a 2014. évi parlamenti választással a 13 magyarországi nemzetiség részére biztosítva lett a parlamenti képviselet, ami új lehetőségeket, új időszakot nyitott meg számunkra. A parlamenti képviselet első komoly eredménye lett, hogy a 2015. évi központi költségvetési törvényenél áttörést tudtunk elérni azzal, hogy a korábban kevesebb mint 4 milliárd forint - és már hosszú évek óta változatlan - támogatás kerek 2 milliárd forinttal, több mint 50 százalékkal nőtt.

Az elmúlt öt év együttes hatásaként a következő területeken tudtunk lényeges, érdemi javulást elérni. Egyrészt: a nemzetiségi civil szervezetek működési és kulturális támogatási pályázati keretét egyaránt 110 millió forintról 500 millió forintra, azaz jelentősen, több mint a négyszeresére emeltük.

Másodszer: a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra meglévő akkori 30 milliós keretet 400 millió forintra, azaz a 13-szorosára tudtuk emelni. Hozzáteszem, hogy a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokat mindig, mindenhol és minden helyzetben első számú prioritásként kezeltük, és még ez a keret is az objektív, reális igényeknek csak egy részére ad fedezetet. Erről a későbbiekben még fogok beszélni.

Harmadszer: a helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatását a négyszeresére, az úgynevezett feladatalapú, differenciált támogatási keretét a kétszeresére emeltük.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatását 2015-ben, 2017-ben és 2019-ben tudtuk megemelni; ezzel a működés legégetőbb finanszírozási problémái kezelhetők lettek.

Ötödször: több egyedi döntésű kiegészítő támogatási keretet tudtunk biztosítani olyan fontos területeken, mint például a nemzetiségi színházak támogatása, a nemzetiségi intézmények fenntartását átvevő helyi nemzetiségi önkormányzatok és az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények kiegészítő támogatása.

Végül, amit a jövő szempontjából kiemelten fontosnak tartunk, hogy a 2015. évi költségvetésben új címrend nyílt a nemzetiségi önkormányzatok, egyesületek fenntartásában működő nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási, valamint pályázatiönrész-keretének a biztosításához.

Már a 2017. évi központi költségvetési törvény általános vitája során is ezen a ponton a hozzászólásomat azzal zártam, hogy mindezen rendkívül örömteli, régóta várt pozitív változások után azt gondoljuk, hogy ez egy olyan pillanat, amikor - minden kétségtelenül meglévő gondot, feladatot, feszültséget félre téve - fenntartás nélkül köszönetet kell mondjunk; és ezt teszem most is.

A Magyarországon élő nemzetiségek nevében ismételtelen megköszönöm, elsősorban természetesen a magyar kormányoknak, de az egész magyar parlamentnek, minden parlamenti képviselőnek az elmúlt öt évben nyújtott nemzetiségi támogatást.

Ugyanakkor ezen támogatásemeléseket a konkrét számokon túl a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetének teljes körű áttekintésével a helyükön kell kezelni és értékelni. Egyrészt aki ez elmúlt évek nagyon pozitív nemzetiségi változásait, a számokat és százalékokat nézi és csak ezeket ismeri, látja, az teljes joggal vetheti fel, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek az elmúlt években kiemelt támogatásemelést kaptak a költségvetés általános növekedéséhez képest; és ebből a szempontból vitathatatlanul igazuk is van - hál' istennek és önöknek is.

Másrészt viszont, aki átfogóan látja a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek helyzetét, a teljes folyamatot, a számok mögött lévő tartalmat, hogy milyen mélyről indultunk, hogy anyanyelvünk, identitásunk, hagyományaink megőrzése, gyerekeink részére történő át- vagy inkább visszaadása terén milyen nagyságrendű feladataink vannak, mennyire az utolsó órában vagyunk, az azt is tudja, hogy az elmúlt öt év még csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, újra hitet kapjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, elindítsuk azokat a hosszú távú programokat, amelyek a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek fennmaradását biztosíthatják.

Ennek a két nézőpontnak, véleménynek az egyeztetése, megismerése, a megfelelő konszenzus kialakítása volt a jellemzője már a 2019-es és a mostani, 2020-as központi költségvetésitörvény-javaslatokkal kapcsolatos nemzetiségi igények egyeztetési folyamatának is. A 2020. évi központi költségvetésitörvény-javaslatban a roma támogatások átkerültek a XIV. Belügyminisztérium fejezetbe, a többi 12 nemzetiség pedig a XI. Miniszterelnökség fejezetben szerepelnek.

A magyarországi nemzetiségek 2020. évi költségvetési igényeit rendkívül részletes és alapos felmérések, elemzések alapján állítottuk össze. Előzetesen egyeztetettük az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, a szószólókkal, folynak az egyeztetések a parlamenti frakciókkal és a nemzetiségekért felelős tárcaikkal.

Mindezek alapján a 13 magyarországi nemzetiség a 2020. évi költségvetési javaslatához összesen 10 milliárd forint módosítást kíván benyújtani, melyből a roma nemzetiségi módosítóigény 1,8 milliárd forint. Erről Farkas Félix alelnök úr fog majd beszélni.

A többi 12 nemzetiség módosítási igénye 8,2 milliárd forint az alábbi súlyponti területeken. Egy: a támogatásemelési igények több mint fele - pontosan 56 százaléka - 4,6 milliárd forint felhalmozási, beruházási, támogatási igény, amely a nemzetiségi önkormányzatok és általuk fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási és pályázati önrész biztosítását szolgálja.

Másodsor: a támogatási igények 16 százalékát teszi ki a 2018-ban megkezdett nemzetiségipedagógus-program 2020. évi harmadik lépcsője, amely szerint a nemzetiségipedagógus-pótlék maximuma 30 százalékról 40 százalékra kerül megemelésre és differenciálásra, valamint 2020. szeptember 1-jétől már a nemzetiségiovodapedagógus-hallgatók mindhárom évfolyama, a nemzetiségitanító, -tanár- és szaktanár-hallgatók mind a hat évfolyama - közel ezer nemzeti-ségi fiatal - kerül be az nemzetiségipedagógushallgatói ösztöndíjrendszerbe. Ez mindösszesen 1 milliárd 315 millió forintot jelent.

(13.20)

Itt örömmel tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az elmúlt fél évben minden érintett fél bevonásával kidolgozásra került, sőt a pilottesztelése is megtörtént már egy olyan komplett felmérési anyagnak, mellyel teljeskörűen fel tudjuk mérni a nemzetiségipedagógus-igényt, a tényleges helyzetet, a hiányt, a képzést minden nemzetiségre, minden fenntartóra és minden nemzetiségiiskola-típusra. Soha ilyen felméréssel Magyarországon korábban nem rendelkezünk. Erről a következő két napban majd fogok még részletesebben beszélni.

Harmadik területként: a 2020. évi költségvetésben az országos nemzetiségi önkormányzatok és média, valamint a fenntartott intézményeik esetében 734 millió forint emelést javasolunk, mely az összes igény 9 százaléka.

Negyedszer: az igények 7 százaléka, 600 millió forint a nemzetiségi egyesületek, szervezetek és iskolák részére a nemzetiségi pályázati keretek további emeléséhez szükséges összeg.

Végül a helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatását 592 millió forinttal kívánjuk emelni, mely az összes igény közel 7 százaléka.

Mindezen pontok részletes indoklását, megalapozottságát az elkövetkező két napban részletesen is ki fogom fejteni, de természetesen már a mai napon is kérem valamennyi frakció szíves támogatását a 2020. évi magyarországi nemzetiségi igények elfogadásához.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló úrnak, aki a pulpitusról mondja el a beszédét.

FARKAS FÉLIX, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló T/6322. számú törvényjavaslat tekintetében érintett a törvényjavaslatban megfogalmazottak vonatkozásában, ezért én is köszönöm a Házbizottságnak a törvényjavaslat nemzetiségi napirendi ponttá történő nyilvánítását, illetve hogy már az előterjesztő is javasolta akként történő tárgyalását.

A bizottság a törvényjavaslatot a 2019. június 11-ei ülésén napirendjére tűzte, lefolytatta a javaslat vitáját, és megfogalmazta a bizottsági véleményt, 13 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül, egyhangúlag döntött arról is, hogy a törvényjavaslat-tal kapcsolatban részletes vitát kíván lefolytatni a házszabályi rendelkezések 32. § (2) bekezdése alapján a törvényjavaslat egészére.

Orbán Viktor miniszterelnök 2010-es kormányalakítása óta a kisebbségek nemzetiségek lettek, a minimális költségvetési támogatások megnöttek, 2010 óta csaknem a háromszorosukra duzzadtak.

Az egy évvel ezelőtt tárgyalt 2019. évi központi költségvetésitörvény-javaslatban a helyi és az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatásai ugyan maradtak a 9. számú mellékletben, de mindegyik előirányzatnál megbontásra került a támogatások összege. A XI. Miniszterelnökség fejezetbe került a 12 nemzetiség vonatkozásában a támogatás összege, és a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetben maradt a romatámogatások összege. A miniszteri hatáskörben lévő „nemzetiségi támogatások”, valamint a „nemzetiségi intézmények támogatása beruházási, felújítási pályázati önrészre” című támogatások szintén átkerültek a XI. Miniszterelnökség fejezetbe. A magyarországi nemzetiségpolitikáért tehát megosztott hatáskörben két minisztérium és két miniszter lett felelős.

A jövő évi központi költségvetésben a hazai cigánysággal kapcsolatos támogatások is új helyre kerülnek, mivel 2019. május 1-jétől az Emberi Erőforrások Minisztériuma helyett a Belügyminisztérium égisze alá került a romáknak a központi költségvetésből juttatott támogatás. Ennek megfelelően a Magyarországi nemzetiségek bizottságának a módosítási javaslatait már akként kell benyújtania, hogy a romatámogatásokat a módosító javaslatában külön szerepelteti.

Elsőként hadd szóljak arról, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek és így a cigányság is helyi szinten tudja közösségeit összefogni, ezért különösen fontos a helyi és a területi nemzetiségi önkormányzatok kielégítő működése. A nemzetiségi önkormányzatok a nemzetiségek jogairól szóló törvényben rögzített egyéni és közösségi jogok érvényesülése, a nemzeti-séghez tartozók érdekeinek kifejezésre juttatása, különösen az anyanyelv ápolása, őrzése és gyarapítása,

továbbá a nemzetiségek kulturális autonómiájának a nemzetiségi önkormányzatok által történő megvalósítása és megőrzése érdekében közügyeket látnak el. E feladatok önálló viteléhez, a feladatellátáshoz szükséges szervezeti, személyi és anyagi feltételek megteremtéséhez pedig kellő anyagi támogatásra van szüksége minden nemzetiségi önkormányzatnak működési és feladatalapú támogatás formájában, ahogyan a helyi nemzetiségi önkormányzatokat összefogó országos nemzetiségi önkormányzatnak is.

Másodsorban arról szeretném önöket tájékoztatni, hogy a roma nemzetiségi pályázati támogatások emelkedésével mind több helyi nemzetiségi önkormányzat és nemzetiségi egyesület, illetve alapítvány tud megvalósítani a felnövekvő generációnak táborokat és kulturális programokat, a folyamatosan érkező visszajelzések alapján azonban a jelenleginél magasabb összegű pályázati keretre van szükség. A hazai, közel nyolcszázézeres roma közösség számára a jelenlegi és a jövő évre tervezett pályázati keret összegének megemlése jelenthetné a felzárkózás egyik lehetőségét, hiszen a gyermekeink táboroztatása, a táborokban történő nyelvoktatás, identitáserősítő, valós kulturális programok által érthetik meg a fiatalok a tanulás, ezáltal a felzárkózás szükségességét, mi pedig eként örökíthetjük át a ránk hagyományozott kulturális értékeket és a nyelvet.

Harmadik pontként említem, hogy az Országos Roma Önkormányzat által fenntartott intézmények támogatására ítélt összeg a jövő évi költségvetésről szóló törvénytervezetben is az ideivel azonos mértékű. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az intézményi keret azok létrehozását követően került kialakításra, minden önkormányzatnál intézményekre lebontva. *(Az elnök ismét csenget.)* Az ORÖ-nél jelenleg hat intézmény működik: foglalkoztatási hálózat, médiacentrum, misszió, sportközpont és két iskola...

ELNÖK: Szószóló úr, lejárt az ideje.

FARKAS FÉLIX, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Igen, köszönöm. Már nem sok van, fél perc még.

ELNÖK: Elnézést, ez már nagyon túllépné az időkeretet. Mondja el az utolsó mondatot, kérem szépen.

FARKAS FÉLIX, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Jó. Úgy gondolom, hogy nemzetiségi parlamenti szószólóként következetes és tisztességes munkával, szószólótársaimmal és a bizottsággal el tudtuk érni azt, hogy a magyar Országgyűlés minden frakciója és minden képviselője a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által beterjesztett törvénymódosító javaslatokat egyhangúlag szavazta meg, és ezért hálás köszönetemet fejezem ki. Arra kérem önöket, hogy most is tegyék ugyanazt, fogadják el a költségvetést a nemzetiségi módosításokkal együtt.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat hozzá. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden reagáljak az Állami Számvevőszék elnökének nyilatkozatára, mert fontosnak tartom, hogy ilyen alapvető kérdésekkel is foglalkozzunk a költségvetést illetően. Elnök úr elmondta - és úgy látom, hogy ő már nincs a teremben, úgyhogy a kérdésemet most államtitkár úrnak címezem -, hogy előremutatónak tartja a nagymértékű tartaléknövekedést, amellyel hazánk felkészülhet egy esetleges világgazdasági visszaesésre is. Ugyanakkor én szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy nem inkább arról van-e szó, amit az ellenzék hangoztatott, hogy várható esetleg egy CSOK-lufinak a kipukkanása, erre képeznek ekkora tartalékot, csak nem szeretnék, ha ezt előzetesen be kellene vallaniuk. Én szeretném, ha önök számolnának ezekkel a veszélyekkel, és azzal, hogy nemhiába rázza a vészcsengőt gyakorlatilag az ellenzék egésze.

(13.30)

A következőkben áttérek egy általános aggályra, amit szeretnék megfogalmazni a költségvetéssel kapcsolatosan, és aztán néhány részletet is ismertetek önnel és önökkel.

Az általános aggályom a Magyar Liberális Párttal együtt az, hogy az EU-s átlag fölött haladó gazdasági növekedés ellenére úgy látjuk, hogy nem jut elegendő forrás az emberségre és az emberi méltóságra. Miért mondom ezt? Az oktatási rendszer költségvetése ugyan bővül 48 milliárd forinttal, ez azonban 0,3 százalékpontos visszaesést hoz a 2019-es költségvetéshez mérten, vagyis ahogyan haladunk előre az időben, úgy azt tapasztaljuk, mintha egyre kevésbé lenne fontos az oktatás a magyar kormány számára. Különösen drámai ez a helyzet a felsőoktatási intézményeket tekintve, amelyeket, ha megnézzük, nemcsak százalékos arányban érint rosszul a jövő évi költségvetés tervezete, hanem számszerűleg is. Bár felteszem, hogy ez az alapítványi fenntartás vagy az alapítványi fenntartásra részben áttérő felsőoktatási intézmények miatt is lehet így, azonban ezeknek a költségvetését illetően még nem látunk tisztán, úgyhogy engem mindenestre aggodalommal tölt el ez a tény.

Miniszter úr expozéjában elmondta, hogy az egészségügyi dolgozók és a közalkalmazottak bérendezése folyamatban van, de ehhez hozzá kell tenni, hogy jelen pillanatban vannak olyan egészségügyi dolgozók, akiknek a garantált bérminimumot sem éri el a jelenlegi bérezése, tehát ilyen értelemben ez mindenestre csak egy bércorrekció. És miért beszélek arról, hogy a versenyszférában megnövekedett bérek?

A versenyszférában jelen pillanatban - nem függetlenül attól, hogy egyébként több százezer honfitársunk elhagyta a magyar munkapiacot - növekedtek a bérek, de ebből az állami dolgozók igen csekély mértékben részesülnek, és pont azok az állami dolgozók részesednek a legkevesébb ebből a gazdasági növekedésből, akik a leginkább szolgálatot teljesítenek felénk, akik a gyermekeinket tanítják, akik a betegeket gyógyítják és azok, akik a szociális ágazatokban teljesítenek emberfeletti szolgálatot; egész egyszerűen azért, mert a jelenlegi rendszereknek strukturális átalakításra és több finanszírozásra lenne szüksége.

Kétségtől igaz az, amit Rétvári államtitkár úr állít, hogy sikerült fiatalokat bevonni ebbe a szakmába, és vannak többen már ápolók a huszonévesek között, azonban nagyon beszédes, hogy az ápolók korfaja homokóraalakot vesz fel, mert a 30-as, 40-es korosztály szinte teljes egészében hiányzik a betegágyak mellől. Én ezt azzal tudom magyarázni, vagy azt véleményem felfedezni e mögött a folyamat mögött, hogy egyszerűen amikor családalapításra kerül sor, akkor sok esetben akár árufelöltőnek vagy pénztárosnak is elmennek azok, akik korábban az egészségügyben dolgoztak, az alacsony bérük miatt kénytelenek elhagyni a hivatásukat.

Azt gondolom, erre reagálni kell egy olyan költségvetésben, amely egyébként egy közel 5 százalékos GDP-növekedésből gazdálkodik. Tehát most már ideje lenne arra fókuszálni, hogy a válságágazatoknak fel tudjuk számolni a súlyos problémáit, és a jövőbe ezek az emberek is bátran és bizakodóan tekinthessenek.

Éppen azok az ágazatok maradnak ki ebből a GDP-növekedésből, ahol az emberre kéne fókuszálni és az emberségre, arra, hogy a jövőben mennyire lesz egészséges ez az ország. Jelen pillanatban a gazdasági fejlettségi szintünkhöz mérten jóval kevesebb egészségben eltöltött évre számíthatnak a magyarok. Ezt a csehek, a szlovákok, illetve a lengyelek is el tudták érni, hogy legalább a gazdasági fejlettségi szintjükhöz mérten az egészségügyüket hozzáigazítsák az országuk vagy a társadalmuk igényeihez. Azt gondolom, ha ezekre az adatokra nem reagál egy központi költségvetés, és nem reagál egy olyan kormány, amely egyébként büszke arra a gazdasági növekedésre, amit el tudott érni az elmúlt években, akkor súlyos probléma van ezzel.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Aggályok merülnek az Országvédelmi Alappal és a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatával kapcsolatosan. Amikor arról beszélünk, hogy mind az oktatás, mind az egészségügy, mind a szociális ágazatok kárvallottjai ennek a költségvetésnek, akkor nehezen érthető, hogy 378 milliárd forint hogyan juthat az Országvédelmi Alapra. Tisztelettel kérem az államtitkár urat, tegye meg, hogy erre külön kitér,

mert nem látjuk indokoltnak jelen helyzetben azt, hogy az Országvédelmi Alap ekkora költségvetésikeretösszeg-növekedést tudjon magáénak. Hogy a jelenlegi költségvetésben ez mindössze 60 milliárd forint, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a jövő évben a többszöröse jut már erre az alapra.

Beszélnünk kell ezenfelül a nemzetközi gazdasági partnereinkről és a külpolitikai szemléletünkről is. Az, hogy a központi költségvetés közel 140 milliárd forintos tételt tartalmaz arra, hogy gyakorlatilag revizionista szuperhatalmakkal üzletelünk, és a Paks II.-beruházást a putyini Oroszország, a kommunista Kína pedig a Budapest-Belgrád vasútvonalat valósítja meg hazánkban, nem pusztán nemzetbiztonsági kockázatot rejt magában, hanem nagyon súlyos kérdéseket vet fel gazdasági és társadalmi síkon is, már csak azért is, mert gyakorlatilag ezzel elkezdjük elhagyni a nyugati világ transzparens és demokratikus módon működő gazdaságait, és átterelődött a figyelmünk olyan országok gazdasági partnerségére, ahol gyakorlatilag számolatlanul ömölhet a feketepénz. Sajnos, azt látom, hogy ma Magyarországon is ebbe az irányba mennek a folyamatok. Én nagyon rossznak látom, hogy a központi költségvetés ekkora tételt tartalmaz ezekre a beruházásokra, illetve hogy ezekkel a gazdasági partnerekkel üzletelünk.

Ha már a sérült demokráciáknál tartunk és a különböző formájú diktatúrákkal való együttműködésnél, szeretném megjegyezni, hogy a Liget-projektre majdnem 25 milliárd forintot költünk, ami egyenes következménye a miniszterelnök Várba költözésének és annak, hogy különböző intézményeket el kellett innen költöztetni.

Én azt gondolom, amikor rendre megkísérelte az ellenzék, hogy az otthonápolási díjak emeléséért folytatott küzdelemben különböző forrásokat nevezünk meg, akkor például a Liget-projekt forrásai több mint egy évre elegendőek annak érdekében, hogy mind az otthonápolók, mind az otthonápoltak méltóságát biztosítsuk. Ez gyakorlatilag általánosságban is igaz egyébként a jelenleg előttünk fekvő tervre, hogy általában sem fontos az emberi méltóság, illetve az esetek támogatása.

Miniszter úr beszélt a nyugdíjakról és arról, hogy a nyugdíjasok kedvezményezettjei a jövő évi költségvetésnek, ugyanakkor a nyugdíjak reálértékének megtartása tömegek számára a nyomorban maradást garantálja mindössze. Azért, mert a minimumnyugdíj 28 500 forint, vagy azért, mert egy friss tanulmány szerint a Békés megyei nyugdíjasok között vannak olyanok, akiknek az egy napra jutó jövedelme nem éri el a 4 dollárt, ami az afrikai szegénységi szintet jelenti, azt gondolom, ha vannak is olyan csoportok a magyar nyugdíjasok között, akik egyébként jól járnak, nem beszélhetünk arról, hogy a magyar nyugdíjasok kedvezményezettjei lennének a költségvetésnek. Nagyon fontos lenne, hogy hasonlóan az állami dolgozókhoz, ők is tudjanak részesedni abból a gazdasági növekedésből, amely, ahogyan önök is elmondták, és büszkén mondták el, az EU-s átlag fölött halad.

Miniszter úr említette a Nyugdíjbiztosítási Alapot, és hallhattuk tőle, hogy stabil, fenntartható a rendszer, de ez így ebben a formában a Magyar Liberális Párt szerint nem igaz. Mi azt mondjuk, hogy stabil és fenntartható nyugdíjrendszer egy idősödő társadalom problémájával szembenező országban akkor teremthető, ha vannak magánnyugdíjpénztári kasszák állami garanciával, és ezt nem eltagadja a kormány a polgároktól, hanem kifejezetten ösztönzi. Azt gondolom, a 3000 milliárd forintnyi nyugdíjvagyon államosítása, valamint az, ami azóta történik a nyugdíjrendszerben, kifejezetten abba az irányba mutat, hogy le fogunk szakadni ebben az ügyben is a nyugat-európai társainktól, nem fogjuk tudni megtanulni tőlük azt, hogy egyébként ott már a húszéveseket is arra ösztönzik, hogy amint belépnek ők a munkaerőpiacra, kezdjenek el a saját leendő nyugdíjukért felelősséget vállalni, és pénztárcájuknak, fizetésüknek megfelelően kezdjenek el félretenni a leendő nyugdíjukért.

Azért mondom ezt, mert a családvédelmi akcióterv évében járunk, ami önök szerint jó megoldás arra, hogy hazánkban népesedéspolitikai fordulatot lehessen véghez vinni, azonban azt gondolom, hogy önök is jól tudják, és mi itt az ellenzék padsoraiban is jól tudjuk, hogy ez majdhogynem lehetetlen. A Ratkó-gyerekek már nyugdíjban vannak, a Ratkó-gyerekek gyermekei pedig most mennek ki a szülőképes korból. Ez azt jelenti, még ha a termékenységi arányszámot csekély értékkel, de sikerül is növelni, akkor is nagyon nehéz lesz megakadályozni az öregedő korfánkat, sőt feltehetően nem is sikerül majd.

Éppen ezért érvelek amellett, hogy a nyugdíjakat nem ilyen módon kell megőrizni, ahogyan önök teszik, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, mert a nyugdíjak reálértékének megőrzése, még egyszer mondom, tömegek számára csak a nyomorgásra elég.

(13.40)

Hogy a jövő nyugdíjasait megmentjük ettől a helyzettől, és attól a kitétségtől, amit az állami nyugdíjrendszer megoldatlansága hoz számukra, ahhoz mindenképpen kell az egyéni felelősségvállalás, az egyéni nyugdíjszámlák, és az is, hogy erre kifejezetten ösztönözzön az állam állami garanciával. Tehát én azt gondolom, hogy nincs mitől tartani ebben az esetben, épp ugyanúgy, mint mondjuk, az egészségügyi rendszerben a több-biztosítós rendszerrel kapcsolatosan ugyanezt gondolom, de szeretnék továbbmenni a központi költségvetéssel.

Azt gondolom, hogy a családvédelmi akciótervvel további probléma, hogy önök nem figyeltek oda a rászorultsági elvre. Hangsúlyoztam a családvédelmi akcióterv vitáján, hogy a lengyelek például csináltak egy olyan jövedelemkorlátot, ami fölött nem igénybe vehető ez a támogatás, és ennek a társadalmi piramisnak a lefejezésével a valóban rászoruló társadalmi csoportok, akiknek valóban nagyon fontos az, hogy az állam segítse őket, akár az otthonteremtésben, akár

abban, hogy nagyobb lakásba tudjanak költözni, ezt sokkal jobban meg tudták tenni a lengyelek. Azt gondolom, hogy Magyarországon is szükséges lenne a családvédelmi akcióterv legalább ilyen módú átalakítása.

Képviselőtársaim beszéltek arról is, hogy fontos volna a nagyszülői gyed átalakítása. Én most itt a költségvetési vitában tényleg csak egyetlen mondatot fordítanék rá. Magam is azt gondolom, hogy a már nyugdíjba vonult nagyszülőket nagyon fontos lenne bevonnani ebbe a programba. Ebben a helyzetben igazán tudnának segíteni a fiatal családoknak. Miért állítom ezt? A mai Magyarországon az ellátórendszerek is elégtelenek. A bölcsődei férőhelyek nem elégségesek, és ezzel nem tudják a fiatal családok, legfőképpen a fiatal édesanyák rugalmasságát biztosítani a bérmentési piacra való dinamikus visszailleszkedésben. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy friss statisztika alapján ma Magyarországon 88 ezer gyerek nem jut bölcsődei férőhelyhez, ebből pedig az ered, hogy 80 ezren, akik egyébként szeretnék visszatérni a munka világába, nem tudnak.

Én végeztem egy rövid számítást, hogy a jelenlegi központi költségvetés 43,5 milliárd forintot szán bölcsődefejlesztésre, illetve új bölcsődék építésére. Nagyságrendileg egy zöldmezős bölcsődeberuházás 300-400 millió forintos költség. Ha kevésbé költséges bölcsődeépítésekkel számolok, nagyságrendileg ebből 130 bölcsőde létrehozható. Ezt összevetve a 88 ezer bölcsőde nélkül maradt gyermekkel, szeretném önöket megkérdezni, hogy láttak-e már olyan bölcsődét, ahova 676 gyerek jár. Azt gondolom, hogy ezeknek az intézményeknek éppen az az előnye, hogy kis csoportokban tudnak figyelni a gyerekekre. Éppen az lenne a fontos, hogy az önkormányzatokat ennél jóval nagyobb összeggel segítsük abban, hogy tudják fejleszteni a bölcsődei férőhelyeket, és az sem utolsó, hogy egyébként jelentős munkaerőhiány lépett fel itt is, nemcsak az óvónőknél, hanem a bölcsődei gondozónőknél is. Tehát ez is megoldást kíván. A Magyar Liberális Párt egyébként ebben az ügyben költségvetési módosító javaslatot is elő fog terjeszteni.

Utolsóelőtti témaként szeretném megemlíteni, hogy a vállalkozásfejlesztés, valamint az adócsökkentés alapvetően egy előrelépés lehet. Nagyon fontos lenne az, hogy a versenyképességi mutatóinkra is figyeljünk, mert ugyan élvonalba váltunk jelen pillanatban a gazdasági növekedésünkkel, ez már regionális szinten a versenyképességi mutatóinkkal nem egészen van így. Nagyon fontos azt észrevenni, hogy azok az ágazatok, amelyekről én beszéltem, óriási munkaerőhiánnyal küzdenek, nemcsak a bölcsődék, nemcsak az óvodák, nemcsak a kórházak, most már jellemzően az iskolák is. Ez az elvándorlás egészen addig nem fog megállni, ameddig a közalkalmazotti bérendezés nem lesz valós. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy a versenyszféra béreit nem fogja tudni elérni, de azt is tudom, hogy az ilyen ágazatokban dolgozók jellemzően olyan hivatástudattal rendelkeznek, hogy ha méltó és tisztességes gyermekkor tudnak a

gyerekeknek, illetve saját maguknak egy jó szabadidős tevékenységet a hivatásuk mellett biztosítani, akkor azt gondolom, hogy számukra így is egy teljes életet fog jelenteni a hivatásuk. De ehhez a jelenlegi bértábla messzemenőig alacsony, és az, hogy az ő megbecsültségük nemcsak ebben nem mutatkozik meg, hanem abban sem, hogy hogy néznek ki a kórházaink, hogy nagyon sok esetben - amiről már beszéltek képviselőtársaim - sajnos penészes nővérszobákba mennek be, sajnos lépcsők alatt alvó ügyeletes orvosokat láttunk a minap is a sajtóban. Azt gondolom, hogy ilyen értelemben nem lehet arról beszélni, hogy elégséges forrás jut jelen pillanatban az egészségügy rendszerére vagy akár a szociális ellátási rendszerre.

Végezetül a kérdések és az aggályok után szeretnék önökkel egy nagyon konkrét és részletekbe menőig kidolgozott javaslatot megosztani, amit a Magyar Liberális Párt szintűgy benyújt majd költségvetés-törvény-módosító javaslatként, ehhez viszont a megnövekedett taoforrások felhasználásának átalakítására van szükség. Azt javasoljuk, hogy már a hobbisportra is felhasználható taokeretet vezessünk be. Ennek az lenne az előnye, hogy lehetne segíteni azokat a közintézményeket, azokat az iskolákat, amelyeknek egyébként jól használható sportinfrastruktúrájuk van, hogy a holtidőkben ezeket a tornatermeket, tanuszodákat fel tudják használni azok az emberek, akiknek egyébként jövedelmi helyzetükből adódóan nincs vagy nagyon kevés lehetőségük van sportolni.

Miért lenne ez fontos? Említettem a felszólalásom legelején, hogy a magyarok egészségben eltöltött éveinek száma a gazdasági fejlettségi szintünk alatt halad. Nagyon fontos lenne, hogy a társadalmi szakadékok fel tudjuk számolni ebben az országban, és azt gondolom, hogy ezzel a nagyon egyszerű és egyébként egészen gyorsan lefolytatható javaslatcsomaggal, amit mi be fogunk nyújtani, legalább a társadalmi szakadéknak azt a dimenzióját el tudjuk kezdeni felszámolni, amiben a rosszabb anyagi helyzetű emberek rosszabb egészségi állapotban is vannak, egészen egyszerűen azért, mert az egészségmegőrző mechanizmusok számukra kevésbé elérhetőek.

Én nagyon bízom abban, hogy az általunk benyújtott módosító javaslatok elnyerik a tetszésüket, most pedig megköszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen kormánypárti képviselőtársaimnak, a vezérszónokoknak, akik itt vannak még a teremben, rájuk szeretnék reagálni még a vezérkör kapcsán. A magyar sajtó egy részét bejárta azóta az az elképesztő kiszólás, miszerint miért nem kérnek bocsánatot az ellenzéki képviselők, ha egy számadatról bebizonyosodik, a várakozásáról, hogy mégsem az teljesül, és egy igen furcsa, hatvanas

évekre jellemző hangulatot kölcsönzött a vitának ez a kiszólás. De én nem szeretnék belemenni ebbe a terebélyesedő és személyeskedőnek tűnő vitába, szerényen jegyezném meg, hogy inflációs várakozások tekintetében két alkalommal fordult elő az utóbbi költségvetési években, nem a hivatalos előrebecslés, hanem az itt elmondott kormányzati várakozás tekintetében, hogy bizony a végső adat sajnálatos módon magasabb lett. És a 800 ezernyi munkahelyek megnőtt száma tekintetében is folyamatos vitánk van a tekintetben, hogy szerintem ez a 800 ezres növekmény nem találkozik a statisztikákkal, hiszen beleszámolják mindebbe a diákmunkásokat, a kivándorolt magyarok egy részét és a közfoglalkoztatottak egy részét. Tehát ily módon, ha ezt a torzított statisztikát megtisztítjuk, már kijön, hogy ez az adat sajnálatos módon kevesebb.

Azt is szeretném elmondani, hogy van még egy mutatószám, ahol sajnálatos módon nem jöttek be a kormány számításai, ez a termékenységi arányszám, amely 1,54 százalékról 1,49 százalékra csökkent sajnos. Legyünk jóindulatúak, és ezt vegyük csak egy megtorpanásnak. Nagyon bízom benne, hogy a növekmény újra be tud indulni, de azért azt állítani, hogy az ellenzék mindig minden mutatószám tekintetében téved, viszont a kormány mindent jól csinál, azért helytelen magatartás álláspontom szerint, mert a nem túl példás bizonyítványban, ha megegyezhetnénk, a megoldási javaslatokat közösen kidolgozva én tudnám támogatni, ha kormányzat egy beismerés után, miszerint demográfiai fronton baj van, ha ezt hallanám kormánypárti képviselőtől, és letenné a megoldási javaslatot, az én szavazatomra egészen biztosan számíthatna ezen a területen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Csak szeretném jelezni Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak, hogy nem tudunk most időt adni, mert időkeretes a mai napirend, és ezért már nincs két percre lehetőség az önök részére a házszabály szerint. Ezt szerettem volna jelezni.

(13.50)

Folytatjuk normál időkeretes hozzászólásokkal. Szatmáry Kristóf képviselő úré a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Urak! Államtitkár Asszony! Képviselőtársaim! Van szerencsém a kormányoldal részéről először lehetőséget kapni arra, hogy az ellenzéki vezérszónokok felszólalását is némiképp kommentáljam. Természetesen voltak az ellenzéki képviselők részéről is értelmezhető és értelmes vitát alátámasztó felszólalások, most mégis engedjék meg, hogy inkább néhány olyat ragadjak ki, amit szeretnék a kormánypártok nevében visszautasítani.

Hadd kezdjem azzal, hogy megtisztelő lett volna bizonyos szempontból exminiszterelnök úrral vitatkozni - sajnálom, hogy nincs itt -, hiszen jó néhány olyan állítást tett itt a parlamentben, amelyről nekem leginkább az a Bourbonokkal kapcsolatos mondas jut eszembe, hogy semmit nem tanult és semmit nem felejtett; a mi kormánypárti képviselőink szerencséjére, hiszen számunkra Gyurcsány Ferenc felszólalása talán inspiráló, mindig megerősíti, hogy miért is dolgozunk és küzdünk, akár a terepen is. Talán ellenzéki képviselőtársaim számára kicsit frusztráló lehet, hogy minden munkájuk ellenére ma ő minősül az ellenzék vezető képviselőjének. Mindenesetre két állítását szeretném nagyon röviden visszautasítani.

Az egyik - talán így fogalmazott -, hogy mi félünk az Uniótól, félünk az Unió kontrolljától ebben a költségvetésben. Itt talán az euró bevezetésére próbált utalni, nem volt elég egyértelmű. Viszont azt idézném az emlékezetünkbe, hogy van az Uniónak kontrollja, ezt maastrichti kritériumoknak hívják, ami alapján egy költségvetést meg szoktak ítélni. Lehet, hogy neki annak idején nem volt félnivalója, ha jól emlékszem, az ő kormányzása alatt az államháztartás hiánya valahol 10 százalék körül mozgott, és a brüsszeli bürokrata őt, mivel egyébként szervilisen kiszolgálta őket, még csak fel sem szólították, vagy nem indítottak eljárást az ő kormánya alatti ilyen hiányok tekintetében. Tehát neki valóban nem volt bizonyos tekintetben kontrollja, de a mostani költségvetésnek meg a korábbi évek költségvetéseinek igenis van egy brüsszeli kontrollja, de nincs semmi félnivalója a mostani kormánynak e tekintetben, hiszen ezeknek a kritériumoknak, amióta a Fidesz-KDNP vezeti ezt az országot, megfelelünk. Kivontak minket az eljárások alól, és Magyarországnak az egyik legstabilabb költségvetése van mindenféle brüsszeli szempontból. Tehát nekünk van kritériumunk, és nem is félünk ezeknek a mércéjétől Brüsszel tekintetében.

Azt a kijelentését is hadd utasítsam vissza, mert talán nem olvasta kellőképpen mélyen, hogy ne lenne jövőképe ennek a költségvetésnek. Hát, a legnagyobb jövőképe van ennek a költségvetésnek, amely a magyar családkról szól. Arról szól, hogy szeretnénk lehetőséget adni ebben az országban, hogy mindenki, aki gyermeket akar vállalni és ezt bármilyen anyagi okból nem teszi meg vagy nem tudja megtenni, megtehesse. Ez a magyar jövő. Ha nincsenek magyar gyerekek, nem születnek meg a magyar gyerekek, akkor nincs magyar jövő. Ez a költségvetés igenis arról szól, hogy mi hiszünk abban, hogy a magyar családok és a magyar gyermekek a jövő, amit a költségvetésen keresztül is szeretnénk megjeleníteni és lehetőséget biztosítani.

De hogy ne csak Gyurcsány Ferenc kijelentéseire reagáljak, nagyon röviden szeretnék Csárdi Antal LMP-s képviselőtársunk felvetésére is reflektálni. Sajnos már ő sincs itt, mégis egyetlenegy momentumot emelnék ki a felszólalásából. Egyszer idehozta - nem az egészségügyet kritizálva -, hogy az a legjobb, ha

egészségesek maradnak a magyar polgárok. Ugyanakkor a következő mondatában kritizálta, hogy miért fordítunk a sportra annyit. Kérem szépen, millió számmal tudnánk bemutatni azt, hogy a magyar sportra fordított pénz a sportoló gyerekekre, az utánpótlásra és a mozgásra van, ami a legjobb egészségmegőrző. Elnézést, ez költségvetési vita, mégis engedjék meg, hogy elmondjam, és ha ezért kritikát kapok, akkor állom, hogy van szerencsém egy viszonylag közepes méretű sportegyesület vezetését ellátni. Az ott megkapott taós forrásokból mi megháromszoroztuk az ott sportoló gyerekek számát, és a BVSC-ben ma a 2010-11-es 700 gyerek helyett 2500 gyerek sportol. Pontosan ezek azok a források, azok a forintok, amelyek egészségmegőrzésre vagy egészségmegtartásra fordítódnak.

Még egy dolgot hadd utasítsak vissza: Szabó Tímea frakcióvezető asszony mondta azt, számomra nem értelmezhető módon, hogy a kormány büntetné Budapestet. Ezt budapesti képviselőként is szeretném visszautasítani, és azt az állítást is megengedem magamnak, hogy soha egyetlen kormány ennyit Budapesttel nem foglalkozott, soha egyetlen kormány Budapest fejlesztésére ennyi forrást nem biztosított. Az „Egészséges Budapest” program keretétől kezdve a budapesti tömegközlekedésben való állami szerepvállaláson át beszélhetnénk még az útépitésekről és a közintézményekre fordított forrásokról. Soha ennyi pénzt nem kapott Budapest, tehát az egyik legpreferáltabb települése ebből a szempontból a kormányzati politikának. Most arról ne beszéljünk, hogy először van egy önálló fejlesztési intézménye Budapestnek a KKBK keretében, akik nagyon tudatosan és tervezett módon fejlesztik szeretett fővárosunk terveit.

Ezek után visszatérve kicsit a benyújtott javaslatra, arról szeretnék beszélni, hogy valóban mit is jelent a kormány által június 4-én benyújtott jövő évi költségvetés. Még egyszer mondom: elsősorban a jövőt, a magyar családokat helyezte a fókuszba, és azt a célt tűzte ki maga elé, hogy Magyarország azt az erősödést, amit az elmúlt években fel tud mutatni, ezt az emberek a mindennapjaikban is valóban meg tudják élni, tudják ezt aprópénzre váltani, ha úgy tetszik, és a költségvetés sok-sok milliárd forintot hagy a magyar családoknál és a magyar vállalkozásoknál.

Ha csak nagyon röviden kellene összefoglalnom - kicsit talán ismételve, de lehet hogy kicsit egyénilig is -, nem belemenve a részletekbe, hiszen nagyon sok minden elhangzott, magamnak tíz pontban írtam fel, hogy tényleg nagyon egyszerűen mi az, amit ez a költségvetés megvalósít, mi az, amit támogat, és miért tudjuk egyesével minden fontos dologra azt mondani, hogy igen, ebben segít a kormány, és összességében miért mondjuk azt, hogy a költségvetés jó. Mert ha azt a kérdést feltesszük, hogy ösztönzi-e és megbecsüli-e ez a költségvetés a munkát, magyar emberek, a bérből és fizetésből élők munkáját, akkor azt kell mondani, hogy igen, megbecsüli ez a költségvetés. Ha az a kérdés, hogy a költségvetés egyébként

egyensúlyban tartja-e gazdaságot, csökkenti-e az államadósságot, akkor egyértelműen az a válaszunk, hogy igen, ez a költségvetés az egyensúly költségvetése és az államadósság csökkentésének költségvetése.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha az a kérdés, hogy ez a költségvetés a gazdasági növekedést és a befektetéseket támogatja-e, akkor egyértelműen a költségvetés számai alapján az a válasz, hogy igen, ez a költségvetés a gazdasági növekedést és a befektetéseket támogatja. Ha az a kérdés, hogy a gyermekeiket nevelő magyar családoknak segít-e ez a költségvetés, akkor a válasz az, hogy igen, segít ez a költségvetés a magyar családok anyagi helyzetén. Ha az a kérdés, hogy egyszerűsíti-e és csökkenti-e a hazai vállalkozások terheit ez a költségvetés, akkor a válasz erre is egyértelműen, hogy igen, folytatja azt az utat, amit az elmúlt évben a magyar gazdaság e tekintetben tett, csökkenti és egyszerűsíti a vállalkozások életét, főleg a kisvállalkozások életét. Ha az az egyszerű kérdés, hogy több pénzt biztosít-e az egészségügyre, akkor a válasz az, hogy több pénzt biztosít az egészségügyre, mint a korábbi években. Ha az a kérdés, hogy több pénzt fordítunk-e az oktatásra ebben a költségvetésben, akkor a válasz erre is egyértelműen az, hogy igen, több pénzt költünk az oktatásra. Ha az a kérdés, ami sok vitát váltott ki más napirendi pontokat is érintően, hogy a kutatás-fejlesztésre, az innovációra több pénzt ad-e ez a költségvetés 2020-ban, akkor egyértelműen a költségvetési számokból mindenki számára egyértelmű, hogy több pénzt kap a kutatás-fejlesztés, az innováció 2020-ban.

(14.00)

Ha az a kérdés, hogy a kistélepüléseket, a kistélepüléseken való megmaradást segíti-e ez a költségvetés, akkor egyértelműen a faluprogramon keresztül segíti ezt a költségvetés. Ha az a kérdés, visszatérve, amit említettem, hogy Budapest fejlesztéseit segíti-e ez a költségvetés, akkor egyértelműen budapestiként is az a válasz, hogy nagymértékben segíti. Ez csak tíz igen, de többet tudnék itt felsorolni.

Ezért is, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-frakció nevében a költségvetés támogatására tudok mindenkit buzdítani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő fel szólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az a feladat

vár rám, ami egyébként most már a kilencedik költségvetési vitában, hogy az Agrárminisztérium, illetve korábban Vidékfejlesztési Minisztérium fejezetében rámutassak azokra a pontokra, ami a Jobbik álláspontja szerint mindenképpen kiegészítésre szorulna, illetve néhány konkrét módosító indítványról is szeretnék szót ejteni, amelyek, azt hiszem, hogy alkalmasak arra, hogy akár összpárti elfogadással javítsák az adott területen meglévő gondokat, orvosolják a problémákat.

Fontos dolog azzal kezdeni talán, hogy pénzügyileg mindenképpen ennek a fejezetnek a nagy része nem látható itt a költségvetésben, hiszen egy olyan speciális területről van szó - agráriumból, vidékfejlesztésről beszélek most -, amelynek forrásai, amelyek az érintettekhez eljutnak, javarészt európai uniós források, hiszen közös agrárpolitikánk van. Tehát ezek a magyar költségvetésben nem láthatók, legfeljebb az önrész tekintetében. De ennek ellenére mégis néhány gondolatot megér, hogy beszéljünk ezekről a forrásokról, már csak azért is, mert ezek kihatással vannak mindenképpen a jelenleg tárgyalt költségvetésre is.

A közös agrárpolitikának 2020-ban jár le a most futó része. Ennek kihatásai a magyar költségvetésre is ilyen formában gyakorlatilag megszűnnek. Jó lenne, ha a már 2019-ben tárgyalt 2020-ra vonatkozó költségvetés is mindenképp tartalmazná az ezzel összefüggésben megjelenő pluszterheket, ugyanis 2020-ban ugyan lezárul a program, de még a legoptimálisabb becslések is csak 2022-es, de inkább '23-as indulását feltételezik majd az új közös agrárpolitikának. Tehát mindenképpen lesz két-három átmeneti év.

Olyan szinten vannak most a tárgyalások, hogy a normális bevezetésre nulla százalék esélyt adnak, az egyéves csúszásra pedig 1 százalék esélyt adnak még a magyar szakértők is, akik ezen a területen jártasak, és rendszeresen mennek Brüsszelbe ezen ügyben tárgyalni. Tehát kijelenthetjük, hogy bizony jó néhány átmeneti évre fel kell készülni, amit jelen költségvetést nem tartalmaz. Ez azt jelenti, hogy az agrárium szereplői és a vidékfejlesztési források célzottjai mind-mind meg fogják érezni ezt az átmeneti évet.

Nem kevés összegről van szó, hiszen évi 500-600 milliárd forintnak megfelelő támogatást kellene valamilyen formában azokon a területeken pótolni, ahol az átmeneti évek még kérdésesek, bizonytalanok.

Ha már a KAP-ról beszélünk, akkor azt is meg kell említenünk, hogy van egyfajta logikaváltás, ami a nemzetállamok részéről nagyobb hozzájárulást, nagyobb önrészt, nagyobb segítséget feltételez. Ennek a lábait, ezeket a forrásokat sem találhatjuk meg ebben a költségvetésben, ami tovább rontja az esélyeit annak, hogy mondjuk úgy, észrevétlenül fog az érintettek számára ez az átmeneti időszak végbemenni.

Pedig mintegy 15 százalékos csökkenéssel lehet a jövőben számolni, ami a külső források bevonásának lehetőségét jelenti. Ilyen formában legalább ennyivel növelni kellene a nemzetállami hozzájárulást, de ezt a növekedést nemhogy látnánk, hanem a tavalyi évhez

képest bizonyos területeken jelentős visszalépéseket tapasztalunk.

Most át is térnék, mondjuk, arra, hogy önök ezt hogyan magyarázzák, hogyan próbálják már előre eladni az érintetteknek. Ez is szorosan összefügg egyébként a költségvetéssel, hiszen önök nagyszabású aláírásgyűjtésbe kezdtek, itt most nem is a kormány, de a kormánytól nehezen elválasztható módon - talán ezért megbocsátják, ha idehozom - az agrárkamara és a Magosz, ahol a gazdáktól azt várták el, hogy aláírjanak egy olyan petíciót, amiben önök a migrációs nyomást és Brüsszel migránsokra való pénzköltését gyakorlatilag mint főbűnöst neveztek meg a tekintetben, hogy miért fognak a források csökkenni. Azért ez egy elég olcsó és átlátható trükk arra vonatkozóan, hogy az előbb említett csökkenéseket megpróbálják rákenni másra. Ez teljesen abszurd és elfogadhatatlan, hogy ennyire ostobának nézik az embereket. A brexit miatt és sok egyéb tényező miatt valóban csökkenni fognak ezek a források, de ahogy már említettem, a lehetőség meg lenne arra, hogy ezt nemzeti hatáskörből pótolják.

Azért is abszurd ez a feltételezés, mert például csak a tavalyi évben, a tavalyi költségvetésben pontosabban 14 milliárd forintnyi összeget költöttek el önök migráció kezelésére. Ennyi erővel azt is lehetne mondani, hogy a magyar kormány migrációkezelési forrása, átcsoportosítása miatt nem jutott elegendő pénz ezekre a területekre, miközben mindannyian tudjuk, hogy nyilvánvalóan ennek a pénznek is megvolt a maga szerepe és helye. És nem bírálni akarom, csak maga a logika, hogy erre fogni a források csökkentését, teljesen abszurd.

Vagy ha azt nézem, akkor például jelen költségvetésben az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság - erre nevezték át - plusz 1000 millió forinttal többel gazdálkodik, mégsem vetemednék arra, hogy itt most felállva azzal vádoljam önöket, hogy ez az 1000 millió forint hiányzik bizony, mondjuk, a magyar vidékről. Márpedig hiányzik, hiszen amikor azt mondjuk, hogy Bulgária után most már gyakorlatilag hazánk tekinthető a legszegényebb országnak az Európai Unióban, akkor ez az aránytalanság még inkább tetten érhető, ha a vidéki régiókat hasonlítjuk össze.

Nem szívesen példálózom nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű országokkal, de például azért Ausztriát érdemes itt a szomszédban megemlíteni, ahol a 80-as évek közepéig az osztrák vidék és városok közötti különbség nagyságrendekben megegyezett a mostani magyar állapotokkal és a tíz évvel ezelőtti magyar állapotokkal is. Ők mégis képesek voltak úgy formálni a saját és az európai uniós forrásokat, úgy elkölteni, hogy ez a különbség mára nemhogy eltűnt, hanem gyakorlatilag presztízkérdéssé vált vidéken élni, és egyfajta minőséget szimbolizál ez a szomszédban, míg nálunk a vidéki élet, falun élni még mindig gyakorlatilag a reménytelenség szimbóluma nagyon sok régióban.

Kicsit áttérve itt a konkrét fejezeten belüli sorokra. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal

ügye minden évben visszatérő probléma. Olyan szinten alulfinanszírozott a terület, hogy gyakorlatilag a humán erőforrás menekül innen. Így jutunk el oda, hogy túl vagyunk már idén például egy eperbotrányon, de előttünk állnak szinte heti szinten, ahogy érnek be a gyümölcsök, jönnek az újabb botrányok. A Nébihnek sem technikai, sem emberi erőforrása nem elegendő arra, hogy ezt a küzdelmet felvegye, úgyhogy itt mi mindenképpen egy komolyabb átcsoportosításra teszünk javaslatot, ahogy ezt tettük a korábbi években is.

A ménesgazdaságok esetében és egyáltalán a nemzeti lovasprogramra áttérve is el kell újra mondanom azt, hogy ugyan kommunikációban mindig büszkék vagyunk arra, hogy mi egy lovas nemzet vagyunk, és legyünk is büszkék rá. De ha megkapargatjuk a felhívást, akkor például arra az egyszerű tényre azért felhívnam a figyelmet, hogy Szlovákiában, mondjuk, a társadalom nagyobb százaléka tud lovagolni és kötődik a lovas életformához, mint akár hazánkban, ami, azt hiszem, hogy egy kijózanító helyzet. Itt nem csupán mint hobbi kell tekinteni vagy akár mint egy turisztikai lehetőségre, de rekreációról is beszélünk kell, vagy akár az egészségügyben kifejtett pozitív hatásairól is. Úgyhogy itt is egy komolyabb átcsoportosításra teszünk javaslatot.

*(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben
Tordai Bence váltja fel.)*

A mezőgazdasági közép fokú intézmények egy másik terület, ami a szívemhez nagyon közel áll, és sajnos minden évben leszavazzák az ilyen jellegű módosító indítványaimat. Itt az intézmények segélykiállításáról van szó. Tehát senki ne úgy értelmezze, hogy mi jobbikosok elkezdtünk itt a sorokra pluszmilliárdokat vagy -százmilliókat elkölteni. Ezek minden egyes esetben az önközhöz is bejuttatott kéréseknek, teljesen megalapozott jogos kéréseknek gyakorlatilag a lefordítása és benyújtása, mivel önök erre nem voltak képesek.

Ezek az intézmények képtelenek, és nem az ő saját hibájukból, de képtelenek ellátni azt a minimális feladatot, hogy a XXI. században is elfogadható gyakorlati képzést tudjanak nyújtani az ott tanulóknak, miközben az ágazat egyik legnagyobb problémája a képzett munkaerő hiánya. Úgyhogy felhívnam erre a fontos területre is a figyelmet, és arra biztatom önöket, hogy ha nem is a mi módosítónkat, mert mondjuk, presztízsüveget csinálnak belőle, de akkor még egy utolsó lehetőségként saját maguk nyújtsanak be egy erre vonatkozó javaslatot.

(14.10)

A Nemzeti Földalapkezelő, ha jól rémlik, július 1-jétől megszűnik, és most már Nemzeti Földügyi Központként emlegetik. A korábbi évekhez képest jelentősen csökken a költségvetése, amin nem is lehet csodálkozni, hiszen elprivatizálták az állami földeket.

Mi azért mindenképpen szeretnénk, ha ez a földügyi központ legalább a megmaradt földterületeken úgy gazdálkodna és olyan életszerű gyakorlatot folytatna, ami az eddigi évekkkel ellentétben végre képes lesz arra, hogy ezt a sokat hangoztatott családi gazdasági modellt támogassa, ugyanis nem ez történt a múltban. Elég, ha arra utalok, hogy önök 600-700 millió forintos darabokban privatizálták el az állami földet, ami - lássuk be - nem nevezhető éppen családi-gazdaság-barát privatizációnak. Nem hiszem, hogy azok a családi gazdaságok szorultak rá erre a földterületre, akik ekkora összegeket ki tudtak fizetni.

Még számtalan egyéb problémánk és módosítási javaslatunk van. Az „Igyál tejet!” programra vagy az iskolagyümölcs-programra is felhívnám a figyelmet, ahol az igények töredékét tudják csak kiszolgálni abból az előirányzatból, amit itt olvashatunk, de idő hiányában ezekre majd talán egy későbbi felszólalásban térnék ki.

Összefoglalva, azt szeretném elmondani, hogy sajnos az a logikai különbség fennáll, amit kilenc éve tapasztalok a költségvetésben, az a logikai különbség, ami önök és köztünk fennáll, az, hogy az önök szemében a mezőgazdaság és a magyar vidék kizárólag arról a néhány ezer tehetős emberről szól, akik főállászerűen meg tudnak élni ma a termőföldből. A Jobbik számára - és szerintem ez a XXI. századi megközelítése a problémának - pedig a magyar vidék arról szól, akik a magyar vidéken élnek, és akik sokkal inkább kellene hogy hasznosuljanak annak a javaiból és forrásaiból, beleértve a költségvetést is. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Engedjék meg, hogy mielőtt én is elmondom a költségvetési hozzászólásomat, reagáljak itt egy-két ellenzéki hozzászólásra, amit az elmúlt órákban hallhattunk, hiszen ritka alkalom, hogy megtisztelte az Országgyűlést Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök is, hogy elmondja a költségvetésről a véleményét. A költségvetésről nem mondta el, azt viszont megtudtuk, hogy ő rendszeresen medítál, hogy rájöjjön arra, hogy miben van igazunk, de eddig még nem talált olyan pontot, amikor azt találta volna, hogy egyetértünk. Ebben mi is egyetértünk az exminiszterelnök úrral, hiszen nem sok dolog van, amiben egyetértünk a Demokratikus Koalíció elveivel vagy eltelenségével, de azt mindenképpen megtudtuk, hogy ő szeretne egyetérteni.

Ha szeretne egyetérteni, tisztelt képviselő úr vagy tisztelt frakció, akkor esetleg próbálják meg nem abban a keretben elmondani a költségvetési hozzászólásaikat, amelyeket Gyurcsány Ferenc korábban elmondott, hogy az ő szavait abban a keretben kell értelmezni, hogy hazudtunk reggel, éjjel meg este, hiszen

most is akár a GDP-adatokkal kapcsolatban, akár a munkabérrel kapcsolatban, akár a különböző területekre fordított ellátások összegével kapcsolatban nem túl sok igazmondásra számíthattunk Gyurcsány Ferentől, de ez így is van, a dolgok így működnek, így van rendjén.

A Párbeszéd-frakcióból Szabó Tímea képviselő asszony elmondta, hogy minden rossz, annál egy kicsit rosszabb, és minden még rosszabb lesz jövőre. Ezt ő kiolvasta a költségvetésből. Nem tudjuk, hogy hogyan sikerült neki ezt megtennie, de rögtön megcáfolta őt Mellár Tamás, a frakciótársa, aki viszont elmondta, hogy alapvetően a számok jók, csak ő nem hiszi, hogy ezek a számok beválthatók vagy valóra válthatók. Jól néz ki a gazdasági növekedés, de úgyse lesz annyi, jól néz ki a hiánycél, de úgyse lesz annyi, jól néz ki az inflációs cél, de úgyse lesz annyi. Így egy kicsit nehéz vitatkozni, amikor megalapozott számok itt vannak előttünk. Az elmúlt évekből is láthattuk, hogy nagyon sokszor azért nem valósult meg a kitűzött növekedési cél, mert túlteljesítettük. Nagyon sokszor azért nem valósult meg a kitűzött hiánycél, mert alálóttunk, és sikerült még kevesebb hiányt összehozni a költségvetésben. Ezekkel az érvekkel nehéz vitatkozni, tisztelt képviselőtársaim, de nyilvánvalóan azért vagyunk itt, hogy mégiscsak megpróbáljuk.

Azt le kell szögezni, hogy a most előttünk fekvő költségvetés a családok és az adócsökkentés költségvetése. Kiemelten segítjük a gyermeket nevelő családokat, és megvédjük a gazdaság eredményeit. A Fidesz-KDNP családpolitikája a gyermeket helyezi előtérbe. Segíti a fiatalokat, hogy annyi gyermekük lehessen, amennyit szeretnének, míg a már gyermeket nevelőket úgy támogatja, hogy átvállalja a gyermekneveléssel járó terhek egy részét.

A kormány 2010 óta több mint megduplázta a családok támogatását, amely arányaiban egész Európában a legmagasabb GDP-arányos családtámogatás. A költségvetésben jövőre közel 2228 milliárd forint áll rendelkezésre a magyar családok támogatására. Az elmúlt időszak adatai alapján a magyar az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság egész Európában. Erre legyünk büszkék, tisztelt képviselőtársaim! A mi gazdaságunk növekszik az egyik legdinamikusabban, és a következő években is úgy tűnik, hogy Közép-Európa lesz az európai gazdasági növekedés motorja, és ambiciózus, bár nem elérhetetlen cél az, hogy mindig az uniós átlag fölött 2 százalékkal maradjon a magyar gazdasági növekedés. Ez a magyar emberek munkájának, a magyar vállalkozások tevékenységének és a kormányzati intézkedéseknek köszönhető, hogy a GDP-növekedés üteme 2020-ban is várhatóan 4 százalék felett maradjon majd. 2010 óta összességében 28,6 százalékkal bővült a magyar GDP. A kedvező gazdasági eredmények hátterében a foglalkoztatás dinamikus bővülése, a bérek folyamatos emelkedése, a töretlen beruházási kedv, valamint az export kiemelkedő teljesítménye áll. A foglalkoztatottak száma ma már 4,5 millió, miközben a 3,5 százalékos munkanélküliség a legalacsonyabb a rendszerváltás óta.

Emlékezhetünk arra, hogy a 2010 előtti balliberális kormányzat több mint 1 millió embert tett munkanélkülivé, és 12 százalék fölötti munkanélküliség volt Magyarországon. A hatéves bérmegállapodás eredményeként pedig kétszámjegyű bérnövekedés valósult meg, miközben 2010 előtt vagy nem volt béremelés, vagy amikor volt, azt a kevéske béremelést is elinflálták, majd elvették egyhavi bért. Vicces volt, amikor Gyurcsány Ferenc inflációról beszélt itt nekünk a Házban, miközben az ő kormányzása idején 7-8 vagy 9 százalékos inflációkkal kellett küzdenie a magyar gazdaságnak és a magyar embereknek, akik szerettek volna megélni a bérükből és a fizetésükből.

A költségvetés 2020-ban, ahogy mondtuk, 2228 milliárd forint forrást biztosít a magyar családoknak. Ez közel 224 milliárd forinttal magasabb, mint a 2019-es idej költségvetésben szereplő támogatás, tehát a családi támogatások növelésével, a családvédelmi akció lépéseivel ismét tovább nő a keret, amelyet a magyar családokra kívánunk fordítani. 2010-hez képest közel két és félszeresével, összesen 1261 milliárd forinttal többet fordít a kormány a magyar családok támogatására majd 2020-ban.

Emlékezhetünk, mi történt 2010 előtt. Gyurcsányéknak nem volt elég, hogy magyar emberek százszázalékosan tették munkanélkülivé, a dolgozókat megalázóan alacsony, megélhetésre alkalmatlan bérért dolgoztatták, az országot végletesen legyengítették, eladósították, kiszolgáltatták a külföldi érdekeknek, de mindemellett a családpolitikájukat is csak a segélyezésre építették.

A Gyurcsány-Bajnai-kormányok alatt a családalapítás és a gyermekvállalás egyenlő volt a szegénység vállalásával. A fiataloknak nem adtak meg semmilyen segítséget az önálló életük elkezdéséhez, az otthonteremtéshez, a házasságkötéshez, a családalapításhoz és a gyermekvállaláshoz, hanem tandíjat akartak bevezetni, elvették a harmadik évi gyest, nem volt gyed extra, a családi adókedvezmény pedig, akiktől nem vették el, azoknak is mindössze 4 ezer forint volt a harmadik gyerek után.

A szocialisták a külföldi bankokkal lepaktálva megszüntették a kedvező otthonteremtési programot, és hagyták, hogy a bankok becsapják az embereket, Gyurcsány és Bajnai kormányzása alatt devizahitelekbe kényszerítették a magyar családokat. Soha nem adtak tehát semmilyen támogatást a magyar családoknak, mindig csak elvették, a megélhetésüket pedig rendkívüli módon megnehezítették. A magyar családok a szocialista-liberális kormányoktól folyamatos rezsiemelést és mindig új adókat kaptak. Folyamatosan emelték a gáz és az áram árát. A magyar családok fizették egész Európában a fizetésükhöz képest a legdrágább gáz- és villamosenergia-árakat a Gyurcsány-érában. A lakosságtól elvett több mint ezermilliárdot ebben a nyolc évben kitalicskáztak az országból az akkor még külföldi tulajdonú energiacegek.

A Gyurcsány-kormány elvett az idősektől egyhavi nyugdíjat, hagyta elértéktelenedni a nyugdíjakat,

soha nem fizetett nyugdíjprémiumot, sőt emlékezhetünk rá, mert néha ez már kikopik az emlékezetünk-ből, nyugdíjadót akartak bevezetni. Gyurcsány és a baloldal csak elherdálni és ellopni tudta a nemzeti vagyont. A magyar baloldal kormányzása alatt szétlopták az európai uniós forrásokat, óriási bajban volt a közpénzfelhasználás, és csökkent a gazdasági növekedés, miközben az államadósság az egekbe nőtt.

(14.20)

Gyurcsányt a kormányzása alatt sem a versenyképesség, sem az oktatás, sem a bérek nem érdekelték. A Bajnai-kormány aztán világcsúcsot állított föl az államadósság növelésében. 2002-ben, emlékezhetünk, a kormányváltás idején az államadósság GDP-hez mért aránya 53 százalék volt, 2010-ben ez a szám már 85 százalékot mutatott.

A Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején a szélsőséges gazdaságpolitika árát sorozatos megszorításokkal a magyar embereken hajtották be, mást sem csináltak, csak adókat emeltek és megszorításokat emlegettek, néha 100 napos programként emlegetve, néha egyéb más programként. Gyurcsány Ferenc összesen 24, 25, 26 programot jelentett már be életében, egyik sem lett túl sikeres.

A mostani 9 százalék helyett 19 százalék volt a társasági adó, ugyanakkor a dolgozókat is agyonadóztatták, és a közszférában dolgozóktól egyhavi bért is elvették. Emellett leépítették az egészségügyi ellátást, 600 milliárd forintot vettek ki az egészségügyből; 16 ezer aktív ágyat számoltak fel; kórházakat zártak be, és elüldöztek 6 ezer ápolót és 6 ezer orvost. Sok száz bezárt iskola, cserbenhagyott falu, több tízezer elbocsátott vagy megalázott pedagógus, megcsapolt bérek, semmivé lett szakmunkásképzés, gyakran értéktelen diplomák és segélyezették tömege maradt az oktatáspolitikájuk és a szociálpolitikájuk után.

Ezzel szemben 2011 óta csak a családi adókedvezmény keretében összesen mintegy 2600 milliárd forint maradt a magyar családoknál. A lakástámogatások összege jövőre megközelíti a 300 milliárd forintot, ami több mint 54 milliárd forintos növekedést jelent az idej évhez képest.

2010-hez képest megdupláztuk a lakástámogatásokra fordított összeget. Bevezetésre kerül 2020. január 1-jétől a négygyermekes édesanyák személyijövedelemadó-mentessége, amely további több tízmilliárd forintot hagy a magyar családok zsebében. Soha nem látott mértékben fog nőni a gyermekétkeztetésre fordított összeg. Amíg 2010-ben 34 milliárdot fordítottak erre a szocialisták, addig jövőre már 82,5 milliárd forint fog rendelkezésre állni.

Fontos megemlíteni, hogy jövőre is folytatódnak a béremelési programok. Az idej évhez képest közel 240 milliárd forinttal több jut bérekre jövőre a közszférában. A magyar költségvetés 2010-ben 2653 milliárd forintot fordított a közszférában dolgozók béreire. Jövőre ez az összeg várhatóan meghaladja a 4100

milliárdot. A több mint 1455 milliárd forintos növekmény 55 százalékos nominális növekedést jelent a 2010-es tragikus kormányzás után.

A 2020-as költségvetésben közel 2000 milliárd forint fog rendelkezésre állni egészségügyi célokra. Ez több mint 740 milliárd forinttal több, mint 2010-ben, és közel 185 milliárd forinttal magasabb, mint az idei évben biztosított források. Ennyit azokról az ellenzéki vádakról, hogy nem növekszik az egészségügyi kiadás, nem növekszik az oktatási kiadás, hogy nem növekednének ezek a kiadások.

Az oktatási kiadások is megközelítik a 2080 milliárd forintot jövőre, ami több mint 500 milliárd forintos növekedést jelent 2010-hez képest, és közel 50 milliárddal több forrást jelent az idei évhez képest.

A nyugellátásokra fordítható költségvetési források összege jövőre közel 136 milliárd forinttal, több mint 3580 milliárd forintra fog nőni. A 2020. évi költségvetésben 2,8 százalékos inflációval számol a kormány, így ennyivel emelkednek 2020. január 1-jétől a nyugdíjak és nyugdíjszerű ellátások is. A jövő évi költségvetés több mint 20 milliárd forintot különít el a 2020-as nyugdíjprémium kifizetésére is.

A honvédelemre fordítható források összege egy év alatt közel 30 százalékkal, több mint 550 milliárd forintra fog emelkedni. Ez azt jelenti, hogy a honvédelmi kiadások 2010 óta több mint a duplájára nőnek. Emlékezhetünk arra, hogy 2002-2010 között leépítették a hadsereget, megszegyenítették a honvédséget, lecsökkentették a létszámot.

Számunkra a biztonság prioritás. Katonáinkat nemzetközi elismerés övezi a külföldi missziókban, helyálltak és helyállnak a migrációs nyomásban, és elindul egy soha nem látott haderőfejlesztés is. A rendvédelmi kiadások megközelítik a 920 milliárd forintot, ami 2010-hez képest mintegy 418 milliárd forintos növekedést jelent csak a rendvédelmi szférában.

Fontos megemlíteni, hogy a kutatás-fejlesztés területét illetően is jelentős forrásbővülésre kerül sor a jövő évben, melynek nyomán ezen a területen 32 milliárd forintos többlet áll majd rendelkezésre az idei évhez képest, a 2019. évi 125 milliárd forintról a 2020. évben 157 milliárd forintra emelkedik az erre a célra fordítható pénz összege.

Két kormányzati cikluson át számos, sokakat érintő intézkedés történt eddig is a szociális területen. Végsősoron mindig azokra lesz hatással a szociális terület intézkedése, akik támogatásra szorulnak az élet valamely területén. De alapelveként leszögezném, hogy az a jó, ha minél több embernek tudunk segíteni még a szociális védőháló igénybevétele előtt. Azok a gondolatok, azok az alapelvek nem változnak itt a Fidesz-KDNP-frakciósövetségben, hogy a segély helyett munkát próbáljunk meg adni, s legyen rendszeres, kiszámítható jövedelme valakinek, és olyan legyen a családtámogatás, amelynek köszönhetően több pénz marad a családi kasszában.

Fontos eredmény, hogy a gyermekvédelemben részesülő 21 ezer gyermek és 2500 fiatal felnőtt

többsége már nem intézményben lakik, több mint kétharmaduk nevelőszülőknél él. A kormány célja 2010 óta ugyanis az, hogy minél több, az állam gondoskodására szoruló gyermek élhessen családi környezetben. Ezért erősítettük meg a nevelőszülői rendszert. 2014 óta már foglalkoztatási jogviszonynak számít a nevelőszülői státusz, jövőre pedig bevezetésre kerül a nevelőszülői gyed is. Tovább emelkedik az ápolási díj és a gyermekek otthongondozási díja is, a korábbi ígéretünknek megfelelően.

Hangsúlyos feladat a fogyatékos személyek helyzetének további javítása, valamint a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiaci integrációja is.

Nemzetgazdasági szempontból és társadalmi szempontból is fontos, hogy több foglalkoztatott legyen a megváltozott munkaképességűek körében is. Egyértelműen ki kell mondani, hogy igenis tud értékes munkát teremteni, hozzáadott értéket előállítani. Az érintettek számára egészen új életminőséget, életcélokat nyújthat, ha lehetőséget kapnak arra, hogy munkát végezzenek a társadalom hasznára. A megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási rátája jelenleg már jóval 40 százalék felett van, míg 2010-ben csupán 18 százalékos volt.

A megváltozott munkaképességű személyek támogatott foglalkoztatásának egyik legfontosabb eleme az akkreditált foglalkoztatók támogatása. 2019-ben 365 akkreditált munkáltató 30 896 fő foglalkoztatását valósítja meg. A célkitűzéseknek megfelelően a 2020. évi költségvetés tervezésekor a támogatási összeg közel 1,5 milliárd forinttal történő növelése elősegíti a hatékony munkavégzést és a magas színvonalú foglalkoztatási rehabilitációt is.

A másik fontos téma: 2010 októberében határozatot fogadott el az Országgyűlés arról, hogy a kormány készítsen országos programot azért, hogy valamennyi köznevelésben tanuló magyar fiatal legalább egyszer a magyar állam támogatásával eljusson a szomszédos országok magyarlakta területeire, és cserekapcsolatok vagy kirándulások keretében minél több külföldi magyar diák juthasson el Magyarországra. Ezzel indult útjára a Határtalanul! program, ahol anyaországi hetedikesek, gimnazisták és szakiskolások tízezrei juthatnak el egy-egy elcsatolt területre, fedezhetik fel Erdély, Délvidék, Felvidék, Kárpátalja vagy akár Muravidék szépségeit; ellátogathatnak irodalmi vagy történelmi tanulmányaikból már megismert helyekre, és találkozhatnak az ott élő, ott tanuló, ott boldoguló magyar fiatalokkal.

Ezen túlmenően pedig határon túli fiatalok is lehetőséget kapnak arra, hogy eljöjjenek Magyarországra, ahol egy kis képzés keretében tölthetnek el pár napot akár a fővárosban vagy az ország különböző pontjain, hiszen számunkra fontos, hogy a kettős állampolgárság mellett a személyes élményeken alapuló kapcsolat legyen az összetartozás alapja. A fiataloknak az iskoláskorban kell hogy ez kialakuljon, így a felnövekvő nemzedék is felelősséget tud majd vállalni a határon túli magyar testvéreinkért. Ezért volt

fontos és szimbolikus az Országgyűlés tegnapi döntése, amellyel a 2020-as esztendőt a nemzeti összetartozás évévé nyilvánította, és nyilvánvalóan a most előttünk fekvő költségvetésben is megvan arra a kellő forrás, hogy ennek az ünnepi évnek, a nemzeti összetartozás évének a megemlékezései és különböző rendezvényei meg tudjanak valósulni a Kárpát-medence egész területén.

A Határtalanul! pályázat is rendkívül népszerű, a folyamatos egyszerűsítés, bürokráciacsökkentés, az elszámolható költségek kiterjesztése mind-mind a diákok kiutazását segíti és az iskolák adminisztrációját csökkenti. Jövőre közel 5,5 milliárd forint áll majd rendelkezésre erre a programra is.

Köztünk ülnek itt az Országgyűlésben 1 képviselő és 12 szószóló személyében a 13 hazai nemzetiség képviselői is. A magyar kormány és a kormánypártok kapcsolata a hazai nemzetiségekkel is kiváló. Mint a számok is jól mutatják, Magyarország nemcsak szakokban, de európai szinten is kiemelkedő módon támogatja a velünk élő 13 őshonos nemzeti kisebbséget.

2010 óta mintegy háromszorosára nőtt a magyarországi nemzetiségek támogatásának összege, most meg még tovább nő. Bár minden többségi állam ilyen példaértékű gesztusokkal és támogatási rendszerrel segítené a területén élő nemzetiségeket, akár a Kárpát-medencében, Európában és a nagyvilágban egyaránt!

(14.30)

Egyre több ember vallja magát valamely nemzetiséghez tartozónak, valamint az általuk fenntartott intézmények és az ott tanuló vagy az oda valamilyen módon kapcsolódó diákok, fiatalok száma is nő, és egyre több közösséget szerveznek. A nemzetiségi táborokkal, a kulturális, hitéleti, sport- és egyéb programokkal a nemzetiségi identitás is erősödhet, akár anyanyelvi táborokkal, cserediákokkal, egy nagyon fontos eleme a hazai nemzetiségek életének az ilyen jellegű kapcsolat. 2010 óta a nemzetiségi táborokra pályázható összeg több mint tízszeresére nőtt, jelentősen nő a nemzetiségi tanárok képzésére és ösztöndíjára fordítható keret is, és fontos a nemzetiségi kultúra és a civil szervezetek támogatása is.

Fontos megemlíteni az egyházak közösségépítő és közösségteremtő szerepét. A társadalom minden rétegében jelen vannak az oktatás-nevelés, a szociális terület, a gyermekvédelem, a hitélet, a kultúra, az egészségügy területén egyházaink és a szerzetesrendek. Pontosan ismerjük, hogy 2010 előtt megvonták az egyházak és az egyházi iskolák támogatásainak egy részét, ellehetetlenítve az értékes társadalmi munkát. 2010 előtt egy egyházellenes politika volt jellemző Magyarországon, míg 2010 után stratégiai partnerséget kötöttek az egyházak a kormánnyal, és mi számíttunk a társadalomépítő munkájukra.

Értékelve a 2011 és '18 közti időszakot megállapítható, hogy ebben az időszakban több mint száz új

hazai és külföldi magyar templom épülhetett, valamint közel 3 ezer hazai és külföldi templom újulhatott meg, továbbá számos plébánia, parókia és gyülekezeti vagy közösségi ház felújítására vagy létrehozására kerülhetett sor, illetve egyházi építkezések és felújítások, mint egyházi intézmények, iskolák felújítása jelenleg is folyamatban van. Bárhol járunk az országban, a fővárosban, vidéken vagy a határon túl, számtalan helyen felállványozott templomokat vagy egyházi intézményeket találhatunk, amelyek így korszerű módon várhatják majd a közösségükhöz tartozókat.

Új sor a jövő évi költségvetésben az egyházi közfeladat-ellátási és közösségi célú beruházások előirányzati sor, amely beépült 12 milliárd forintos keretösszeggel. A kormány ezzel az egyházi óvodafejlesztési programot kívánja támogatni, de az egyházi szakterület célja az új sor nevesített megjelenítésével a törvényben az, hogy az egyházak által ellátott közfeladatok intézményi infrastrukturális fejlesztésének szükségességére felhívja a figyelmet, és a hitéleti tevékenységtől elkülönülő forrásigényt hosszú távon is biztosítsa.

A 2020. évi költségvetés a családok költségvetése, amely az egyházi szakterületen is érvényesülni fog, így az egyházi közösségi célú programok támogatása 650 millió forintos keretösszegéből kiemelten fontos támogatni az egyházak által szervezett családi táborokat, a fiataloknak szervezett táborokat, a vándortáborokat vagy a különböző közösségi programokat, amelyek egyrészt a családoknak és a fiataloknak is értékes időtöltést, nemcsak fizikai, hanem talán lelki feltöltődést is jelentenek, másrészt az egyházaknak is egy fontos misszió a családok felé.

Azzal zárom felszólalásomat, amivel kezdtem: az előttünk fekvő törvényjavaslat, a 2020-as költségvetés a családok és az adócsökkentés költségvetése. Olyan támogatható célokat találunk benne, amelyek, azt gondolom, a magyar társadalomra pozitív irányban hatnak, a magyar társadalmat segítik, amelyek összhangban vannak a Fidesz-KDNP-frakciószövetség céljaival. Azt gondolom, hogy fontos, hogy ellenzéki támogatásra is találjanak azok a programok, azok a béremelések, azok a többletforrások, amelyeket elindítottunk és amelyekre a jövő évi költségvetésben is további források állnak majd rendelkezésre.

Így én arra kérek majd mindenkit, hogy szavazatával a 2020-as költségvetést támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban).*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr következik.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Én valahol ott szeretném folytatni, ahol a frakcióvezetőm, Tóth Bertalan képviselő úr abbahagyta a mondandóját, éppen ebből kifolyólag az első mondatom arról szól, hogy a gazdasági növekedés ellenére a kormány, én úgy lá-

tom, egyre kevesebbet fordít arányaiban a jóléti kiadásokra, a kiadási tortából pedig egyre kevesebb szellet jut a szociális területnek. 2020-ban is a jobb helyzetű családok kapnak többet a közösből, a már megszületett, illetve szegénységben élő gyerekekről és a családjaikról lemondott a kormány, a családok támogatásának költségvetése valójában a családok hitegetésének a költségvetése véleményem szerint. A szociális szolgáltatásokat érintő egyes kiadásnövekedések is csak a vegetálást fogják biztosítani a jövőben, miközben az idősödő népesség ellátása egyre több szolgáltatást igényelne, de itt, úgy látom, csak a várólisták növekednek.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, abban egyetértünk, hogy a jövő borzasztó sok kihívást rejt. Rögtön azzal kezdeném, hogy véleményem szerint a következő évtized a szociális területen arról fog szólni, hogy mindenki harcol mindenki ellen a szociális szolgáltatásokért és a bentlakásos idősotthonok férőhelyeiért, a szakellátási férőhelyekért, annál is inkább, mert a statisztikákat nézve azt láttuk, hogy szinte nincs olyan ellátó intézmény - hangsúlyozom, itt a bentlakásos intézményekről van szó - akár a fogyatékosellátásban, akár a hajléktalanellátásban, akár mondjuk, a rehabilitációs szenvedélybeteg férőhelyeinél, ahol az elmúlt évben ne csökkenés lenne látható, hangsúlyozom: férőhelycsökkenés. Ezért állítom azt, hogy a jövő a harcról fog szólni, harcolni fognak ezekért a férőhelyekért.

Nagyon sokan nem gondolják végig, de azt gondolom, hogy mivel hiú ábrándokat nem kergetek én sem, hogy a módosító indítványaimat egyöntetűen támogatnák, de ettől függetlenül be fogjuk nyújtani, csak azért, hogy lehessen látni, hova kéne a hangsúlyokat helyezni.

A hangsúlyokat oda kéne helyezni, ahol a szolgáltatásokat lehet bővíteni, ahol az otthonközeli ellátásokat lehet bővíteni. Most ideig-óráig a családok meg tudják oldani példának okáért azzal, hogy akik külföldön dolgoznak... - merthogy az ő szülei fognak a legnehezebb helyzetbe kerülni már most is, de néhány év múlva garantáltan, mert a hazautalt pénzből még tudnak maguknak szolgáltatásokat vásárolni, de ez a jövőben nem lesz így; nem lesz így, mert a költségvetés nem gondoskodik a szociális ágazat bérfelzárkóztatásáról.

Ma azt látjuk, hogy a szociális szakmában, mondjuk, a Nyugat-Dunántúlon már nem lehet szociális munkást találni, mert szinte mindenki Burgenlandban dolgozik. A múlt hét folyamán egy interpellációban szintén elmondtam, hogy ma már nincs Graztól Bécsújhelyig olyan bentlakásos idősotthon, ahol ne magyarok dolgoznának, nincs olyan nappali ellátó intézmény a szociális ágazatban Burgenlandban, ahol ne magyarok dolgoznának - azt már nem mondom, hogy a pincér is magyar, meg a benzinkutas is magyar, és a szakács is magyar.

Kedves Barátaim! A családtámogatások kapcsán egy felvezető mondat, mert majd kitekerek a nyugdíjak ügyére, a családtámogatásra és a szociális ellátásokra,

erről a három témáról kívánok picit hosszabban beszélni: azt vetítik előre, hogy az eddigi családtámogatási politikák az elmúlt kilenc évben teljesen kudarcosak voltak. Lehet is frázisokat pufogatni. Ha megnézzük a demográfiai trendeket, akkor a következő látszik: egy-másfél évig volt a teljes termékenységi mutató egy picivel magasabb, mint az azt megelőző években, és most visszaállt arra a szintre, ahol három évvel ezelőtt volt. Magyarul: úgy néz ki, a szülőképes korban lévő nők nem vállalnak több gyereket, mint mondjuk, néhány évvel ezelőtt. Ez az egyik dolog. A másik, hogy ha megnézzük a demográfiai térképet, akkor a viszonylag jó módban élő térségekben születik a legkevesebb gyerek, a Nyugat-Dunántúlon, ott a legnagyobb a halandóság, most már rosszabb mutatókat mutat, mint Békés megye és sokszor Baranya megye, Nyugat-Magyarországon növekedett a halandósági mutató, csökkent a szaporodási index, a teljes termékenységi mutató. Ezen el kéne gondolkodnia a kormánynak, hogy valóban jó-e az a politika, amit folytatnak.

Ahogy említettem, három dologról szólnék picit részletesebben. A nyugdíjak ügyében: a költségvetés 2,8 százalékos nyugdíjemelést prognosztizál a jövő évre, ez ebben az évben 2,7 százalék volt. Mondhatnánk azt, hogy hurrá, 0,1 százalékkal magasabb lesz jövőre a nyugdíjemelés, mint az idén volt. De eszük ágában sincs, ezt a konvergenciaprogramból ki lehet olvasni, eszük ágában sincs hozzányúlni a nyugdíjemelés évenkénti technikájához, az inflációkövető nyugdíjemelés technikájához, ez pedig konzerválja a jelenlegi helyzetet. Az, hogy kizárólag az infláció, a pénzromlás mértékével emelik a nyugdíjakat, azt jelenti, hogy aki a múlt évben nyomorultul kevés nyugdíjből kellett hogy éljen, annak a kormány garantálja, hogy jövőre is nyomorultul kevés nyugdíjből fog élni.

(14.40)

Most már látszik, hogy tarthatatlan, hogy nem veszik figyelembe a nettó bérnövekedést, most már tizedik éve, hogy letérítették a pályáról, az úgynevezett svájci indexálás technikájáról a nyugdíjemelés mértékét. Ez azt eredményezi, hogy tartósan le fognak szakadni a nyugdíjak a bérektől, ráadásul a béreknek a dinamikája, a növekedési dinamikája is borzasztóan el van torzulva.

Ma az átlagbért a munkavállalók közel háromnegyede nem kapja meg. Hogyha a mediánbért vizsgáljuk, akkor az látszik, hogy az átlagbérnek a 75 százalékat éri el a mediánjövedelem. Hogyha azon belül megnézzük a területi differenciákat, akkor azt látjuk, hogy iszonyatosan nagy különbségek vannak. Tévedés ne essék, minden országban vannak differenciák, területi különbségek a jövedelmeket illetően, de ilyen nagy különbségek, azt hiszem, hogy Közép-Kelet-Európában egyáltalán nincsenek, mint amilyenek Magyarország.

Viszonylag jó helyzetben van a főváros és a főváros agglomerációja, viszonylag jó helyzetben van

Győr, Komárom és Tatabánya környéke, és mindenki más fényévekre le van szakadva. Na most, hogyha azt nézzük, hogy az átlagbérhez képest a mediánbér a 75 százalékát sem éri el, akkor, kérem szépen, arra lehet számítani, hogy akik a közeljövőben mennek nyugdíjba, még annak ellenére is, hogy a múlt évben, mondjuk, volt egy 10-12 százalékos nettó bérnövekedés, az azt megelőző évben volt 7,5 százalékos nettó bérnövekedés, én ennek örülök, ez azt fogja eredményezni, hogy emberek százezrei fognak nyomorultul kevés nyugdíjból élni, mert az induló nyugdíjuk nagysága borzasztóan alacsony lesz.

De a másik, hogy ugyanazon életpályát befutott emberek között is iszonyatos különbségek lesznek. Ugyanis az utóbbi egy-két év vagy két-három év nettó bérnövekedése, ha két testvért veszünk alapul, mind a kettőnek ugyanaz a foglalkozása, mind a kettő ugyanazon a munkahelyen dolgozott, és mind a kettőnek ugyanaz volt a munkahelyi előmenetele, csupán csak abból adódóan, hogy az egyik jövőre megy el nyugdíjba, a másik meg három vagy két évvel ezelőtt ment el nyugdíjba, több tízezer, 40-50 ezer forint különbség lesz a nyugdíjuk között, még akkor is, hogyha az év közbeni, inflációval növelt nyugdíjemelést megkapta az elmúlt három évben. A nettó bérnövekedés eredménye következtében nagyságrendekkel több induló nyugdíjjal fog rendelkezni az, aki jövőre megy el nyugdíjba, mint aki három évvel ezelőtt elment nyugdíjba, de három éven keresztül kapott nyugdíjemelést. Ugyanazt a pályát futották be, ugyanannyi adót fizettek, ugyanannyi járulékot fizettek, ugyanannyi szolgálati időt szereztek. Azt hiszem, hogy ezt az igazságtalanságot valahogy orvosolni kéne a nyugdíjrendszerben is.

A családtámogatásoknál én azt gondolom, nemcsak a gyerekeknek a megszületését kéne támogatnia a kormánynak, hanem a gyerekek felnevelését is kéne támogatni, legalább olyan mértékben, hogy az a társadalmi igazságosságot legalább minimális szinten kielégítse. Ebből adódóan itt meg kell jegyezni, hogy értem én, hogy a családi adókedvezmény politikájával érvel a kormányzat, illetve a jobboldali pártok, de az, hogy a mindenkihez eljutó családi pótlék most már tizedik éve egy huncut fillérrel nem emelkedik, egy csomó szociális juttatás, amely az öregségi legkisebb nyugdíj összegéhez van rendelve, ami szintén 10-11. éve nem változott, és még mindig 28 500 forint, de ugyanennyi a gyesnek a mértéke, az anyasági támogatás, sorolhatnám, amik nem emelkedtek...

Én azt gondolom, sokkal, de sokkal igazságosabb lenne az az újraelosztás, ahol az univerzális ellátások irányába is tennének lépéseket, és példának okáért, mint a családi pótlék, amely garantáltan minden gyerekekhez eljut, azok is kapnának valami érdemi támogatást, annál is inkább, mert tíz év alatt legalább a 25 százalékát elinflálták ennek a pénznek.

Ugyanez a helyzet a babakötvényekkel. Értem én, hogy annak idején, most már 13. éve, ugyanannyi az az összeg, amelyet a kormány erre a tételre szán, 42 500 forint. Kérem szépen, de mennyivel más volt

12 évvel ezelőtt ugyanaz az összeg, mint amennyi most, hiszen 12 év alatt már-már több mint egyharmadát elinflálták ennek a támogatási formának.

Ezeket azért hozom szóba, képviselőtársaim, mert a mai nap folyamán publikálta a Policy Agenda a létminimum-kutatásokat, amelyet a KSH harmadik éve nem hajlandó nyilvánosságra hozni. Az előbbieken a nyugdíjagnál is, illetve a családtámogatásoknál is azért időztem, mert ebből világosan kiderül, hogy kétféle mutatót publikáltak a mai nap folyamán, dél előtt tíz órakor, a társadalmi minimumot és a nyugdíjminimumot. Természetesen minden háztartástípusra nem fogom ismertetni itt az Országgyűlés előtt, de azt mégiscsak el kell mondanom, hogy az egyszemélyes háztartás létminimuma 94 820 forint, és a szerény körülmények közötti életvitel melletti társadalmi minimum összege az egyszemélyes háztartásnak 121 350 forint.

Ebből azt a következtetést le lehet vonni, kedves barátaim, hogy miközben 134 ezer forint az átlag nyugdíj mértéke, amely a borzasztó igazságtalan nyugdíjpolitika következménye, nem az, hogy növekedett a nyugdíjak - annak örülünk - átlagos mértéke, hanem az, hogy amikor eltörölték a járuléklapot, megteremtették a lehetőségét annak, hogy több millió forintos nyugdíjak legyenek, miközben, mondjuk, az egyszemélyes háztartás létminimumát elérő háztartások, 690 ezer család nem kapja meg, 690 ezer nyugdíjas család nem kapja meg azt a minimumot, amelyet létminimumnak nevezünk, és több mint egymillió nyugdíjas-háztartás nem kapja meg a társadalmi minimumot.

A tipikusnak mondható kétszülős-kétgyermekes háztartás létminimuma ma 274 978 forint és a társadalmi minimum pedig 351 915 forint. Nézzük meg akkor, hogy hány családnak van ennyi jövedelme! Hány családnak van ennyi jövedelme, és nézzük meg, hogy azon belül területenként ezek hogy szóródnak?! Mert értem, Budapest, Pest környéke, agglomeráció, a fejlett iparvárosok, a technológiai központok, ott, azt hiszem, tisztességes fizetések vannak. De az ország nagy részében ezek a jövedelmek nem állnak rendelkezésre sem a nyugdíjasoknak, sem az aktív foglalkoztatottaknak.

Beszéltem a családi pótlékról, az anyasági támogatásról, a babakötvényről, a nyugdíjakról, és néhány mondat erejéig a szociális ellátásokról is engedjék meg, képviselőtársaim. A legtöbbször, körülbelül olyan 70-80 ezer embert érintő szociális támogatás a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, ez jövőre is változatlan, 22 800 forint marad. Ennek oka, hogy a nyugdíjminimum, amit az előbb említettem, egy jótányit sem növekedett, és most már 12. éve, hiszen a 2020-as költségvetésről beszélünk, 12. éve 28 500 forint.

Megnéztük a járási szociális feladatok ellátása sorhoz tartozó összegeket, aminek az összege 26,2 milliárd forinttal nő. Ez azért érdekes, mert a determinált növekedéseken túl jelentősen emelkedik az ápolási díj és a gyermekek otthongondozási díjának

összege, ahogyan azt a tavalyi módosításkor elfogadták. Csak ez utóbbi éves összeg a tervezet szerint 29,4 milliárd forintot tesz ki, ez tehát azt jelenti, hogy a költségvetési sorhoz tartozó egyéb ellátások kiadása viszont csökkenni fog. Mert hogyha ezek a költségek emelkednek, és ennyi a summa összeg, akkor az összes többinek is csökkenni kell értelemszerűen.

Tisztelt Ház! Kedves képviselőtársaim! Az önkormányzatok által nyújtható úgynevezett települési támogatásra, illetve a helyi szociális ellátások támogatására jövőre mindösszesen 1, azaz egymilliárd forinttal szánnak többet, mint ebben az évben.

Ahogy említettem egy mondat erejéig, a költségvetési törvényben - jelen pillanatban legalábbis - nincs nyoma a szociális ágazatban dolgozók bérrendezésének. A tervezet szerint sem az önkormányzati fenntartású, sem az állami fenntartású intézmények szociális dolgozóinak a pótléka nem emelkedik jövőre.

Idekívánkozok, hogy ugyan meghirdettek egy óvodaépítési programot, egy bölcsődeépítési programot, illetve férőhelybővítési programot, csak én amiatt aggódom, kedves barátaim, hogy ilyen fizetések miatt nem lesz szakember, aki ezekben az intézményekben dolgozik. Lehet, hogy a férőhelyek létrejönnek, de óvodai csoportokban már ma sincs két óvodapedagógus, örülnek annak, hogyha van egy, meg van délutánra egy asszisztens, vagy nincs kisgyermekgondozó, és valaki mással helyettesítik. Ezek az emberek alapból 34 órát dolgoznak, és utána még a helyettesítést is be kell nekik vállalni, amire rendszerint nem kapnak további kiegészítést. Ezt mindenképp el kellett hogy mondjam a témához kapcsolódóan.

(14.50)

Végezetül azt gondolom, hogy a részleges kiadás-emelkedések ellenére is sokat elmond, hogy még a Magyar Távirati Iroda, a kormányhoz közel álló Magyar Távirati Iroda is azt írta, hogy jövőre szinte ugyanannyi jut a szociális területre, mint eddig. Azt hiszem, ezzel mindent elmondtam. Köszönöm szépen a türelmüket és a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Hubay György képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló T/6322. számú törvényjavaslat mindamellett, hogy teljesen egyértelműen a családok támogatásának a költségvetése, számos olyan elemet is tartalmaz, amely az elmúlt évekhez hasonlóan a jövőben is szavatolni tudja majd a magyar emberek biztonságát.

Magyarország Kormánya hosszú évek óta igen komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy hatékonyan meg tudja védeni déli határvidékünket és ezáltal a schengeni övezet külső határait is. Európában elsőként és egyedülálló módon mi voltunk az az ország, amely kézzelfogható választ adott az illegális migránsözön megfékezésére. Gondoljunk csak vissza azokra az időkre, amikor még ismeretlen illegális bevándorlók tízezerével törtek át a déli zöldhatáron, és tarolták le a magyar gazdák földjeit, töméntelen mennyiségű hulladékot és fertőző környezetet maguk után hagyva.

A kormány azonban időben felismerte a közelgő bajt, és azonnali válaszlépéseket tett a folyamat megállításának érdekében. Az intézkedések gyümölcse pedig szemmel láthatóan beért, hiszen ma Magyarország egy biztonságos ország, ahová jó szívvel jönnek külföldről turisták, és a szakportálok is sorra minősítik hazánkat biztonságos országnak. Ahhoz azonban, hogy ezen védelmi feladatok végrehajthatóak legyenek, és biztonságunkat meg tudjuk védeni külső támogatás vagy éppen az Európai Unió támogatása nélkül is, kiemelten fontos hazánk gazdasági stabilitásának hosszú távú megteremtése. Büszkén elmondhatjuk, hogy ma a magyar gazdaság az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság egész Európában.

Ez persze nem jelenti azt, hogy elbízhatnánk magunkat, hiszen csakúgy, mint minden ország gazdaságának, a magyar gazdaságnak is van számos potenciális veszélyforrása. Kihatással lehet gazdaságunkra például, hogy a globális világgazdaság növekedése a legfrissebb adatok szerint lassulni kezdett, vagy éppen az, hogy a kereskedelmi feszültségek is állandósulni látszanak. Ettől függetlenül azonban elmondhatjuk, hogy a célunk 2020-ban is változatlan: szeretnénk, ha a magyar gazdaság növekedésének üteme jövőre is legalább 2 százalékponttal haladná meg az európai növekedés átlagát. Ezen célok elérését segíti elő a nemrég bejelentett gazdaságvédelmi akcióterv is, melynek eredményeként a GDP-növekedés üteme 2020-ban akár 4 százalék is lehet. Magyarország erős és egyre erősödő gazdasága hozzájárul ahhoz, hogy a kormány jövőre is kimagasló mértékű figyelmet fordítson a rendvédelmi költségek fedezésére, amely hozzájárul a magyar emberek biztonságának szavatolásához.

Kiemelt ügynek kell tekinteni 2020-ban is a közbiztonság megerősítését, a nemzetközi és hazai terrorizmus elleni védelmet, az emberi élet és értékek védelme érdekében a katasztrófavédelem fejlesztését, bűncselekmények felderítését és a büntetések végrehajtását. A 2020. évi központi költségvetés tervezetéből egyértelműen kirajzolódik, hogy a magyar emberek védelme és biztonságuk megőrzése érdekében a kormány továbbra is határozottan ki fog állni a határaink védelme és a nemzeti szuverenitás megőrzése mellett. A kormány eddig és ezt követően is minden szükséges intézkedést megtett és megtesz a magyar emberek biztonsága érdekében, így a 2020. évi

költségvetésben is biztosítja a szükséges forrásokat a határok védelmére.

Nem kívánom önöket statisztikai adatokkal és számokkal feltartani, de azt mindenképpen említésre érdemesnek tartom, hogy a 2010. évi kormányváltáshoz képest ma Magyarország 83 százalékkal költ többet közbiztonságra és rendvédelemre, melynek eredményei tisztán és világosan láthatóak a mindennapi életünk során. Míg 2010-ben a Gyurcsány-Bajnai-kormányzasi időszak végén a terület működtetésére alig 500 milliárd forint jutott, addig ma közel 1000 milliárd forinttal gazdálkodik a szakterület.

A Belügyminisztérium és az irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek alapvető feladata a rend és közbiztonság megerősítése, az állampolgárok védelmét, biztonságát szolgáló fejlesztések és szervezeti átalakítások következetes végrehajtása, amely megfelelő költségvetési ráfordítás nélkül nem lenne működőképes.

A megújított rendészet három pillére a terrorcselekmények felderítésére, megelőzésére, valamint felszámolására létrehozott Terrorelhárítási Központ, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokra megalakult Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint az Országos Rendőr-főkapitányság és alárendelt szervei, amelyek együttesen és együttműködve látják el a feladataikat. A megújítás egyértelműen sikeresnek könyvelhető el, hiszen Magyarország közbiztonsága ma kiegyensúlyozott, továbbra sincs az országnak a közbiztonság szempontjából kritikus körzete, települése vagy városrésze. Az elmúlt időszakban elvégzett közvélemény-kutatások egyértelműen a következő szakmai munkát igazolják vissza.

További pozitívum, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan tovább csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma, amihez javuló nyomozási eredményesség is társult. A 2018. évben a rendőri szervek összesen 186 724 bűncselekményt rögzítettek, ami az előző évhez képest 13,4 százalékkal, a 2010. évi bázisához képest, amikor is 428 785 volt a rögzített bűncselekmények száma, 56,5 százalékkal alacsonyabb. Azt gondolom, ez nem akármilyen teljesítmény a rendvédelmi szervek részéről, és ez természetesen elismerés részükre.

A megfelelő mértékű költségvetési támogatásnak köszönhetően valósulhat meg a közbiztonság fenntartásának egyik alapja, ami a folyamatos közterületi rendőri jelenlét biztosítása. Fontos azonban, hogy ennek végrehajtása során alapvető feladat legyen az önkormányzatokkal történő folyamatos kapcsolattartás, a közbiztonsági egyeztető fórumok és az egyéb konzultációs fórumok megtartása a településeken. Az ország településein az állandó rendőri jelenlét elsősorban a körzeti megbízotti szolgálattal biztosított. Az évek óta állandósuló és így folyamatosan kihívást jelentő tömeges illegális migráció mellett az államhatár hatékony védelme folyamatosan biztosított.

A fentiekben egyszer már megemlített Nemzeti Védelmi Szolgálat kialakult szervezeti struktúrával, letisztult hatásköri rendszerben látja el a feladatait.

Tovább folytatta az alapfeladatait jelentő felderítéseket, a megbízhatósági vizsgálatokat és a kifogástalanéletvitel-ellenőrzéseket. Talán a sokak által egy kicsit kevésbé ismert, de ennek ellenére nagyon fontos feladatokat ellátó Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ új nemzetbiztonsági szolgálatként vizsgálja Magyarország biztonsági és bűnügyi helyzetét, kormányzati tájékoztató, valamint támogató, koordinációs, elemző, értékelő tevékenységet végez, továbbá ellátja az utasadat-információs egység feladatait is, hozzájárulva ezzel a magyar emberek biztonságának növeléséhez.

Néhány mondat erejéig meg kívánom említeni önöknek a büntetés-végrehajtás területét is. A szervezet szakmai feladatainak ellátásával hozzájárul a közbiztonság erősítéséhez, amely a kormányprogram fontos részét képezi. A büntetés-végrehajtási intézetek férőhely-kibővítéséhez a kormány jelentős forrást biztosított a szükséges férőhelyszám elérése érdekében. A büntetés-végrehajtási intézetek férőhelybővítési programjához kapcsolódóan két új helyszín került megnevezésre, így az egészségügyi ellátás körülményeinek rendezése is megoldottá vált. A biztonságos őrzés feltételeinek megteremtése a büntetés-végrehajtási szervezet működésének, a jogszabályokban meghatározott feladatai végrehajtásának alappillére, a büntetés-végrehajtás törvényes működésének és rendjének garanciája, ami a fogvatartottak védelmét is biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontosnak tartom, hogy néhány rövid mondat erejéig kitérjek az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság munkájára is.

(15.00)

Az OKF területi jogállású szervei feladatkörükben ellátják a polgári védelmi feladatokat és a tűzvédelem szakigazgatását, a jogszabályban meghatározott esetben, esetekben első- és másodfokú katasztrófavédelmi, vízügyi és a vízvédelmi hatósági és szakhatósági feladatokat, az országos szűnyoggyérítési feladatokat, valamint 2016. július 1-jétől a katasztrófavédelem biztosítja a kéményseprőipari feladatok ellátását - önkormányzati döntésektől függően - a lakossági szektorban. Az OKF számára alapvető cél az emberi élet és értékek védelme, a tulajdon megóvása, az áldozatok, kárvallottak érdekeinek képviselete és védelme. A kormány elismeri az önkéntes tűzoltóegyesületek és az önkéntes mentőszervezetek működésének fontosságát, illetve kiemelt szerepét is, hiszen 2018-ban tovább növekedett a támogatás összege 700 millió forintra.

Ahogy felszólalásom elején is említettem már, az illegális bevándorlás elleni küzdelem nem ért véget, sőt a 2020. évben továbbra is az illegális migráció marad a figyelem középpontjában, tekintettel egyrészt a kedvezőtlen világpolitikai eseményekre, különösen a

közél-keleti és észak-afrikai országokban zajló fegyveres konfliktusokra, Magyarország tranzit jellegére, földrajzi elhelyezkedésére, valamint a Törökországban és a balkáni országokban tartózkodó több száz ezer migránsra. Összefüggésben az illegális migráció megfékezésével, meg kell említeni az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság tevékenységét is, amely a 2020. évben is kiemelt feladatának tekinti az illegális migrációval szembeni fellépés erősítését, az illegális migráció visszaszorítása érdekében a jelenlegi hatékony és szigorú joggyakorlat fenntartását. Ennek érdekében célként kell megfogalmazni az állomány ismereteinek folyamatos bővítését és az egyes szakterületek közötti transzferálható tudás biztosítását.

A rendőrséggel és más bűnüldöző, valamint a nemzetbiztonsági szervekkel való együttműködés az illegális migrációs trendek felderítése érdekében kiemelt fontosságot kell hogy élvezzen. A jogsértő külföldiekkel kapcsolatos fellépés hatékonyságát a jövőben növelni tudja a szervezet rendvédelmi szervvé átalakulása is. A menedékjog terén fontos célkitűzés kell legyen a menedékjoggal visszaélő migránsok eredményes kiszűrése, az eljárások gyors lefolytatása, az elutasított menedékkérők hatékony visszaküldése a származási országba, vagy a befogadásukra köteles országba. Az egyes szervek számára biztosított költségvetési forrásokon túlmenően kiemelt szempont kell legyen az egyes rendvédelmi szervek munkaerő-megtartó képességének fokozása. Ennek egyik, de nem kizárólagos eszköze a versenyképes bérek biztosítása. A rendvédelem és a honvédelem területén dolgozók bérére összesen több mint 840 milliárd forintot fordít a kormány 2020-ban, amely mintegy 355 milliárd forinttal magasabb, mint a 2010. évben volt. Ez több mint 70 százalékos növekedést jelent a területen dolgozók számára.

Néhány példával szemléltetni is szeretném az előbb elmondottakat. Míg 2010-ben egy 10 éves szolgálati jogviszonnyal és felsőfokú végzettséggel rendelkező főnyomozó bére 302 ezer forint volt, 2019-ben már közel 470 ezer forint, amely plusz 56 százalékos emelkedést jelent. Szintén 2010-ben egy középfokú végzettségű tiszthelyettes, 15 éves szolgálati viszonyal rendelkező járőrvezető bére 215 ezer forint volt, 2019-ben már több mint 330 ezer forint, amely 53 százalékos emelkedést mutat. Egy 5 éves szolgálati viszonyal rendelkező, érettségizett járőrvezetőnek, aki 205 ezer forintot keresett 2010-ben, 2019-ben már közel 315 ezer forint a fizetése, ez plusz 54 százalék. Fontos azonban, hogy a rendészeti életpálya bevezetését követően 2019. január 1-jére a tiszthelyettesek átlagilletménye bruttó 221 ezer forintról 330 ezer forintra nőtt, amely 49 százalékos emelkedést jelent, míg a tisztii átlagilletmény bruttó 324 ezer forintról 496 ezer forint fölé emelkedett, mely 53 százalékos növekedés.

Végezetül pedig engedjenek meg néhány gondolatot választókerületemmel kapcsolatban is. Egy szűk évtizeddel ezelőtt a szocialista városvezetés még azt aján-

lotta a miskolciaknak, hogy a közbiztonságuk érdekében este ne menjenek az utcára. Ez azért is volt így, mert a Gyurcsány-kormány idején nemcsak az ország került csődközeli állapotba, de a közbiztonság is kritikán aluli szintre süllyedt. Míg 2010-ben a szocialista önkormányzat alig 340 millió forintot fordított a közbiztonságra, addig ma ez az összeg több mint 1 milliárd forint, köszönhetően dr. Kriza Ákos polgármester úr következetesen végigvitt közbiztonsági programjának.

Említést érdemlő adat az is, hogy a Gyurcsány-kormány idején, 2006-ban közel 13 ezer regisztrált bűncselekmény történt Miskolcon, amelyet a 2010 utáni kormányzati és városi rendészeti és rendőri szakmai munkával közösen 4800-ra, tehát közel a harmadára tudtunk leszorítani. Az eredmény alapja az együttműködés volt a rendőrség és a városi rendészet között, valamint a kormány eltökélt és határozott politikája a közbiztonság fokozása és a bűncselekmények számának drasztikus csökkentése iránt.

Összefoglalva tehát: azt gondolom, hogy Magyarország 2020. évi központi költségvetése ezúttal is stabil lábakon áll, a magyar gazdaságpolitika Európában is egyedülálló, alaposan átgondolt, melynek köszönhetően a magyar emberek a jövőben is biztonságban érezhetik magukat hazájukban, és ennek eredményeként reméljük, hogy a jövőben is minél többen választják Magyarországot úti céljuknak, hiszen Magyarország egy biztonságos ország.

Kérem, hogy az elhangzottakra figyelemmel támogassák a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr következik, a DK-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Nem egyszerű az életünk! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindamellet, hogy most meghallgathattuk a törvény indoklásában lévő szöveg felolvasását, hát, köszönjük szépen, ezzel akkor most előrébb is vagyunk egy picit. De van ennél még örömtelibb is, ezt Nacsa Lőrinc úr produkálta, de ő erre mindig képes, bármely helyzetben, bár most azért egy picit meglepett engem. Mégis azért engedje meg nekem, hogy annyit megjegyezzek, hogy ha és amennyiben némi köze van - és én feltételezem, hogy van - a kereszténydemokráciához, akkor biztosan ismeri ezt az idézetet, amit most mondok önnek: „Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy! Az emberek közti kapcsolatok legfőbb munkálója az emberi beszéd. E nagy adománnyal nem élhetünk vissza, nem használhatjuk mások kárára. A parancs a nyelvvel elkövethető legnagyobb bűnt is jelzi, s általánosságban is élénk állítja az igaz beszédet, mint Istentől szabott kötelességet.”

Tisztelt Képviselőtársam! Pontosan erről beszélt! Lehet, hogy ön nem értette meg Gyurcsány Ferenc

üzenetét, mint talán ezt a másikat sem, de az pont arról szólt, hogy azt ne csinálja, amit tett. Lehet, hogy egyébként az a beszéd, amit végighallgatott, az önmagában váltotta ki, és ezért írásból felolvasva elmondta mindezt, de az is lehet, hogy ezt már eredetileg legyártották. De ha az váltotta ki, ami itt volt, akkor ez is egy jó teljesítmény, hiszen akkor a kommunikációs csapat az elmúlt órákat nem töltötte eredménytelenül, és mindazt, amit kellett, ezt a munkát önök elvégezték. Hiszen az a költségvetés, amelyre egyébként igen, a túlélés, sőt a leszakadás költségvetéseként nyugodtan lehet jellemezni, az épp arról szól, hogy nem a pillanatnyi örömeink kell ebben itt megfelelni, hanem annak, amit egyébként húsz év múlva azzal a vízióval, hogy Magyarország hova juthatna, egy olyan időszakban szóló befektetésekről kell beszélni, amikor egyébként erre akár még lehetőség is van.

Tehát ebből a szempontból, azt hiszem, érdemes néhány dologra kitérni, bár én megteszem azt a szívességet önöknek, hogy nem általában és nem a számokat és nem az indoklásokat fogom itt felolvasni és azokról szeretnék beszélni, de előzetesen néhány kitértelt újra el kell ismételnem a múlt évhez képest. Ez pedig az, hogy a költségvetési folyamatok átláthatatlanságát, amit önök előállítanak azzal a tervezési módszerrel, ezt rendszeresen meg kell állapítanunk, hogy egyébként a 2018. évi adatok ismeretének hiányában a 2019. évi adatok nélkül önök betérjesztik ide tavasszal - és ezzel kellő bizonytalanságot teremtenek - a 2020-ra vonatkozó költségvetést.

(15.10)

Itt mindig felmerül ebben az esetben, hogy mivel a kormány már 2010-ben megszüntette az évközi havi prognózisok készítésének gyakorlatát, holott éppen az azok továbbfejlesztése, az egész éves lefutások havi aktualizálása tette volna lehetővé, hogy hogyan megyünk előre, és hogy lehessen mindig megfelelő ténytárház birtokában beszélni erről, beszélni a költségvetésről. Hát, önök ehelyett inkább azt a módszert választották, hogy gyakorlatilag a parlament ellenőrzése alól kivonták a költségvetést, annak alakítását, és egyébként az igen magas tartalékok megállapításával gyakorlatilag napról napra döntenek arról, hogy igazából az alultervezett kiadásokat a felültervezett bevételekből hogyan akarják majd a végén mégis megoldani.

Én a költségvetés tavaszi elfogadását mindig is bírálni fogom, azt, amit önök ilyen szempontból itt elindítottak. Ennek vannak olyan jelei is, ami miatt én azt gondolom, hogy nekem ebből a szempontból igazam van, hiszen a költségvetések korai elfogadásának irracionálisát is jelzi, hogy például a 2016 decemberében kötött hatéves bérmegeállapodás következtében a háztartások fogyasztási kiadását a 2017. évi költségvetési törvényben 3,7 százalékos növekedésre prognosztizálták, ami egyébként 7,2 százalék lett. Tehát tulajdonképpen olyan kereteket teremtenek ezzel,

amikor bármit megtehetnek, bármilyen módon alakítják. Önöknek ilyen értelemben a mihez képestnél mindig az lesz, hogy az a jó, amit önök csináltak, és így gondolkodnak.

Így kerülhetnek önök abba a helyzetbe is, hogy a családok évét - amiről oly sokat beszélnek - időnként előveszik, és valamilyen módon ráaggatott jelzővel ebben az évben ezt mondják, holott amit tíz éve csinálnak, az tökéletesen eredménytelen. Ez látszik azokból a mutatókból, amelyek előttünk vannak, miközben én nem vitatom azt, hogy a demográfiai helyzetre valamilyen módon önöknek reagálni kell. De az, amit tesznek... Nem ez az első törvény, amikor megemlítjük, hogy ezt rosszul csinálják. Így ennek megfelelően ezzel a költségvetési törvénnyel, amit a családok védelme szempontjából hangoztatnak, azzal nem fognak tudni előrébb menni.

A második csomag az optimista makrogazdasági előrejelzések, amelynek a lényege, hogy 4 százalékos növekedéssel számolnak, 2,7 százalékos inflációval. Tavaly sem tettek másként, akkor 3,7 százalék volt a növekedés, azzal számoltak. Itt igazából a nagy csapda és a nagy hazugság a 2,7 százalékos inflációnál van. Pontosan tudják, hogy ennél jóval magasabb lesz, és éppen ezért nemcsak a jogszabályokat nem tartják be a stabilitás szempontjából vagy azokat kerülik ki ezzel az eszközzel, módszerrel, hanem ehhez képest még a nyugdíjasokat is simán becsapják, és az ő számukra tulajdonképpen most már a mindennapi, a legegyszerűbb ételeket teszik elérhetetlenné. Nem tudom, hogy feltűnt-e önöknek, hogy gyakorlatilag a legegyszerűbb ételeknél, mint a paprikás krumplinál mekkora árnövekedés volt az elmúlt öt év alatt, ha valaki ezt elő akarja állítani, és honnét került hova. Valószínűleg önök nem nagyon ismerik ezt a helyzetet. *(Nacsa Lőrinc: A paprikás krumplit?)* De a lényeg... Találkoztam vele Nacsa Lőrinc úr, hálás vagyok érte, de a lényeg az, hogy az a brutális árnövekedés, amely az alapvető élelmiszereknél, amely a nyugdíjasokat leginkább érinti, bekövetkezett, hát itt önök ilyen értelemben kijátsszák őket, hiszen a nyugdíjemelésnél az inflációs adatot akarják vagy fogják figyelembe venni. Sőt, ma miniszter úrtól büszkén hallottuk, hogy az inflációnál nagyobb emelésre ne is számítsanak, a bérnövekedést és annak részbeni következményét, mint ez az árnövekedés, azt önök figyelmen kívül hagyják.

Ennek az optimista megközelítésnek még van egy hátulütője: az EU-támogatások beérkezése. És mivel itt miniszter úr már elismerte, hogy lényegében 200 milliárd forinttal kevesebbre számít bevételeldről, mint amennyi EU-forrás érkezik Magyarországra, akkor ezt értelmezhetem úgy is, mint 200 milliárd forint büntetés, ami tuti bukóba megy, és azt nekünk ki kell fizetni. Mondjuk, már konkrét példákat is lehet látni arra a megoldásra, arra a módszertanra, ahogy az elmúlt időszakban az európai uniós forrásokat felhasználták, ott nem csoda, ha büntetéseket kell figyelembe venni.

Ugyanilyen optimista megközelítésnek tartom az 1,3 százalékos foglalkoztatásbővülést, amire kíváncsi vagyok, hogy honnét fogják elérni. Vagy növekszik a konténerparkok száma, ahová betelepítik a Keletről hozott embereket, hiszen Ukrajnától Mongóliáig majd idehozzák; ez lehet, ha önök ezzel számolnak, akkor lelkük rajta.

Soha nem fogom kihagyni ilyen helyzetben azt a kritikát, ami az általános forgalmi adót illeti. Önök 15,8 százalékos bővüléssel számolnak a fogyasztáshoz kapcsolódóan. Éppen ezért, ahogy mondtam itt a minap lefolytatott vita során, Európa legmagasabb általános forgalmi adójával a 80 ezer forintos nyugdíj 27 százalékát önök azonnal befizettetik a költségvetésbe, hát őket sarcolják meg. Ez a módszere. Ezért nem értünk egyet azzal a rendszerrel, amit önök csinálnak. Ezért nem értünk egyet azzal, és nem találunk ilyen értelemben közös nevezőt, mert önök a fogyasztásra, elsősorban annak megadóztatására koncentrálnak.

Ja, igen, még két dolgot szeretnék mondani, itt egy kicsit reagálva arra, amit itt néhány képviselőtársam mondott. Itt a tao vonatkozásában nagyon büszke volt, azt hiszem, Szatmáry képviselő úr. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a tao egyik formáját, mint a kulturális taót, azt rövid úton megszüntették, az indoklásban egy ideig figyelmetlenek voltak, és gazemberekről beszéltek, hogy miket követtek el azok, akik egyébként visszaéléseként ezt felhasználták, majd erről gyorsan leálltak, mert egyébként a tao másik ágán, a sportnál meg nehéz vagy nem akarnak ezzel a bírálattal szembetalálkozni.

Mindenesetre arra azért fel kell hívni a figyelmet, és államháztartási szempontból ez lényeges, mert egyetlen dologgal érvelnek, illetve védekezhetnek csak, a sportágon csak azért nem találkoznak visszaélésekkel, mert egyébként semmilyen ellenőrzést nem is végeznek. Tehát ezt a módszert ebből a szempontból, ha nagyon büszkének rá, sok kritika érhetné, ha egyébként nemcsak más területen el nem végzett ellenőrzésekkel, hanem azok felhasználásával, azt ellenőriznék, és nem eldugnák az ellenőrzött területet, mint például a felcsúti alapítványnál. Ahol egyébként odáig kellett jutni önöknek, hogy a dokumentumokkal, szerződésekkel, számlákkal, bíróság által megítélt kiadási kötelezettség ellenére kimenekítették a minisztériumba, és több mint egy éve őrzik ott, nehogy egyébként ezt megismerhesse a közvélemény. Bírósági végrehajtót nem hagynak a közelébe jutni ezeknek a papíroknak, és a miniszter és a sportügyi államtitkár vállal felelősséget azért, hogy mindezeket az egyébként elkövetett bűnöket az állam takargassa.

Végezetül, illetve inkább úgy mondanám, hogy második témakörben az euró bevezetésével kapcsolatban szerettem volna egy kicsit hosszabban beszélni, de időközben rájöttem én valamire. Önök itt ma többször elmondták, hogy a maastrichti követelményeket betartják, illetve azokat teljesítik, és tulajdonképpen úgy beszélnek róla, mintha önökön múlna ennek a bevezetése. Közben azonban rá kell jönnünk,

hogy önök nemhogy nem akarják, önök nem is tudják ezt bevezetni.

(15.20)

Önök nem képesek arra, hogy azokat a szabályokat, amelyek ezzel kapcsolatosak, teljesíteni tudják. Azt gondolom, hogy azok az érvek, amelyek az euró bevezetése mellett szólnak - akár a stabil árak, a fogyasztók számára a nagyobb választék, a nagyobb biztonság, a több lehetőség a vállalkozások számára, a gazdasági stabilitás és a hozzá kapcsolódó növekedés, az integrált pénzügyi piacok -, ezek mind amellet szólnak, hogy egyébként ezt megtehetnék. Önöknek van olyan álma, hogy ezt szeretnék megtenni, de egyébként például azt, ami az adósságra vonatkozik, önök nem is tudják teljesíteni. Pedig elég sok mindent elkövettek azért, az emberektől például a nyugdíj-megtakarításait is elvették, és egy részét felhasználták a devizatartalékokon túl azért, hogy ezt a csökkentést megcsinálják. Amúgy egyébként az nem egy nagy truváj ezen keresztül ezt megoldani. A lényeg inkább az, hogy önök lehet, hogy törekednek erre, szeretnék, de nem fogják tudni megtenni.

A szándékot persze megkérdőjelezi az a tény is, hogy akkor az árfolyam-politikán keresztül a Magyar Nemzeti Bank hogyan lesz nyereséges, és hogyan tud lenyúltni újabb tíz- és százmilliárdokat évek alatt azért, hogy a saját alapítványait ezzel finanszírozza, utána pedig ezt egyébként közpénzmentesítse. Ez egy következő része a történetnek.

Úgyhogy lényegében azt kell mondjam, hogy amire önök évtizedes távlatban is azt mondják, hogy nem akarják bevezetni, hát, úgy látom, hogy önök arra nem is képesek, pedig a magyar embereknek és a magyar gazdaságnak erre, azt gondolom, szükségük lenne. Nem teljesül az inflációs kritérium, hiányzik a politikai akarat, a jegybanki gazdaságpolitikai centrumhoz igazítják egyébként azt, amit önök szeretnének, de ebben az egycentrumú magyar modellben mindaz, ami az euró előnye, az az önök számára hátránynak minősül, és éppen ezért ezzel nem is tudnak megbarátkozni. Én éppen ezért azt hiszem, hogy ahhoz kormányváltásra van szükség, és akkor képviselőtársak is meg fogják érteni, még Nacsa Lőrinc úr is, hogy amikor arról beszélünk, hogy az euró egy jóval nagyobb piacon mekkora lehetőséget és biztonságot jelentene az országnak és a gazdaságnak, akkor azt nem csoda, hogy nem értik.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Ez a költségvetés ebben a formában természetesen nem támogatható. Köszönöm. *(Nacsa Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Az késztetett arra, hogy szólásra emelkedjem, hogy az imént Varju László képviselő úr, úgy is mint a Költségvetési bizottság elnöke szólalt meg.

Azt gondolom, hogy a mai vitában rendkívül sok politikai természetű megállapítás hangzott el, amelyeknek meglátásom szerint a valósághoz sok esetben nem volt köze. Ezekre a politikai jellegű, ellenzéki frakciókból származó megállapításokra Szatmáry Kristóf és Nacsa Lőrinc képviselő urak válaszoltak, így nem nyúlnék vissza ezekre. Egyetlenegy gondolat erejéig teszek kivételt. A képviselő úr felhívta a figyelmet a mindenkori igazmondás fontosságára. Ezzel abszolút egyetértek, én tisztelettel azt kérem képviselő úrtól, elnök úrtól, hogy az ellenzéki padosorokon belül is mindenkitől ugyanezt kérje. Ha a képviselő úr, elnök úr ezt fontosnak tartja, akkor azt engedje meg - és itt térek rá a hozzászólásom végére -, hogy néhány fölvetéssel, amit elnök úr mondott, vitakozzák.

Az első fölvetés az, hogy megalapozott-e az a költségvetés, ami az Országgyűlés tavaszi ülészakán kerül a tisztelt Országgyűlés elé. Sokszor beszélünk arról, hogy már ötödik éve folytatja a kormány azt a gyakorlatot, hogy a költségvetés, illetőleg az adószabályok hatálybalépése előtt fél évvel terjeszti be az indítványokat az Országgyűlés elé, mert hitünk szerint ez erősíti a kiszámíthatóságot és a stabilitást. De azon állítás, hogy ne ismernénk a múlt év számaint, természetesen nem igaz.

Képviselő úr, úgy is mint a Költségvetési bizottság elnöke, ha megnézi a Magyar Államkincstár honlapját arról, hogy 2018-ban milyen kiadások teljesültek, milyen bevételeket számoltunk el, vagy ha elnök úr megnézi az Eurostat nyilvános adatait, az Európai Bizottság dokumentumait, akkor pontosan láthatja, hogy a magyar gazdaság 2018. évi tényezői ismeretek. Nemcsak egyoldalú nyilatkozatokról van szó, amelyeket az uniós testületek közzétesznek, hanem például a hiány vagy az államadósság tekintetében az Eurostat validálja ezeket a számokat. Vagyis ismertek azok a 2018-as számok, és ismertek azok a 2019-es eddigi tényezők és várakozások, amelyek alapján a jövő évi költségvetési javaslatot elkészítettük.

Abban elnök úrnak természetesen igaza van, hogy amint közeledünk a következő év elejéhez, mindig újabb és újabb információk állnak rendelkezésre, a makrogazdasági folyamatokról újabb és újabb prognózisokat tudunk készíteni. Ezt a 2020. január 1-jéhez képest még nagyobb bizonytalanságot hidalják át a tartalékok, és abban bízom, hogy ezt a nagyobb bizonytalanságot tudja áthidalni egy felelős költségvetési tervezés.

Arra a kérdésre pedig, hogy felelős-e a 2020-as költségvetési tervezés, egyrészt azt gondolom, hogy választ adott vagy nyilatkozott e tekintetben az Állami Számvevőszék, nyilatkozott a Költségvetési Tanács, és remélem, hogy elnök úr, illetve a tisztelt Országgyűlés respektálja azokat az adatokat, amelyek az elmúlt évekbeli költségvetések végrehajtását mutatják.

Az első állításom tehát az, hogy igenis lehet megalapozott költségvetést betervezni a tisztelt Országgyűlés elé fél évvel a költségvetés hatálybalépése előtt, az elmúlt évek tapasztalatai és a 2020-as költségvetést illetően a kormánytól független szervezetek dokumentumai ezt támasztják alá.

Ha a képviselő úr, úgy is mint elnök úr, azt állítja, hogy alultervezett kiadások és felültervezett bevételek vannak, akkor kérem, mutasson rá azokra a tételekre, ahol az ön véleménye szerint, ellentétesen a kormánytól független két szervezet véleményével, ezt a kormányzat végrehajtotta. Én azzal nem vitatkozom, hogy lehetnek tételek, ahol a bevételek nem úgy teljesülnek, vagy ahol többletkiadásokat kell teljesíteni, épp ezért számoltunk jelentős tartalékokkal a 2020-as költségvetésben, vagyis meglátásunk szerint a főbb társadalompolitikai célokra - legyen szó akár családtámogatásról, legyen szó akár béremelésekről - a felelős rendelkezésre tud állni, akkor is, ha a terveinktől eltérően, mondjuk, a növekedési számok a világgazdasági kockázatok miatt nem úgy alakulnak, ahogyan azzal most kalkulálunk.

Ami a nyugdíjakat illeti, és azt a politikát, amelyet a kormány követ, nemcsak képviselő úr, hanem Korózs Lajos képviselő úr is kifejtette azt, hogy a nyugdíjak értéke hogyan alakult az elmúlt években. Azt gondolom, hogy a legfontosabb dolog az Alaptörvényből fakadó kötelezettség, nevezetesen: a nyugdíjak reálértékét meg kell őrizni. A kormány ezen vállalását tartotta, és ha valaki megnézi azt, hogy az inflációs számok hogyan alakulnak, akkor remélem, vissza tudja igazolni, akár Varju László elnök úr is, hogy számos esetben a tényinfláció alacsonyabb volt, mint a költségvetésben tervezett szám. Éppen ezért 2010 után a nyugdíjak reálértéke több mint 10 százalékkal növekedett. Ha 2020-ban a most kalkulált 2,8 százalékos inflációhoz képest magasabb infláció teljesülne, akkor pedig a plusz-nyugdíjkiegészítéssel garantálja azt a kormányzat, jogszabályi kötelezettsége alapján, hogy a nyugdíjak 2020-ban is megőrzik a reálértéküket. Ezen túl mi azzal számolunk, hogy minden nyugdíjas, a kisnyugdíjas is, a közepesnyugdíjas vagy a nagyobb járulékbefizetésének köszönhetően nagyobb nyugdíjban részesülő is 2020-ban nyugdíjprémiumban részesülhet - ez a nyugdíjak reálértékének megőrzésén túl érvényesítendő -, és amikor a múltról beszélünk, arról sem feledkezhetünk el, hogy számos esetben Erzsébet-utalvány formájában többletforrást is kaptak a nyugdíjasok.

Korózs Lajos képviselő úr hozzászólására még annyiban térnék ki, hogy ugye a képviselő úr azt mondta, hogy akár egy testvérpár esetén, ha néhány évvel később vonul az egyik illető nyugdíjba, mint a másikuk, akkor a később nyugdíjba vonuló jóval nagyobb nyugdíjat kaphat.

(15.30)

Kérem szépen, igen. Azért, mert a nyugdíjak reálértékének megőrzésén túl a bérek még nagyobb

ütemben emelkednek, mint a nyugdíjak emelkedtek az elmúlt években. E tekintetben egyszerűen nem tudom értelmezni az ellenzéki padosorokból jövő azon megállapításokat, hogy bérválság lenne. Olyan jelzők hangzottak el, amelyeket a tényszámok, a KSH tényadatai nem igazolnak vissza. A magyar bérek felzárkózása nemcsak magyarországi korábbi viszonyokhoz képest volt jelentős az elmúlt években, hanem európai uniós viszonylatban is.

Ami az EU-források fölhasználását illeti, itt képviselő úr azt mondta, hogy miniszter úr kvázi elismert uniós programokhoz kapcsolódó szabálytalan fizetést. Ha képviselő úr pontosan figyelte miniszter úr expozéját, akkor miniszter úr szavaiból kiderülhetett, hogy az uniós programok kiadásáról és az Európai Bizottságtól várható bevételekről szólt miniszter úr. Képviselő úr, úgy is, mint korábbi államtitkár, pontosan tudja, hogy az európai uniós támogatásokhoz minden tagállamnak nemzeti önrészt kell hozzátenni, vagyis a beáramló uniós források és az uniós forrásból részben finanszírozott programok kiadása között van egy különbség.

Ami a szabálytalanságot illeti, kétségtelen, hogy minden tagállammal vannak vitái az Európai Bizottságnak, Magyarországnak is, és bizony vannak olyan viták, amiket cipelünk magunkkal a régmúltból. Ha csak a 4-es metró ügyét említhetem, akkor képviselő úr is tudja, hogy bizony vannak olyan ügyek, ahol szabálytalanság miatt elképzelhető, hogy visszafizetésre kerülhet sor, azzal, hogy a kormányzat törekszik arra, hogy a programok túlvállalásával minden esetleges pénzügyi kockázatot kezeljen, és maximális legyen a Magyarországon felhasznált uniós források összege.

Még egy gondolatot itt engedjenek meg. Mellár Tamás képviselő úrra reflektálandó. Ő azt említette, hogy a beáramló uniós források eredményezték azt, hogy olyan gazdasági eredményeket értünk el, amiket elértünk. Én pozitívumnak tartom azt, hogy képviselő úr ellenzéki padosorokból elismerte azokat a számokat, amelyeket a statisztikák igazolnak, és amelyek - bízom benne - a mindennapokban például a béremelésekkel vagy a nyugdíjak összegének emelkedésével tetten érhetők.

De azt azért hadd említsem meg, hogy ha kizárólag az uniós források határoznák meg azt, hogy egy országban van-e növekedés vagy sem, akkor Görögország szárnyalna, az az ország, amely több mint három évtizede nettó kedvezményezettje az uniós támogatásoknak. Ezért azt gondolom, hogy az ország sikerét és ennek a pozitív érzését elvenni mindenkitől azzal, hogy jó-jó, uniós támogatásokat kapunk, szerintem egy súlyos és - ha szabad azt mondanom - téves megállapítás, egy téves véleménynyilvánítás. Igen, ha jól használjuk föl az uniós forrásokat, az hozzátesz a gazdaság bővüléséhez, de nem kizárólag az uniós források léte vagy nem léte határozza meg azt, hogy van egy országban növekedés vagy nincs. A magyarországi és nemzetközi példák ezt támasztják alá.

Ami az áfa alakulását illeti: a Jobbik-padosorokból is elhangzott az, hogy jelentősen növekednek az áfa-bevételek. Mindnyájan tudhatjuk, hogy a központi költségvetés adójellegű bevételei függenek egyrészt az adókulcsok mértékétől, másrésztől függenek az adóalapok nagyságától. Mivel számolunk? Azzal, hogy az a gazdasági növekedés, ami az elmúlt években látható volt, 2020-ban is fennmarad. Ez a gazdasági bővülés együtt jár a foglalkoztatottak számának és a béreknek a növekedésével, és ez a többletjövedelem többletfinanszírozást fog eredményezni, ergo az adóalapok fognak jelentősen szélesedni, amely nagyobb adóalapok összességében 2020-ban 2019-hez képest kisebb adókulcs mellett is az adóbevételek növekedését eredményezik.

Miért említem a kisebb adókulcsot? Mert például szálláshelyáfa tekintetében is megvalósul egy adókulcs-csökkenés 2020-ban, mint ahogy láthattunk 2019-ben is és a megelőző években is áfakulcs-csökkentést. Emellett természetesen azon is kell még dolgozunk, hogy a gazdaság kifehérítésével hogyan tudunk még többletbevételeket elérni.

Ami pedig az úgynevezett maastrichti követelményeket illeti, elnök úr pontosan tudja, hogy ha visszanezünk a magyar gazdaságtörténetben, és nem is kell annyira messzire nézni, akkor bizony a maastrichti követelmények tekintetében nem voltak korábban olyan kedvező számaink, mint amiket most láthattunk. Igaz ez az adósság szintjére, igaz ez a hiány szintjére, igaz ez az árstabilitás szintjére, még akkor is, hogyha az infláció most némileg magasabb, mint a korábbi időszakban. Hozzáteszem, az inflációért elsősorban a jegybank felelős, amely 3 százalékos plusz-mínusz 1 százalékos pontosságot határozott meg, és igaz ez például az állampapírok hosszú távú kamata tekintetében is.

Képviselő úr pontosan tudja, hogy jó pár évvel ezelőtt milyen áron kellett finanszíroznunk az államadósságot, és pontosan tudja, hogy ahhoz képest milyen adósságszinten finanszírozzunk most. A lényeg, amit mindebből mondani szeretnék, az az, hogy tényyszerűen kijelenthetjük, hogy a maastrichti kritériumok tekintetében soha nem álltunk olyan jól, mint most.

Képviselő úr is tudja, hogy számos olyan ország van, ahol az adósságráta az euró bevezetésekor 60 százalékos fölé volt. Nézzük meg a már említett Görögországot, vagy nézzük meg Belgiumot vagy Olaszországot, ahol euróval fizetnek, soha nem volt 60 százalék alatt az adósságrátájuk. Ha képviselő úr ezt visszaigazolja, akkor pontosan tudja, hogy a maastrichti követelményeknél az uniós testületek aszerint döntenek, hogy ha valamely kritériumnál még az adott országnak nagyobb a mutatója, mint a numerikus szám az uniós szabályokban, de a tendencia azt mutatja, hogy például az államadósság csökkenő pályán van, akkor lehet az eurózónához csatlakozni.

Én azt gondolom, hogy ezek a számok, amelyek a 2020-as költségvetésben is azt mutatják, hogy összes-

ségében stabil gazdasággal számolhatunk, az államháztartási mutatói kedvezően alakulnak, pont azt igazolják vissza, hogy egy olyan pályán vagyunk, amely uniós mércével mérve is visszaigazolja a fejlettség szintjét. Ha ezen túl nézzük a reálkonvergencia számait vagy - ha a mindennapok szavaival kell mondanom - azt a gazdasági növekedést, ami Magyarországon megvalósult, ami a 2013-as növekedési fordulat óta folyamatosan nagyobb, mint az Unió átlaga, ha azt nézzük, hogy a bérek hogyan alakulnak, ahol a bérnövekedés nagyobb, mint az uniós fölzárkózás, ha azt nézzük, hogy a munkanélküliségi ráta hogyan alakult, és hogyan csökkent Európa élmezőnyében ez a szám, akkor azt látjuk, hogy nemcsak az úgynevezett maastrichti kritériumok tekintetében vagyunk jó pályán, hanem az ezen túli gazdasági fejlettséget mutató többi tényező tekintetében is.

Tisztelettel azt kérem az Országgyűléstől, hogy ezeket a múltbeli folyamatokat, az elmúlt évek gazdaságpolitikájának eredményeit mutató folyamatokat is értékeljék, amikor a 2020-as költségvetésről beszélünk, hiszen a 2020-as költségvetés gyakorlatilag az elmúlt években látott gazdaságpolitika folytatását tartalmazza, amely a munka és család elsődlegességére épül, ami arra épül, hogy a munkahelyek számának és a bérek növekedésének köszönhetően egymással szoros összefüggésben a gazdaságot is egy növekvő pályán tudjuk tartani. Bizom abban, hogy ha a gazdaságot növekvő pályán tudjuk tartani, akkor a költségvetés stabilitása 2020-ban is megmarad.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a jövő évi költségvetésről konkrétan beszélnék, hadd említsek meg néhány olyan dolgot a választókerületből, illetve országos szinten is, amely nagy jelentőségű és kiemelésre indokolt, önbizalommal, illő szerénységgel rámutassak a nemzeti oldal kormányának azon teljesítményére, amely az előttünk fekvő javaslatból talán még a legszigorúbb kritikussaink számára is kiviláglik, feltéve, ha rajtunk kívül nem akarnak még a Gergely-naptárral is vitatkozni.

Annak idején, emlékszem még polgármester koromból, amikor szocialista kormány volt hatalmon, december végén elfogadták az állami költségvetést, és nekünk február közepéig kellett abból költségvetést készíteni. Milyen izzadmányos munka volt az a karácsony utáni 3-4 hét, hogy legyen a városnak költségvetése!

Most meggyőződéssel mondom, hogy az a tervezés, ami most előttünk van, felelősségteljes, előrelátó és egy felelős gazdálkodás bizonyítéka.

Arra is emlékszem, itt többen emlegették ellenzéki padosorokból a béremeléseket, emlékszem például 2002-re, amikor szeptemberben 50 százalékkal megemelték a pedagógusbéreket, kaptunk három hónapra fedezetet, és 2003 januárjától az önkormányzatnak kellett saját bevételeiből fedezni a béremelést, ami akkor is hitelből történt, megjegyzem.

(15.40)

A mostani béremelések, amik zajlanak akár pedagógusfronton, akár az egészségügyben vagy a rendvédelmiséknél, nem hitelből történnek, hanem azokból a megtermelt javakból, amiket az ország megtermelt pluszban az előző évben. Tehát azt mondom, hogy ezzel a költségvetéssel, ami előttünk van, a jövő tervezhetővé vált. Ne becsüljük le ennek jelentőségét! Nincs olyan közösség Magyarországon, amelynek ne válna hasznára az, hogy már fél évvel a következő esztendő előtt kijelöli az állam az általa támogatható irányokat, mégpedig világos, konszenzusos alapelveket rak.

A Fidesz-KDNP-kormány a családok és a biztonság kormánya. Ennek megfelelően a jövő évi költségvetés is a családok és a biztonság, valamint az adócsökkentés és a fejlődés költségvetése, a szó eszmei és finansziális értelmében is számvetés; a mögé és alá fundamentumként ácsolt alapelveink változatlanok. Addig nyújtózkodunk, ameddig a takarónk ér. Persze, szeretnénk minél nagyobb takarót magunkra, de ez csak akkor válik lehetségessé, ha a GDP növekszik megfelelő ütemben, amire van reális esélyünk, hiszen a 4 százalékos körüli GDP-növekedés elérhető a következő évben is.

Fontos alapelvünk továbbá, hogy segély helyett továbbra is munkát kínálunk az embereknek. Meggyőződésünk - és ebben az utóbbi évek hazai és nemzetközi tapasztalatai csak megerősítettek bennünket -, hogy az értelmes, becsületes, tisztességesen megfizetett alkotó-termelő munka a sikeres élet alapja, a családokat fenntartó és összetartó erő és egyben az utánunk következő nemzedékek előtti példamutatás is.

Harmadrészt: tántoríthatatlan büszkeséggel képviseljük, hogy a társadalom alapegysége, a család mindenekfelett álló érték, amelynek állami támogatása szerteágazó haszonnal jár a nemzet számára, s ezek közül csak egy a gyermekvállalás sikeres ösztönzésének köszönhetően bekövetkező demográfiai fordulat reménybeli eljövetele.

Negyedrész: továbbra is hittel valljuk, hogy gyarapodás nincs biztonság nélkül. Elért eredményeink védelme, az esetleges világgazdasági lassulásra történő okos, óvatos felkészülés ugyanolyan fontos számunkra, mint a nemzeti össztermék növekedése. A 2020-as költségvetés ennek szellemében született. Köszönetet mondok a magam és frakciótársaim nevében miniszter úrnak, államtitkár úrnak és mindazoknak, akik ezen tervezetet elkészítették és idetették az asztalunkra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, kereszténydemokraták a család támogatását tartjuk az állam legfontosabb feladatának. A mi világgépünkben, a mi társadalmi modellünkben az ideális család egy férfi és egy nő kölcsönös elfogadáson alapuló, erős érzelmi és gazdasági egysége, amelynek lehetőség szerint fő célja egymás biztonságának megteremtése és a gyermekek felnevelése. Ezt tanítja hitünk is. Ezért számunkra a családok ügyének szolgálata nem csupán politikai cél, hanem hitbéli kötelesség is.

Ezért fogadtuk örömmel, hogy a kormányt a teljes foglalkoztatottság mellett a családbarát Magyarország megteremtésének nemes szándéka is vezérli. Jövőre közel 2228 milliárd forint áll rendelkezésre a magyar családok előrelépéséhez. Ez majdnem 224 milliárddal több az ideai összegnél. Jó helyre kerül ez a pénz; részben például a családvédelmi akcióterv megvalósítására, melyet a KDNP-frakció teljes szívvel támogat. A babaváró támogatás, az otthonteremtés kedvezményes hitele, a gyermekeket nevelők jelzáloghitelének átvállalása, a nagycsaládosok autóvásárlási programja, a bölcsődeépítés, a négygyermekes anyák adómentessége, a nagyszülői gyed bevezetése, a 2020-21-es tanévtől teljes körűvé váló ingyenes tankönyvellátás nem marad beváltatlan ígéret, hiszen a fedezete fehéren feketén ott van a költségvetés tervezetében. Nagy szó ez egy olyan országban, amely már elszenvedett egy baloldali kormányt, amely úgy hirdett meg egy öt éves adócsökkentési programot, hogy már akkor tudta, még abban az évben visszavonja, hiszen hazugság volt az egész.

Továbbra is fontos célnak tekintjük a teljes foglalkoztatottságot. Azt szeretnénk elérni, hogy mindenki, aki akar és tud, dolgozhasson Magyarországon, és ez meg is érje neki. Az államadósság 2010 óta folyamatosan csökken, s a vonatkozó alkotmányos szabályoknak megfelelően a jövő évben is ez a cél. A 2020-as költségvetéssel azt szeretnénk elérni, hogy Magyarország tovább erősödjön, és minden magyar ember ezt érezze is meg a mindennapjaiban.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzet több ezer éve alatt jól megtanulta a saját kárán, hogy nem az az övé, amit megszerez, hanem az, amit meg is tud tartani. Éppen ezért nagyon fontos, hogy a jövő évi költségvetés nem spórol akkor, amikor az országunk és közösen elért eredményeink védelméről van szó. Sokszor elmondtuk, de nem lehet elégszer: a migrációs válság nem ért véget. A világ válságócainak izzása és a klímaváltozás még mindig embermilliókat sarkall arra, hogy rázúduljanak Európa jóléti társadalmaira. Kontinensünk továbbra is támadás alatt áll. Gazdasági eredményeink, keresztény kultúránk, nyugatias életformánk változatlanul veszélyben van. Nyugat-Európa ártatlan polgárok áldozatán tanulta meg, hogy a migránsokkal együtt érkezik a terrorizmus, az antiszemitaizmus és a nőgyűlölet is.

Magyarország azonban megvédte magát. A jogi és a fizikai határzár áll, és amíg a nemzeti oldal kap felhatalmazást a választóktól, Magyarország nem lesz

bevándorlóország. Ezt a vállalást tükrözi a jövő évi költségvetés is, amelyben jelentősen megemeljük a közbiztonságra és honvédelemre szánt forrásokat, az utóbbiakat például kétszeresére. Megjegyzem, hogy a hadikiadások fontos lépés a NATO felé is, hisz oda is vannak kötelezettségeink.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2020-as költségvetés az adócsökkentés költségvetése is. A cél továbbra is a munkát, a vállalkozásokat és a családokat terhelő adók csökkentése, mérséklése. A családok és az első házások jövőre minden eddiginél nagyobb, összesen mintegy 380 milliárd forintos kedvezményben részesülnek. Kistelepüléseket is képviselő Pest megyei politikusként külön üdvözlöm a falusi CSOK elindítását, illetve az ilyen helyeken otthont teremtők adó-visszatérítési támogatását. A vállalkozások a kiva, a turizmusból élők a szállásadót terhelő áfa csökkentésének örülhetnek jövőre.

Azért lehetséges, hogy minden területen adót is tudunk mérsékelni, mert a magyar gazdaság stabil. A magyar az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság egész Európában, ez azonban nem jelenti azt, hogy nincsenek potenciális veszélyforrások. A globális növekedés lelassult, a kereskedelmi feszültségek állandósulni látszanak, és óvatosságra intenek az euró-zóna előrejelzései is. Mindazonáltal reményünk van arra, hogy jövőre is 2 százalékponttal haladja meg az európai növekedés átlagát a magyar gazdaság.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy még egy-két példát hadd hozzak föl, annál is inkább, mert én olyan helyen élek, ahol például az agráriumnak komoly szerepe van. Hadd emeljem ki, hogy például az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia jövőre 5 milliárddal több pénzzel fog gazdálkodni, vagy különösen fontos, hogy a következő tíz évben évi 17 milliárd forinttal támogatja a kormány az öntözött területek növelését. Ami most van terítéken, a kutatások fejlesztése: mintegy 32 milliárddal több pénz lesz kutatás-fejlesztésre, mint 2019-ben volt.

Választókerületem költségvetési vonzatú fejleményei közül szeretném a figyelmet ráirányítani arra, hogy az Orbán-kormány volt az, amely megszabadította a településeinket az adósságaiktól, utána pedig külön fejlesztési forrást biztosít Pest megyének, a fővárossal egy régióba való tartozás miatt kieső uniós támogatások pótlására. Ebből a pénzből fontos fejlesztések, beruházások valósultak meg, utak épültek, orvosi rendelők újítottunk föl, bölcsődék, óvodák, iskolák újultak meg. Állami költségvetésből ez év végére az M4-es út is eléri az M0-s korgyűrűt, jövőre pedig egészen Szolnokig fog érni az M4-es kétszer kétsávos autópályát.

(15.50)

Az örömöm akkor lenne maradéktalan, ha a választókerületben három komoly fejlesztés is megvalósult volna vagy megvalósulhatna a következő években.

Ez a három fontos terület a Cegléd és Nagykőrös közötti kerékpárút kérdése, a Csemő-Cegléd közötti kerékpárút ügye és a ceglédi Kossuth Gimnázium felújításának az ügye. Ehhez kérek majd kormányzati segítséget és támogatást, ha és amennyiben a költségvetés lehetővé teszi ezekre forrás biztosítását.

Tisztelt Országgyűlés! Kossuth Lajos azt mondta: „Legyen hü a nemzet önmagához; még mindent meg lehet menteni. Veszve csak azon nemzet lehet, a mely lemondott önmagáról.” Nos, én úgy látom, hogy a magyar nemzet nem lemondott önmagáról, hanem talpra állt, öntudatra ébredt, és kezébe vette a sorsát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció a jövő évi költségvetés tervezetét támogatja, és arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a költségvetést, mert a KDNP-frakció a Fidesszel együtt vallja: a magyar emberek az elsők és a család az első. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Úgy szeretném egy mondatba összefoglalni az elején a költségvetéssel kapcsolatos véleményünket, hogy sajnos önök a jövő felélésének a költségvetését nyújtották be az Országgyűlésnek, az LMP pedig a jövőre való felkészülés költségvetését, ezt az alternatívát terjeszti be az Országgyűlés elé. Nagyon sok módosító javaslatot fogunk ezzel kapcsolatban benyújtani, és én reményemet fejezem ki ezúton is, hogy lesz talán olyan módosító javaslat, amely az önök támogatására talál.

Az tény, hogy minden egyes kormányzat önmaga dönti el, hogy mik azok a prioritások, amire költeni szeretne, és az is tény, hogy nagyon fontos koncepcionális különbségek alakulhatnak így ki. Tehát az LMP nem vitatja el azt, hogy önök meghatározhatják a prioritásokat, mire költenek több pénzt, mire költenek kevesebbet, mekkora adókat vetnek ki, és hogyan végzik el az úgynevezett újraelosztást. Természetes, hogy mi ezzel kapcsolatban megfogalmazzuk a kritikáinkat, amennyiben pozitívum történik, én azt gondolom, hogy ezt is el szoktuk ismerni, viszont alapvető koncepcionális különbségek vannak az elképzeléseinkben. Már csak azért is, mert a jövő felélésének a költségvetése, amit önök benyújtottak, kifejezetten arra koncentrált - sajnos ismét -, hogy minél jobban hajszolja a GDP-növekedést, és sajnos nem a minőséget helyezi előtérbe, és nem arra helyezi a fókuszot és a hangsúlyt, hogy a magyar emberek ebből mit fognak érezni a bőrükön.

Világosan látszik, hogy több pénz van a költségvetésben. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon pozitív dolog, látszik, hogy több területen is több forrást biztosítanak bizonyos célok elérésére, ám az a hiba, hogy

ezeknek a forrásoknak a felhasználása, az elköltésének a hatékonysága és leginkább átláthatósága sem garantált a magyar emberek számára.

Azt gondolom, hogy nagyon súlyos hiba - amire az elmúlt években többször rávilágítottunk már -, hogy nem nyúltak hozzá ezzel a hatalmas felhatalmazással, amit önök kaptak a magyar választóktól, azokhoz a nagy ellátórendszerekhez, amelyeknek lényegében az átalakítása a rendszerváltás óta várat magára. Csupán kozmetikázások történtek, és sajnos, ahol volt például mélyebb beavatkozás, én most a Magyar Honvédséget hoznám fel példaként, ahol egy átalakítással létrehozták most a honvédség parancsnokságát, ott pedig tipikusan egy ilyen szovjet modellt hoztak vissza. Tehát érthetetlen, hogy erre mi szükség van, miért nem a jövőbe tekintenek, hiszen ez egy olyan költségvetés, olyan pénzmennyiségről beszélünk, amely igenis biztosíthatná azt, hogy Magyarországot fel lehessen készíteni a jövőre, és ez az, ami minden egyes évben elmarad. Az LMP frakciója ezt minden egyes évben kifogásolja is, és mindaddig ezt fogjuk tenni, amíg ez nem változik. Tehát koncepcionális meggyőződésünk az, hogy nem a GDP örökös hajszolására van szükség, hanem sokkal inkább egy olyan körkörös gazdaság kialakítására, ahol a jólét növekedése és egy folyamatos minőségjavulás tud megvalósulni, és az emberek érezhetik ezt a pozitívumot a saját bőrükön is.

Szeretném kiemelni azt, hogy a biztonsági területen is arra lenne szükség, hogy végre egy sajnos még meglévő, azt kell mondjam, hogy körülbelül XIX-XX. századi szemléletből és ilyenfajta, például szovjet modellek alkalmazásából végre a XXI. századba vigyük át Magyarországot, és a XXI. századi kihívásokra tudjanak a biztonsági rendszereink reflektálni.

Három területet szeretnék kiemelni: a Belügyminisztérium, a Honvédelmi Minisztérium és a Külügyminisztérium fejezetet. Sajnos, mindegyiknél el kell mondani, hogy az állam megint csak nem gondos gazda. Hogy néz ki ez például a Belügyminisztériumnál? Persze, ott is van pluszpénz, de érthetetlen az, hogy miért nem sikerül a mai napig megemelni - több mint tíz év után - a köztisztviselői illetményalapot. A rendőröknek, a tűzoltóknak, ugye, most már katasztrófavédelemnek is a rendvédelmi illetményalapot a köztisztviselői illetményalapból számolják, nagyon sürgősen emelésre lenne szükség. És egyébként kormánypárti képviselőtársaim nagyon helyesen elmondták, arra van szükség, hogy folyamatos közterületi jelenlét legyen például a rendőrség részéről. Ha folyamatos létszámhiánnyal küzd ez a szervezet és a többi rendvédelmi szervezet is, és ugyanez megvalósul a Magyar Honvédségnél is sajnos, akkor mégis, ember hiányában, állomány hiányában hogyan lehet garantálni a magyar emberek számára a biztonságot?

Tehát amikor arról beszélünk, hogy megfelelő életpályát szükséges biztosítani, akkor annak nagyon fontos része az illetményemelés. Ez a mai napig nem történt meg. Lehet itt mondani hangzatos számokat, de a mai napig nagyon sokakat érint, például

a rendőrség állományában, ahol összesen bruttó 9 ezer forint volt az az illetményemelés, ami önök szerint 50 százalék. Természetesen differenciált emelések voltak, van ettől kisebb összeg is, és van ettől nagyobb összeg is, de az 50 százalék nem valósult meg. És közben ezek a szervezetek óriási létszámhiánnyal küzdenek.

Mi beadjuk ismét ezt a módosító javaslatot, mely szerint a köztisztviselői illetményalapot és minden egyes illetményalapot, amit ebből számítanak, és pluszban hozzátenném még a honvédelmi illetményalapot, amit már ettől eltérítettek, 60 ezer forintra kell emelni. És ott van a pénz a költségvetésben, képviselőtársaim, úgyhogy oda lehet rendelni ezeket a forrásokat, amennyiben önöknek tényleg fontos a biztonság és tényleg fontos az, hogy legyen rendőr az utcán, legyen ott, aki meg tudja védeni a magyar embereket és garantálni a közbiztonságot.

Ezt már apróságként emelném ki, de számomra még mindig érthetetlen, hogy miért kell olyan átláthatatlan helyzeteket előidézni és olyan bizalmatlanságra okot adó tényezőket tenni, mint hogy a Belügyminisztérium számára, a rendőrség számára a helikoptereket a Magyar Honvédségnek, a Honvédelmi Minisztériumnak a saját cége szerzi be és adja oda. Ezek mind-mind olyan beépített tényezők, trükkök, amire egyébként semmi szükség nem lenne. Én nagyon remélem, hogy nem megint arról van szó, hogy valamilyen kormánypárti, -közeli ismerős gazdagszik, vagy kedvenc cégek gazdagodnak ezeken az üzleteken, hiszen ki kell emeljük, hogy minden egyes forintnak, amit a magyar emberek a haza védelmére szánnak, annak ott van a helye a Magyar Honvédségnél és ott van a helye a rendvédelmi szerveknél.

Áttérve a Honvédelmi Minisztérium fejezetre: ugyanez a helyzet. A honvédelmi illetményalap most már egyébként 44 600 forint, nagyon helyes, hogy ebben történt emelkedés. Viszont ez nem elegendő ahhoz, hogy biztosítsa azt, hogy tudjon a létszám megfelelően emelkedni, hiszen még mindig több ezer fős létszámhiányról beszélünk. Éppen ezért a 60 ezer forintos illetményalapra itt is ugyanúgy szükség van.

(16.00)

Szükség van arra, hogy végre elfogadásra kerüljön a nemzeti biztonsági stratégia, és ez konszenzussal kerüljön kialakításra. Igen, szüksége van a Magyar Honvédségnek fejlesztésekre, eszközökre, hiszen borzasztó elavultak az eszközök, ezeket viszont transzparens módon szükséges beszerezni. És kérdés, mert ez nagyon jó, hogy lesznek helikopterek és lesznek új technikai eszközök: ki lesz ennek a hajózó személyzete, honnan lesz több pilóta, honnan lesz több katonája a Magyar Honvédségnek? Tehát a honvédségnek is a legnagyobb ereje a személyi állománya, hogy ez bővíthessen, ahhoz kell megteremteni a feltételeket, és nem mindig a jogszabályokat meg keretszámokat alakítani egy egyre romló helyzethez. Úgyhogy itt is érdemi megoldásokra lenne szükség.

Ott van a Honvédkórháznak a problémája. Látom a költségvetésben, közel 3 milliárd forint pluszt fog egyébként most kapni a Honvédkórház, de ez azal függ össze, hogy bevezettek egy új honvédelmi alkalmazotti jogviszonyt, aminek a hatására egyébként elég sok orvos és ápoló elhagyta sajnos az intézményt, és őket borzasztó nehéz pótolni, jelen pillanatban nem is tudják őket honnan pótolni, ez pontosan látszik. De az a kérdés, hogy honnan lesz elegendő orvos, honnan lesz elegendő ápoló ahhoz, hogy ellássák az odaérkező betegeket mint az egyik legnagyobb területi ellátással rendelkező kórházban; és akkor én még minősített időszak helyzetről nem is beszéltem, hogy kérdés, hogy ilyenkor képes lenne-e ez az intézmény egyáltalán ellátni a feladatait. Úgyhogy ez óriási felelősség, hogy biztosítsanak a költségvetésben elegendő forrást, és hogy az megfelelően kerüljön felhasználásra.

Magyarország nemzeti érdeke az, hogy a honvédség költségvetése elérje a GDP-nek a 2 százalékát, és az LMP több alkalommal tett arra javaslatot, hogy ez ne 2024-ben meg '26-ban történjen meg, hanem már 2022-re; ez a magyar embereknek az érdeke, sajnos most sem látunk olyan mértékű emelkedést a költségvetésben, amely ezt biztosíthatná. Ráadásul ezeket a fejlesztéseket és forrásfelhasználásokat tessék mindig megcímkeznii a költségvetésben, azt gondolom, hogy az adófizetők bőven megérdemelnék ennyi transzparenciát, és nem pedig mindenféle közbeszerzés alóli mentesítésekkel megpróbálni eldugni a nyilvánosság elől. De annak nagyon örülök, hogy a rengeteg indított perünknek legalább annyi ereje volt, hogy a költségvetésben már feltüntettek pár dolgot, hogy például helikopter vásárlása és pár technikai eszköz beszerzése megtörténik, tehát legalább már ez meg van említve pár sorban a költségvetésben. Remélem, hogy ez egyébként lesz még ennél transzparensőbb is.

Koncepcionális különbség tehát az, hogy véleményünk szerint egy valódi professzionális haderőre van szükség, nem pedig mindenféle párhuzamos haderők meg tartalékos rendszerek létrehozására, amelyek elképesztő létszámúak, és hatalmas forrásokat emésztenek majd fel, hanem egy egészséges mértékű, a professzionális haderő állományához mérten megfelelő mértékű önkéntes és valódi önkéntességen alapuló tartalékos rendszer szükséges.

A Külügyminisztérium fejezetével kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy bár a Nemzetközi Beruházási Bankkal kapcsolatos székhely-kialakítás, illetve tőkeemelés nem itt került feltüntetésre, de szerencsére megtaláltuk ezt a sort, tehát ez felbukkant a költségvetésben. Az, hogy ez egyébként mindösszesen körülbelül 5 milliárd forintot tesz ki, ami egy nagyon nagy összeg, és felmerül a kérdés, hogy egyáltalán miért van szükség ekkora összegre, az érdekes, de látszik, hogy megint megpróbált volna titkolózni a Külügyminisztérium ezzel kapcsolatban, és érthetetlen számomra, hogy ha ez benne van a költségvetésben, akkor a sok-sok hete és hónapja tartó írásbeli kérdéseimre miért nem sikerült megválaszolnia például a

külső tárca azt, hogy ez pontosan mennyibe fog kerülni a 2020. évben.

Továbbra is elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy Magyarország biztosít helyszínt a volt KGST-banknak, és olyan mentességeket, ad, amelyeket semmilyen más nemzetközi intézmény nem kap meg. Úgyhogy kár is ezzel érveljenek, amennyiben lenne vizsgálat - aminek én nagyon örülnék -, hogy más pénzügyi intézetek is megkapnak ilyen mentességeket. Nem, nem kapnak meg.

A mai napig nem derült ki, hogy miért van szükség a rejtjelezésre ezzel a pénzügyi intézetrel kapcsolatban. A mai napig nem hajlandóak megválaszolni azt, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni szabályok hogyan lesznek betartatva ennek a pénzügyi intézetnek a keretein belül, hiszen világosan látszik, hogy önök olyan mentességeket adtak, hogy a magyar hatóságok semmilyen ponton nem fognak tudni eljárni ezzel a bankkal kapcsolatban. Akit tehát ez a bank idehoz, azt már nem fogják ellenőrizni a magyar hatóságok, korlátlanul léphetnek majd be Magyarország területére, aki ott pénzt tart és ügyfél, azt teljesen lehetetlen lesz a hatóságoknak ellenőrizniük. Én azt gondolom, hogy ez teljességgel elfogadhatatlan, és ez megint csak az idegen befolyászás elleni védekezés rendszerét gyengíti. Amikor tehát önök Magyarország szuverenitásáról beszélnek - nagyon helyes, igen, beszélni kell róla, és meg is kell valósítani, és semmi nem sértheti Magyarország függetlenségét -, akkor például pontosan ezt a törekvésüket cáfolják meg ilyen intézkedésekkel, mint hogy ennek a banknak ilyen lehetőségeket biztosítanak Magyarországon.

Az Eximbankkal kapcsolatban is látszik az, hogy nagyon sok hitelkeretnyitás valósul meg minden relációban, viszont ezt lényegében nem használják ki ezt követően, tehát ténylegesen kicsit kommunikációs fogás szaga van az egész dolognak. Jobb lenne, hogyha már ezeket a forrásokat tényleg az adott célra fel is használnák, és ez megtörténne.

Világosan látszott az is, hogy súlyos hiba volt például a kereskedőházak rendszerének a felállítása. Végül azt meg is szüntették, át is alakították, mert látszott, hogy nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Annak lenne relevanciája, hogy a magyar gazdasági szereplőknek igenis nagyobb teret kellene adni, segíteni az ő tevékenységüket, és azt viszont sokkal inkább egy választott önkormányzaton keresztül tenni, mint például a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, amelynek a működését, az ellenőrzését és az önkormányzatiságát természetesen meg kellene erősíteni, viszont ennek lenne értelme.

Az a szemlélet tehát, hogy az államnak van egy külkereskedelmi monopóliuma, az egy abszolút rendszerváltás előtti szemlélet, tehát ennek rég lejárt az ideje, és nem véletlen, hogy ezek a törekvések és ezek az intézmények, amelyeket önök felállítottak, nem hogy nem hozták meg a várt eredményt, hanem még nagyon sok adósságot is felhalmoztak, hiszen emlékszünk, a kereskedőházaknál is 6-7-8 milliárd forintokról beszéltünk, amit ki kellett ezt követően pótolni.

A külső területen is teljesen egyértelmű, hogy egy átfogó külső szolgálati törvényre lenne szükség, nem pedig olyan, külképviseletekkel összefüggő jogszabályokra, amelyeket egyébként már pár hónap leforgása alatt módosítanak. Legalább a negyedik-ötödik módosítását élte meg az a törvény is, amely a múltkor itt volt a Ház előtt, tehát teljes kiszámíthatatlanságról beszélünk. És hogyha külgazdasági tevékenység, akkor én ismét szeretném itt megkérni a kormány képviselőit, hogy a nemzetközi tárgyalások is, a bilaterális és a multilaterális tárgyalások, ügyletek és gazdasági akciók is legyenek transzparenssek, hiszen jelen pillanatban is a külföldi sajtóból, és mindig az adott országban az adott reláció másik minisztériumától, annak a honlapjáról szükséges tájékozódni, hogy önök milyen üzletet kötöttek, terveznek egyébként a magyar emberek nevében, és sajnos meg kell mondani, nagyon sokszor kárára, merthogy vajmi kevés előnye származik a magyar embereknek abból például, hogyha orosz helikopter-összeszerelő üzem lesz itt Magyarországon, és önök ezért lobbiznak, vagy például ahogy átjátszották az oroszoknak a Dunakeszi Járműjavító üzemet, amellyel kapcsolatban szintén nem voltak hajlandóak kérdésekre válaszolni. Ezek mind nem - nem! - segítik Magyarország szuverenitásának a garantálását.

Én azt gondolom, hogy abban a jövőben, amelyet szükséges lenne kialakítani, a nagy külföldi cégek érdeke helyett végre a magyar emberek érdekét lenne szükséges szem előtt tartani, és ez kellene meghatározza a politikát - és ebben óriási szerepe van a klaszter értelemben vett biztonságának is. A magyar emberek biztonságának az egyik fontos garanciája az, hogy rugalmas és minőségi biztonsági struktúrákkal rendelkezzen hazánk, nyilvánvalóan beleértve a haderőt is, amely ténylegesen képes a XXI. századi kihívásokra válaszokat adni.

Minden egyes forintnak, amit az emberek a védelemre szánnak, ott van a helye ezekben a biztonsági struktúrákban, és nem pedig mindenféle korrupciós kockázatnak áldozatul esve kormányzathoz köthető cégeknek vagy személyeknek a zsebében. És az is egyértelmű, hogy egy stabil és szövetségen alapuló külpolitika és diplomácia szükséges ahhoz, hogy hazánk érdekérvényesítő képessége érdemi lehessen újra.

(16.10)

Szeretném felhívni a figyelmet egy nagyon fontos alapvetésre, mégpedig arra, hogy a nemzetközi politikát is úgy kell megvalósítani, hogy az a jövő generációi iránt elkötelezett legyen, és hogy felelősséget mutasson - sajnos ezt önöknek az elmúlt évben sem sikerült megvalósítaniuk. És természetesen nagyon fontos a gazdasági kapcsolatok erősítése, viszont minden olyan gazdasági megállapodást, amely a magyarországi viszonyok hirtelen és aránytalan befolyászását vagy függőségét eredményezi, azt viszont fel kell számolni, úgyhogy ezeket önök is gondolják mindenféleképpen újra.

Az állami és kormányzati struktúrákban pedig, ahogy már nagyon sokszor elmondtuk, alapvetés kell legyen az idegen hatalmi befolyásszerzés megakadályozása és a nemzeti szuverenitás helyreállítása. S ha kihívásokról beszélünk, nagyon örülök, hogy önök említették emellett például a migráció kérdését. A migrációs krízist, igen. Van migrációs krízis. Amikor erről beszélnek, a felelősségteljes megközelítés nem holmi propagandaszöveg kellene hogy legyen, hanem az, hogy érdemben cselekednek például a klímaváltozás elleni fellépésben. Hiszen azok a klíma-menekültek, akik elindulhatnak a következő évtizedben, annyira sokan lehetnek, hogy egy darab kerítés a déli határon egészen bizonyosan nem fogja őket megállítani. Éppen ezért érdemi intézkedésekre van szükség. Meg kell erősíteni az Unió külső határainak védelmét, uniós külső határral. Az államnyomás számára a megfelelő felkészítést természetesen biztosítani kell, és például, amikor a balkáni országokról beszélünk, akkor a balkáni együttműködést kellene ilyen területen megerősíteni, hogy legyen egy olyan előrejelző rendszer, amely a folyamatokat megfelelően tudja előre jelezni.

Örülök, hogy kormánypárti képviselőtársam bólgat erre a felvetésre, mert amikor a balkáni kapcsolatok és együttműködés megerősítéséről beszélünk, akkor korántsem arra gondolok, hogy például a volt macedón kormányfőt ide kellene hozni Magyarországra. Nem ez a módja, hiszen világosan látszik, hogy most mit művel a kormány: nem mást, mint a Balkánon próbál magának pozíciókat építeni. Ez semmi másról nem szól, mint hogy ehhez idehoznak egy bukott volt macedón kormányfőt, aki egyébként abba bukott bele, hogy a titkosszolgálatokat teljesen törvénytelenül a politikai ellenfeleinek, újságíróknak és civileknek a megfigyeltetésére használta fel. Ezzel az emberrel például a Külügyminisztérium pont egy olyan lakásban tárgyal, amelynek tulajdonosa a letelepedési kötvényekkel jöhetett ide, Magyarországra, és az egyik kormányzati érdekkör intézte és menedzselte például ezt a konstrukciót. Nem mellesleg Nikola Gruevszki pedig a Habony-média pozíciószerzését segítette Macedóniában. Eléggé érdekes egybeesések.

Tehát amikor balkáni pozíciószerzésről van szó és ennek a megerősítéséről, akkor javaslom a kormánynak, hogy ne ilyen Gruevszki-féle ügyletekben gondolkodjon, hanem ténylegesen a magyar emberek biztonságáért tegyen, és például a migrációs krízissel kapcsolatban érdemi lépéseket tegyen. Sajnos pontosan ezek azok, amiket egyébként nem látunk önöktől. Ezért tartom üres szavaknak, amiket ezzel kapcsolatban elmondtak.

Az is egészen bizonyos, hogy az új típusú biztonsági kihívásokra adandó hatékony válaszokhoz adekvát képességek erősítését szükséges előtérbe helyezni. És hogy mit értünk ez alatt? Ahhoz, hogy ezeket a feladatokat sikeresen végre lehessen hajtani, az ország biztonságáért felelős szervezetek, így a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek - ebbe

a nemzetbiztonsági szolgálatokat is beleértjük - és például a NAV, valamint a magyar közigazgatás helyi és központi szervei közötti szoros együttműködésre van szükség és közöttük nagyon egyértelmű feladatmegosztásra. Tehát amikor azt mondom, hogy elvégezetlen átalakítási helyzetek vannak, akkor például erre is gondolunk, és azt gondolom, hogy a következőkben fogunk még az Országgyűlés előtt beszélni ezekről a kérdésekről.

Tehát egy teljesen más szemléletre van szükség véleményünk szerint, arra, hogy végre ne a GDP-hajhászás legyen az elsődleges az önök számára, hanem a magyar emberek érdeke. A multinacionális cégek helyett végre a magyar kis- és közepes vállalkozásokat kellene erősíteni, ezzel a magyar gazdaság valóságállóságát és természetesen az emberek életszínvonalát is növelni. Nagyon fontos a fenntarthatóságra való áttérés a társadalom- és gazdaságpolitikában és a biztonsági területen is. Tehát ne bekérgesedett rendszereket hozzanak létre végre, hanem rugalmas rendszerek megvalósítására van szükség. Éppen ezért kérjük, hogy támogassák és építsék be azokat a módosító javaslatokat, amelyeket benyújt az LMP képviselőcsoportja, hogy végre ne a jövő felélésének költségvetéséről beszéljünk az idei évben, hanem a jövőre való felkészülés költségvetését lehessen megvalósítani. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A költségvetési törvény vitája során hosszasan lehetne elmélkedni a világrekord 27 százalékos mértékű áfáról, a gázolaj és benzin majdnem világrekord mértékű összesített adótartalmáról, a kis- és középparasztságot, valamint a kis- és közepes vállalkozókat sújtó különböző adminisztrációs és adóterhek-ről, meg arról is, hogy a kis- és középparaszti réteget, illetve a kis- és középvállalkozókat sok esetben az önök kormánya által felállított és az önök emberei által vezetett hatóságok most is ugyanolyan fejőstehének és levadászható prédának tekintik, mint ahogy volt az 2010 előtt is. Én azonban most a rendkívül szűkös időkeret miatt szűkebb környezetemről, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéről és választókeretemről, azon belül is különösen a Mátészalkát és Csengerterület érintő költségvetési vonatkozású kérdésekről szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egy méltatlanul elfeledett és jóval névértéken alul kezelt terület és megye, ami azért is furcsa, hiszen ha ránézünk például az EP-választások eredményére, azt láthatjuk, hogy önöknek jóval nagyobb becsben kellene tartaniuk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét és az ott élőket, hiszen Vas megye után a második legerősebb, legjobb eredményeket hozta a Fidesz-KDNP szempontjából. Ehhez képest, ha megnézzük, mondjuk, Vas megye, a

Nyugat-Dunántúl, a Közép-Dunántúl és Közép-Magyarország fejlesztésére szánt Dárius-kincsnyi, Dárius-kincseskamrányi forrásokat, akkor azt látjuk, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, bizony, erről a képzeletbeli asztról jóval kisebb előnyök formájában részesül.

Nem vitatom azt, hogy léteznek, vannak, történelem kisebb fejlesztések, intézményfelújítások, kisebb iparipark-bővítések, de Mátészalka és Csenger környéke ebből édeskeveset lát, pedig általában a szabolcsi emberek az átlag nettó 138 ezer forintjukat, bizony, nagyon nehezen tudják beosztani, és a hó elejétől a hó végéig nagyon nehéz ebből az összegből kijönni. Nekem régóta meggyőződés, hogy nem egyenrangú polgárai vagyunk ennek a hazának. Mondhatnak a 2010 előtti kormányok is bármit, megmondhatnak önök is bármit, sajnos a számok és a tények makacs dolgok, és azt látom, hogy bár ugyanazokat az adókat fizetjük, ugyanazokat a kötelezettségeket teljesítjük, de valahogy az esélyekből, a lehetőségek közül korántsem részesülünk olyan mértékben, mint amennyire egyébként arra a Szabolcs megyei emberek szorgalma, teljesítménye és hozzáállása is jogalapot szolgáltatna.

Ezen belül a térségemet érintő három kiemelt kérdést hoznék ismét a Ház elé, és remélem, hosszú időn keresztül lesz alkalmam még arra, hogy ezekről beszélhessek. Bár nagyon remélem, hogy esetleg már jövő évben arról számolhatok be, hogy leszálltam ezekről a témákról, mert önök ezeket megvalósították. Az egyik rögtön a mátészalkai kórház kérdése. Mátészalkán egy számomra teljesen idegen, a józan paraszti éstől idegen logikától vezérelve a közel százéves műemlék épületet elbontották, egy műanyag dobozt kaptunk helyette, és bizony azt a 750 millió forintnyi forrást, amit én évek óta követelek modern diagnosztikai és vizsgáló berendezések megvásárlására, modern ultrahangra, digitális röntgenre, MRI-CT berendezésekre, szembetegségek megállapítását szolgáló diagnosztikai eszközökre, azt önök valahogy sajnálják a mátészalkai és a csengeri emberektől.

Mint ahogy 20-25 éve ígérgetik az M49-es gyorsforgalmi út megépítését. Tudom, hogy most a tervezésre nemrég végre kiírták a közbeszerzési eljárást, na de jó lenne, ha nemcsak papíron beszélne már az M49-es útról, hanem végre legalább az első kilométert sikerülne megépíteni. Ahhoz, hogy legalább Ökóritófülpösön eljusson ennek az útnak a nyomvonala, számításaim szerint olyan 15-20 milliárd forintba kerülne. De ahogy megkaphatta ezt a Nyugat-Dunántúl vagy éppen Közép-Magyarország több gyorsforgalmi út megépítésénél - nagyon helyes, hogy megkapta -, úgy végre megérdemelnék a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei emberek, a Mátészalka és Csenger környékén élők is.

A 2006-os forgalomszámlálási adatok szerint ugyanis Kocsordon és Mátészalkán, miután a Tisza-becs és a Csengersima felől érkező forgalom is ránehezedik ezekre a településekre, 10 320 gépjármű haladt át 24 óra alatt, 2010-ben ez a szám már 16 ezer

főle emelkedett, azóta a legszerényebb becslések szerint 20 ezer fölötti a 24 óránként megforduló gépjárművek száma ezeken a településeken. Biztos vagyok benne, hogy ha Felcsút környékét sújtaná vagy érintené ilyen gépjárműforgalom, már rég megoldották volna ezeket a problémákat.

(16.20)

Tehát legyenek szívesek, ne sajnálják a pénzt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyétől, Mátészalka és Csenger környékétől, főleg úgy, hogy a miniszterelnök úr ezt 2016 végén, a román választási kampány véghajtásában és 2017. május 4-én is megígérte nekünk.

Mint ahogy a miniszterelnök úr 2017. május 4-én a csengeri járási tanuszoza átadásakor megígérte a csengeri börtön megépítését is, ez cirka 10-12 milliárd forintot igényelne. De ahogy egyelőre a teljes kilenc börtön megépítésére kiterjedő börtönépítési programot lefűjtik vagy legalábbis jegelték, természetesen úgy néz ki, hogy Csengerben sem lesz ebből semmi. Körülbelül 80 ember hagyta ott a munkahelyét, hogy a bv-s területre átképezzék magukat. Ezek az emberek most várnak, várakoznak, és talán Sopronkőhidán, az ország másik felében esetleg munkahelyhez juthatnak.

Hogyha képesek ennek a 10-12 milliárdnak a sokszorosát nem sajnálni az ország már lényegesen fejlettebb régióitól, akkor legyenek szívesek nem sajnálni tőlünk sem, úgyhogy legalább a mátészalkai kórház fejlesztésére, az M49-es út építésének legalább a megkezdésére és a csengeri börtön megépítésére, valamint a csengeri és a mátészalkai ipari park bővítésére (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) legyenek szívesek a költségvetési forrásokat biztosítani. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Három dologra szeretnék reagálni. Varju László DK-s képviselőnél nem csodálkozunk azon, hogy papírból kellett azt az idézetet fölolvassnia, hogy „Ne hazudj!” Nem túl sokszor találkozott ő ezzel az idézettel, ezért papírra volt szüksége, hogy jól elmondja azt az idézetet, hogy „Ne hazudj!”. (*Derűltég a Jobbik soraiban.*), hiszen tudjuk, hogy ők reggel, éjjel meg este, innentől kezdve ebben a keretben is érdemes értelmezni a felszólalását.

Furcsa, hogy a Gyurcsány-párti képviselő minket kér számon hazudozás címén a költségvetéssel kapcsolatban, amikor Varju László volt annak a Gyurcsány-kormányának az államtitkára, amely meghamisította a költségvetési adatokat, amely eltitkolta az államháztartás állapotát a magyar választópolgárok, sőt a magyar intézmények előtt, akik ezermilliárd forinttal tévedtek - idézőjelbe tenném azt, hogy tévedtek -,

ezermilliárd forinttal tévedtek a Brüsszelbe kiküldendő és a magyar választópolgároknak bemutatott költségvetésben. Ő volt annak a kormányának az államtitkára, amely a prognózisában 4,7 százalékos hiányt jelzett elő, majd hirtelen ez 9,4 százalékos hiányra ugrott az év végére.

Korózs képviselő úrnak is szeretném jelezni, hogy viszonylag furcsa nekünk az, amikor ő a béremelkedést szidja, hogy miért emelkednek Magyarországon a bérek, ez egy rossz dolog, ő úgy állítja be, hogy ez egy rossz dolog. De így legalább megértjük azt, hogy miért nem emelkedtek 2010 előtt a bérek, mert a szocialistáknak ez nem fontos, ez egy rossz dolog, hogyha emelkednek a bérek. Korózs képviselő úrtól megtudhattuk, hogy ez nem egy szerencsés dolog, hogyha Magyarországon emelkedhetnek a bérek.

Mégiscsak van egy külön bája annak, amikor a volt szocialista képviselőtől, Demeter Mártától hallunk orosz ügynökökről és multinacionális vállalatok kiszolgálásáról. Hiszen ön volt az az MSZP-s képviselő, aki behozta az orosz ügynököket Magyarországra a nemzetbiztonsági szolgálatokhoz, és ön volt olyan pártnak a tagja, amely minden multinacionális érdeket kiszolgált, és úgy táncolt, ahogy a multinacionális vállalatok fütyültek. Tehát nyilvánvalóan van egy diszkrét bája, hogy pont ön veti ezeket a kérdéseket a szemünkre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Demeter Márta: Ez nagyon vicces!)*

ELNÖK: Csak tájékoztatom a képviselő asszonyt, hogy egyedül személyes megtámadtatás címén tudok önnek időt adni, mert az LMP lényegében felhasználta az időkeretét, és a 9 másodperc nem hiszem, hogy alkalmas arra. *(Demeter Márta: Komolytalan, amit képviselőtársam mondott, úgyhogy nem élek vele. Köszönöm szépen, elnök úr.)* Köszönöm szépen.

A következő körös felszólalásokra térünk át. A Fidesz-képviselőcsoportból Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! „Sem a harmadik kétharmadot, sem a kiemelkedő gazdasági növekedést nem adták ajándékba, Magyarország mindkettőért keményen megdolgozott.” - mondta Orbán Viktor miniszterelnök úr februári évvértékelő beszédében. És valóban, mély összefüggés van a politika és a gazdaság között, az eredmények sosem a vakszerencsének köszönhetőek.

2009-ben a baloldali rémkormányzás csődbe vitte az országot, és ezt a választók meg is hálálták, így 2010-ben a Fidesz megnyerte a választásokat, és az elmúlt években sikerült rendbe tenni a gazdaságot, amit a választók a Fidesz ismételt megválasztásával ismertek el.

Valóban nagy a felelőssége a kormányunknak, hiszen a korábbi, 2010 előtti gyakorlattal szemben olyan költségvetést kell letenni az emberek elé, amelyik kiszámíthatóságot, biztonságot jelent ebben a

változó világban. Ez a munka sikerült Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak és csapatának, ezúton is szeretném elismerésemet kifejezni. Ezt ma megerősítette itt a parlamenti vitában a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék is, hogy ez egy vállalható, kiszámítható, prudens költségvetés, és ami nagyon fontos, amit Varga miniszter úr is hangsúlyozott, hogy mindenre több pénz van a költségvetésben, mint az elmúlt évben.

Néhányat szeretnék kiemelni az eredmények közül. Több mint 800 ezer új munkahely jött létre, nőtték a bérek, az átlagkeresetek 11 százalékkal nőttek egy év alatt, a foglalkoztatás 55-ről 70 százalékra nőtt, a munkanélküliség gyakorlatilag megszűnt, a jövedelmeket folyamatosan emeli a kormány, és még egyszer: a minimálbér több mint duplájára emelkedett.

A legfőbb eredmény talán a költségvetésben az, hogy nőtt és nő a családok támogatása, ezért méltán nevezhetjük ezt a költségvetést a családok támogatása költségvetésének. Ezt, ahogy elmondtuk, én is szeretném megismételni, hogy mi nem bevándorlókkal, hanem magyar gyermekekkel és a gyermekes családok támogatásával képzeljük el Magyarország jövőjét, és a 2020. évi költségvetés megtárgyalása során az egyik talán legfontosabb és elengedhetetlen téma a jövő nemzedéke, azaz az ifjúság, a fiatalok és a családok, a családok támogatása.

A magyar kormány határozott elképzelések mentén fejlesztette ki a családvédelmi akciótervet, emlékszünk még, amikor februárban a miniszterelnök úr bejelentette, ellenzéki oldalon sokan csak legyintettek. De mi az a kormány vagyunk, amelyik az ígéreteit betartja, néhány hónap alatt sikerült kidolgozni a részleteket, és több intézkedés hatályba lép, illetve rövidesen hatályba lép.

Szeretnénk azt, hogy Magyarországon a fiataloknak ne kelljen nehézségekkel és pénzügyi gáttal küzdeniük a családalapítás terén. Szeretném megismételni a hétpontos akciótervben megvalósuló intézkedéseket. Tehát 2019. július 1-jétől megvalósul a babaváró támogatás, a kamattámogatott lakáscélú kölcsön kiterjesztése a használt lakást vásárlókra, a jelzáloghitelekhez nyújtott gyermekvállalási támogatás bővítése és a nagycsaládok autóvásárlási programja is. 2020-tól pedig a személyijövedelemadó-mentesség és a nagyszülői gyed, illetve 2022-ig, már most elkezdődően a bölcsődefejlesztési program is megvalósul. Ezek az intézkedések kiegészítik a már meglévő családtámogatási intézkedéseket, amelyek jelenleg is hatályban vannak, a legfontosabb talán itt a családi adózás intézménye, amely példaértékű.

Mindezek azt mutatják, hogy családcentrikus kormányzása van Magyarországnak. Biztosan lehet arról vitázni, hogy lehetne többet adni, lehetne másképp is adni, de úgy gondolom, hogy a kormány jelenleg mindent megtesz, és szó szerint mélyen a zsebébe nyúl annak érdekében, hogy a „mindig lehet többet adni” mondatot most egy picit elfeledtesse, és a lehető legtöbbet fordítsa a családok támogatására.

Ahogy Novák Katalin államtitkár asszony is kiemelte, soha ennyi támogatást nem kaptak még Magyarországon a fiatalok a családalapításhoz és a gyermekvállaláshoz, mint most. Szeretnénk, hogyha a 2019-es és az elkövetkezendő 2020-as év a családok teljes mértékű segítségén alapulna, a bevezetésre kerülő intézkedések minden eddiginél nagyobb mértékben ösztönzik a gyermekvállalást. Magyarország gazdasági helyzete most lehetővé teszi, hogy több pénzt fordítson a kormány a fiatal házásokra, a gyermekekre.

Fontos kiemelni azt is, hogy a család támogatása mellett a kormány jelentős forrásokat kíván fordítani az oktatási, nevelési és kulturális programokra is, amelyek a fiatalok megfelelő fejlődését szolgálják. Itt megemlíteném az első sikeres nyelvvizsga támogatását, de beszélhetünk itt ösztöndíjak biztosításáról, a nemzeti tehetség programról, a felsőoktatási támogatások növeléséről, az ingyenes tankönyvekről vagy az ingyenes étkezésről.

Európában, ahogy ez már elhangzott, GDP-arányosan Magyarország fordítja a legtöbb pénzt a családok támogatására. A kormány a családvédelmi akciótervvel egyebek mellett azt is üzeni, hogy a gyermeknevelés olyan teljesítmény, amely közösségi szinten, nemzeti szinten is elismerendő. A családvédelmi lépéseket az emberek túlnyomó többsége támogatja, ezt a nemzeti konzultáció is bebizonyította. Kár, hogy az ellenzék nem tartotta fontosnak a nemzeti konzultációban való részvételt és általában a nemzeti konzultációt.

Ha szétnézünk Európában, akkor azt látjuk, hogy Európa hatalmas többsége ugyan hagyományos módon éli az életét, a családot tartja a legfontosabbnak, ám erről keveset beszélnek, és vannak azért olyanok is, akik nem értenek egyet ezzel a hagyományos családi modellel, és ilyen értelemben nem értenek egyet a kormányzati terveinkkel.

(16.30)

Nyugat-Európában a legnagyobb probléma, hogy tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, és csak azzal foglalkoznak, hogyan pótolják migrációval a csökkenő születésszám okozta hiányt, nem teszik fel azonban a valódi kérdést, mégpedig azt, hogy mi az oka a népességcsökkenésnek. Az Európa Tanács delegációjának is tagja vagyok, és szomorúan látom, hogy amikor az Európa Tanácsban hagyományos családról beszélünk, akkor sokan elfordulnak, és nyilvánosan nagyon kevesen vállalják fel ezt a hagyományos családmódellet. Nemrég a rainbow - szivárvány - családkról fogadott el az Európa Tanács ajánlást. Tehát ez az európai trend, ezért nagyon fontos, hogy a magyar mintáról ne csak itthon beszéljünk, hanem nemzetközi szinten is sokat beszéljünk, mondjuk el másoknak is, hogy nekünk a hagyományos család a fontos, mi hiszünk abban, hogy ez a családtámogatási rendszer, amit a magyar kormány kidolgozott, képes megfordítani a demográfiai helyzetet.

Magyarországon szerencsére lehet a hagyományos családról beszélni, hiszen értékékként kezeljük a családot, a gyermeket, és az egész családvédelmi akcióterv legfontosabb hozadéka nem is annyira a támogatási rendszer, hanem az, hogy a család kerül a közbeszéd középpontjába. Ismételten lehet beszélni családról, lehet beszélni gyermekvállalásról, ha úgy tetszik, divat lett a nagy család, nem kell azért szégyenkezni senkinek, mert nagy családban él. Emlékezzünk vissza, voltak ilyen időszakok is, sokat beszélnek nagycsaládos barátaink arról, hogy ezelőtt húsz-harminc évvel bizony sok nagycsaládot kinevettek, csúfoltak azért, mert nagy családban élt. Ma ez a trend megfordult, hál' istennek, ismét divat lett a nagy család, divat lett a sok gyermek. A magyar kormány ezekkel az intézkedésekkel ezekhez a terhekhez kíván hozzájárulni, kívánja támogatni a családokat, akik több gyereket vállalnak.

Eközben mit csinált az ellenzék? Hiszen azért ne felejtjük el ellenzéki barátainkat se, hiszen itt most ígérenk fűt-fát és kekeckednek, mindent kritizálnak, de volt olyan időszak Magyarországon sajnos, amikor ők voltak a kormányrúdnál. Gyurcsány Ferenc és a szocialisták mindig csak elvettek a családoktól. Emlékezzünk vissza, mondjuk el ismét és ismét, mert ők meg állandóan hazugságokat mondanak, még akkor is, ha esetleg föl kell olvasni ezeket a hazugságokat, nem megy nekik fejből, bár sokszor fejből is megy, úgyhogy fejből is meg telefonból is meg írásból is hazudnak. *(Felzúdulás, derűltetés, közbekiáltások a Jobbik soraiból, köztük: Te is olvasod.)* Gyurcsány Ferenc és a szocialisták mindig elvettek a családoktól. A családok voltak a megszorításaik első számú célpontjai. Emlékezzünk vissza, elvették az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét, megszüntették az otthonteremtési programot, bölcsődéket, óvodákat, iskolákat zártak be, valamint folyamatos adóemelésekkel nehezítették a gyermekeket nevelő családok életét.

Amikor megváltozott a helyzet, mi kerültünk kormányra, és javasoltuk ezeket az intézkedéseket, akkor soha nem támogatták ezeket a családvédelmi intézkedéseket, családi, gyermeknevelési támogatásokat, mindig ellene szavaztak, soha nem álltak a családok mellé. Emlékezzünk vissza, hogy támadták a családvédelmi nemzeti konzultációt is, egyes képviselők odáig mentek, hogy összetépték nyíltan a konzultációs ívet. Emlékszünk talán itt a parlamentben képviselőtársunk, Bangóné Borbély Ildikó produkciójára is.

Mások pedig nyíltan kimondják, ahogy ezt a Gyurcsány-párti Bauer Tamás is tette, hogy ők Magyarország jövőjét a migránsokban látják és nem a magyar családok támogatásában. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.)* Úgy tudom, lehetőség van majd kérni megfelelő időt. Köszönöm, ha meghallgat és nem kiabál be.

Mondjunk azért néhány szót arról is, amit éppen jobbikos képviselőtársaink állandóan hangoztatnak,

megint nem megalapozottan (*Nacsá Lőrinc: Hazudnak.*), ha úgy tetszik, hazudnak, folyamatosan azt állítják...

ELNÖK: Képviselő úr, térjünk vissza az eredeti menetrendnek megfelelően!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Rendben. Tehát folyamatosan azt mondják, hogy folytatódik a tömeges elvándorlás, miközben a családtámogatási rendszer egyik fő hozadéka az, hogy nagyon sokan visszaköltöznek. Hiszen ha a csomag rendelkezéseit összehasonlítjuk, akkor megállapíthatjuk, hogy az ingyenes tankönyv, az ingyenes egészségügyi ellátással együtt ezek a családvédelmi rendelkezések lehetővé teszik azt, hogy a visszatérő fiatalok, akik dolgoztak vagy tanultak Nyugat-Európában, azok lakáshoz juszanak, és ha családot terveznek, akkor pedig lényegesen jobb helyzetbe kerülnek, mintha Nyugat-Európában maradtak volna. Ebből a szempontból is nagyon fontos szerepe van a családvédelmi akciótervnek, illetve a költségvetésben a családok támogatását érintő rendelkezéseknek.

Még egy gondolatsorra szeretnék kitérni, úgy is mint újpesti képviselő. Több ellenzéki képviselőtársunk azt mondta, hogy a költségvetés nem foglalkozik Budapesttel, nem jut megfelelő támogatás Budapestre. Szeretném azt hangsúlyozni, hogy soha nem volt még ennyi fejlesztés Budapesten, ami az elmúlt években történt, és a következő évek vonatkozásában is rengeteg olyan fejlesztési terv van, amely Budapestre koncentrálódik. Létrejött a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsa, amely a budapesti fejlesztéspolitika csúcsszerve, és egy kiegyensúlyozott, tervezhető budapesti fejlesztéspolitikát tesz lehetővé. A kormány és Budapest együtt dolgozta ki ennek a fejlesztéspolitikának az alapjait, és erre teremt forrásokat a költségvetés a következő esztendőkből is. Ezáltal stabilá vált a budapesti fejlesztéspolitika, számos kiemelt fejlesztés valósult meg az elmúlt években, azért essen erről is szó. Befejeződött a 3-as metró, fontos az, hogy ez Újpestet is érinti, és folytatódik a 3-as metró tervezése, ami lehetővé teszi azt, hogy a 3-as metró Káposztásmegyérig elmenjen. Ezt 20-30 éve, sőt akár több mint 30 éve ígéri a különböző baloldali kormányok az újpesti embereknek, most megújult a metró Újpest-központig, és elkezdődött a metró meghosszabbításának a tervezése.

Fontos kiemelni azt, hogy egy ebben az évben elindult programmal elkezdődött a budapesti földutak aszfaltozása, ez a következő évben is folytatódik. Ezáltal, ha ez a program befejeződik, akkor megszűnnek a földutak a fővárosban. Nagyon sok közintézmény, iskola újult meg központi forrásoknak köszönhetően. Több sportberuházás történt, megépült a Duna Aréna, és a Duna Aréna környezete, az egész rakpart megújult. Ez mind-mind olyan fejlesztés, ami kormányzati támogatással valósult meg. Idézném itt az „Egészséges Budapest” programot, amely a budapesti egészségügyi rendszer megújítását

célozza. Több mint 700 milliárd forintot szán erre a célra a kormány több éven keresztül, ezáltal négy centrumkórház, 24 társkórház és 32 járóbeteg-szakrendelő kerül felújításra. Ez Újpestet is érinti, a járóbetegszakrendelő-felújítási program, hiszen több mint 800 millió forint értékben kap kormányzati támogatást az újpesti szakrendelő.

De sorolhatnék itt még sok fejlesztést, ami kormányzati támogatással valósult meg Budapesten, és a terveket, amelyek szerepelnek a költségvetésben, illetve a gazdasági eredményeknek köszönhetően a magánszektorban is rengeteg beruházás valósul meg, soha ennyi darut nem láttunk még a fővárosban, mint amennyit a mai napon lehet látni. Nem véletlenül az elmúlt évek fejlesztéseinek köszönhetően Budapest az egyik legkedveltebb turisztikai desztináció, több díjat is nyert a nemzet fővárosa, úgyhogy én büszke vagyok arra, hogy nem a lepusztult, Demszky-féle Budapesten élünk, hanem egy fejlődő, Tarlós István által vezetett fővárosban, amely méltán a nemzet fővárosa az elmúlt évek fejlesztéseinek köszönhetően.

És végezetül, ahogy ezt Varga miniszter úr is mondta, a költségvetés célja az elért gazdasági eredmények megvédése és a folytatódó adócsökkentés. Mindezeket a célokat a költségvetés álláspontom szerint meg tudja valósítani, úgyhogy támogatom a költségvetést. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2020. évi költségvetési törvény tárgyalása vonatkozásában igyekszem olyan témákat és olyan szempontokat felvezetni, amelyek még ma a Házban nem hangzottak el. Felesleges lenne ismételni az ellenzék által már elmondott kritikákat, viszont miután a kormánypárti padosorokból folyamatosan az öntömjenezés áramlik ki, és olyan eredményeket vindikálnak maguknak, amelyeket a számok nem igazolnak, ezért igyekszem eleget tenni Banai államtitkár úr azon elvárásainak minden alkalommal, hogy igyekezzünk szakmai alapon és szigorúan a számokhoz igazodva bármilyen kérdéstről is beszélni, amikor a Pénzügyminisztérium hatáskörébe tartozó kérdéseket tárgyaljuk.

(16.40)

Ez a költségvetés 133 milliárd forinttal több bevétellel számol, ami nagyon örvendetes, és ami még örvendetesebb, hogy 600 milliárddal csökkenti a tervezett hiányt, ami egyszerűen azért örömteli, mert végre jó lenne megállítani az államadósság növekedését.

A 2011. évi CXCV. törvény volt az, amelyet a Fidesz-kormány a parlamenttel megszavaztatott annak érdekében, hogy egyrészt az Európai Unió felé igazolja azt a szándékot, hogy a költségvetés tervezésénél és megvalósításánál igyekszik határok közé szorítani az államadósság mértékét, illetőleg igyekszik az államadósság mértékét legfeljebb a GDP emelkedése arányában növelni, illetőleg, ha a gazdaság teljesítménye jó, akkor csökkenteni a korábbi szintre.

Nagyon nehéz helyzetben vagyunk, amikor a költségvetési törvényt tárgyaljuk, hiszen az év közepén tárgyaljuk a következő évi költségvetést, és abban a sajátságos helyzetben vagyunk, hogy azok a tervszámok, amelyek például egy 2020-as költségvetés-törvény-javaslatban szerepelnek, semmilyen módon nem ellenőrizhetők sem az adott tárgyalási év, sőt sem az előző, már teljesített év tényezőivel. Hogy jobban érthető legyen, amiről beszélek, a mai napig a KSH hivatalosan még csak a 2017. december 31-i GDP-számot közli, ugyan természetesen például az Államadósság Kezelő Központ már előrevetít egy 2018. december 31-i GDP-arányos államadósság-mértékét, de az érdekes az, hogy hivatalosan a mai napig sem ismerhetjük meg azt a GDP-mértékét, amely például 2018. december 31-én ebben a pillanatban még az Államadósság Kezelő Központ által nyilvántartott mértéknek ténylegesen megfelel-e. Azért lenne egyébként ez fontos, hogy tudjuk, legalább most már, ha az év közepén beszélünk a következő évi költségvetés számairól, merthogy ilyen módon semmiképpen nem tudjuk ellenőrizni azt, hogy ezeknek a reményeknek, amelyeket a Pénzügyminisztérium e törvényjavaslatban felvezet, vannak-e realitásai. Meg fogom mutatni a következő percekben a konkrét számokat és azt, hogy ezt miért vetem fel.

A 2011. évi CXCV. törvény hatálybalépése óta kimondható, hogy a 2018. évi költségvetés tervezéséig a Pénzügyminisztérium disztingvált volt, olyat tervezett, amit volt esély megvalósítani, nem rugaszkodott el a számokkal. Ha ma visszanezzük a tervezett számokat, akkor azt látjuk, hogy volt rá alapja, és ténylegesen meg tudta valósítani. Viszont valahogy 2018-ban elszabadult a nem tudjuk, micsoda, de elszabadult, a vágyak mindenképpen elszabadultak, 2018-ról 2019-re már olyan GDP-növekedéssel számol és olyan előrelátható GDP-arányos államadóssággal, amely, akárhogy is számoljuk és akárhogy is nézzük az azóta megjelent nyilatkozatokat, hiszen tényszámokat, ahogy az előbb mondtam, még nem ismerhetünk, de az előre jelzett arányszámokból már következtethetnénk a megvalósult államadósság-mértékre és GDP-mértékre, viszont akkor semmilyen módon nem jönnek ki még a 2019-re tervezett számok sem, de a 2020-ra tervezett pláne nem.

De vissza szeretnék még térni, egyszerűen csak azért, hogy megmutassam kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy bár természetesen van ok az az előtti nyolc év kormányát kritizálni, hiszen vélhetően nem véletlenül kaptak 2010-ben kétharmadot, de azért hadd mondjam el azt, hogy volt olyan Orbán-

kormány 1998-2002 között, ahol a GDP-arányos államadósság legkisebb mértéke 52 százalék volt, a legmagasabb értéke pedig 59 százalék. Ma pedig ott tartunk, hogy folyamatosan versenyzünk a 69,5 százalékért, és a 2020-as tervszám, hogy úgy mondjam, bár úgy lenne, hogy megvalósulna, de nagyon tartunk tőle, hogy nem.

Azért szerettem volna ezt elmondani, mert én azért az önök helyében nagyon nem verném a mellemet azzal, hogy már esetleg a 70 százalék alá tudnak menni, amikor volt olyan Orbán-kormány, amelyik folyamatosan, hosszú éveken át 59 százalék alatt tudta ezt tartani. Sőt, elmondanám önöknek, hogy 2010-ben és 2011-ben bizony már az új Orbán-kormány növelte a GDP-arányos államadósságot, bizony olyan mértékre növelte, ami azelőtt soha nem volt, bőven 80 százalék fölé ment, és erről a 80 százalék fölötti pozícióról sülyedgetünk évről évre egy-egy vagy egy-két százalékkal. Tehát a valós tényekhez ez is hozzátartozik.

A 2017. évi költségvetésben a tervszám az államadósságot illetően 26 820 milliárd forint volt, a tény, az államadósság ténye, amit már tudunk, hiszen ezt már legalább ismerjük, az 28 158 milliárd volt, ami azt jelenti, hogy a tervezetthez képest bizony nőtt az államadósság tényszám, a tervhez képest. A GDP 2017-re 37 279 milliárdra volt tervezve, a tényszám viszont 38 355 milliárd lett, ami kedvező volt, hiszen az államadósság mértéke függvényében vagy annak arányában nőtt legalább a GDP tényszám is. Így az államadósság tervezett szintje ugyan nem lett 71,9 százalék, de a tényszám legalább 73,4 százalék lett, ami azért kedvezőtlenebb, viszont azt legalább el tudjuk mondani, hogy a GDP-arány, a GDP fejlődött.

A 2018-as tervszám az államadósságra vonatkozóan 28 043 milliárd volt, a tényszám viszont 29 806 milliárd. Tehát az előző két évben meg lehet állapítani, hogy az államadósság terv- és tényszámjai sajnos nem voltak megalapozottan kalkulálva, hiszen nőttek a tervezetthez képest. A 2018-as GDP-terv 40 352 milliárd forint, ez az, amire az előbb mondtam, hogy sajnos, bár bizonyára a Pénzügyminisztérium számol valamilyen GDP-számmal 2018. december 31-re, de ez hivatalosan nincs közzétéve, viszont azt tudjuk, hiszen ezt bejelentette a kormányzat is és minden mértékadó elemző, hogy a 2018-as GDP-emelkedés 4,6 százalékos volt. Tehát ha 2018-ban a GDP-emelkedés 4,6 százalékos volt, és tudjuk, hogy a 2017-es tényszám mi volt, akkor ki tudjuk számolni, hogy körülbelül 40 119 milliárdnak kellene lennie a 2018. december 31-i GDP-számnak. De hangsúlyozni kívánom, sajnos hivatalosan még ezt nem tudjuk, és egyébként a Pénzügyminisztérium képviselője erről nem beszélt, hiszen mint látjuk, két éve már az előzményi számok, az előzményi tervek nem szerepelnek a költségvetés tervezésében.

Az Államadósság Kezelő Központ 2018. december 31-re prognosztizált egy 70,8 százalékos GDP-arányos államadósságot, de ezzel az a probléma, hogy ha megnézzük 2018-ban az Államadósság Kezelő

Központ negyedéves számait, akkor azt látjuk, hogy 72 százaléknál egyik negyedév végén sem volt kisebb. Elég nagy csodának kell ahhoz lennie, és meg kell mondjam, nem láttam még országot, aki ezt el tudta érni, hogy 90 nap alatt 3 százalékot csökkenjen a GDP-arányos államadósság, különösen úgy, hogy hiányt tervez és hiányt valósít meg az adott költségvetési évben a kormányzat.

2019-ben az államadósság tervszáma 30 890 milliárd volt, a GDP-terv viszont 43 934 milliárd volt. Erre mondtam államtitkár úrnak az előző évi költségvetési törvény tárgyalásakor, hogy azért ez, már bocsánatot kérek, elég túlzott vágyakozás, különösen úgy, ha összehasonlítjuk a 2018-as tervvel, akkor ahhoz legalább 8-9 százalékot kellett volna emelkedni ahhoz, hogy egy ilyen vágyálmat elérjünk. Természetesen nem tudjuk még, hogy elértük-e, mert 2019 júniusát írjuk, még hat hónap legalább kell ahhoz, hogy megtudjuk, mi lesz a vége. Én nagyon boldog lennék, ha ez lenne a vége, de azt is el tudom mondani a tisztelt Ház képviselőinek, hogy pillanatnyilag a mértékadó elemzők, illetőleg a kormányzat a maga nyilatkozatával azt mondta, hogy úgy tűnik, ebben az évben 5,2 százalékos lesz a növekedés. 5,2 százalékos növekedést az előző évi 4,6 százalékos növekedéssel, hát, én nem gondolom, hogy el tudnánk érni 42 000 milliárdnál magasabb GDP-t, merthogy azért a számok azok számok.

(16.50)

Tehát a számokat nem lehet összekeverni, nem lehet máshogy magyarázni, azoknál egyszerűbb tény a világon nincs. Ennek csak azért van jelentősége, mert ez az év több mint 48 000, közel 49 000 milliárdos GDP-vel számol, és ebből indul ki, amikor azt határozza meg, hogy 68,3 százalékos szintre szeretné levinni a GDP-arányos államadósságot. Na de, ha folyamatosan tervezi maga a kormányzat, hogy 31 974 milliárd lesz az ideai adósságterv - reméljük, hogy nem az lesz -, ha a 48 779 milliárdot nem érjük el, akkor már bocsánatot kérek, akárhogy is számolom, több mint 75 százalékos lesz a GDP-arányos államadósság.

És akkor még nem beszéltem arról, hogy az elmúlt évben, ha emlékszik, államtitkár úr, én azt mondtam, hogy ez a hazardírozás költségvetése. Most ezt nem mondom, mert hála istennek, disztináltabb számokból indul ki, bár ez a GDP egy kicsit túlzás, de azért azt jelezném, hogy 311-es euróval számoltak a '19-es költségvetésben, és megnéztem, az elmúlt 200 napban egyetlenegy napon sem volt 313 alatt az euró. Ja, és az átlageuró-mérték 320 forint volt, és most az idei évről beszéllek.

Gondolom én, hogy miután az ideai év tapasztalata az volt, hogy sehogy se tudta a tervezett 311-es eurót elérni, vagy attól nem elrugaskodni az átlagos euró-forint árfolyam, ezért legalább jövőre nézve 320,9 euró-forint árfolyammal számol, amire mondtam, hogy végre az óvatosság jellemzi a kormányzatot. De én mindenképpen azt gondolom, és ez rendkívül

rossz a képviselők számára is, akik szeretnék, ha a költségvetés, amelyet megszavaztatnak, valamelyest megalapozott lenne, hogy ez a két kérdés, amiről most beszéltem - a GDP, a GDP-arányos államadósság, a tervezett államadósság és a növekedés mértéke a GDP tényleges számaihoz viszonyítva - pillanatnyilag instabil. Ugyan azt nem mondom, hogy a hazardírozás költségvetése, mert sokkal nagyobb óvatossággal készült ez a 2020-as, mint az előző, a 2019-es, de mindenképpen azt gondolom, hogy kérdéseket vet fel, és majd nagy örömmel várom államtitkár úr válaszát ebben a kérdésben.

Végül pedig engedjék meg, hogy pár kormánypárti képviselő és egy ellenzéki képviselő felvetésére válaszoljak! Nacsa Lőrinc ugyan elment, de azt tudom neki mondani, hogy - amiről beszélt, hogy a kormányzat például a szegénység és a honvédelem vonatkozásában milyen hihetetlen áldozatos tevékenységet végzett - a Honvédelmi Minisztériumot évekig szó szerint éhezettették, és Hende Csaba volt miniszter úr gyakorlatilag egy folyamatos, megalázó és iszonyatos kellemetlen helyzetben volt azért, mert rendkívül alacsonyan tartották a honvédelmi kiadásokat, közben pedig eredményt vártak el. A szegénység felszámolása pedig még mindig nem sikerült.

Azt tudom még mondani, amikor arról beszél kereszténydemokrata képviselőtársam, hogy micsoda kedvezményeket adnak az ország polgárainak, hogy az összes kedvezménnyel - ami például ebből a költségvetési törvényből kitűnik, és amiről folyamatosan mint családtámogatási rendszerről beszélnek - a magyar társadalom kevesebb mint 10 százaléka tud élni. Tehát legalább annyit tessenek megtenni, ha már családokról beszélnek, akkor tegyék mindig azt hozzá, hogy a kormány által szeretett családok, merthogy sajnos a magyar társadalom 90 százaléka ezekből nem tud részesülni.

Zsigmond Barna Bál képviselőtársam itt arról beszélt, hogy Európában nincs ilyen családtámogatási rendszer. Egyszerűen nem értem, hogy lehet ilyet mondani! Egyszerűen ez nem igaz! Nem igaz, nem is tudja, se számokkal, se országnevekkel ezt alátámasztani: minden országban igyekeznek azon, hogy a jóléti társadalmat megteremtsék, és az ehhez szükséges forrásokat biztosítsák.

Gyurcsány Ferencnek meg csak azt mondanám, hogy annyira okosan elmondta, hogy hogy kellene itt kormányozni, meg hogy kellene pénzt adni az embereknek ahhoz, hogy a gazdaságot működtessék, és hogyan kellene az újraelosztásba jobban bevonni a társadalmat; én csak azt szeretném neki üzeni, hogy neki hat éve volt arra, hogy ezt megcsinálja. Tehát én nem szeretném azt, hogy olyan, aki már kormányzott, és ezt a kétharmadot kialakította, bármelyikünknek is ossza az észet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Néhány konkrét felvetésre szeretnék reagálni. Először is Varga-Damm Andrea képviselő asszony, ha jól emlékszem, úgy fogalmazott, hogy a tervekhez képest jelentős eltérések voltak a költségvetés végrehajtása során. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem ezt mondtam.)* Ha pontatlanul idézem, akkor elnézést kérek, képviselő asszony arra utalt, hogy az adósságszám is máshogy alakult, nem ismertek a GDP-számok. Hát, először is azt szeretném rögzíteni, hogy az elmúlt években a kormány által beterjesztett és az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetés főbb számai teljesültek. Ez alatt nemcsak azt értem, hogy az államháztartási hiányt kereteken belül tudtuk tartani, nemcsak azt értem, hogy az adósságrátát tudtuk csökkenteni, hanem azt is, hogy a költségvetés mögöttes makrogazdasági feltételezései teljesültek, hál' istennek, számos esetben túlteljesültek, legyen szó GDP-növekedésről vagy bérdinamikáról.

Ezzel át is térnék arra a megállapításra, amely szerint a GDP 2018-as száma nem ismert. Az természetes, hogy minden európai uniós országban akár évekre visszamenő GDP-revizíó valósulhat meg. Megemlíteném azt, hogy a magyar GDP növekedése és a magyar gazdaság teljesítményének mérése tekintetében látunk ilyen pozitív eltéréseket. Azt viszont meg kell cáfoljam tételesen, hogy a 2018-as tényt számokat a kormányzat nem mutatná be. A tisztelt Országgyűlés részére benyújtott törvényjavaslat a 261. oldalán tételesen tartalmazza, hogy 2018-ban hogyan alakultak a makrogazdasági számok.

Képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy nem reális vagy nehéz 42 000 milliárd forint összegű GDP elérése. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Meghaladása!)* Meghaladása, meghaladása, köszönöm szépen a pontosítást. Akkor jelentenem kell a nyilvános dokumentum alapján, hogy 2018 végével meghaladtuk ezt a számot. 2018-ban 42 073 milliárd forint volt a GDP összege. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: El kellett volna olvasni!)* És ha az első negyedéves, 2019-es számot is megnézzük, akkor jó okunk van azt feltételezni, hogy érdemben ezen szint fölött áll ma a GDP-nek a mértéke. Természetesen a költségvetésjavaslatban a 2019 végére várt és 2020-as GDP-számokkal is kalkulálunk.

Ami pedig a reálnövekedést illeti, itt megint kénytelen vagyok pontosítani képviselő asszonyt: a 2018-as tényt szám nem 4,6, hanem 4,9 százalékos reálnövekedés, az év egészét tekintve. Talán most már sokak szerint pesszimisták vagyunk, amikor 4 százalékos növekedéssel kalkulálunk. Említem ezt az első negyedév tükrében. A 2020-as költségvetésnél pedig továbbra is 4 százalék körüli növekedést feltételezünk. Természetesen minden makrogazdasági prognózisban vannak veszélyek, miniszter úr is az expozéjában többször említette azt, hogy milyen kockázatok vannak. A világgazdaságban látott kereskedelmi háborúkra, politikai feszültségekre, amelyek például az olajjárra kihatnak, vagy a brexit máig nem tisztázott

folyamatára gondolok, értelemszerűen ezek befolyással bírhatnak Magyarországra is. Mégis azt gondolom, hogy az eddigiekben a költségvetési prognózisok és az azt megalapozó makrogazdasági számok teljesültek. *(Dr. Varga-Damm Andra: Ezek a saját állításai.)*

Ami képviselő asszony azon felvetését illeti, hogy számos családi kedvezménnyel csak a magasabb jövedelműek tudnak élni, képviselő asszony akkor 20 százalékot említett... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tíz százalékot mondtam!)* Köszönöm a pontosításokat, meghallgattam képviselő asszonyt, megpróbálom azt az üzenetet visszamondani, amit képviselő asszony mondott. Azt hadd említsem meg, hogy ha csak a családi kedvezményeket vesszük a vizsgálat tárgyául, akkor kevesebb mint 310 ezer forint családi jövedelem esetén, három gyermek tekintetében a maximális havi 99 ezer forintos kedvezményt érvényesíteni lehet. Hiszen nemcsak a személyi jövedelemadókból, hanem az egyéni járulékokból is érvényesíthető ez a kedvezmény. Ha azt nézzük, hogy mennyi ma a minimálbérnek az összege, és mennyi a garantált bérminimum összege, akkor ez a kettő együtt nagyobb, mint az említett, nem egészen 310 ezer forint. Vagyis egy olyan családban, ahol a két kereső közül az egyik fél minimálbéren, a másik garantált bérminimumon keres, már maximálisan érvényesíthető a kedvezmény.

(17.00)

De ha továbbmegyek, és például a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2020-as költségvetést meghatározó családvédelmi intézkedéseket is megnézem, akkor azt látom, hogy a babaváró támogatásból a lehető legszelebb rétegek részesülhetnek. Azt gondolom, itt megint egy olyan támogatásról van szó, amely a lakosság legszelebb rétegei számára elérhető, hiszen olyan a kedvezményrendszer, amely értelmében a fölvetett tőkerészletet kell visszafizetni, amennyiben valamely család legalább egy gyermeket vállal, de adott esetben, hogy ha három gyermek születik meg, akkor a tőkerészletet sem kell visszafizetni. Az interneten elérhetőek azok a feltételek, amelyeket számos bank érvényesíteni kíván, meg lehet nézni, hogy milyen vizsgálatokat kívánnak lefolytatni ezek a bankok. Azt gondolom, ez alapján azt mondhatjuk, hogy a magyar családok széles rétegei számára elérhető lesz ez a támogatási forma is.

Van számos további olyan kedvezmény, amely azt célozza, hogy minél több család számára a gyermekvállalás ne jelentsen egyet az anyagi ellehetetlenüléssel, pont ellenkezőleg, ahol a gyermek vállalása anyagi szempontból is előrelépést jelentsen.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami Demeter Márta képviselő asszony észrevételeit illeti, azt hadd mondjam el ténytzerűen, hogy mind a rendvédelmi, mind a honvédelmi területen a

2015-ben elindított béremelkedés teljes 50 százalékos összege biztosításra került, illetőleg kerül az idei évben is.

Itt némi ellentmondást érzek képviselő asszony és párttársai, Csárdi Antal és Schmuck Erzsébet szavai között, hiszen ők bérválságról beszéltek, képviselő asszony, Demeter Márta pedig arról beszélt, hogy kevesen vannak a honvédségnél, illetve a rendvédeleminél is, mert bérproblémák vannak. Egy 50 százalékos béremelkedés mellett is való igaz, hogy jelentős munkaerőpiaci kereslet van a honvédségnél és a rendvédelmi területen dolgozók tekintetében is, azért, mert a magánszférában is nagyon jelentős béremelkedés valósult meg. Tehát nemcsak a közszféra egyes területein, hanem a nemzetgazdaság egészében volt egy érdemi béremelés.

Visszatérve, ami a rendvédelmi és a honvédelmi terület jövőbeni kiadásait illeti, a kormány vizsgálja azt, hogy milyen további béremelésekre lehet lehetőség, illetőleg milyen béremelésekre van forrás. A jövő évi költségvetési törvényjavaslatban is egy érdemi keretet különített el a kormány a közszféra különböző dolgozóinak béremelésére.

Végül hadd reflektáljak a Nemzetközi Beruházási Bankot érintő észrevételekre. Először is tényszerűen szeretném rögzíteni, hogy öt uniós és egyben NATO-ország a többségi részvényese a Nemzetközi Beruházási Banknak. Tehát amikor az orosz befolyás szóba kerül, akkor elsődlegesen azt kell megnézni, hogy az említett öt uniós és egyben NATO-ország a többségi tulajdonos. És ezen bank műveletei, ügyletei, illetve a bank foglalkoztatottjai tekintetében nincs semmilyen speciális elbánás, ugyanazokat a kedvezményeket lehet érvényesíteni, amelyeket például az EBRD vagy más nemzetközi pénzüzetek tekintetében a hatályos szabályok lehetővé tesznek. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Pócs János képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Mezőgazdasági bizottság tagjaként, a Kertészeti albizottság elnökeként, mint az előző években is tettem, az ágazat érdekét képviselve annak helyzetével kapcsolatban szeretnék most felszólalni.

A 2019. évi központi költségvetés általános vitájának alkalmával felszólalásom elején azt mondtam, hogy a mezőgazdaság művelői azt fogalmazták meg 2010 előtt, hogy az agráriumnak két ellensége van: az időjárás és a balliberális kormányok. Két oka van, hogy a tavalyi felszólalásomból idézek. Az egyik, hogy ez a mondás ma is helytálló, a helyzet e tekintetben semmit nem változott. Illetve a másik ok: egyvalami mégis változni látszik: úgy néz ki, hogy ezen díszes társasághoz azóta csatlakozott a Jobbik is.

Igen, tisztelt képviselőtársaim, az egykoron magát nemzetinek, jobboldalinak való párt csatlakozott

azokhoz, akikről bizonyíthatóan tudjuk, hogy a magyar földet minden erejükkel igyekeztek kiárusítani a külföldi befektetőknek. Emlékezzünk csak, mikor a „magyar földet a magyar gazdáknak” programról szavaztunk, milyen botrányosan foglalták el az elnöki pulpitust. De az idő, mint mindig, igazol.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amint azt már hallhatták, a 2020-as költségvetési év a családok támogatásának az éve lesz. A családok támogatása rendkívül fontos, minden magyar közös érdeke, mert magyar családok nélkül nem lesz jövőnk.

Külön szeretném említeni a vidéken élő gazdálkodó családok támogatását. Ezen családok szerepe rendkívül fontos a magyar mezőgazdaságban. Fontos, hogy ezek a családok a szülőföldjükön maradván a földjük művelésével saját tisztességes megélhetésük biztosításán túl egészséges, friss termékkel tudják ellátni kapacitásuktól függően szűkebb vagy tágabb környezetüket.

Ezért a vidék vonzerejének erősítése, a területi egyenlőtlenségek csökkentése, a kistelepüléseken élő emberek életminőségének a javítása érdekében a „Magyar falu” program egyik elemeként folytatódik az 5 ezer fő alatti lakosságú kistelepülések megközelíthetőségének javítása, az ezen településeket érintő közutak és közlekedési célú létesítmények felújítása, valamint bevezetésre kerül a családok otthonteremtési kedvezménye, a falusi CSOK, melynek célja a preferált kistelepülések élhetőbbé tétele, a minőségi lakhatási feltételek megvalósulásának segítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetés alapillékeként szükségszerűen azt mindig befolyásolják, meghatározzák a körülöttünk történő események, az ország határain belül és az ország határain kívül történő események egyaránt. Ezen történéseket nem lehet figyelmen kívül hagyni, nem lehet nem tudomást venni róluk. Ez látható a 2020. évi költségvetést tekintve is. A magyar gazdaság folyamatosan pozitív, stabilan növekvő eredményeit ugyanis meg kell védenünk.

Kétségtelen, hogy további gyarapodásunk egyik feltétele a biztonság. Ezért a honvédelemmel és a közbiztonsággal kapcsolatos kiadásunkat növelni szükséges.

Mindezek mellett szeretném felhívni a figyelmet, hogy a 2020-as költségvetésben minden kiemelt terület több forrással gazdálkodhat, mint az idei évben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Agrárminisztérium fejezete, a 2020. évi költségvetési keretszáma jelentősen, több mint 12 milliárd forinttal növekedett a 2019. évi költségvetési keretszámhoz képest. A jövő évi költségvetés elfogadásával folytathatjuk az eddigiekben megkezdett utat, elfogadása esetén az eddig elvégzett, tisztességes munka nem fog kárba vészni.

A jövő évi költségvetés elfogadásával az agráriumot, így a zöldség-gyümölcs ágazatot megfelelő támogatásokkal ellátva további határozott lépéseket tehetünk a fokozatos növekedés irányába. Ha továbbra is megfelelő lépéseket teszünk, Magyarország valóban hamarosan Európa éléskamrája lehet.

A magyar mezőgazdaság kibocsátása tavaly 2720 milliárd forint volt. Nyolc év alatt folyó áron 61,3 százalékkal nőtt. A kertészeti ágazatok súlya meghatározó, kibocsátásuk tavaly 314 milliárd forint volt. Ez a magyar mezőgazdasági produktum 11,5 százaléka.

Tisztelt Képviselőtársaim! Általános célkitűzés a mezőgazdasági ágazat szervezettségének és önszabályozó képességének növelése annak érdekében, hogy az ellátási láncokban a viselt kockázatok, a megtermelt értékek arányosan oszoljanak meg. Igaz ez a kertészeti ágazatban is, ahol az integráció termelői összefogás révén tud megvalósulni. A globalizált piac ellátása érdekében az áruk koncentrációjára, az értékesítés szervezettségére van szükség, hogy a gazdálkodók magasabb jövedelmi szinten érhessek ezt el.

(17.10)

Az európai uniós modellnek megfelelően megalakult működő termelői csoportok közül összesen tíz tevékenykedik a kertészeti ágazatban, hét a szőlő-bor, egy-egy a faiskola, a kertészeti termékek és egy a zöldség-gyümölcs termékcsoporthoz. Ezek a termelői csoportok a vidékfejlesztési program keretében „A termelői csoportok és a szervezetek létrehozása” című jogcím keretében kapnak vagy kaptak működésükhöz az első öt évben általányszerű támogatást. Emellett a csoportok és tagjaik több más jellegű támogatási intézkedés kedvezményezettjei között is megtalálhatók. A termelői csoportokra és egyéb, működtetésükre vonatkozó EU vidékfejlesztési politika keretében alkalmazott támogatási rendszerben 2020 után is fenn fog maradni. *(Sic!)* A szabályozás rugalmassága növekszik, ami lehetővé teszi, hogy a támogatási eszközöket és a támogatható együttműködések meghatározását a magyar igényeknek megfelelően lehessen kialakítani.

A zöldség-gyümölcs ágazatban a termelői szervezetek támogatása az európai uniós forrásokon keresztül történik, azonban a zöldség-gyümölcs ágazatban elismert termelői szervezetek számára az Agrárminisztériumban az európai uniós forrásokon túl további kiegészítő támogatásokat nyújt, amely célzottan a magyar zöldség-gyümölcs ágazat előtt álló kihívások kezelését célozza. Ennek keretében külön forrás kerül biztosításra a termékmarketing, valamint a képzési és szaktanácsadási tevékenység végrehajtására. A költségvetési javaslatban a források a korábbi éveknek megfelelő szinten maradnak. A támogatási feltételek és eljárások javítása növekedni fog a forrásfelhasználás hatékonysága érdekében.

További integrációt segítő pozitív megkülönböztetésben részesülnek a termelői szervezetek, a termelői csoportok. Ilyen mentesség például az is, hogy a termelői szervezet és tagjai közötti szállítást nem kell bejelenteni az EKÁER-ben, valamint az is, hogy a szervezet és tagjai között nem kell megkötni a kötelező feldolgozásra vonatkozó szerződéseket a tej, a meggy és az alma esetében. A mezőgazdaság verseny-

képessége és termelékenysége javításának meghatározó eszköze a magyar öntözési potenciál hatékonyabb kihasználása. Az ilyen irányú igények évek óta jellemző erősödésére tekintettel a kormány ösztönzi az öntözés gazdálkodásának elősegítését, a meglévő lehetőségeik jobb kihasználását, az öntözés fejlesztését, és ezért a kormány a termelők öntözési lehetőségeinek kiszélesedéséről döntött 2020 és 2030 között. Évente 17 milliárd forintot biztosít arra, hogy emelkedjen az öntözött területek nagysága, bővüljön az öntözésbe bevont gazdálkodók száma, így emelkedjen a mezőgazdasági termelés hatékonysága. A cél az öntözött területek legalább megkétszerezése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A növekedést szemléltetve szeretnék kiemelni néhány példát az Agrárminisztérium költségvetéséből a megnövekedett támogatások közül. A 2019. évi támogatásokhoz képest a többlettámogatás mértékét, valamint két új előirányzat támogatását fogom ismertetni. A környezetvédelmi célú előirányzatok, a tanyafejlesztési program plusz 485,1 millió forint, a nemzeti öntözési központi támogatás mint új előirányzat plusz 300 millió forint, az öntözésfejlesztési feladatok támogatása mint új előirányzat plusz 5 milliárd 530 millió forint, az agrár-célú előirányzatok közül az agrárvállalkozások, a hitelgarancia rendszerének erősítése plusz 5 milliárd forint, a nemzeti támogatások, a méhészeti nemzeti program plusz 578 millió forint, iskolagyümölcsprogram plusz 65,2 millió forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak után kérem önöket, hogy támogassák a 2020. évi költségvetést. Támogassák azért, hogy megvédhessük eddigi eredményeinket, és támogassák azért, hogy mind a mezőgazdaság területén, mind számos egyéb más területen még nem látott, történelmi jelentőségű fejlesztéseket valósíthassunk meg. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Azt mondják a politikával foglalkozó emberek, hogy az életünk első felét úgy éljük le, hogy megpróbáljuk berendezni a saját politikai tudatunkat, eldöntjük azt, hogy mit tekintünk jó életnek, mit tekintünk jó országnak, mit tekintünk jó világnak. Azt mondják, hogy a szerencsésebbek az életük második felében mindazt, amit kialakítottak, ilyen típusú világot, megpróbálják megvalósítani, megpróbálják meggyőzni a másikat, megpróbálják meggyőzni a másik embert arról, hogy amit ők gondolnak a világról, amit ők képviselnek, az helyes és az egyetlen lehetséges világok legjobbika.

Az a kérdés, az a dilemma fogalmazódott meg bennem ma itt végighallgatva reggel 8 órától a politikai vitát, a különböző hozzászólásokat, hogy mi az a

politikai tudat, amit önök az elmúlt években felépítettek, van-e itt a jelenlévők többségének, akik most, jól látom, felolvasnak előre megírt, még kommunikációs panelnek sem minősíthető, valószínűleg az általános indoklásból kivett tételeket (Pócs János: *Idézzél belőle!*), tehát van-e olyanfajta politikai tudat, amit önök építenek, vagy pedig van a miniszterelnök, a nagy kombinátor, akinek van egyfajta politikai világlepe, önök pedig akár meggyőződésből, akár kényszerből, akár kényelemből, akár egyéb szempontból csatlakoznak ehhez.

Nem fogjuk ezt a kérdést ma itt nyilván megfejtetni és megoldani, csak engedjék meg, hogy a bevezetőben egy ilyen típusú politikai gondolat kísérletet megtegyek, merthogy én azt látom, hogy az, ami felé önök általában haladnak az elmúlt esztendőkből, és itt a harmadik kétharmad által kapott felhatalmazás ürügyén, az tulajdonképpen arról szól, hogy megpróbálnak megtagadni minden olyan haladó hagyományt, amelyre az elmúlt évtizedekben Magyarország mégiscsak büszke volt. Megpróbálják valamilyen formában átírni és megtagadni 1789-et, 1848-at, 1918-at, sőt néha még 1956-ot is. Ami kicsit fájdalmasabb, ez ilyen korosztályi meg generációs történet, hogy úgy látom, a '68-as, nevezzük, mondjuk, életforma-forradalomnak is valamilyen formában... - önök felül kívánják írni, nem is beszélve a '89-es kelet-európai rendszerváltásokról, amelyek nagyon világosan egy parlamentáris demokráciáról, egy piacgazdaságról és egy csatlakozásról beszéltek az Európai Unióhoz. Azt üzenik, én legalábbis ezt így gondolom, minden egyes gesztusukkal, hogy semmilyen formában nem akarnak reformokat, nem akarnak semmilyen formában előrefelé menni a történelemben, meg akarnak állni, vagy bizonyos kérdésekben visszafelé kívánnak haladni. Hallgattam itt a mai napi kommunikációt, megértettem akkor tehát, ma itt és a következő pár napban családról, biztonságról és gazdaságról fogunk beszélni, ez lesz az, amit ez a költségvetés megfogalmaz a jövő számára.

Engedjenek meg egyvalamit, bár mindegyik fontos. Fogok mindegyikről pár gondolatot mondani, de mégiscsak jobban érdekelt volna az, ha akár a miniszter, akár pedig valamelyik vezérszónok a két kormányzó pártból arról beszélne, hogy egyébként eközben pedig milyen országot gondolna, és milyen típusú víziója van Magyarországról. Mondok most egy, talán banálisnak vagy butának tűnő mondatot, de ha most nagyon leegyszerűsítem, amit önök az elmúlt időszakban kommunikálnak, akkor a következőt gondolom: sokan leszünk majd néhány évtized múlva, lesz sok puskánk és fegyverünk, a multik egyre kevesebbet fognak adózni, viszont egyre betegesebbek és alulképzettebbek leszünk. Tehát ha szigorúan veszem ezt a fajta mai 8-9 órás kommunikációs dömpinget, akkor tulajdonképpen ezt a történetet ilyen formában le tudom egyszerűsíteni.

Miért nem beszélnek arról, ami egyébként bizonyos országokban működőképes, hogy azt mondják,

hogy például az innovációba sokkal több pénzt tesznek, például, mondjuk... (Dr. Pócsán László közbeszól.) Szerintem majd olvassd el, mert nem így van. Az innovációs miniszter az egyik vesztese, akivel egyébként ráadásul bizonyos dolgokat el is kell lapátolni, bizonyos dolgokat neki kellett elrendeznie az elmúlt napokban, de erről is beszélünk még.

(17.20)

Szóval, lehetne például az, hogy legyen Magyarország Európa szilíciumvölgye, legyen itt valamifajta informatikai központ, legyen meg az a fajta tudás, amire mi oly büszkék vagyunk, az próbáljon meg itt megjelenni. Vagy azt mondjuk, akár még abban is benne vagyok - az most annyira divatos itt, úgy látom, az önök üzleti köreiből -, hogy legyünk akkor a turizmus fellegvára, csak könyörgöm, akkor ne az ilyen típusú turizmusnak kizárólag, hanem sokkal igényesebb turizmusnak. Tőlem még az is lehet, hogy azt mondjuk, hogy a filmgyártás központja leszünk. Tehát legyen valami olyan, ha már nem oktatásról és egészségügyről beszélünk, ami ebből a szempontból valamilyen módon arculatot, stílust és fazont ad ennek az országnak, és bizonyos szempontból lehetőséget ad arra, hogy a magyar emberek itt maradjanak, és a magyar emberek olyan elfoglaltsággal foglalkozhassanak, amik bizonyos szempontból más minőséget jelentenek, mint eddig. De sajnos nem erről van szó.

Ami a családtámogatási rendszert illeti, én készséggel elfogadom, hogy nagyon sok fontos és jó eleme van. Készséggel elfogadom azt, hogy ez elképesztő nagyságrendű pénz. Nézzék meg, hogy éppen most, pár nappal ezelőtt publikálták az Európai Unióban a családbarát országokat, és még mindig nem tudunk bekerülni a top 10-be, ami azt jelenti, hogy miközben tényleg emeljük meg a képzeletbeli kalapunkat, hogy itt ebben vannak kiváló eredmények és lehetőségek, aközben jól láthatóan a világ arrafelé halad, hogy igen, ebben kell további kormányzati lépéseket tenni. És nem tudjuk nem észrevenni azt, amiről ma itt többen is beszéltek, hogy ez bizonyos szempontból olyan helyre teremt többlet lehetőségeket, ahol egyébként is ez a fajta készség és képesség megvan, és oda, ahol adott esetben ez nincs meg, oda továbbra sem juttat semmit.

Ami a biztonságot illeti, ne csapják be magukat, tisztelt hölgyeim és uraim! Ez jelentős részben, ha jól értékeljük az Orbán-Trump-paktum egyik megfejtésekként, több fegyvervásárlást jelent. Magyarország természetesen vállalta azt a NATO-tagságával, hogy a költségvetésének egy bizonyos részét ilyen kiadásokra fogja fordítani. Nagyon kíváncsi leszek majd, amikor a zárszámadás vagy az értékelés környékén megnézzük azt, hogy mi is történt itt valójában, hogy akkor mennyi ebből a pénzből az, ami ténylegesen a Honvédség szociális kiadásaira fordítódott, és mennyi lett

ebből az a fajta elképesztő mennyiségű fegyverbeszerzés, amit csak az elmúlt hónapokban jelentett be a Honvédelmi Minisztérium.

Ami pedig a gazdaságot illeti, ez is elhangzott ma már, csak szeretném még egyszer rögzíteni: igazán szép dolog, hogy Magyarországon a legkisebb társadalmi adó van, 9 százalékkal, ez tényleg jól hangzik. Százszor kimutatták már, hogy ez a multinacionális cégek számára egy kiváló lehetőség a pénzkivételre, és gyakorlatilag minimális többletlehetőséget teremt a magyar kis- és középvállalkozások számára.

Igen, itt is el kell mondanunk azt, hogy önök mindig sikerként könyvelik el az egykulcsos adórendszert, mi pedig úgy gondoljuk, hogy az egykulcsos adórendszer arról szól, hogy a jelentős jövedelemmel rendelkezőknél többletpénzeket hagy ott, és nem teremt semmilyen lehetőséget az alacsony jövedelműek körében. És igen, itt kell beszélni arról, amit képviselőtársam pont pár perccel ezelőtt mondott el, hogy eközben világszínvonalú, 27 százalékos áfa van, és elképesztő jövedéki adók vannak például a különböző benzin- és olajtermékeken, amik arról szólnak, hogy azok az egyszerű emberek, akik valóban hozzájutnak a többletjövedelemhez, azok, bemenne a közértbe, 27 százalékat ennek azonnal visszaadják a kormánynak.

Szeretném, hogy ez mindenki számára világos legyen. Tehát ez az, amikor a gazdaságvédelmi akciótervről beszélek, és itt gyakorlatilag egy konkrétum van, a szociális hozzájárulás 2 százalékos csökkenése. *(Folyamatos közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Az a szintén költői típusú kérdés vetődik fel bennem, hogy ha majd egyszer évtizedek, évszázadok múlva vissza fognak tekinteni 2010-2019-re, akkor hogyan, miképpen fognak bekerülni önök a történelembe. Az a dilemma szép lassan el fog dőlni, hogy ez egy lábjegyzet lesz vagy egy külön fejezet - ez már valószínűleg külön fejezet. Az szerintem mostanában alakul ki, hogy ez egy dicsőséges fejezet felé halad, vagy pedig arról fog szólni, hogy ez egy súlyos tévedés és súlyos kudarc.

Hadd mondjak el valamit önöknek, ami viszont már most biztosan látszik, hogy egy elképesztően jó történelmi és gazdasági klímában kellett önöknek valamit megtenniük. Egy olyan klímában, amikor a világ kijött egy tényleg elképesztő gazdasági válságból, nem volt teljes egészében világos az, hogy hogyan, miképpen fogják a társadalmak és a gazdaságok ezt megoldani. Tehát kijött a világ egy gazdasági válságból. Meglepően alacsony energiaárak, nyersanyagárak voltak, ami egy ilyen ország, mint Magyarország számára rendkívüli fontossággal bír. Azok a piacok, amik számunkra a legfontosabbak, és itt mondjuk, emeljük ki a német piacot, ebben az időszakban szárnyaltak. Amik felé akarunk haladni vagy akarnak haladni, azok pont úgy gondolták, hogy befektetni kívánnak. Nem voltak tényleges háborúk ebben az időszakban, és tegyük hozzá az egyik legfontosabbat, amit minden gazdaságelemző ilyenkor mindig elmond, hogy eköz-

ben tulajdonképpen olyan mennyiségű külső forrással rendelkezünk, tulajdonképpen ingyen, amelyiknek a felhasználása csak bizonyos szempontból volt megkötve, és amelyik az elmúlt évszázadokban nem állt Magyarország rendelkezésére. Tehát az a kérdés, hogy egy jó gazdasági klímában, a piac által támogatott helyzetekben, alacsony energiaárak mellett, sok külső forrással önök átalakították-e Magyarországot egy olyan országgá, hogy ha nem ilyen lesz a klíma, akkor fenn lehet-e tartani ezeket a szociális intézkedéseket, amiket most meg fognak hozni. Lehet-e, képes-e a magyar gazdaság arra, hogy mindezt a teljesítményt - nem tudom, mi lett a vita vége -, a 4 százalékos vagy bármilyen százalékos növekedést, fenn tudja-e tartani? Megteremtették-e ebben az időszakban ennek az alapjait?

Ha önök azt mondják hittel és meggyőződéssel, hogy ez igen, akkor én azt mondom, hogy boldog és nyugodt emberek. Én ma azt látom, hogy ennek a korszaknak a piramisai a stadionok lesznek. A stadionokba fektetett pénz, a betonba fektetett pénz, ami ráadásul nem mindig infrastruktúra-fejlesztés, nem hoz valós, hosszú távú gazdasági növekedést. Nem hordozza azt a potenciált, amelyik alkalmas lesz arra később, hogy, még egyszer mondom, amikor majd nehéz helyzet lesz, amikor a partnereink nem akarnak nekünk ennyit segíteni, hogy hogyan, miképpen fogjuk tudni fenntartani ezt a gazdasági növekedést. Hogyan tudjuk azt az ígéretet betartani, ami arról szól, hogy több jövedelme lesz mindenkinek, hogy fenn lehet tartani az ilyen típusú családtámogatásokat? Tehát az a kérésem, hogy egy picit nagyobb felelősséggel, egy picit talán a horizontjukat távolabb téve próbálják meg a saját maguk döntését meghozni. Ezt nyilván nem várom el minden egyes egyéni körzetben ülő képviselőtől, de mindenképpen úgy gondolom, hogy egy kormánynak, egy kormányt vezetőnek és egy kormány pénzét kezelőnek egy ilyen típusú gondolkodást mindenképpen meg kell tennie.

Azt kérték önök tőlünk az elmúlt időszakban többször is, hogy szavazzuk meg ezt a költségvetést. Ez egy kedves és helyes kérés. Nyilván hosszasan fogjuk mérlegelni a következő napokban, az érvek és a vita súlya alatt meg fogjuk gondolni, hogy mennyire törtünk meg, de néhány nappal ezelőtt itt egy nem túl ízléses vita kialakult egy salátatörvény kapcsán, és ott is elmondtam, itt is így gondolom: ugye, azt nem gondolják, hogy kiemelnek olyan számokat ebből az egyébként rendkívüli mennyiségű adathalmazból, ami alátámaszt valamilyen érveket, és úgy gondolják, hogy az egészre igaz az az állítás, hogy így ahogy van, megfelel azoknak az elvárásoknak, amiket megfogalmaztunk?

Mi azt próbáljuk itt önöknek elmagyarázni - és nyilván önök joggal mondják, hogy mi pedig másfajta számokat veszünk ebből elő -, hogy ebben a költségvetésben pont nem fog odajutni szerintünk annyi pénz azokhoz, akik reménytelen helyzetben vannak, és nem lehet kommunikációs propagandapanellel

tartósan és sokáig elfedni azt a problémát, hogy Magyarországon egyre nagyobb a szegénység, hogy Magyarországon egyre nehezebben jutnak hozzá az emberek lakáshoz, és azt, hogy még mindig több százezer olyan nyugdíjas van, aki a minimálnyugdíj kétszerese, háromszorosa környéki összegből él.

Tehát a költségvetéssel kapcsolatban nagyon komolyan tetten érhető - és akkor egy részeleméről szeretnék a költségvetésnek beszélni, mert valójában ezt kaptam feladatul, de most egy kicsit elkalandoztam, bocsánat, de azért, mert volt bőven időm -, szóval, elképesztő módon tetten érhető gyakorlatilag a költségvetésben is az, amit az elmúlt néhány esztendőben mindig is láttunk, ez pedig az, hogy egy nagyon erős állam építése felé haladnak. Minden egyes ügyben megpróbálják ezt a fajta központosítást, centralizációt. Sokféleképpen lehet ezt a dolgot nézni, nyilván vannak pillanatok, vannak olyan helyzetek, amikor ez akár talán helyesnek is tűnhet, de azért azt vélelmezem, hogy pont a '89-90-es rendszerváltás vagy az európai és a világfolyamatok arról szólnak, hogy lehetőség szerint minél több mindent kell odadelegálni, ahol több lehetőséggel és több információval rendelkező döntéshozók vannak.

(17.30)

Elhangzott ma már a frakcióvezetőnk vezérszónoklatában, hogy a 18,4 százalék a teljes költségvetésnek, amit az államra költenek, 4000 milliárd forintot - ez elképesztő. Ez azt mutatja, hogy nagyon komolyan próbálnak meg mindent felfelé tolni. Nyilván majd el fogják magyarázni, hogy az nem erre vonatkozik, meg hogy ez nagyon sok alrendszernek a finanszírozására vonatkozik, de azért én foglalkoztam a választóközvetem okán a szemétszállítás kérdésével, és a szemétszállítás ilyen szempontból szerintem nagyon világosan mutatja azt, hogy vannak területek, amelyeken nem lehet központosítani, nem szabad megtenni azt, hogy nagyon távol kerüljön az a szereplő, aki a helyi probléma megoldására hivatott lenne. Ezek a dolgok egyszerűen nem működnek, vízfejek lesznek, előbb-utóbb egyre távolabb kerül a probléma attól, akinek azt meg kell oldania, és egyszerűen maga a szolgáltatás fog csökkenni.

És persze a centralizáció - és itt akartam kitérni Pósnak képviselő úr beszólására -, igen, a centralizáció egyik, szerintem eklatáns példája a Tudományos Akadémiával kapcsolatos döntés. Nagyon kevés olyan dolog van a világban, amihez nem vagy nagyon ritkán nyúlnak hozzá még olyan hatalmak is, amelyek azért mindent megpróbálnak átalakítani, nekem az volt a meggyőződésem, hogy az önök politikai bátorsága, tehetsége és akarata soha nem fogja elérni az Akadémiát - ebben tévedtem. Innentől kezdve, azt gondolom, nincs semmilyen fajta korlát.

Ami az önkormányzatiságot illeti - és egy picit erre akartam rákanyarodni -, többféleképpen lehet egy önkormányzatnak az autonómiáját csökkenteni. Most kicsit kritikus és önkritikus is leszek. Az elmúlt

29 esztendőben a különböző hatalmak ezt többféleképpen próbálták meg megtenni. Lehet úgy, hogy a hatásköröket korlátozzuk, és lehet úgy, hogy valamilyen formában a forrásokat csökkentjük. Még egyszer mondom: az elmúlt 29 esztendőben hol erre, hol arra láttunk példákat, ebből a szempontból nyilvánvalóan a 12 esztendei baloldali kormányzás is követett el bizonyos hibákat, mi sokkal inkább forrásoldalról. Önök azonban, azt látom, ezt megpróbálják tökélyre fejleszteni, és gyakorlatilag mind a forrásoldalon, mind pedig a hatásköri oldalon megpróbálják egyre inkább az önkormányzatokat egy ilyen közepes erősségű tanácsrendszer irányába terelni, tehát tulajdonképpen egyre kevesebb feladattal, egyre kevesebb hatáskörrel, egyre szűkülő forrással megpróbálni mindent elvégezni.

Azt mondta a miniszter úr, és ezt örömmel használják, hogy feladatfinanszírozás. Tényleg felejtjük már ezt el! Ez iszonyat jól hangzik, tudom, fogják is majd ezt mondani, meg is fogják majd védeni (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*), de nincs feladatfinanszírozás Magyarországon. Az lenne a feladatfinanszírozás, ha egyszer tényleg végignéznék a feladatokat, megnéznék, hogy az mennyibe kerül Ipolytarnócon, és megnéznék, mennyibe kerül a Belvárosban meg Szombathelyen, és azt lehetne, hogy bárki bárhol Magyarországon, bármilyen településen bemegy egy önkormányzathoz, akkor azt a fajta állami szolgáltatást, amire neki hatásköre, feladata és lehetősége van, azt ugyanazon a színvonalon megkapná. Nézzék már meg, Budapesten a segélyek nem egyformák a különböző kerületekben! Nincs. Ez ma egy csökkentett normatív finanszírozás. Valamikor egyszer kialakult, hogy milyen feladatokra szoktunk pénzt adni, ebből lett egy képzett szám, és ebből kezdenek el ide-oda reszelgetni és faragni. Ez nem feladatfinanszírozás. Önök ezt mondják, mert ez lényegesen jobban hangzik, mint az, ami eddig volt, valamin mindenképpen változtatni kellett. És azt, hogy 23 milliárd forinttal emelkedik az önkormányzatok támogatása, ezt úgy adják el, mint valami fényes győzelmet. Ugye, itt 2950 milliárdról beszélt a miniszter úr, ebből, ha jól értettem, 750 az, ami szűken az állami pénz, na de könyörgők, 23 milliárddal 3200 települési önkormányzat pénze nő, ez még egy egyharmadnyi Puskás Stadion sincsen!

Ilyenkor, amikor - és ezt akartam az előbbi kapcsán is elmondani - önök kiragadnak ilyen számokat, és tényleg úgy viselkednek, mint hogyha az valami elképesztő nagy dolog lenne, hogy már 4 milliárd, 5 milliárd forint van erre vagy arra a területre, akkor belegondolnak abba, hogy közben pedig olyan parciális ügyekre mennek el tizen-huszon-százmilliárdok (*F. Kovács Sándor közbeszól.*), amelyek tulajdonképpen abból a szempontból, amit önök építenek (*Pócs János közbeszól.*), vagy amit önök gondolnak építeni, pillanatnyi dűnék, el fognak tűnni, nem fog rájuk senki emlékezni, és ne is beszéljünk még a Budapest-Belgrád vasútról, ne is beszéljünk arról a kötelezettségről, ami a paksi kötelezettség, és ennek fényében

vicces a miniszter úr azon mondata, hogy átalakítjuk az államadósságot, és sokkal inkább a belföldiek felé szeretnénk tartozni. Nyilván sem Kína, sem pedig Oroszország nem minősül még egyelőre belföldinek.

Nos, azt szeretném még nagyon röviden elmondani, hogy szöveget ütött a fejembe, hogy mennyiszert elmondták ezt az ingyenes tankönyvet, a hozzájárulást az étkezéshez, és az a dolog sejlett fel bennem, hogy nem tudom, megfigyelték-e, hogy amire ilyen egyre több pénzt adnak, annak mindig van egy üzleti lába is, és érdekes módon az üzleti lábát viszont tönkreteszik, pontosabban nem teszik tönkre, hanem a szereplőket szépen kiiktatják, és mindig egy darab szereplő marad. Amikor tehát önök ingyenes tankönyvről beszélnek - helyes egyébként, támogatható -, aközben a piacot, az ingyenes tankönyv-piacot szétverték, szinte csak egy helyről lehet ezt az ingyenes tankönyvet megszerezni, és nyilván percekre vagyunk attól, hogy ki fog derülni, hogy ki van annak a háttérében. Amikor önök arról beszélnek, hogy emelik a gyermekétkeztetésre fordított pénzt - nagyon helyesen, ez így van -, aközben az látszik, hogy azt, amely itt multinacionális cég volt, azt mindet kiirtották Magyarországról, nincs ma már külföldi cég, belföldi cégek vannak, azoknak a száma is egyre szűkül, és nem csodálkozom, ha majd egyszer csak egy tényfeltáró újságíró utána fog menni annak, hogy e mögött is valójában ugyanazok a szereplők vannak, mint már megszoktuk oly sok minden esetében.

Nincs itt most a mai napi verőlegény, Nacsa képviselő úr, úgyhogy így most a távollétében vagyok kénytelen neki válaszolni Korózs Lajos nevében. Korózs Lajos nyilván nem azt mondta, amit ő a szájába adott, hogy a szocialisták nem szeretnének béremelést. Örülünk annak, hogy 10 százalékos feletti bérnövekedés van Magyarországon, örülnénk, ha egyébként mindenhol, a nyugdíjak területén és egyéb helyeken is ez lenne. Korózs Lajos azt próbálta meg itt elmagyarázni - ő egy szociológus ember, és egy nagyon felkészült, okos ember -, hogy a társadalom szempontjából nem helyes, ha az olló kettéválik, tehát ha sokkal gyorsabban növekednek a jövedelmek, mint ahogy egyébként a nyugdíjak. Ő ezt próbálta meg valamilyen módon érzékeltetni, azzal, hogy természetesen azt kéri, és azt szeretnénk, és efelé próbáljuk a módosító indítványunkat is előállítani, hogy a nyugdíjak legalább olyan tempóban tudjanak növekedni, mint amilyen tempóban a bérek növekedtek az elmúlt években.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, képviselőtársaim, látják, hogy nagyon mélyen és alaposan próbáljuk megfontolni azt, hogy hogyan, miképpen lehet ezt a költségvetést megszavazni - nem vagyunk könnyű helyzetben. Nyilván hagyjuk magunkat, hogy még tovább győzködjenek, de ha megtennék, és néha felnéznének a papírjukból, és megpróbálnának arról beszélni, amit ténylegesen tapasztalnak a saját választókerületükben, akkor lehet, hogy könnyebben tudnánk egymással dűlőre jutni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte, hogy szeretne válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden reflektálnék, de van néhány olyan észrevétel Molnár Gyula képviselő úr részéről, amely, úgy érzem, választ kíván.

Az első megállapítás arra vonatkozott, hogy hát szépek a múltbeli eredmények, de ez egy kivételes nemzetközi környezetben valósult meg, külső források, alacsony árak, alacsony olajárak. Ilyenkor nem tudom nem megkérdezni, hogy az eurózónához sok szempontból integrálódott Görögország és Spanyolország tekintetében azok a hatások, amelyeket a képviselő úr mondott, vajon miért nem érvényesültek. A külső környezet számukra is kedvező volt, az olajárak ugyanúgy befolyással bírtak az ő gazdaságukra is, és mind a két ország jelentős európai uniós forrásokat kapott. Azt is megemlíthetném, hogy emlékszünk a múlt évtizedből olyan időszakra, a 2008 előtti évekre, amikor szintén egy konjunkturális időszak volt, Magyarország tekintetében mégis reálkonvergenciát nem nagyon láttunk, és mellette költségvetésnél bizony jelentős hiányokat tudtunk elérni.

Én tehát azt gondolom, hogy kétségtelen tény, és abban a képviselő úrral egyetérték, hogy a külső körülmények jelentős befolyással bírnak egy ország gazdasági teljesítményére, de azt gondolom, hogy azokat az eredményeket, amelyeket az elmúlt években Magyarország elért, nem lehet és téves dolog kizárólag a magyar vállalatok, a magyar családok, a magyar gazdaságpolitika teljesítményétől elvenni.

Így érkezünk el 2020-hoz, ahol a benyújtott költségvetésitörvény-javaslat a meglátásunk szerint azt a gazdasági felzárkózást viszi tovább, amit az elmúlt években láttunk.

(17.40)

Én úgy látom, hogy ez a fölzárkózás nem jár együtt azzal, amit a szocialista képviselők mondtak, ez nem eredményezi egyes rétegek jelentős pozícióerősödését úgy, hogy ez más rétegek kárára valósulna meg.

Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy Magyarországon egyre nagyobb a szegénység. Igazából nem tudom, hogy ezt milyen számokkal tudja képviselő úr alátámasztani. Nézzük meg például azt, hogy a foglalkoztatottak száma hogyan alakult, mennyien voltak, akik korábban munkanélküliek voltak, és ma munkából élnek. Nézzük meg, mondjuk, a minimálbérek alakulását és a reálösszeg alakulását is. 2010 után - hozzászem, a 2016-os megállapodás részeként is - 2017-ben, '18-ban és '19-ben is pont a legalacsonyabb keresetűek reáljövedelme radikálisan növekedett.

Ha képviselő úr, illetőleg a baloldali frakciók fontosnak tartják azt, hogy az anyagilag kevésbé kedvező helyzetben lévő rétegek felzárkózása folytatódjon, akkor szerintem a 2020-as költségvetésjavaslatot lehet támogatni, hiszen az arra épült, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum 8 százalékkal emelkedik, ez ismét egy érdemi reáljövedelem-növekedést eredményez az ő tekintetükben. S ha a nyugdíjasok szóba kerültek, akkor meg kell említenem, hogy azzal kalkulálunk, hogy a nyugdíjak reálértékének megőrzésén túl nyugdíjprémium kifizetésére is nyílik lehetőség.

Az állami működési tételek miatt is szót kell emeljek. Igen, képviselő úr, el kell mondani, hogy ha megnézzük, hogy az állam működési kiadásai közé milyen tételek tartoznak, akkor nemzetközi sztenderdek alapján ide kell számítani a biztonsági-védelmi kiadásokat is. Tehát ha elfogadjuk azt, hogy a rendőrök és a honvédek fizetése az elmúlt években növekedett, és ezeket a béreket minimum meg akarjuk őrizni, ha elfogadjuk azt, hogy a biztonság egy alapvető érték, akkor igen, el kell fogadjuk azt, hogy ezeken a területeken az állam kiadásai növekedtek, mint ahogy hál' istennek egyéb területeken is, például a kormánybiztosok béreinek, vagy ha itt az Országgyűlés Hivatalában, illetve az Országgyűlés épületében beszélünk, a hivatali dolgozók bére is emelkedett; ez is benne van az önök által kifogásolt kiadásnövekedésben.

Ami az önkormányzatokat illeti: miniszter úr az önkormányzatok jövő évi forrásait illetően az expozéjában arra hívta föl a figyelmet, hogy az önkormányzati rendszer mennyi pénzzel tud gazdálkodni, és ehhez címzetten a IX., az önkormányzati támogatásokat tartalmazó fejezetben a központi költségvetés mennyi forrást ad. Ha az önkormányzatok gazdálkodását kicsit perspektivikusabban nézzük, akkor azért látni kell, hogy a központi költségvetési finanszírozáson túl a helyi önkormányzatok forrásainak döntő része saját bevételből, azon belül helyiiparűzésiadó-bevételből ered. Az elmúlt években pont ezért növekedett jelentősen a helyi önkormányzatok bevétele, és várhatjuk ezt 2020-ban is, hiszen a gazdaság növekedésével párhuzamosan a helyiiparűzésiadó-bevételből is többlettel tudnak majd kalkulálni. S talán azt is meg kell említeni, hogy vannak olyan tételek, olyan költségvetési támogatások, amelyek a magyar településeket célozzák. Ilyen például a „Magyar falu” program, amely nem szerepel a képviselő úr által is idézett tételek között, de amely összességében három területen mintegy 150 milliárd forintos kiadást jelenthet 2020-ban.

Engedjék meg, hogy ezt követően csak nagyon röviden a jövőről szóljak, és arról, hogy mi történik, ha a nemzetközi gazdasági körülmények rosszabbak lesznek, ha a konjunkturális időszak esetleg véget ér. Pont ezért számolunk a jövő évi költségvetésben megemelt tartalékokkal. Igen, a magyar gazdaság nyitott gazdaság, törvényszerűen befolyással bír a magyar növekedésre és az egyéb folyamatokra az, hogy mi

történik Európában és a világban. Épp ezért terjesztettünk a tisztelt Országgyűlés elé egy olyan költségvetést, amely ha úgy tetszik, megerősíti az állam pénzügyi pozícióját az alacsony hiány és a nagyobb tartalékok miatt, és amely magában foglalja a gazdaságvédelmi akcióterv intézkedéseit, melynek célja az, hogy az Unió növekedéséhez képest mintegy 2 százalékpontos többletet tudjunk elérni.

Természetesen 2020-on túl is tekintünk. Ha képviselő úr figyelte azokat a megnyilvánulásokat, amelyeket különböző kormányzati szereplők vagy maga a miniszterelnök úr mondott, hallhatta azt, hogy egyik célunk, hogy évtizedes távlatban Magyarország az Európai Unió tagállamai közül az egyik legélhetőbb ország legyen. Itt van a kezembem egy nyilvános dokumentum (*Felmutatja.*), amely a legélhetőbb ország gazdaságpolitikai aspektusairól szól, amely a „Program a versenyképesebb Magyarorszáért” címet viseli. Ebben számos területről írunk, ahol feladatunk van annak érdekében, hogy ezt a kívánt „legélhetőbb ország” pozíciót elérjük, ideértve az ön által kritikaként említett oktatás és egészségügy területét is, amely területeken tehát 2020-ban is többlettekkel számolunk, és azzal is, hogy ezeken a területeken - mint annyi más területen - számos feladat áll még előttünk. Én azt gondolom, hogy ezen távlatos cél elérése érdekében, Európa egyik legélhetőbb országának elérése érdekében a 2020-as költségvetés érdemi lépéseket tartalmaz. Ez alapján tehát egy távlatosabb vízióból tekintve is látszik, hogy milyen irányba tesz lépéseket a gazdaságpolitika.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó kimondani azt, hogy a 2020-as költségvetés egy végtelenül tudatosan, jövőorientáltan, a 2020-as esztendőre és - ahogyan most államtitkár úrtól hallottuk - egy hosszabb távú jövőre is választ adva, mérlegelve a feladatokat, valós számokkal, valós fejlesztési lehetőségekkel van előttünk. Azt is jó kimondani, hogy a tartópillérei közül, ha kiemeljük a családok támogatását, a gazdaság eredményeinek a megtartását, valamint - el kell mondani - a gyarapodás további feltételeként a biztonság megőrzését, ez is azt mutatja, hogy egy tudatos költségvetés van előttünk. Mindenféleképpen tény és való, hogy a családok támogatására fókuszál, jelesül a családvédelmi akcióterv végrehajtására, továbbá az ország gazdasági eredményeinek megőrzését és a biztonság-védelem megőrzését helyezi előtérbe.

Azt is jó kimondani, hogy 2228 milliárd forint áll a családok rendelkezésére családtámogatásokra. Ha visszatekintünk a 2010-es esztendőre, láthatjuk, hogy ez mindösszesen 967 milliárd forint volt. Ma

már hallottuk, hogy 1261 milliárd forinttal több ez, ami szinte 2,5-szeres növekedést jelent.

Ha visszatekintünk, látjuk azt, hogy stabil, tisztán látszanak a tudatos, fejlesztésorientált, a magyar családok és a magyar emberek értékeit, érdekeit szem előtt tartó gazdaságpolitika eredményei, és reagálva egy ellenzéki megjegyzésre: méltó Magyarországhoz, méltó a Fidesz-KDNP frakciócsoportjához, méltó a magyar emberekhez. Bizunk abban, hogy méltó lesz arra, hogy minél teljesebb körben megszavazzuk.

Néhány dolgot emelek csak ki abból, hogy ez a kormány, ami a családpolitikát illeti, visszaadta a gyermekgondozási segély harmadik évét, az adókedvezményt visszavezette, munkához köti a családtámogatásokat, és maga az a program, amely most előttünk áll, azt gondolom, mindenképpen fényes bizonyítéka ezen kormány gondolkodásának.

De miután több fontos kérdést is tárgyal a költségvetés, én most egyet szeretnék kiemelni, és tulajdonképpen képviselőtársamnak is bizonyítani, aki azt mondta, hogy egyre betegebbek és alulképzettebbek leszünk. Én bízom abban, hogy az a néhány gondolat, amit meg fogok most fogalmazni, bizonyítja azt, hogy egyre képzetebbek leszünk, és ebben az esztendőben is, illetve a 2020-as esztendőben az előttünk lévő költségvetés lehetővé teszi azt, hogy a köznevelés, az oktatás teljes spektruma az óvodától a felsőoktatásig gyakorlatilag megfelelő szinten tudjon működni, és mindenki számára elérhetővé váljon egy minőségi oktatás, egy megfelelően képzett, minőségi munkaerő álljon rendelkezésre, amely azt gondolom, hogy ugyancsak Magyarország jövője szempontjából a gazdaság fejlődésének az egyik legfontosabb tényezője, természetesen a képzés mellett folyamatosan szem előtt tartva az élethosszig tartó tanulás igényeit is.

Ennek a célkitűzésnek megfelelően - a számok makacs dolgok, a számok, tények mutatják a költségvetésben - a 2020-as költségvetésben az oktatási kiadásokra 2080 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez 48 milliárd forinttal több, mint 2019-ben. S ha ugyancsak visszatekintünk és nézzük a számokat, a 2010-es költségvetéssel összehasonlítva 633 milliárd forinttal fektetünk többet az oktatásba; véletlenül sem azt mondom, hogy költünk, hiszen minden, a humán területre fordított forrás, meggyőződésem az, hogy befektetés, és mindenféleképpen látni kell, hogy ez a 633 milliárd forintos különbség a szocialista-szabad demokrata kormányzáshoz képest egy óriási fejlődést jelent. Meggyőződésem, hogy a számok mögött lévő tartalmak is meggyőzőek.

Néhány kiemelés a köznevelés területéről. Kiemelt feladatnak tekintjük - a költségvetés mentén minden tétel mellett ott vannak a számok - a köznevelési infrastruktúra fejlesztését, a pedagógus II. és a mesterpedagógus és kutatótanár fokozatba átlépők minősítésének a folytatását. Nagyon fontos a pedagógus-szakképesítéssel rendelkező, a nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő, tehát nem pedagógusmunkakörben dolgozó foglalkoztatottak minősítésének a folytatása.

(17.50)

Volt már ma szó róla, igenis fontos a tankönyvek állami fejlesztésének folytatása, hiszen a felelősséget vállaló állam nem szolgáltatja ki az iskolát az önkormányzatok anyagi helyzetének, hanem teljes tudatosságával, felelősségével viszi ezt a vonalat. Ennek egyik eleme tulajdonképpen a tankönyvek fejlesztésének a bővítése. És majd fogok szólni az ingyenes tankönyvellátásról, amely 2020-tól 1-16. osztályig mindenki számára elérhető. Nagyon fontos a személyiség szempontjából és magyar karakter a zenei hangszerfejlesztési program továbbvitele. Az óvodai eszközök, hiszen maga az óvodáztatás, azt gondolom, az egész nevelést megalapozó, nagyon komoly kulcskérdés. Nagyon fontos a 9. és 11. évfolyamon tanulónak az idegen nyelvi környezetben való nyelvtanulása segítése, hogy csak néhány dolgot emeljek ki.

El kell mondani azt is, hogy a 2020-as költségvetés majd' 24 milliárd forint többlettámogatást határoz meg a terület számára, és gyakorlatilag azt is mutatja, hogy boldogulni engedi a folyamatos fejlesztés igényét ezen a területen.

Szólni kell első prioritásként az infrastruktúra fejlesztéséről, hiszen a méltányos, esélyteremtő és minőségi oktató-nevelő munkához elengedhetetlen a megfelelő infrastruktúra. Soha nem látott óvoda-, iskolafejlesztéseknek vagyunk tanúi, ha valaki körbenéz a saját választókerületében, akkor láthatja, hogyan újulnak meg ezek a köznevelési intézmények. A kormány kiemelten fontosnak tartja az iskolai környezet fejlesztését, és ezért indult el valóban az elmúlt harminc esztendőnek a legnagyobb iskolafejlesztési projektje mintegy 110 milliárd forint uniós és 50 milliárd forintos állami forrásból. Mindemellert az egyházi intézmények infrastruktúrájáért is felelősséget érezve, ettől az évtől kezdve külön soron jelenik meg költségvetésben.

A digitalizáció korát élve az egész nevelési rendszert áthatja mindez, és el kell mondani, hogy mintegy 40 ezer pedagógus vesz részt ebben a kompetenciafejlesztő programban. De ennek a hardver része is rendelkezésre áll, hiszen mintegy 60 ezer eszközt biztosítunk a tanárok és a diákok számára.

Eltávozott képviselőtársam szolt és egyetértését fejezte ki az ingyenes étkeztetéssel kapcsolatban. Valóban szeretném aláhúzni, hogy a kormány az ingyenes gyermekétkeztetésre fordított támogatást 2010 óta 27 milliárról 79 milliárd forintra emelte. Illetve, ha belegondolunk az ingyenes tankönyvellátásba, hogy mit jelent a magyar családok számára, hiszen gyakorlatilag a 2020-21-es tanévtől azzal, hogy a köznevelési rendszer nappali rendszerű oktatásában minden tanuló számára rendelkezésre állnak ingyen a tankönyvek, azt gondolom, azt kell mondani, hogy Magyarországon eljutottunk oda, hogy biztosított az ingyenes tankönyvi ellátás, ami mindenképpen megbecsülendő.

Ki kell emelni, és volt ma már szó arról, hogy van, aki módszert keres, van, aki kifogást, én úgy

gondolom, hogy mi módszert keresünk arra, hogy valóban nagyon unikális, nagyon egyedülálló és komoly befektetést igénylő eszközrendszerrel hogyan lehet segíteni a nyelvtanulás további eredményességét. 35 milliárd forint áll erre rendelkezésre.

Az idegen nyelvi stratégia részeként a 2019-20-as tanévtől kezdve lehetőség nyílik a gimnázium és szakgimnázium 9. és 11. évfolyamos tanulóinak a célnyelvi országba történő kétéves kiutaztatására. Illetve azt is tudjuk - épp ma is jött egy sms-, hogy igen, sikerült a nyelvvizsga, és lehet visszaigényelni a forrást. Tehát azt is tudjuk, hogy rendelkezésre áll forrás, milliárdos tétel a sikeres nyelvvizsgának a visszafizetésére a tanulóknak, a családok számára.

Apró dolognak tűnik, de egyáltalán nem az, nagyon is fontos egy fiatal életében a vezetői engedély megszerzése. Gyakorlatilag a családi kasszához ez is komolyan tud hozzátenni, nagyon megbecsülendő és értékelendő.

Ha megnézzük az oktatási-nevelési rendszert, akkor nagyon széles a paletta, hiszen egy komplex dologról van szó. Szeretném kiemelni és ráirányítani a figyelmet a nemzeti tehetség programra. A nemzeti tehetség program a 2020-as költségvetésben meghaladja a 3 milliárd forintot. Köszönet ezért, hiszen azt gondolom, hogy diáknak, tanárnak, felkészítőnek a számára a családbarát Magyarország mellett egy tehetségbarát közeg formálódott az elmúlt esztendőben, hiszen évente 300-400 ezer diák kapcsolódik valamilyen módon az NTP-hez, a nemzeti tehetség programhoz. De mondhatnám a Határtalanul! programot, amelyre a jövő évi költségvetésben 5,3 milliárd forint áll rendelkezésre. A magyar-magyar kapcsolatok erősítése alapvetően a költségvetésnek és Magyarország Kormányának a stratégiai céljaiból levezetendő, hiszen maga a biztonság, identitás mind-mind összefüggő kérdés.

Szeretnék még szólni az életpályaprogramokról, hiszen a kormány folytatni kívánja a pedagógusok már bevezetett életpályamodelljét, a pedagógus II. és a mesterpedagógus, kutatótanár fokozatba átlépők minősítését. Rendelkezésre áll a forrás, ki kell használni, bátorítom is a pedagógusokat ezen a téren.

Volt ma szó a nyugdíjasokat megközelítve a gazdasági-pénzügyi tudatosságról. Erre 4,8 milliárd forint állt tavaly rendelkezésre, és idén is szeretnénk ezt folytatni a Fáy András-programon belül. Valóban szükség van - korosztálytól függetlenül - a fiatalok pénzügyi tudatosságának növelésére, amely természetesen lehetőséget teremt arra is, hogy a megtakarításoktól kezdve a majdani nyugdíjaskorukra is gondoljanak.

Mindenféleképpen fontosnak tartom a felsőoktatásban az infrastruktúra fejlesztését, a kollégiumfejlesztési stratégiát, a hallgatói mobilitást, a nemzetközi kapcsolatok támogatását, a pedagógusképzés fejlesztését, tudományos utánpótlás biztosítását. 2020-tól 166 600 forintba emelkedik a hallgatói normatíva összege, és számos mobilitási program, kutatáshoz és

fejlesztéshez kapcsolódó program áll rendelkezésére a fiataloknak.

Mindenféleképpen el kell mondanunk, hogy az oktatás egy nagyon komoly, jövőbe történő befektetés - talán elcsépeletnek tűnik, de nagyon komoly igazságot tartalmazó mondat -, a rendszerváltás óta soha nem kapott akkora figyelmet, anyagi támogatást, mint a nemzeti ügyek kormánya idején. Nem tartom szerencsésnek soha, ha bármilyen politikai szócsátának a játszóterévé válik, és nem azért, mert azt kell végighallgatni, hogy milyen rossz meg szétesik meg semmi nem jó, hanem pontosan azok miatt, akik érintettek ebben a dologban, de azt hiszem, hogy pont emiatt talán erről ennyit.

Nagyon komolyan kell szólni - amikor a Határtalanul! programról szóltam -, a felsőoktatásban is számos cselekvési tere van a magyar-magyar kapcsolatok erősítésének, mind a határon túli köznevelési és mind pedig a határon túli felsőoktatási együttműködéseknek.

Még egy mondat, ami inkább a választókerületemhez kapcsolódik: számos területen látható a 2020-as költségvetésben a kultúra fejlesztése, akár az Operaház-fejlesztésre gondolunk, akár a Makovecz Imre Alapra, akár a kecskeméti Katona József Színházra; hál' istennek, 3,98 milliárd forintból megkezdődik a szolnoki Szigligeti Színház felújítása is, amit mint a körzet országgyűlési képviselője tisztelettel köszönök a magyar kormánynak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelenleg Magyarország a világ egyik legbiztonságosabb országa, én úgy gondolom, hogy ehhez méltó és ennek megerősítését szolgálja az erre a területre szánt jövő évi költségvetési forrás növekedése is.

Összességében elmondhatjuk azt, hogy a 2020-as költségvetés tervezete, folytatva a biztonságos növekedés stratégiáját, csökkentve az államadósságot, minden ágazatnak nagyobb lehetőséget, nagyobb cselekvési teret biztosítva, racionális, előremutató, mindenképpen alkalmas, nemhogy alkalmas, hanem méltó az elfogadásra. Biztos vagyok abban, hogy a Fidesz-KDNP politikai csoportja így teszi, én kérem erre az ellenzék képviselőit is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Jelzem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja a mai ülésnapon a fennmaradó időkeretből 40 percet átad a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja részére.

Most kétperces felszólalások következnek, ami az első 9 másodpercig tud eltartani. Demeter Márta képviselő asszonynak adom meg a szót.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Államtitkár úr, attól, hogy folyamatosan 50 százalékos illetményemelésről beszélnek, még az érintettek pontosan tudják, hogy ez nem valósult meg. Újra kérem, hogy emeljék 60 ezer forintba az illetményalapokat.

Ha pedig ennek hiányában összeomlanak a biztonsági, önkormányzati és állami intézményrendszerek, az az önök felelőssége lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Kovács Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon sajnálom, hogy Molnár Gyula elment, mert a múltba révedhettünk volna mindketten. Az önkormányzati világból mint volt polgármester, én meg az önkormányzati bizottság egykori elnökeként emlékszem arra a kétségbeesett beszélgetésre, amikor Csabai Lászlóné egykori nyíregyházi polgármester, MSZP-s képviselő megemelésről, csak éppen fedezet nem volt hozzá. Ez aztán elindított egy olyan folyamatot, ami ahhoz vezetett, hogy 1200 milliárd forint adósságállománya gyűlt össze az önkormányzatoknak, amiből aztán, ebből az adósságcsapdából a kormány mentette ki az önkormányzatokat.

Feladatfinanszírozásról először az én emlékeim szerint talán Lamperth Mónika belügyminiszterként beszélt, és azt mondtuk, csak mentsen meg tőle az Úr-isten, mert abból csak baj lehet, látva a normatív finanszírozás anomáliáit.

De ennyire nem révednék vissza a múltba, hanem inkább arról beszélnék, amit a költségvetés és a jelen helyzet tartalmaz. Államtitkár úr beszélt arról, hogy a gazdaság növekedésével jelentősen nőttek a helyi bevételek, ami az új jellegű önkormányzati világot jellemzi, hiszen egy fejlesztéssel foglalkozó önkormányzati világ alakult ki, és a helyi társadalmi szolidaritást számontartó önkormányzati világ alakult ki.

(18.00)

Ebben jelentős forrásokat biztosít az állam: ha csak az idei évet nézzük, a „Magyar falu” programban 150 milliárd, a „Modern városok” programban 1500 milliárd forintnyi önkormányzati támogatást jelent a saját bevétel az állami támogatásokon felül fejlesztésre. És akkor nem beszélek olyanokról, ami a kistélepléseket illeti, a három- és négyszámjegyű utak felújítása hazai forrásokból.

Illetve ha egy mondat erejéig még a múltba is révedhetnénk: mi volt akkor a címzett és céltámogatások rendszerében, amit az állam adott az önkormányzati világnak? Évi 50 milliárd. Ezeket tessék összehasonlítani a mai költségvetési forrásokkal, támogatásokkal, és akkor egészen más képről tudunk beszélni mindannyian! Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál időkeretekhez: Tessely Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A jövő évi központi költségvetés kapcsán nemcsak a miniszter úr, de már a képviselőtársaim is több dolgot kiemeltek.

Én elsősorban a gazdasági stabilitás jelentőségére szeretném felhívni a figyelmet, ennek a stabilitásnak ugyanis az európai uniós tagságunk szempontjából rendkívül nagy az értéke. Ha az uniós csatlakozásunk óta elmúlt tizenöt év mérlegét kívánjuk megvonni, akkor egy pillanatra sem felejthetjük el, hogy 2004. május 1-jét követően sok évig képtelenség volt gazdasági vagy pénzügyi stabilitást elvárni az akkori magyar kormányoktól. Az utóbbi években viszont Magyarországot a fegyelmet, kiszámítható költségvetés jellemzi évről évre, folyamatosan. Így mára a magyar az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság egész Európában.

2020-ban is érvényes az a célkitűzés, hogy a magyar gazdaság növekedésének üteme legalább 2 százalékponttal haladja meg az európai növekedés átlagát. A kormányzati intézkedéseknek köszönhetően a GDP-növekedés dinamikus marad, így annak üteme 2019-ben és 2020-ban is várhatóan 4 százalék lesz. E stabilitás eredménye, hogy napjainkban rekordalacsony szinten van a munkanélküliség, hogy az átlagbérek dinamikusan növekednek, hogy megszülethetnek a népesedési fordulatot ígérő családvédelmi intézkedések is.

Az európai uniós tagságunk szempontjából minden évben újra és újra értékelnünk kell az államháztartási és államadóssági kérdéseket is. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a költségvetési és pénzügyi egyensúly elérésére irányuló törekvéseknek köszönhetően a költségvetési hiányt 2012 óta stabilan a GDP 3 százaléka alatt tudjuk tartani.

Tavaly a kormányzati szektor hiánya a GDP 2,2 százalékát tette ki, míg jövőre ez várhatóan a GDP 1 százaléka alatt lehet. Ez mindenképpen említésre méltó, sőt nagyjelentőségű teljesítmény.

Az államadósság GDP-hez viszonyított aránya évek óta fokozatosan csökken. Tavaly ezt sikerült 71 százalék alá szorítanunk, jövőre pedig akár a GDP 66 százaléka alá süllyedhet. Nyilvánvaló, hogy a GDP-arányos államadósság-csökkenés már folyamatos, ha sikerül ezt a tendenciát folytatnunk, az államadósság néhány éven belül már az Alaptörvény szerint is kívánatos módon a GDP 60 százaléka alatt lehet.

A stabilitás és a kiszámíthatóság olyan alapvető, maastrichti kritériumoknak megfelelő értékek, melyekre joggal lehetünk büszkéek, de meg is kell őket becsülnünk. Számos uniós tagállam ugyanis folyamatos küzdelmet folytat a magas államadóssággal, a fiatalkori munkanélküliséggel, és különféle szociális feszültségekkel is szembe kell nézniük. Hazánkban viszont egyértelműen biztosítottak a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés feltételei.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő év a 2014-20-as uniós költségvetési időszak utolsó esztendeje, noha jól tudjuk, az egyes programok tényleges lezárására

még 2020 után is lesz lehetőség. Az elmúlt hét év alatt Magyarország összesen 12 000 milliárd forint fejlesztési forráshoz jutott az Európai Tanács 2013. februári ülésén született megegyezésnek köszönhetően.

A kohéziós politika fejlesztési programjainak keretében összesen több mint 7600 milliárd forint összegű fejlesztési forrás áll a kedvezményezettek rendelkezésére. A többlet-kötelezettségvállalás lehetőségével élve az esetleges forrásvesztés elkerülése érdekében ezen fejlesztésekre eddig 107 százalékos kötelezettségvállalás történt.

A vidékfejlesztési program keretében további 1300 milliárd forint uniós forrás használható fel. Az összeg szintén teljes egészében meghirdetésre került, a kötelezettségvállalás szintje 101 százalék.

Az európai hálózatfinanszírozási eszköz célja a transzeurópai hálózatok közlekedési, energetikai és távközlési beruházásainak finanszírozása. Magyarország a saját tagállami keretét teljes egészében lefedte sikeres pályázatokkal.

A korábbi időszakhoz hasonlóan 2020-ban is több jogcímen érkeznek olyan jelentős összegű támogatások hazánkba, amelyek a hazai költségvetésben nem jelennek meg, folyósításukra azon kívül kerül sor. A költségvetésen kívüli támogatások között a területalapú támogatások dominálnak. Ezek várhatóan 413 milliárd forint értékben kerülnek kifizetésre 2020-ban.

Mindent egybevetve, 2020-ban várhatóan közel 1500 milliárd forint uniós forrás áll a hazai infrastrukturális, kohéziós, környezetvédelmi és egyéb projektek megvalósítására, amit összesen közel 430 milliárd forintnyi költségvetésen kívüli támogatás egészít majd ki. A központi költségvetési hozzájárulás az uniós forrásból megvalósuló célokhoz 397 milliárd forintot tehet ki jövőre.

Végezetül szeretném hangsúlyozni: az úgynevezett felülről nyitott uniós előirányzatok továbbra is garantálják, hogy ne legyen se pénzügyi, se szabályozási akadály a uniós források felhasználásának. 2020-ban ugyanakkor a gyorsuló végrehajtás és az előlegekkel való elszámolás miatt felgyorsul majd a 2014-2020-as fejlesztési időszakhoz kapcsolódó uniós források lehívása.

Összességében kimondhatjuk tehát, hogy a gazdasági stabilitás a 2020. évi költségvetés által biztosított. A váratlan helyzetekre is megfelelő tartalék áll majd rendelkezésre. Kérem képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem lesz meg-

lepő, hogy az egészségüggyel fogok foglalkozni, és igazából ez nagyon sokszor egy egyirányú vagy nagyon szűk keresztmetszetű vita szokott lenni. Külön örülök neki, hogy olyan államtitkár van itt a Pénzügyminisztérium részéről, aki azért venni szokta a fáradságot arra, hogy egyrészt a kritikát meghallgassa, másrésztől korrektúrázza azokat az adatokat vagy azokat a meglátásokat, amelyek félrecsúsznak.

Azt összességében meg lehet állapítani a mostani költségvetésről, illetve a 2020-as költségvetés egészségügyet érintő részéről, ami az EMMI-nek a fejezetét érinti, illetve az E. Alapot érinti, és nagyjából a gyógy-megkasszára, tehát a gyógyító-megelőző ellátásoknak a kasszájára fókuszálódik, hogy van benne bizonyos előrelépés.

(18.10)

Ezt eddig minden évben elmondtuk, amikor többlet mutatkozott az egészségügyet érintő kasszáknál, a többletforrásoknál, hogy persze szükség van rá, és ezt az ellenzék nemcsak támogatja, hanem kéri is.

Ebben a Házban nagyon sokszor szoktunk vitázni az alulfinanszírozottságról. Tisztelt államtitkár úr, megint csak azt kell mondani, hogy ahhoz az ideális vagy elvárt szinthez képest, amit akár GDP-arányosan vagy más nemzetekkel összehasonlítva, de ha ez nem fontos, akkor a magyar egészségügy reális igényeit nézve, még mindig - bár a kormány az utóbbi időben nagyobb igyekezetet fordított ennek csökkentésére - nagy a különbség, azaz még mindig alulfinanszírozott az egészségügyünk. Ennek egy nagyon egyszerű logikája, hajtóereje van. Ezzel a legnehezebb valamilyen módon harcolni, és nagyon nehéz a pénzzel felvenni a versenyt ezzel kapcsolatban. Ez a technológia fejlődése és az egyre nagyobb technológiaigény, és természetesen a technológia minél fejlettebb, minél több kell belőle, annál több költséget fog felemészteni. A másik pedig az öregedő társadalmunk és az egyre nagyobb ápolási, gondozási és gyógyítási igény. A modern társadalmunk egyik legnagyobb pénzfelhasználója az egészségügy, és a jövőben is az lesz, ha megnézzük a trendeket. Egy dinamikus költségfelhasználással és költségigénnyel kell majd szembenézni, és ez minden költségvetésnek és minden kormánynak óriási kihívást fog jelenteni.

Erre a válasz az, hogy egyrészt korszerű és költséghatékony egészségügyet üzemeltessen valaki, másrészt pedig, hogy egy jó forrásallokációja és egy jó forrásteremtése legyen a mindenkori költségvetésnek. Ezzel kapcsolatosan természetesen élhetünk kritikával, de azt is látjuk, hogy a forrásteremtési oldal elég szűkös egy tízmilliós piacon. Tehát talán azokban az országokban, ahol nagyobb piac van, könnyebb költséghatékony vagy hatékony egészségügyet elérni és a forrásteremtésnek is jóval szélesebb válla van, ha lehet ilyen képet használni, ott kényelmesebb helyzetben vannak a döntéshozók. Itt alapvetően a jövő egyik kérdése az lesz, hogy milyen új utakat lehet találni a

forrásteremtésre az egészségügy részére, mert az látzik, hogy a jelenlegi források mellett nagyon nehezen fenntartható az az igény, amire szükség van.

De mire is van szükség, hogy az alulfinanszírozottságot megszüntessük, és mi is mutatja, hogy alulfinanszírozottak vagyunk? Az ellenzék majdnem mindig ezt a kritikát felhossa, de az utóbbi években már nem csak az ellenzék sajátja volt az alulfinanszírozottságról való beszéd. A Magyar Nemzeti Bank az elmúlt évben, sőt talán ebben az évben tett közzé egy elemzést és egy elég széles és sok pontból álló javaslatcsomagot, amely szintén ebből indult ki, és a források növelését javasolta. De ha minden igaz, akkor maga Kásler Miklós miniszter úr is egy 1500 milliárdos csomaggal állt elő, amelyben nagyon sok fontos dologra fókuszált. Ez szintén azt mutatta, hogy valójában minden évben egy jó 600-500 milliárd forint hiányzik az egészségügy működtetéséből, amit egyébként a kormány minden évben nagyjából egy 180-200 milliárddal már a költségvetés tervezésekor próbál pótolni, és eljut az év végére oda, hogy még 100 milliárdot előteremt vagy év közbeni adósságkonszolidációból, vagy kasszamaradványok felhasználásából, vagy egyes célzott programok pluszforrásának az odaadásából. Tehát azt látjuk, hogy az 500-600 milliárd forint elvárt részének legalább a felét mindig a kormány kénytelen odapótolni vagy odaígérni már az év elején vagy év közben betenni.

De ettől függetlenül az egésznek a problémája továbbra is az, hogy ennek a forráshiánynak köszönhetően a kórházak adósságokban úsznak. Ez azért is van, mert a megnövekedett terhet, technológiai igényt és a növekvő lakossági igényeket egyszerűen nem tudják kiszolgálni. Sokkal több feladatuk van, mint amennyit egyébként a finanszírozásból meg tudnak oldani. Így a gyógyítás egyik sajátossága, hogy senkit nem hagynak valóságban ténylegesen az út szélén, hiszen mindannyiunknak az az egyik ideája az orvoslással kapcsolatban, hogy bármilyen elesett is bárki, bármilyen jogviszony álljon mögötte, az orvos az esküjének megfelelően akkor is segíteni fog rajta, ha van pénze a kórháznak, ha nem. Így hát törvényszerű, hogy minden esetben ellátás fog járni. Ez generálja az alulfinanszírozottság miatt a hiányokat.

De ugyanilyen probléma, és ez is egy állandó versenyfutás, az egészségügyi dolgozók bérének kérdése. Folyamatos bérversenyben van Magyarország is és a világ minden országa a legjobban teljesítő nyugati országokkal szemben, és itt is egy állandó hiány, egy állandó versenyfutás van, amit a kormánynak pótolnia kell. Ugyanitt el lehet mondani, hogy méltányolható és természetesen pozitív az, hogy a kormány elindított egy bérfeleltáratást az egészségügyi dolgozóknál, egyrészt szakdolgozói, másrészt orvosi bérfeleltáratást. De ha önmagában azt a több évre vetített, azért 50 százalékos is meghaladó bérfejlesztést egy évre zsugorítjuk össze és nem négy év alatt adja oda a kormány, akkor sem lett volna elég a probléma megoldásához, de még a felületi kezelésére is alig lett volna elegendő, olyan mértékben nő a bérigény, és olyan

mértékben nő akár a nyugati bérek színvonala is. Ez folyamatos nyomás alatt tartja a magyar egészségügyi személyzetet is.

Látjuk azt, hogy több javaslat van, van az MNB-é, van a Kásler-terv, amely nagyjából egy igazságterv volt, de a Pénzügyminisztériumnak is volt egy saját anyaga arra, hogy az egészségügyben milyen forrásigények és milyen tervek vannak. Talán egy húszoldalas, grafikával viszonylag jól ellátott anyag van. Ezek mind-mind figyelemre méltóak, éppen ezért az ember mindig nagy reménnyel várja, hogy az aktuális költségvetésben ebből mi fog megjelenni, de ennek mindig egy finomított, lebutított vagy egy letompított változatát látjuk.

Azt lehet mondani, hogy minden ilyen, nem azt mondom, hogy megszorításnak, hanem alulfinanszírozottságnak a vesztesei, legyen az Magyarország, legyen az Csehország, Lengyelország vagy bármilyen más ország, elsősorban a betegek és a benne dolgozók. A betegek, akik nem a kornak és az elérhető technikának megfelelő legmagasabb színvonalú ellátást kapják, a dolgozók meg azért, mert extra terheket kell elviselniük és extra terheket kell hordozniuk. De, mint mondtam, a modern egészségügy egyik legnagyobb kihívása, hogy mindezzel megküzdünk. Amíg az egészségügyi ipar aránya vagy az igényei 10 százalék alatt maradnak akár GDP-arányosan, az várható, hogy a GDP-arányos költségben fel fog menni nagyon gyorsan, akár 10-15 éven belül 15-18 százalékra is az a részarány, amely az egészségügynek egy jó európai színvonalon tartásához szükséges lesz; mindenhol azt látjuk, hogy folyamatosan emelkedik. Persze, megvan az a GDP-arányos határ, amely fölé nem lehet menni meg észszerűtlen menni. Az Egyesült Államokban rengeteget fordítanak egészségügyre GDP-arányosan, de az egészségügyük hatékonysága a magyar egészségügyet nem éri el. Tehát van egy hatékonysági probléma is, a pénz nem teljesen az isten ebben a kérdésben. Egy hatékony egészségüggyel és kellő pénzzel lehet jól fenntartani az egészségügyet.

Ami igazán fontos még, az EBP, az „Egészséges Budapestért” program esete. Az látszódot, hogy amikor elindult, az egy nagyon fókuszált, lényegében a centrumkórházakra, szuperkórházakra fókuszált program volt, és most úgy tűnik, hogy kezd szétfolytani. Gyakorlatilag Cegléd-től minden Pest megyei településre és nagyon sok, talán 19 budapesti telephelyre is most már szétfolyik, kiterjed ez a program. Talán érdemesebb lett volna azt az utat választani, hogy csak a három vagy négy centrumkórházra koncentráljuk ezt a programot, és ne engedjük különböző igények beférkőzését, mert bizony ez megint azt fogja eredményezni, hogy egy hatalmas nagy budapesti struktúrát kell fenntartani, ami költségigényében 600-700 milliárd forintos fejlesztési igényt jelent, és egyébként messze meghaladja a vidéki befektetett pénzösszegeket, amelyeket korábban a kormány európai uniós összegből elköltött. Talán a hatékonyságában sem a legjobb már sok esetben a budapesti ellátórendszer nagyon sok átfedéssel, régi intézményekkel és nagyon

sokszor kiüresített, máshol meg túlszűfolt és túlszakmászított kórházakkal.

Úgyhogy az EBP-vel kapcsolatosan talán mindenképpen vissza kellene térni az eredeti tervhez. Ebben az évben, ha jól láttam, 40 milliárd forint volt az EBP-nek a gazdálkodásra szánt összeg. Úgy tűnik, hogy ez előbb-utóbb egy pénznyelő lesz, én csak ezt szeretném jelezni. Talán jobban lenne fókuszálva, ha ismételten a centrumkórházakra menne a figyelem és a kormányzati figyelem. Nem tudom, ez már szakpolitikai kérdés. Azt is nagyon sajnálom, de ez nem a költségvetés témája, hogy Cserhádi miniszteri biztos urat menesztették. Úgy gondolom, hogy kiváló szakember volt, aki ezt a programot kifejezetten jól menedzselte.

Ami a saját módosítóinkat illeti, arra hadd hívjam fel a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy mi terveztünk a kórházi adósságok csökkentésével, amelyre, úgy láttam, a kormány is adott tervet, bár az a címkével, hogy a finanszírozás átalakítása vagy a finanszírozás racionalizálása. Ez valószínűleg abba fog torkolni, hogy megint meg fogják kapni a kórházak ezt az adósságrendezést, ami egyébként helyénvaló, mert végső soron nemcsak az ő adósságuk az, ami ott megjelent, hanem a beszállítók elmaradt pénze is, és a beszállítók nélkül az egészségügy lényegében nem működne.

Indítványoztuk, hogy az otthoni szakápolás díját növeljék. Erre azért van szükség, mert ez egy alulértékelt terület, nagyon régóta nem kapta meg a megfelelő támogatást, és mindig elfelejtjük, hogy végső soron a beteg ágya nem a kórházban, nem az intézményben, hanem a saját otthonában van.

(18.20)

Ott lehet a leggyorsabban, a legjobban és a legköltséghatékonyabban egyébként gyógyulni, azokban az esetekben, amikor természetesen otthonába bocsátható a beteg.

A háziorvosügyeletdíj-emelést is azért szorgalmazzuk, mert a háziorvos ügyeletek - nagyon sok volt települési önkormányzati múlttal rendelkező képviselő ül itt - egy állandó probléma, forráspont és gócpont. Itt szintén komoly emelésre lenne szükség. Nem nagy egyébként a költségigénye ennek a területnek, sőt szerintem az ellátók abban is benne lennének, hogy magának az infrastruktúrának az átgondolását véghez vigyék, akár járási szinten való átszervezését, és nem települési szinten való szervezését. Talán a szakmai szervezetek ebben már egyre nyitottabbak. Egy ilyen struktúraátalakítás adott esetben egy finanszírozási növelést is indokolhatna.

Javasoltuk az egészségügyi civil szervezetek 20 milliós egyenkénti növelését, ezt minden évben beadjuk, pontosan azért, mert ezek azok a szervezetek, amik az állami ellátórendszerrel nagy terhet vesznek le, akár a Magyar Hospice Alapítványról vagy a Mály-

vavirág Alapítványról beszélünk, és nagyon jól kiegészítik az állami munkát, és ebből a viszonylag kis, rendelkezésre álló összegből meglehetősen jó eredményeket érnek el.

Zárásként azt tudom mondani, hogy ami létfontosságú lenne, és ez egy ilyen záróüzenet, hogy itt politika felett álló közgondolkodásként meg kellene abban állapotodni, hogy miként tudunk egy szemléletváltást az egészségügy finanszírozásában, különösen a kórházi finanszírozásban elérni, mert azt látjuk, hogy kórházfejnehez a magyar egészségügy. Természetesen ezen is majd változtatni kell, de amíg ezen nem tudunk, addig a finanszírozás szemléletváltására szükség lesz.

Természetesen konszenzus kell majd övezzé a bérszínvonal emelkedését, illetve azt, hogy a budapesti és vidéki fejlesztéseknél az amortizációt is majd valamikor odategyük, hiszen azt látjuk, hogy a vidéki kórházaknál is kezd egyre jobban begyűrűzni az a jelenség, hogy a frissen felújított dolgokat karban kell tartani, és erre is költséget kell fordítani. Nagyon fontos lesz, hogy egy stabil forrásteremtő lábat találjunk a magyar költségvetésben a jövőre nézve is. Örökké nem lehet adóból majd finanszírozni dedikátlanul az egészségügy kiadásait. Valami kifejezetten egészségügyi célra szánt olyan járulékból vagy olyan megoldásban kell majd gondolkodni, ami kiszámítható, stabil és egyébként hosszú távon tervezhető lesz, mert álláspontom szerint főként adóból finanszírozva ez pont nem kiszámítható és nem könnyen tervezhető hosszú távon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedje meg, államtitkár úr, hogy önnek és a kormánynak gratuláljak. Kilenc éve ülök itt költségvetési vitán, de ilyen unalmas költségvetési vita még nem volt. Úgy látom, hogy az ellenzék belátta, hogy ez a költségvetés jó, hiszen a jobbkos képviselőknél kívül, akik ülnek itt hárman, és Tordai Bence jegyző úron kívül az összes ellenzéki képviselő már hazament, nem vesznek részt a vitában. Látszik, hogy belefáradtak ebbe a vitába. Úgy látszik, hogy bár vannak érveik, és nem értenek mindennel egyet, de mégis úgy látják, hogy ez egy jó költségvetés, és én ezt meg tudom erősíteni. Ez a költségvetés egy erős és jó költségvetés, amelynek van olyan sora, ami 30 éve másodszor fordul elő, ez pedig a magyar falvak programja, amiről majd beszélni szeretnék, de először még reagálnék két hozzászólásra.

Az egyik Molnár Gyuláé, aki szintén nincs már itt, nagyon sajnálom. Azt mondta, hogy a tényleges tapasztalatokról beszéljünk, ami a településeken van. Én majd erről is szeretnék beszélni, de sajnos ő nem fogja meghallgatni, de én úgy készültem, hogy a körzetem tényleges életéről is beszélek.

A másik pedig a volt miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc volt, aki nagy sebbel-lobbal a vezérszónoki beszéde előtt három perccel belibbent a terembe, aztán itt egy nagy szociális demagógiát előadott - kevéssé a költségvetésről beszélt -, ahol arról beszélt, hogy vitatkozzunk egymással. Én itt vagyok, én vitatkozni szeretnék, itt ülök reggel 8 óra óta, Gyurcsány Ferenc körülbelül fél órát töltött ebben a teremben. Én szeretnék vele vitatkozni, de ahogy befejezte, megitta a vizét, fogta az üvegét, kiment, azóta sem látom. Sőt, a DK-sok sincsenek itt. Tehát így nagyon nehéz vitatkozni, nemcsak az ő szociális demagógiájáról, de egyáltalán az egész költségvetésről. Akkor tudunk vitázni, ha itt vagyunk egymással szemben. Jelen pillanatban úgy látom, hogy a jobbikos képviselőkkel tudunk esetlegesen vitázni, ha olyan téma merül fel, senki mással az ellenzékéből. Ezt nagyon sajnálom.

De rátérnék a mondandómra. Tehát 30 év óta másodszor fordul elő, hogy a magyar falvak külön soron bekerülnek a költségvetésbe, aminek én nagyon örülök. Külön az én szívügyem a magyar falvak ügye, hiszen ezeket a falvakat gyakorlatilag a kékcédulás választásoktól kezdve a bolsevikok és a liberálisok, később a liberálisokkal közösen először csak a bolsevikok megpróbálták eltörölni a föld színéről. Kezdte Rákosi Mátyás és a barátai, akik a téveszesítéssel, a tanya-világ megszüntetésével indítottak, majd rákövetkezőleg az '56-os forradalom után, amikor föllélegzett a vidék, mindent elkövetett, hogy segítse a pesti srácokat, utána pedig megjött Kádár János, a hazaáruló, és megtette, amit tennie kellett öszerinte, megpróbált mindent megtenni azért, hogy a még megmaradt tanya-nyák, falvak is elnéptelenedjenek.

Ami nagyon sajnálatos volt, hiszen a településeket megpróbálta közös községekbe csoportosítani, nagyon kevés fejlesztést vittek a településekre, gyakorlatilag a kisgazdaságokat megszüntették, téveszesítést vezettek be, és arra kényszerítették az embereket, hogy lehetőleg a városokba költözzenek, és otthagyják a falvakat. Ezt kell nekünk rendbe tenni, azt gondolom, és 2010 után ehhez láttunk hozzá különböző fejlesztésekkel. Ennek az egyik lépése volt, azt gondolom, az, hogy azt az óriási adósságállományt, ami a falvakat is sújtotta, ami a Gyurcsány-kormány után, illetve a liberálbolsevik kormányok - úgy mondom - után a falvakon maradt, ezt a kormány egy lépésben elvitte a falvokról. Ez egy óriási segítség volt, hiszen ahhoz, hogy fenn tudják tartani az oktatási intézményeiket, bizony hitelt kellett fölvenni. Tévedés ne essék, nem fejleszteni próbáltak ezek a falvak a hitelből, hanem megpróbálták fenntartani az intézményeiket, megpróbálták életben maradni a bolsevik kormány alatt, és szerencsére ez a legtöbb falunak sikerült.

De hogy mit tettek még? Jött a Horn Gyula, aki szintén mindent elkövetett, hogy ne tudjanak fejlődni a falvak, aztán jött Gyurcsány Ferenc, aki először csak azzal kérkedett, hogy neki az a problémája, hogy a magyar fiatalok nem elég mobilak, és nem akarnak el-

menni dolgozni külföldre - ma már egészen mást beszél természetesen -, majd később azt mondta, hogy el lehet innen menni, menjen mindenki innen el Magyarországról, mert neki ez nem jó, hogy itt vannak, és esetleg nem vele értenek egyet. Ezek után megtettek mindent azért, hogy a falvak elnéptelenedjenek, buszjáratokat, vonatjáratokat csökkentettek, és megvontak támogatásokat. Gyakorlatilag olyan iskolák voltak, ahol már az állam 25-30 százaléknyi támogatást adott, az összes többit a településeknek kellett összeszedni, ezért is volt az, amit mondtam, hogy hitelekkel tartottuk fenn az iskoláinkat, én magam is a kétpói iskolát polgármesterként hitelből próbáltam meg fenntartani.

Fontosnak tartom, hogy a hitelek elvétele után rendeztük az önkormányzatok költségvetését. Ez egy óriási lépés volt, hiszen a hitelektől megszabadítottuk és átalakítottuk az önkormányzatok támogatását. Ennek következtében az önkormányzatok fellélegezhetek, és ma már, ahogy Kovács Zoltán is mondta, nem azzal vannak elfoglalva, hogy hogyan finanszírozzanak egy-egy kötelező feladatot, hanem a fejlesztésekre tudnak a kistelepülések is koncentrálni. És a „Magyar falu” program pontosan ebben nagyon sokat segít nekik, hiszen több területen is próbál támogatást nyújtani. Ugye, az első terület, hogy egyáltalán meg tudjuk közelíteni ezeket a falvakat. Mintegy 50 milliárd forintot költünk az idej esztendőben is és jövőre is arra, hogy a falvakba vezető alsóbbrendű úthálózatokat felújítsuk, hogy egyáltalán meg lehessen közelíteni a falvakat.

El tudom mondani, hogy az én körzetemben több olyan település is van, ahol az odavezető utak rossz állapotban vannak, de az idej esztendőben például Mesterszállás község esetében, ami egy zsáktelepülés, és ahova nagyon nehéz még busszal is bemenni, e község bevezető útjának is megtörténik a felújítása, mint ahogy, mondjuk, megtörtént a szelevényi bekötőút felújítása is, amely szintén egy másik zsáktelepülés. Ezek nagyon fontos felújítások, azt gondolom.

(18.30)

Aztán nagyon fontosnak tartom, hogy segítsük, hogy ezekben a falvakban megmaradjanak az emberek, és a fiatalok is ott telepedjenek le. Ilyen szempontból, azt gondolom, hogy az egyik legfontosabb lépésünk a falusi CSOK bevezetése. Én nagyon köszönöm ezt. Nagyon nagy az érdeklődés az én térségemben is a falusi CSOK iránt, és biztos vagyok benne, hogy sok fiatal fogja ezt igénybe venni, és sokan költöznek ki a falvakba a városokból, látva azt, hogy ma már a munkahelyeket nem olyan nehéz elérni. Hiszen eljutottunk oda, hogy az óriási munkanélküliség, amit megörököltünk, gyakorlatilag van olyan járásom, ahol ez a munkanélküliség gyakorlatilag nemhogy nullára csökkent, hanem nagyobb a munkaerőigény, mint amennyi munkanélküli van. Úgyhogy fontos, hogy ezen az úton menjünk tovább.

Vannak a falvaknak igényeik. Amikor megtudták, hogy „Magyar falu” program lesz, akkor összehívtam a polgármestereket, és elkezdünk beszélni arról, hogy melyik polgármester ugyan mit szeretne megvalósítani a településén a lehetőségek közül, hiszen lehet a felújított orvosi rendelőkbe eszközöket vásárolni, ugyanis a térségemben 18 település orvosi rendelője újult meg. Bizony ezekbe új eszközöket venni nagyon jó lenne, és bizony pályázhatnak most erre is. Ez nagyon fontos, és nagyon köszönöm ezt a támogatást.

Lehet belterületi utakat felújítani. Lehet önkormányzati közösségi tereket megújítani, amire eddig nem nagyon volt lehetősége a falvaknak. Lehet orvosi rendelőket felújítani. Nagyon büszke vagyok rá, hogy az én körzetemben a falvakban már csak egyetlen orvosi rendelő nincs felújítva, és ez, ha minden jól megy, akkor az idei esztendői pályázatból meg fog történni. Ezt is fontos dolognak tartom.

De számtalan oktatási intézmény újult meg a térségemben, óvodák, iskolák. Ebben a programban van lehetősége a településeknek ezeknek a megújult óvodáknak az udvarára óvodai eszközöket, játékokat vásárolni, amit szintén fontosnak tartok. Nagyon jó, hogy óvodákat újíthatunk fel még tovább, nemcsak eszközöket vehetünk, de óvodákat újíthatunk fel, illetve nagyon fontosnak tartom azt, hogy bölcsődék létesítésére is ad lehetőséget ez a pályázat, és élni is fognak vele a településeim nagy számban.

A községházakat meg lehet újítani ennek a pályázatnak a segítségével, és szolgálati lakásokat tudunk megújítani. Ez egy fontos dolog. Sokan gondolnák, hogy miért kell az. Bizony falvakban nagyon fontos, hogy az ott dolgozó pedagógusok, orvosok le tudjanak telepedni, ott tudjanak lakni, még ha nem is állandó lakosként, és szolgálati lakásra van szükségük, vagy például a körzeti megbízottnak, és nagyon fontos, hogy meg tudjuk újítani.

Ami a tanyaközpontokat, tanyákat illeti, fontos dolog a falugondnoki szolgálat, és ennek a megsegítésére van a tanyagondnoki busz rendszere, amelyre szintén tudnak pályázni a települések.

Nem is mondtam el minden egyes ágát ennek, de azt gondolom, hogy az egész pályázat, mindaz a 150 milliárd, ami az idei esztendőben és ami a jövő évi költségvetésben is rendelkezésére áll a magyar falvaknak, azt tudja biztosítani, hogy a magyar falvak meg tudnak maradni. Én ezt nagyon köszönöm. Biztos vagyok benne, hogy ez a lépés is egy fontos lépés azon az úton, amelyért nekünk, képviselőknek, mindnyájunknak dolgozni kell, hogy a Kárpát-medence ezer esztendő múlva is magyar szótól legyen hangos, a magyar legyen akkor is a legnagyobb nemzet a Kárpát-medencében, és mi irányítsuk ezt a medencét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak. *(Bana Ti-*

bor: Bocsánat, hadd kérjek egyperces technikai szünetet. - Feltűzi a mikrofonját.) Legyen ügyes, képviselő úr! *(Bana Tibor: Az órát vissza tudjuk esetleg...)* Be fogom számítani ezt a kis technikai szünetet.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomban a Vas megyét, azon belül is elsősorban a körmendi választókerületet érintő módosító javaslatomat szeretném ismertetni. Hadd jegyezzem meg előjáróban, hogy természetesen az idő szűkösségére való tekintettel nem fogok tudni részletesen belemenni a módosító indítványok ismertetésébe, viszont azt nagyon fontosnak tartom, hogy mind a kistelepülések, mind a kisvárosok tekintetében egy átfogó képet adjak Vas megye helyzetéről, és felvázoljam azt, hogy milyen fejlesztésekre lenne szükség megyénkben.

216 település található Vas megyében, és ezek közül 136-nak a lélekszáma nem éri el az 500 főt, vagyis a Vas megyei települések 63 százaléka tartozik az aprófalvak kategóriájába, és még ezeken belül is találhatunk olyanokat, amelyeknek a 200 főt sem éri el a lélekszáma, ezek pedig a törpefalvak kategóriájába sorolhatóak. De én azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, hogy még a legkisebb településeken élőknek is megfelelő életlehetőségeket biztosítsunk. Ennek mentén igyekeztem megfogalmazni azokat a módosító javaslatokat, melyeket benyújtottam.

Mielőtt ezeknek az ismertetését megkezdeném, hadd utaljak néhány fontos útfejlesztésre, melyeket mindenképpen szükséges lenne elvégezni Vas megyében, már csak azért is, mert megyénkben jelenleg egyetlen kilométer autópálya sincs. Arra is szeretnék emlékeztetni, hogy bár megkezdődött a 8-as felújítása, de Orbán Viktor korábbi ígéreteivel szemben ez nem négy sávos valósul meg, holott a miniszterelnök Körmenden két alkalommal is ígéretet tett arra, hogy négysávos lesz a 8-as. Sajnálatos módon Orbán Viktor behazudott azoknak a szemébe, akik látogatásai alkalmával őt ott hallgatták. Ez azért különösen fájó, mert nagyon nagy arányban támogatták őt és pártját Körmend városában a különböző választásokon, mégis képes volt arra, hogy egy ilyen szemenszedett hazugságot megfogalmazzon, hiszen láthatjuk, hogy kétszer egy sávon fog csak megvalósulni ez az útfejlesztés.

De vannak további útszakaszok is, amelyek fontosak lennének, így például a 76-os útnak a Hegyhát-sál utáni szakaszára szeretnék utalni. Itt el kell ismerni, hogy történtek már lépések az elmúlt évek során Körmendtől Hegyhátsálig, viszont a Zalaegerszeg irányába tartozó szakasz fejlesztése is elengedhetetlen lenne, hiszen nagyon balesetveszélyes útszakaszról beszélhetünk, ami igaz a 86-osnak a Szombathely és Egyházasrádóc közötti vagy akár a Körmend és Szőce közötti szakaszára is. Egy kamionforgalom által rendkívül terhelt útszakaszról beszélhetünk ebben az esetben. A 87-es ügyét hoznám még ide, a Szombathely-Kőszeg közötti szakaszt. Ezzel összefüggésben

számtalan ígéret fogalmazódott meg az elmúlt években, viszont érdemi lépések nem történtek. Azért is nyújtottam be költségvetési módosító javaslatot, hogy ez változzon, és végre lépéseket láthassunk ebben az ügyben is.

Ahogy ezt elmondtam, csak felvillantom azt, hogy milyen fejlesztésekre lenne szükség a kistelepüléseken és kisvárosokban Vas megyében, de szeretném azt aláhúzni, hogy a településvezetőkkel, valamint fontos helyi közéleti szereplőkkel is egyeztettem azt megelőzően, hogy benyújtottam ezeket a költségvetési módosító indítványokat.

Idehoznám a csákánydoroszlói gátrendszer megépítésének fontosságát, ami árvízvédelmi szempontból lenne szükséges. Egyébként a tavalyi év során már megfogalmaztam ezzel összefüggésben javaslatot. Akkor ez nem nyert támogatást. Én bízom benne, hogy ez változni fog, hiszen egy közel 2 ezer fős településről beszélhetünk a 8-as út mentén fekvő, Körmen közeleiben található Csákánydoroszló esetében, tehát mindenképpen fontos lenne ezt a fejlesztést végrehajtani.

Csepreg városa a sárvári-kőszegi választókerületben található, Varga Dániel önkormányzati képviselővel egyeztetve fogalmaztam meg két költségvetési módosító javaslatot. Az egyik a tárgyi örökség megővésére vonatkozik. Itt Wellner Lőrinc tanár nevét kell megemlítenem, aki nagyon sokat tett azért, hogy ez Csepregen megmaradjon. Az utókor számára is meg kellene őrizni ezeket az értékeket, ezért fogalmaztam meg ezt az indítványt. A másik pedig útfelújítást szorgalmaz, még hozzá a Téglagyári út vonatkozásában, ami a csepregi szőlőhegyre vezet. Nagyon bízom benne, hogy kormánypárti oldalról fogják tudni támogatni ezt a javaslatot, és figyelembe veszik a csepregiek érdekeit.

Döröske egy még Vas megyei szinten is kis település, száznál is kevesebben laknak ott, viszont konkrét fejlesztési igények fogalmazódtak meg, és tervek is rendelkezésre állnak ezekhez, akár a buszfordulók megépítése, akár a közösségi tér létrehozása tekintetében, turisztikai szálláshely kialakítása vonatkozásában, a szennyvízgyűjtés problémája is megoldásra vár, és a tó melletti ingatlan megvásárlása is fontos lenne a település esetében.

Felsőmarác az Őrség kapujában található, és a faluház felújítására nyújtottak már be pályázatot, de apró formai, technikai okokra hivatkozva ez nem tudott nyerni, viszont nagyon fontos lenne az, hogy a helyi közösségi élet fellendítése érdekében megvalósulhasson ez a fejlesztés.

Gasztony tekintetében Nagy Szabolcs jobbikos polgármester úrral egyeztettem, így nyújtottam be a községháza felújítására vonatkozó javaslatot. Az óvoda fejlesztésére itt kimondottan utalnék, a tornaterem, tornaszoba kialakításának fontosságára, valamint egy új sportöltöző megépítése is szükséges lenne a településen.

Harasztifalu Körmen mellett található település, és bizony a főút és a vízvezetés problémájának megoldása nem várhat tovább.

Itt a falu főúttal összefüggésben azt el kell mondani, hogy ha a 86-oson baleset történik, akkor nagyon nagy forgalom zúdul ide, és egyébként is sokan választják ezt az utat akkor, ha Szombathelyre el szeretnének jutni, vagy éppen onnan jönnek haza munkából, iskolából Körmenre és környékére. Tehát mindenképpen időszerű lenne a fejlesztés. De ugyanígy az orvosi rendelő felújítása tekintetében vagy éppen a ravatalozó felújítása vonatkozásában is elmondható ez.

Kám szintén a 8-as mentén található, viszont Vasvár után Budapest felé. Ha a Jeli Arborétumot említem, akkor talán néhányaknak beugrik az, hogy hol is lehet ez a település, hiszen ez Kám közelében található. Itt az óvoda felújítása lenne elengedhetetlen, a ravatalozó és a temető megújítása, valamint a vízvezető árok rendbetételére vonatkozóan is megfogalmaztam egy módosító javaslatot.

(18.40)

Körmen a választókerület központja, itt Auer Miklós körmenyi önkormányzati képviselőnk az elmúlt évek során képviselő-testületi szinten igyekezett mindent megtenni különböző fejlesztések előmozdítása érdekében. Ezek közül idehoznám a Bartók Béla lakótelep felújításának ügyét, egészen konkrétan a Bartók utca 5/a. és 5/b. felújításának fontosságát. Számtalan ígéret fogalmazódott meg ezzel összefüggésben az elmúlt évek során, de semmi nem történt. Éppen itt lenne az ideje, hogy ez változzon.

Aztán a belvárosi utak felújításának fontosságára szeretnék utalni, a Hunyadi utca északi szakaszán járda kialakítására, kerékpárút felújítására a város Rendészeti Szakgimnázium felőli oldalán. A mozi kérdését ugyancsak szívügyemnek tartom. Szentgotthárdon, városunkban működik a Csákányi László Filmszínház, több mint száz éve üzemel moziként, Körmen is megérdemelné azt, hogy ismét egy mozival rendelkezessen. Az országzászló felújításának befejezése ugyancsak elengedhetetlen lenne, ahogy az óvárosi homlokzatok felújítása is. Egy sportcentrum létrehozása is hosszú évek óta téma a városban vagy ennek felújítása a Rendészeti Szakgimnázium területén, valamint a volt Stihl épületét is lehetne hasznosítani, ha azt meg tudnák vásárolni. A módosító indítványban konkrétan végigmentem azon, hogy milyen lehetőségek állnak ezzel összefüggésben rendelkezésre.

A Szabadság téri épületek homlokzatának és tetőzetének felújítása is fontos lenne, valamint a csapadékvíz-elvezetés megoldása a vasútállomás környékén. Itt komoly fejlesztések történtek az elmúlt évek során, ezt el kell ismerni, de a vízvezetés tekintetében gyalázatos a helyzet, ezen mindenképpen változtatni kellene. Végül a vízimalom rekonstrukcióját hoznám még ide körmenyi módosító javaslatként.

Kőszeg a Sárvár-kőszegi választókerületben található. Rába Kálmán helyi önkormányzati képviselőnkkel és megyei közgyűlési frakcióvezetőnkkel

egyeztetve nyújtottam be azokat az indítványokat, melyek közül az egyik a strandfürdő megépítésére vonatkozik, egy másik új köztemető megvalósítására - képviselő-testületi szinten már történtek ez ügyben lépések, de a lehetőségek korlátozottak -, és utak felújítását ugyancsak idehoznám a Dózsa György utca, a Bajcsy-Zsilinszky utca és a Felső körút vonatkozásában. Ezek nagyon időszerűek lennének Kőszeg tekintetében, ahogy egyébként a járdák egy része is katasztrófális állapotban van.

Vasvár vonatkozásában, amely szintén a körmendi választókerületben található város, a kerékpárút kialakítása a 8-as mellett fontos lenne, valamint a Szentkúti Parkerdő felújítása sem várhat tovább. Ez ügyben fogalmaztam meg indítványokat.

Végül pedig a városunk, Szentgotthárd érdekében benyújtott módosító indítványokról szeretnék beszélni. Ezekkel kapcsolatban egyeztettem Lábodi Gábor önkormányzati képviselőnkkel, valamint a Közös Szentgotthárdért Egyesület tagjaival, azokkal a személyekkel, akik önkormányzati képviselő-jelöltként kívánják megmérettetni magukat az őszi helyhatósági választáson. Így nyújtottam be a Hársas-tó fejlesztésére vonatkozó javaslatot, a ligeti parkolók ügyének előmozdítását, amit már a korábbi évek során is megtettem, hiszen egy kisebb esőzés esetén is gyalázatos helyzet tapasztalható Szentgotthárd belvárosában, és fizetőparkoló-helyekről van szó ebben az esetben. Állami utak felújítása ugyancsak fontos lenne. Itt gondolok a Hunyadi utcára, a Füzesi útra, az Árpád utcára vagy éppen a Május 1. útra, de további állami kezelésű útszakaszokat is ide lehetne még hozni. A Kossuth Lajos utca felújítása zajlik, de más területeken is fontos lenne érdemi lépéseket tenni.

És végül, de messze nem utolsósorban egy bentlakásos idősek otthona kialakítása lenne nagyon szükséges városunkban, Szentgotthárdon. Az elmúlt évek során sok javaslat fogalmazódott meg ezzel összefüggésben, szakmai szervezetekkel is egyeztettünk, és azt gondolom, hogy éppen itt lenne az ideje, hogy lépések történjenek ez ügyben a Szentgotthárdon és környékén élő idősek helyzetének javítása érdekében.

Összességében tehát 42 költségvetési módosító javaslatot nyújtottam be a jövő évi költségvetéshez, és nagyon remélem azt, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy nem az lesz a helyzet, mint a tavalyi év során, amikor csomagban és érdemi indokolás nélkül szavazták le ezeket az indítványokat a különböző szakbizottságokban, hanem figyelembe veszik a Vas megyében élők, azon belül is kiemelten a körmendi választókerületben élők érdekeit és hangját, és ezeket mérlegelve fognak majd dönteni a módosító indítványokról, legyen szó akár kistélepléseket, akár városokat érintő javaslatokról.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előző hozzászólásomban nem illett a falvakhoz a „magyar kisváros” program, amelyet reményeim szerint minél hamarabb el tudunk indítani, hiszen a térségemhez 5 darab város tartozik, és nagyon hálás vagyok, hogy ebből két város nemrég kapott 200-200 millió forintot belterületi úthálózat-bővítésre. Ez egy nagyon fontos program.

Itt kell megemlítenem, hogy a térségemben két gyorsforgalmi út épül jelenleg is, az egyik az M4-es gyorsforgalmi út, ahol megvan a leállított szakasz kivitelezője, és hamarosan elindul a tényleges kivitelezési munka is, illetve az M44-es Tiszakürt-Kondoros közötti szakasza az idén át lesz adva, és a többi szakasz pedig építés alatt van, reményeim szerint mindegyik szakasz határidőre elkészül. Ez az az út, amely kapcsolódik Kunszentmártonhoz, és nagyon fontosnak tartom - ebben kérem a kormány segítségét -, hogy a kunszentmártoni elkerülő, amely a Szentes felé menő utat, a 45-ös számú utat elkerüli, Kunszentmártont elkerüli, ennek forrásait biztosítsuk majd a költségvetésben. Hiszen nagyon fontosnak tartom, hogy az ott átmenő, Kunszentmártonon átmenő óriási forgalom ne rongálja tovább a házakat. Attól félnek a kunszentmártoniak, hogy ha elkészül és átadásra kerül az M44-es gyorsforgalmi, akkor a forgalom még jobban megnő Kunszentmártonban, még a mai óriási forgalomnál is nagyobb lesz, és akkor még jobban tönkremennek a házaik, illetve nagyon nagy lesz a balesetveszély. Ezért ezt egy fontos ügynek tartom, amiben kérem a kormány támogatását, hogy a kunszentmártoni elkerülő Szentes felé meg tudjon épülni.

Nagyon örülök neki, ha a „magyar kisváros” program minél hamarabb elindul, hiszen a városaink tovább tudnak fejlődni. Biztos vagyok benne, hogy ezek is olyan fontos programokat fognak majd tartalmazni, mint amilyen fontos programok a „Magyar falu” programban vannak, és minden egyes ilyen programról megkérdezik a városvezetőket is természetesen, mint ahogy a falvak vezetőit is megkérdeztük, hogy mi az, ami a legfontosabb náluk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Pósnán László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársak! Röviden a tudomány, a kutatás, az innováció kérdéskörét szeretném érinteni. Annál is inkább, mert többször elhangzott az ellenzéki képviselők részéről az a mondat, hogy ez a költségvetés a jövő felélése. Ez úgy, ahogy van, még azt is túlzás lenne mondani, hogy butaság, mert ez annyira abszurd. Ugyanis, ha van ennek a költségvetésnek egy jól körülhatárolható, egyértelműen preferált területe, az biztos, hogy a kutatás, az innováció, a tudomány. Itt egész jelentős forrásbővülés is van, és jelentős strukturális változások is vannak.

Tehát azt kell mondanunk, hogy ebből a szempontból a 2020. évi költségvetésben a garanciális elemeket megtaláljuk, hiszen egy gazdaság fejlesztésének, ami jövedelmet hoz, a kiindulópontja mégiscsak az, hogy mennyire vagyunk innovatívak, és mennyire tudunk versenyképesek lenni.

Ha számokról kell beszélni, akkor engedtessek meg, hogy elmondjam, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap keretösszege mintegy 75 százalékkal lesz magasabb ahhoz képest, ami eddig volt. Azt gondolom, hogy ez egy igen tekintélyes bővülés. A kutatási, fejlesztési és innovációs támogatások terén van egy 32 milliárdos többlet, erről már mások is szóltak. Ebből a 32 milliárdos többletből 18 milliárd ehhez a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alaphoz kerül. Ez az alap két részből fog állni, két alaprészből: a kutatási alaprészből és az innovációs alaprészből. A kutatási alaprész részesedése 49,5 milliárd, az innovációs alaprész pedig 65,2 milliárd, a kettő együtt 114,7 milliárd. Azért, azt gondolom, ez megint csak nem elhanyagolható tétel.

A kutatási alaprész finanszírozza az új nemzeti kiválósági programot, a tématerületi kiválósági programot, a felsőoktatási intézményi kiválósági programot, az egyéni és kutatócsoportok alap kutatásait, kutatók nemzetközi együttműködésben való részvételét, bekapcsolódását; tulajdonképpen az egykori OTKA idekerül. Arról is emlékezzünk meg, hogy ezen kívül, tehát ezen alapon kívül is vannak olyan kutatóintézetek, állam által fenntartott kutatóintézetek, amelyek alap kutatást végeznek. Gondoljunk csak arra, hogy ilyen a Veritas Intézet vagy például akár a Magyarországi Kutató Intézet, és még a sort hosszasan is sorolhatnánk.

(18.50)

Az innovációs alaprészből a 2020. évben a vállalati innováció, illetve a piacorientált, túlnyomórészt az Akadémia és a vállalati szektor által közösen megvalósított K+F tevékenységeket fogják támogatni, illetve a hazai és nemzetközi együttműködésben megvalósuló innovációs támogatásnak is ez lesz a fő forrása. A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal költségvetésében is van egy elkülönített, kifejezetten és kutatáshoz és innovációhoz is kapcsolódó keretösszeg, ez egy 14,1 milliárdos tétel, a nemzeti laboratóriumok előirányzatot fogják ebből finanszírozni. Ez az összeg biztosítja majd lényegében az ELI fejműködtetését és fenntartását, az ehhez szükséges durván 2,1 milliárdot, illetve a szegedi lézeres kutatóközpont kihasználtságának a növelése érdekében beindítandó tudományos projektet, ami lényegében nukleáris hulladék kezelésének megoldására irányuló projekt, illetve a molekuláris ujjlenyomat-vizsgáló központ létrehozása is ehhez a tételhez kapcsolódik.

A 2019. évi költségvetésben, tehát az ez évi költségvetésben az ITM fejezetben szereplő kutatási és fejlesztési feladatok a 2020. évi költségvetésben az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatnál jelennek meg,

ezen név alatt szerepelnek, ez mintegy 48,5 milliárd forint. Idetartoznak lényegében azok a feladatok, amik korábban az MTA-kutatóintézetek, kutatóhelyek támogatását jelentették, az európai uniós és hazai kutatóintézeti pályázatok támogatását, infrastrukturális fejlesztési központi kezelési felújítások támogatását, akadémiai kiválósági programok támogatását, kutatói pályázatok támogatását, kutatási kiválóság támogatását, felsőoktatási kiválósági programok támogatását. Tehát ezek igen széles körű és sok mindent magukban foglaló programok.

A Magyar Tudományos Akadémia mint tudós társaság, mint köztisztület, illetve az Akadémiánál megjelenő gyakorlat, tiszteletdíjak kifizetésére 16,9 milliárd forint áll rendelkezésre a jövő évi költségvetésben. A kutatás-fejlesztésben és innovációban manapság már egyre nagyobb, jelentősebb szerepe van, illetve lesz az egyetemeknek, az egyetemnek és az ipar együttműködésének. Ehhez kapcsolódóan fontos megemlíteni, hogy akkor, amikor a számokat nézzük, jó, ha azt tudjuk, ahogy az önkormányzatok esetében is a saját bevételek jelentősen nőttek, úgy az egyetemi világban is, például a Corvinus már nem szerepel ebben a tételben, hiszen a Corvinusnak megváltozott a fenntartója, vagyonszármazásban részesült, és nem pedig a költségvetési rovatok között szerepel. Tegyük hozzá azt is, hogy ma már a legtöbb egyetemnek folyamatosan és dinamikusabban növekszik a saját bevétele, elsősorban az iparral történő együttműködés révén. Ez igaz Pécsre, igaz Szegedre, igaz Debrecenre, igaz Győrre, Kaposvárra és természetesen a fővárosra is. Növekvő forrással és egyben kutatási pénzügyi fedezettel rendelkeznek.

Még azt is meg merem kockáztatni, hogy a felsőoktatás tudományos teljesítményét, ha megnézzük, az körülbelül olyan nagyságrendű, mint az akadémiai kutatóintézetek voltak, de az ipari együttműködés szempontjából messze jobban teljesítenek. Növekvő saját bevétel és nem csökkenő állami támogatás együttesen jellemzi tehát ezt a szférát, az azt jelenti, hogy javulnak a pénzügyi pozíciók. Néhány egyetem ebből a szempontból kifejezetten imponáló fő mérlegszámokat tud produkálni.

A nem állami felsőoktatás támogatása is figyelemreméltóan növekszik, ez majdnem 25 milliárd, 24,4 milliárd, és tegyük hozzá azt is, hogy az EMMI fejezetben kívül is találunk természetesen felsőoktatási intézményt, hiszen a Nemzeti Közszerelési Egyetem egy másik, a Miniszterelnökség fejezetén belül értelmezendő, de természetesen ugyanúgy a felsőoktatáshoz tartozik, és ott is vannak kutatások.

Ha felsőoktatásról volt szó, akkor engedtessek meg néhány korántsem csekély és a mindennapi élet szempontjából a családokat sokkal inkább érintő kérdéskörnek a megemlézése. Egyrészt ilyen a Diákhiteli esetében a tartozás csökkentésének a támogatására szánt keret, ez egy 2 milliárdos keret. Ez nyilván összefügg azzal, hogy a kamat mértékét már ebben az évben is csökkentette a Diákhitel Központ, ehhez értelemszerűen hozzá kell rendelni a megfelelő forrást,

és ez a jövőt illetően is ilyen logikát követ. A Diákhitel2-höz szintén kamattámogatás van hozzárendelve, 1,3 milliárd forint, és ne hallgassuk el azt sem, hogy a hallgatói normatíva emelkedik, illetve a Diákhitel Központ októbertől elindítja azt az új programját, amely a nyelvvizsgálóhoz kapcsolódóan teremt egy finanszírozási lehetőséget azon hallgatóknak, akiknek ez esedékes és szükséges.

Lényegében ezek a támogatások, juttatások mind hozzájárulnak a hallgatók és értelemszerűen a családok anyagi terheinek enyhítéséhez, a felsőoktatási tanulmányok anyagi vonzatának mérsékléséhez. Úgyhogy azt hiszem, a tudomány és ilyen értelemben a felsőoktatás tudományhoz és innovációhoz kapcsolódó területei a következő évben jó pozíciókkal rendelkeznek, a költségvetés szempontjából biztos lábakon állnak, úgyhogy ezt a költségvetést ebből a szempontból, meg számos egyéb szempontból is, ami itt már elhangzott, azt gondolom, hogy nyugodt szívvel lehet támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Amikor a 2020. évi költségvetést tárgyaljuk, akkor nem lehet megkerülni Budapestet, azt a várost, amelyik minden ötödik magyar embernek az otthona, és ahol a nemzet javának a 40 százalékát, tehát a nemzeti össztermék 40 százalékát előállítják. Ha általában kormányzati újságokat olvasunk, vagy kormányzati szereplőkkel beszélünk és Budapestről van szó, akkor általában nagy ívű, szép tervek hangoznak el. Van egy „Budapest 2030” koncepció, amely mintegy 1100 milliárd forintból több mint 62 létesítményt kíván megépíteni. Amikor ezekről olvasunk, akkor tényleg azt érezzük, hogy itt a Kánaán fog eljönni, hatalmas beruházások, gigatenderek, új szuperkórház Dél-Budán, új híd a Duna déli szakaszán, metrófelújítások, Liget-projektek, az elmaradhatatlan stadionok, árvízvédelem, a belváros autómentesítése, csak hogy párat kiemeljek a nagy ívű tervek közül. Azt csak már én teszem hozzá, hogy ezeknek a nagy beruházásoknak a szépséghibája az, hogy az rendszerint a főváros egyébként is szűkös zöldfelületeinek a további pusztulásával, szűkítésével jár. De ha megnézi az ember, hogy a nagy ívű tervekkel szemben mi a valóság, akkor sajnos azt kell látnunk, hogy a szomorú valóság ma az, hogy Budapest ma a beígért, de elmaradt fejlesztések városa. Budapestet ma a szmog, a dugó, a parkolási mafia és a lerohadó közösségi közlekedés jellemzi.

Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, egységes közlekedési rendszert ígérték, ehelyett szétverték a BKK-t, és kiszervezték a főváros és az agglomeráció közlekedésében kulcsfontosságú HÉV-et. Már többször megígérték, évek óta húzódik az egységes bérletrendszer bevezetése. Ahhoz, hogy valaki ma Érdről ide, a Kossuth térre el tudjon jönni, legalább

háromféle különböző cégnek a jegyét vagy a bérletét kell megvásárolnia, a Volánbuszét, a MÁV-Start Zrt.-ét és a BKK-ét, ahelyett, hogy XXI. századi módon egy egységes, szolgáltató szemléletű közösségi közlekedést tudna igénybe venni. Továbbra sincs elektronikus jegy, amit szintén évek óta ígérgetnek, van helyette egy elavult, papíralapú jegyrendszer, ahol, ha egy megállót akarunk utazni, akkor ugyanannyit kell fizetnünk, mint hogyha a kék metró teljes 16 kilométeres szakaszán végig akarnánk utazni Újpesttől egészen Kőbányáig.

Aki zónázó vagy személyvonattal ingázik rendszeresen a fővárosba például Üllőről, Vácról, Gyálról, Biatorbágyról vagy például Isaszegről, az naponta szembesül félórás, órás késésekkel, járatkimaradásokkal. Ezek több százezer ember életét keserítik meg napi szinten, többségük egyébként rezignáltan veszi tudomásul a szomorú magyar rögvalóságot, azt, hogy aznap szintén nem fognak tudni időben beérni a munkahelyükre, vagy délután szintén ki fog maradni az értekes, a családdal együtt töltött idő a játszótéren.

Javaslom, tisztelt kormánypárti képviselőtársak, hogy néha szánjanak rá egy kis időt az idejükből, látogassanak el ide, a nem messze lévő Nyugati pályaudvarra, és tekintsék meg, hogy hogyan várakoznak dühös, csalódott emberek a plusz 40 fokban meg a mínusz 10 fokban, és azt fogják látni, hogy idős, öreg emberek, fiatal családok emberek tétlenül álldogálnak, mert még egy olyan információt sem kapnak meg a MÁV-tól, hogy egyáltalán mennyit késik az a vonat, amelyikre várakoznak.

(19.00)

És hogyha már tömegközlekedés - mert ez nem közösségi közlekedés, leginkább csak tömegközlekedés -, a korábbi ígéreteikkel szemben folyamatosan öregszik a buszok, a villamosok, a trolik és a HÉV-ek átlagéletkora, az eszközállományuk a frissítése már évekkal ezelőtt leállt. A mai leharcolt buszállományuk a fele több mint tíz évnél idősebb, és ezen az sem segít, hogyha néha, ad hoc jelleggel Nyugat-Európából importálunk nyugat-európai országok által levedlett, elhasznált járműveket. A szakmai hozzá nem értésnek a csimborasszója az, tisztelt képviselőtársaim, hogy ma Budapesten több mint negyvenféle autóbusz van szolgálatban, közlekedik. Ilyen állapotok között nem kell csodálkozni azon, hogy heti rendszerességgel hallani kigyulladó és magából füstöt okádva lerobbanó autóbuszokról, és bár a BKV-nak a karbantartói heroikus küzdelmet folytatnak, ők sem varázslók, és a külföldre vándorló, folyamatosan csökkenő szakértői gárdával bizony egyre nehezebb megfelelni azoknak az elvárásoknak, amelyeket egyébként az egyre növekvő utazóközönség támaszt a közösségi közlekedéssel szemben. Így maradnak a sunyiban és a sutyiban véghezvitt járatritkítások.

Aztán itt van a P+R parkolóknak a kérdése. Mindenki tudja, hogy nincs elég belőlük, mindenki tudja azt, hogy sokkal többre lenne szükség, mert óriási

mértékben nő az agglomerációba ki- és beköltözőknek az aránya, minden önkormányzati kampányban elhangzik az ígéret, hogy a fontos külvárosi csomópontokon új parkolóházakat kell építeni, aztán mégsem történik semmi. Átadnak legfeljebb egy-két ezer parkolóhelyet, miközben minden egyes reggel százezres nagyságrendben lépnek be autók a főváros területére.

Ha a metrókat nézzük, ott sem rózsásabb a helyzet. A 2014-es Balázs Mór-tervben önök megígérték az 1-es metrónak a meghosszabbítását és az elavult szerelvényeknek a lecserélését, mint látjuk, egy kapavágás sem történt; ahogy évről évre megígérik a 2-es metrónak a gödöllői HÉV-vel való összekötését, és bár időről időre hallani több milliárd forintos tervekről, mondanom sem kell, hogy a mai napig egy kapavágás sem történt. Kampányról kampányra ígérik a rákoskeresztúri szárnyvonalnak a megépítését, ezzel szemben a szomorú valóság az, hogy a XVII. kerületből az agglomeráció lakóinak még ma is több mint egy óráig tart bejutni a városba - ismételten csak azt tudom mondani: egy kapavágás sem történt.

Önök ígérték a 3-as metró káposztásmegyeri meghosszabbítását is, és bár ezt rendszeresen bejelentik - a legutóbbi céldátum szerint idén nyáron fog megindulni a tervezés -, még mindig nem történt egy kapavágás sem. A 3-as metró frissen átadott északi vonala egyébként rögtön az átadás másnapján olyan siralmas képet mutatott, amely csöpögő, beázott födémekről, félig leglettelt burkolatokról és olyan elképesztő állapotokról mutatott számot, hogy senki nem akarta elhinni, hogy 72 milliárd forintnyi közpénzt égettünk fel ennek a szakasznak a felújítására. Bele se merünk gondolni, hogy a déli vonalnak a megépítése, majd később a középső vonalé milyen állapotokat fog eredményezni. Nem sikerült megoldani az akadálymentesítést sem, elvégre mégiscsak 2019-ben vagyunk az Európai Unióban. A félreértések elkerülése végett: a nem akadálymentes megálló nemcsak a mozgásukban korlátozott honfitársainknak, hanem a babakocsit toló édesanyáknak és idős polgártársaink közlekedését is megnehezíti a végletekig. Az pedig, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a 3-as metró felújított vonatszerelvényei már a nyár első napjaiban 35 fokig forrósodnak, és senkinek nem jutott eszébe, hogy ezekbe a szerelvényekbe esetleg klímát kéne beszerezni, ez megint csak, azt gondolom, a vice kategória.

De menjünk tovább a 4-es metróra! Ennek a történetét mindannyian ismerjük, önök ezt előszeretettel szokták felemlíteni, amikor a saját korrupciós ügyeikről kell elterelni a szót a 2002-2010 közötti kormányra. A 4-es metró gyakorlatilag egy elavult koncepció alapján, méregdrágán megépített, különböző hűtlen kezelésekkel terhelt közpénztemető lett - egyébként, ha már itt tartunk, ha jól tudom, a fő cinkosok és a fő kópék közül önöknek senkit nem sikerült elszámoltatniuk, mint ahogy senkit nem sikerült elszámoltatniuk 2010-et megelőzően - de ez már legyen az önök felelőssége!

Ugye, megígérték, hogy Újpalota kötőpályás közlekedést fog kapni, a villamost pedig behozzák legalább az Astoriáig. Mondanom sem kell: egy kapavágás sem történt.

Ugyanez a helyzet az 5-ös metróval, vagyis a rác-kevei és a csepeli HÉV-ekkel, amelyeknek a meghosszabbítását a Kálvin térig tervezték, ám - bár ezt évek óta ígérik - nemcsak hogy ezek nem épültek meg, de az állomások is egyre tarthatatlanabb állapotba kerültek, ez igaz egyébként a teljes HÉV-állomásra is. Fel kell szállni a H7-es számú csepeli HÉV-állomáson a reggeli munkaorákban, azt lehet látni, hogy csúcsidőben hat vagon több mint 700 embert szállít hatperces időközönként, és aki már utazott ezekkel a szerelvényekkel a reggeli órákban, az pontosan tudja, hogy ilyenkor levegőtlen, túlszűfolt járatokon kell utazniuk emberek tízezeinek a saját verejtékükben úszva, azért, hogy be tudjanak jutni a munkahelyükre, vagy onnan esetleg délután haza tudjanak jutni. A felújítás helyett a 40 évesnél is idősebb járműparknak a teljes cseréjére van szükség, önök mégsem tesznek ez ügyben semmit.

Ami a villamosokat illeti, itt a '70-es években szétvert egységes villamoshálózatnak a helyreállítására megindultak a kísérletek, ennek részeként átadták a budai fonódó villamost. A pesti oldalon azonban a munkák nem folytatódtak, az itt lakók az átszállások miatt a mai napig jelentős hátrányban vannak budai polgártársaikkal szemben. Örvendetes lenne, hogyha ez ügyben lenne előrelépés.

Beszélnünk kell az autósforgalomról is, amely mára megbénította a fővárost, ezt már azoknak is látniuk kell, akik a kényelmes, légkondicionált állami vagy önkormányzati szolgálati Audijukból csak akkor szállnak fel egy villamosra vagy metróra, hogyha éppen valamit nagy csinnadrattával a sajtó előtt át kell adni; jegyzem meg: erre egyre kevesebbszer kerül sor, tehát ezzel a szürreális képpel egyre ritkábban találkozunk az utazóközönség.

Budapest ma, ki kell mondani, az állandósult dugóknak a városa, amelynek következtében ma Budapest az Európai Unió második legszennyezettebb levegőjű fővárosa, egyedül Bukarest az a főváros, amely mögöttünk kullog ezen a listán. Eközben az osztrák fővárosban, ahol jelenleg is 480 ezer fa található, 8 millió euróból terveznek újabb parkosítást egy rendkívüli költségvetési határozattal. Eközben Budapesten azt látjuk, hogy még a meglévő zöldfelületeink is veszélyben vannak, elég csak a Római-parti gátra, a kisperesti kiserdőre vagy például a Városligetre gondolnunk. Ezért is nyújtottam be a Jobbik képviselőjeként egy olyan költségvetési módosító javaslatot, amely drasztikusan növelné a budapesti parkosítást, a budapesti zöldfelületeket.

A nyári forróságban ráadásul a klímaváltozás miatt egyre elviselhetlenebb hőhullámokkal kell szembeeselnünk, nemcsak a HÉV-en meg a metróval utazóknak, hanem mindenkinek, aki Budapesten közlekedik. A mindent leuraló aszfaltok és betontömegek okádják magukból a visszavert hőt, és ahhoz, hogy

egyáltalán ez a város élhetőbb, zöldebb, családbarátabb, kellemesebb klímájú, elviselhetőbb levegőjű és hőmérsékletű város legyen, szükség van a zöldfelületeknek a megőrzésére és méretük radikális növelésére.

Bécs egyébként, hogyha már szóba került, nemcsak a parkosításban lehet egy jó példa Budapest számára, hanem a parkolásban is. Z. Kárpát Dániel képviselőtársam a mai napon tartott sajtótájékoztatót, ahol megtudhattuk, hogy Bécsben egy darab parkolóhelynek a fenntartási díja éves összehasonlításban tudják, hogy mennyi összeg, képviselőtársaim? A negyede a budapestinek, a negyede Bécsben, az osztrák fővárosban. Hogy lehetséges ez? Nyilvánvalóan, mondjuk, a bécsi polgártársak abból a szempontból szerencsésebbek, hogy nincsen MSZP-Fidesz-háttérmutyi a parkolóknak, önekik ezt nem kell megszennedniük, és mondjuk, ezekből a bevételekből, amelyeket a parkolásból beszedenek, fenn tudják tartani nemcsak a parkolást, hanem a közutaknak a javítását és a közösségi közlekedést is.

Ezért mondjuk azt, hogy a Jobbik szerint a budapesti parkolási rendszernek a teljes állami ellenőrzés alá vonására van szükség, semmi szükség nincs azokra a közvetítő cégekre, amelyek a különböző önkormányzati mutyiknak és korrupcióknak a melegágyai.

(19.10)

Végül az autósforgalom csökkentésének a közösségi fejlesztésen kívül alternatívája lehet a kerékpárút-hálózat fejlesztése is. Örömmel olvashattuk májusban azt a hírt a sajtóban - és hogy végre valami pozitívát is mondjak a sok-sok negatív után -, nagyon örülünk, hogy végre, sok-sok évi huzavona után önök a Magyar Kerékpárosklubbal karöltve, az ő szakértőjük segítségével egy, Budapestet és az agglomerációt egységes koncepcióban kezelő kerékpárút-fejlesztési tervet fognak megvalósítani. Bízunk benne, hogy ez eredményes lesz, bízunk benne, hogy ennek a megvalósítása úgy fog történni, hogy az itt élőknek, az itt közlekedőknek, a kerékpárral közlekedőknek a javát szolgálja. És az, hogy ez valóban így legyen, és ne csak a belváros, ne csak az agglomeráció, hanem mondjuk, a dél-pesti rész is, ami egyébként a mostohagyermek a kerékpáros közlekedésnek, ez is jól járjon, ezért a mai napon szintén egy olyan költségvetési módosítót nyújtottam be, amely ennek az összegnek az emelésével jár.

Összefoglalva, és most már az időm végéhez érve, még terveztem, hogy beszéljek a Budapesten elképesztő állapotokat mutató egészségügyi rendszerről, bár Lukács László képviselőtársam erről már szót ejtett, tehát erről már részletekben nem beszélnék. De azt azért egy mondat erejéig érdemesnek tartom kiemelni, hogy bár az egészségügy helyzete az egész országban siralmas képet mutat, Budapestre még csak az a kevés uniós forrás sem jutott, amellyel egyáltalán a vidéki kórházak nagy részét legalább kívülről helyre

lehetett pofozni. Az egészségügyi rendszer össze fog omlani, képviselőtársaim, jobb, ha szembenézünk a szomorú valósággal, össze fog omlani az orvoshiány miatt, össze fog omlani az ápolónőknek, a szakápolóknak és az egészségügyi szakdolgozóknak az elvándorlása miatt, és ez az összeomlás sajnos először Budapesten fog bekövetkezni. Ezért mi javasoltuk, én jómagam az összes budapesti kórháznak, jobbikos képviselőtársaim pedig a vidéki kórházaknak a felgyülemlett adósság elengedését, amely szükséges lépés, de nem oldja meg a problémát, ezért azt javaslom önöknek, hogy ne csak a lyukak foltoztatását, hanem a teljes egészségügyi rendszernek, az ellátórendszernek a reformját, a szerkezeti átalakítását lépjék meg. Ne hagyják magukra a budapesti időseket! (*Boldog István: Nem hagyjuk!*) Ne hagyják magukra a beteg embereket, akiknek hosszú hónapokat kell várólistán lenniük, akik nem tudnak 8-10-12 óra várakozás és többszörös átszállás nélkül egy budapesti sürgősségi ellátás keretében a minimális, az őket állampolgári jogon megillető minimális ellátáshoz hozzájutni. Kérem szépen, hogy ezzel az állapottal, ezzel a helyzettel kezdjenek valamit, és ne hagyják magukra a budapesti lakosokat! Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte, hogy fel kíván szólalni. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Megmondom őszintén, hogy Bencsik János képviselő úr hozzászólását hallgatva először azon gondolkodtam el, hogy vajon a 2020-as költségvetésjavaslathoz kapcsolódik-e képviselő úr hozzászólása. Hadd mondjam azt, hogy a Jobbik padsoraiból hallottam olyan észrevételeket, amelyek abszolút relevánsak voltak, és a 2020-as költségvetéshez kapcsolódtak. De azokkal a kérdésekkel, hogy hány darab autóbusz és hányféle autóbusz van a Budapesti Közlekedési Vállalat fenntartásában, hogy az utazás megszervezésének milyen módját választják az önkormányzati cégek, kérem szépen, ez nem a 2020-as költségvetés témája, és ezek a feladatok - közösségi közlekedés megszervezése, helyi közlekedési ügyek, helyi fenntartási ügyek - nem a kormánzatnak és nem az Országgyűlésnek a hatáskörébe tartoznak.

Hát, ha sokat beszélünk arról, hogy az önkormányzatoknak milyen jogai, milyen kötelezettségei vannak, akkor a képviselő úr engedje meg, hogy először arra hívjam fel a figyelmet, hogy az ön hozzászólásában említett témák a főváros kompetenciájába tartoznak. Ezek után azt gondolom, hogy az a kérdés, hogy a kormánzatnak milyen lehetősége van, milyen felelőssége van a tekintetben, hogy a helyi önkormányzatok a feladataikat jól el tudják látni. Ismétlem, alapvetően olyan kérdésekről beszélt képviselő úr, amelyek az önkormányzatok felelősségi körébe tartoznak. Mégis, ezen feladatok ellátása érdekében

azért a kormányzat sok mindent tett, és kérem, hogy ezt is vegye figyelembe, amikor értékeli a kormányzat Budapesttel kapcsolatos lépéseit.

Először is adósságtólvétel tekintetében: 217,7 milliárd forint adósságot vállalt át a kormányzat a fővárostól. Másodsor: ha a helyi közösségi közlekedésről beszél, egy egyszeri jelleggel, egyedi jelleggel a BKV teljes adósságát átvette a kormányzat. Ez a tisztelt Országgyűlés előtt volt, egy költségvetésitörvény-módosításban valósult meg.

Ezen túl mit tud tenni a kormányzat, és mi a kormányzat felelőssége? Elsődlegesen azt gondolom, az, hogy egy olyan gazdasági környezetet hozzon létre, egy olyan gazdasági környezet kialakítását segítse, amely többletforrásokat eredményez a helyi önkormányzatok számára is. Kérem, nézze meg Budapest főváros bevételeinek alakulását! Azt fogja látni, hogy a gazdasági bővülésnek köszönhetően a helyiipar-üzésiadó-bevételek jelentősen növekedtek, ez például azt is eredményezte, hogy a fővárosnak jelentős szabad forrásai vannak. De azt gondolom, hogy a turizmus területén a kormány által finanszírozott beruházásoknak is köszönhetően például az eltöltött vendégéjszakák száma is jelentősen növekedett. Ezek meg másik csatornán jelentettek többletbevételt a főváros számára.

Azt gondolom, hogy a főváros anyagi lehetőségeinek a bővítése tekintetében kulcsfontosságú az a gazdaságpolitika, amit a kormányzat követ, és amelyet követni kíván 2020-ban, ezzel is többlethelyiadó-bevételekhez juttatva a fővárost.

Másodsorban, ha megnézzük azokat a költségvetési támogatásokat, amelyeket az önkormányzati feladatok ellátásához biztosít a kormány, azt látjuk, hogy nemcsak a kötelező feladatok finanszírozásának van egy olyan rendszere, amely Budapest főváros, a kerületek, illetőleg minden magyarországi önkormányzat tekintetében érvényesül, hanem ezen túl az úgymond önkéntes feladatokhoz is a központi költségvetés jelentős többleteket biztosít. Nem lenne a kormánynak feladata, hogy például az Állatkert beruházását finanszírozza. De ezt teszi, és a 2020-as költségvetési törvényjavaslatban is ennek a beruházásnak a központi költségvetési támogatását meg lehet találni. Nem lenne a kormánynak feladata az, hogy az ön által említett zöldfelületek kialakításához, megújításához forrást biztosítson, de például a Normafa-program keretében jelentős forrásokat biztosít a kormányzat a Normafa környezetének megújítására, számos új beruházásra. A zöldfelületeket, ha említettük, és képviselő úr említette a Liget-projektet, ez megint egy olyan nagy ívű beruházás, amit a központi költségvetés teljes egészében finanszíroz, ami, azt gondolom, hogy turisztikai értéke mellett az ön által említett zöldfelületek növelését is szolgálni tudja.

Sorolhatnám még azokat a beruházásokat, amelyeket a központi költségvetés maga finanszíroz, vagy azért, mert a gazdasági növekedésből arra is futja, hogy a központi költségvetés forrásokat adjon át, vagy

azért, mert a növekvő központi költségvetési forrásokból állami feladatra, de mégis Budapesten megvalósuló beruházásokat tudunk finanszírozni.

Itt fejezném be azokkal a gondolatokkal, amelyekkel képviselő úr is befejezte a hozzászólását. Egészségügy helyzete. Az „Egészséges Budapest” program keretében 2020-ban növekednek a kiadások. Az elvi-filozófiai háttér az, hogy európai uniós forrásból és hazai forrásokból a közép-magyarországi régióban, tehát Budapesten, Pest megyén kívüli régióban nagyon jelentős, mintegy 500 milliárdos fejlesztés valósulhatott meg, most vagyunk abban a helyzetben, hogy ezen forrásokból csak töredékesen részesülő budapesti, illetőleg Pest megyei beruházásokhoz képest újabb forrásokat tudjon a költségvetés biztosítani. Tehát jövőre növekszik az „Egészséges Budapest” program költségvetési finanszírozása.

És ha az egészségügynél említette képviselő úr a szakdolgozók anyagi helyzetét, én azt gondolom, hogy itt is érdemi előrelépéssel kalkuláltunk. 2020-ban a szakdolgozók kétütemű béremelést tapasztalhatnak meg: januártól, illetőleg novembertől. Ez annak a többéves béremelésnek a része, amelyet a kormány korábban kommunikált, és amely több év alatt igen jelentős béremelést tesz lehetővé. 2010-hez képest így már a bérek duplázásáról beszélhetünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Nagy Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, és a két jobbikos képviselőtársamnak is szeretném mondani, hogy az ember, amikor reggel 8 órakor eljön a magyarországi költségvetés általános vitájára, akkor azért vannak időnként, esetenként kritikus gondolatai is.

(19.20)

Úgyhogy én azt szeretném önöknek javasolni, hogy ezt fogadják el tőlem kritikai észrevételként, hogy a házszabály ismerete a vitakultúra része kell hogy legyen egy parlamenti képviselőnél. Tehát általános vitáról beszélünk, úgyhogy én ezt szeretném önöknek a figyelmébe ajánlani. *(Bencsik János, Jobbik: És?)*

Illetve, ha már az általános vitáról beszélünk, akkor egy folyamatra szeretném felhívni a figyelmet, hiszen egy olyan területnek vagyok a képviselője, ahol 174 önkormányzat van, tehát azt gondolom, sok-sok mindenről tudnék beszélni, de mégiscsak általánosságban azt szeretném elmondani, hogy az elmúlt időszakban és a mai vitában is szóba került, hogy a magyar kormány ezen a területen, illetve az európai

uniós források vonatkozásában 12 000 milliárd forintot tudott szétosztani tíz operatív program vonatkozásában a mostani fejlesztési ciklusban.

Ezt két olyan operatív program vonatkozásában tudtuk elérni, amik az önkormányzatokat érintették, ez a terület- és településfejlesztési operatív program, illetve a vidékfejlesztési program. A rendszerváltás óta eltelt 29 évben még arra nem volt példa, hogy magyar központi költségvetési forrásokból ilyen mértékben tudjuk a falvainkat támogatni a fejlesztésekkel.

Én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy bizonyára az elmúlt száz évben sok-sok miniszterünk, illetékes tisztségviselőnk terjesztett elő költségvetési törvény-javaslatokat, de hogyha tudnak minket figyelni, akkor biztos, hogy a mai napot irigykedve figyelték, hogy Varga miniszter úr, illetve államtitkár úr hogyan tudja megvédeni ezt a költségvetést, mert ilyen az elmúlt évtizedekben nem volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Vécsey László képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tízéves folyamatos és következetes gazdaságpolitika eredményeként a 2020-as költségvetés tárgyalása kapcsán olyan dolgokról beszélhetünk, mint adócsökkentés, mint bővülő családtámogatási rendszer. Végignézhetjük az ágazatokon belül a javuló makromutatókat, pozitív trendeket látunk, és ez már tíz évre visszatekintve igaz.

Amikor ezekről a dolgokról beszélünk, akkor valószínű, hogy érdemes egy kicsit közelebbről is szemügyre venni néhány konkrét ágazatot, vagy ágazaton belül akár néhány konkrét intézményt is. Pósan képviselőtársam az innováció kapcsán egy picit belekapott már ebbe. Azt gondolom, hogy talán itt az ideje, hogy egy kicsit mélyítsük le, mondjuk, egy intézmény kapcsán, hogy ez a 2020-as költségvetés milyen pozitív hozadékat jelent adott esetben akár egy nagyon fontos nemzeti intézmény esetében, és szeretnék néhány gondolatot a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről mondani önöknek ennek kapcsán.

2012. január 1-jén jött létre a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem és a Rendőrtiszti Főiskola átalakulásával, valamint a Budapesti Corvinus Egyetemből kiváló Közigazgatás-tudományi Kar csatlakozásával az érintett intézmények általános jogutódjaként a már említett Nemzeti Közzolgálati Egyetem. Ennek köszönhetően egy olyan felsőoktatási intézmény kezdte meg működését, amely célul tűzte ki, hogy az eljövendő generációk számára a haza szolgálatának, védelmének, szeretetének és a közjó iránti elkötelezettségének emblematikus intézménye a közzolgálat akadémiaja legyen. Az elérni kívánt cél megvalósítását segíti három karközi intézete is, a Nemzetbiztonsági Intézet, a Katasztrófavédelmi Intézet, valamint

az Államkutatási és Fejlesztési Intézet. Ez utóbbi gondozza az évente megjelenő Jó Állam Jelentést.

A jelentés a Jó Állam Kutatóműhely keretein belül kerül elkészítésre, amely műhely általános célja, hogy a jó állam működése, fejlesztése és folyamatos reformja érdekében egy autonóm, tudományosan megalapozott mérési-értékelési módszertant és adatbázist hozzon létre, ami sajátos, a magyar állam viszonyaira alkalmazható, ám nemzetközi téren is megismerhető és elfogadtatható.

A jelentés 2015 óta folyamatosan segíti a kormányzat munkáját a visszacsatolásokon keresztül. Az egyetem kezdettől fogva dinamikusan fejlődik. 2015-ben a nemzetközi és európai tanulmányok, majd 2017 februárjában a bajai vízügyi képzések átvételével létrejött a Víztudományi Kar, amely a hazai vízügyi szakemberképzés bázisa kíván lenni.

Az intézmény keretein belül jelentős számú szakirányú továbbképzés folyik, amely közel 80 ezer tisztviselő továbbképzéséért felel. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem az egykori Királyi Honvéd Ludovika Akadémia helyén és annak egykori épületeiben nyújt magas szintű képzést. Az akadémia szellemi utódjaként ápolja az örökséget, azt az örökséget, amit már 211 évvel ezelőtt az alapítók a közzolgálatiágról megfogalmaztak.

A hagyományok tiszteletben tartása mellett természetesen szükség van a korszerű ismeretek elsajátítására is az egyetem oktatási keretein belül. Mint minden egyetem, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem is a tudományok művelésének otthona, a tudomány bármilyen magas szintű művelése azonban önmagában nem tesz semmilyen intézményt egyetemmé, ahhoz a tudás átadása, az oktatás, a képzés elengedhetetlen.

A Nemzeti Közzolgálati Egyetemen a képzés a szolgálatra neveléssel, az állami karrierre való felkészülés értékátadással párosul. Az egyetem hallgatói az állam által kötelezően ellátandó alapvető szolgáltatások színvonalas és lelkiismeretes teljesítésére készülhetnek fel. Ezeket a szolgáltatásokat - a békét, a biztonságot, a közrendet, a katasztrófák elhárítását, a jó közigazgatást, a terrorveszélyek elhárítását, a közterhek beszedését, a büntettek kinyomozását, majd őrzését, a hatékony diplomáciát -, mindezeket minden esetben szervek és intézmények összetett, együttműködő rendszerén keresztül nyújtja az állam. Ezt az együttműködési rendet képezi le az öt egyetemi karral működő Nemzeti Közzolgálati Egyetem, ahol a katonai védelem, a nemzetbiztonság, a rendészet és a civil közigazgatás hivatásrendjei egymással és egymástól is tanulnak. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem teljes jogú, széles nemzetközi partnerséggel rendelkező, újabb öt évre akkreditált magyar állami egyetem.

Az alapszakokra történő jelentkezési arány igen magas. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem képzési kínálata az alapképzések körében évről évre szélesedik, vagyis a jelentkezők első helyen egyre több szakból választva jelölhetnek egyet. A mesterképzési szakok

tekintetében elmondható, hogy másfélszeres túljelentkezési arány feletti mutatók mérhetők, tehát jelentős kereslet van a diákok részéről a Nemzeti Közszerzőgálati Egyetemen történő mesterdiploma megszerzésére is.

A hallgatói elégedettség mérése elengedhetetlen az egyetem fejlődése szempontjából, ezért időről időre megkérdezi az intézmény erről a hallgatókat. Az oktatók túlnyomó többsége kapott kiváló és jó oktató minőséget a hallgatóktól, amely tény, úgy gondolom, nagyon meggyőző és sokatmondó.

A Nemzeti Közszerzőgálati Egyetem 2013 óta a közigazgatási továbbképzési rendszer alapintézménye, képzéseinek évente több tízezer közszerzőgálati tisztviselő vesz részt. Ezért elengedhetetlen, hogy ezen képzési rendszerben is biztosított legyen a magasabb szintű oktatás. A Nemzeti Közszerzőgálati Egyetem a továbbképzés keretében az állami működés aktuális kihívásaira gyors és hatékony képzési választ tud adni.

A több mint tíz szakirányú továbbképzési szak az aktuális problémák megoldására készíti fel a tisztviselőket. Az alap- és mesterképzések minőségének további mutatója, hogy az elmúlt években 37 ország 42 egyeteméről tanultak külföldi hallgatók angol nyelvű képzésben a Nemzeti Közszerzőgálati Egyetemen, közel 30 külföldi hallgató doktori képzésben vett részt. 2015-ben angol nyelvű mesterszak indult, International Public Service Relations témában, amire egyre nagyobb számú külföldi hallgatószám jelentkezik.

Természetesen a minőségi munkához minőségi infrastruktúra is szükséges. A kormány 2012 májusában döntött arról, hogy a Ludovika történelmi épület-együttesét újjáépíti, ezzel együtt megújítja az Orczykertet és az egyetem valamennyi, az alapfunkciókat és az egyetemi működést támogató, kiegészítő funkciókat befogadó és kiszolgáló létesítményeit egységesen itt helyezi el. A beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánította a kormány, ezzel is hangsúlyozva a közszerzőgálati képzés színvonalas működésének fontosságát.

(19.30)

Megépült a Nemzeti Közszerzőgálati Egyetem otthona, a Ludovika Campus, és megújult Belső-Pest legnagyobb közparkja, az Orczykerti - az imént éppen ezt hiányolta ellenzéki képviselőtársam -, tehát igenis zöldfelületek is képződtek és épültek. Elkészült és az egyetemi hallgatók birtokába adták a Ludovika Akadémia felújított történelmi épületét modern egyetemi könyvtárral és oktatási terekkel, az új oktatási, elméleti és gyakorlati képzési épületeket, a kollégiumokat, az egyetemi lőteret, sportcsarnokot, fedett uszodát és szabadtéri sportpályákat. A lovarda is teljesen megújult, díjlovagló és díjugrató pályával kiegészülve. Kialakításra került sportmedence, valamint bemelegítő- és oktatómedence, amely a tervek szerint nyitott lesz a lakosság számára is.

Itt térnék rá a költségvetés szempontjából is releváns, közvetlenül releváns részre, ugyanis a beruházás túlmutat az egyetemen. Az elvégzett fejlesztéseknek köszönhetően szebb, zöldebb, biztonságosabb, jóval több sportolási és szabadidős lehetőséget kínáló hely lett egész Józsefváros. Láthatjuk tehát, hogy az egyetem alapítása óta folyamatosan fejlődik és bővül mind az oktatás színvonala, mind az infrastruktúra terén. Ehhez természetesen megfelelő finanszírozás, forrás kell hogy rendelkezésre álljon, amelyről azt mondhatjuk, hogy 2019-ben, a tavalyi költségvetésben személyi juttatásokra 3 milliárd 899 millió forint jutott, most a 2020-as költségvetésben, elmondhatjuk, hogy 7 milliárd 496 millió forint kerül a személyi juttatások soron a költségvetésbe, amely több mint 3,5 milliárdos növekedést jelent. Az ellátottak pénzbeni juttatásaira a 2019-es költségvetésben mindösszesen 185 millió forintot láttunk, óriási bővüléssel ez a 2020-as költségvetésben már 6 milliárd 79 millió forint, ami 5 milliárd 894 millió, közel 6 milliárd forintos növekedés.

Tehát kicsit közelítve egy konkrét, nagyon fontos nemzeti intézményükre, azt látjuk, hogy a bővülés, a funkciók ellátása a költségvetés szempontjából preferált, és a költségvetési számok megmutatják, hogy egy-egy nemzeti intézmény, adott esetben a Közszerzőgálati Egyetem mennyire fontos az állam szempontjából, és mennyire támogatja az állam ennek az egyetemnek és más felsőoktatási intézményeknek is a nemzeti küldetését.

Éppen ezért azt gondolom, hogy jó szívvvel ajánlhatom csak ennek az egy momentumnak a figyelembevételével is az önök figyelmébe a költségvetést, és kérem, hogy szavazzák meg a végszavazásnál. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára tudják, szűkebb pátriám, választókerületem Budapest belső része, Erzsébetváros és Terézváros, amely a legsűrűbben lakott városrész itt a fővárosban. Ebben a szűkre szabott városrészben ugyanakkor rendkívül gazdag, színes, pezsgő, virágzó egyházi élet és vallási közösségek élete is megvalósul. Ezt azért tartom fontosnak elmondani, hisz a 2020. évi költségvetés kapcsán az egyházakról, az egyházak részére nyújtott támogatásokról szeretnék néhány szót ejteni.

Fontosnak tartom elmondani bevezetéképpen, hogy nemcsak lelki gyakorlatok kapcsán, hanem más alkalmakkor is rendszeresen tartom a vallási közösségekkel és az egyházi vezetőkkel a kapcsolatot, és teljesen egyértelműen elmondják, mindannyian tudjuk, érezzük, látjuk, tapasztaljuk, hogy az egyházi élet, a vallási közösségek élete soha nem látott virágzáson megy keresztül; hogy kiemeljem például zsidó honfitársainkat is, ellentétben más, például franciaországi

eseményekkel, vallás- és lelkiismereti szabadságukat biztonsággal, békében megélve tudják életüket élni itt Magyarországon és Budapesten. Azért tartom ezt fontosnak elmondani, mert az egyházi közösségek tagjai és vezetői fogalmazzák így, hogy Magyarország abban a világban, abban a véres világban, ahol a kereszténységet a leginkább üldözik, számukra a béke és a biztonság szigete, nemzetközi szóhasználatban safe harbour, biztonságos, hullámentes és szélcsendes kikötő.

Az Alaptörvényünk VII. cikkének (4) bekezdése kimondja, idézem: „Az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek.” Az egyházi törvény bevezető része, preambuluma leírja az egyházak szerepét a magyar társadalomban, és ezzel rávilágít arra, hogy miért van szükség az egyházak, különösen az egyházi intézmények támogatására. Szintén idézem: „A Magyarországon működő vallási közösségek a társadalom kiemelkedő fontosságú értékhozó és közösségteremtő tényezői, amelyek hitéleti tevékenységük mellett nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint kulturális, környezetvédelmi, sport- és más tevékenységükkel, valamint a nemzeti tudat ápolásával is jelentős szerepet töltenek be az ország és a nemzet életében.” Az előbb idézett preambulorész nemcsak egy úgymond vágyvezérelt, hangzatos megfogalmazás, hanem az egyházak társadalmunkban betöltött szerepének és súlyának megfelelő megállapítás.

Egy 2018-as felmérés szerint a magyar emberek 80 százaléka értéknek tartja a kereszténységet, a keresztény kultúrát. Az emberek több mint 55 százaléka valamilyen felekezethez, többnyire a történelmi keresztény egyházak valamelyikéhez tartozónak vallja magát. A társadalmi bizalom, illetve a társadalmi igény meglétét jól mutatja, hogy töretlen az érdeklődés az egyházi iskolák, illetve az egyházi fenntartású szociális, egészségügyi és gyermekvédelmi intézmények iránt. 2010 óta megduplázódott az egyházi fenntartású óvodákban, általános és középiskolákban tanulók száma - ma már körülbelül 220 ezer diákról beszélhetünk, ez körülbelül 13,9 százalék az egészhez képest -, és a szociális ellátások terén, hála istennek, 11,5 százalékról 23,3 százalékra nőtt az egyházi jelenlét.

Ahogy az Alaptörvény fogalmaz: az állam és a vallási közösségek különváltan működnek, éppen a különvált működésből adódik az együttműködés szükségessége, a közösségi célok elérése érdekében történő közös erőfeszítés.

Sajnos, nem minden időszakban tekintette az állam valódi partnerének a jelentős társadalmi feladatokat teljesítő egyházakat. Az MSZP-SZDSZ balliberális kormányok azt sem adták oda az egyházaknak, egyházi intézményeknek, ami a vatikáni megállapodás alapján járt volna, sokszor veszélyeztetve ezzel az adott egyházi intézmények működését, kockáztatva az iskolai tanítást vagy a szociális ellátások biztosítását.

A Fidesz-KDNP-pártszövetség vezette kormánynak 2010 után ezen a területen is jelentős lemaradást kellett orvosolnia, illetve az addigi rombolást helyreállítani. Az egyházi támogatásoknak köszönhetően a Fidesz-KDNP-kormányzás alatt több mint száz új templom épült, és közel 3 ezer templom újult meg nemcsak Magyarországon, hanem a Kárpát-medence magyarok lakta területein. A templomok, egyházi iskolák és más egyházi épületek felújítása egyszerre szolgálja a vallási és egyházi közösségi életet, a kulturális értékőrzést, de pozitív hatással van a települések arculatára, a turizmus növekedésére is. Itt kell megjegyezni, hogy a nyugati társadalmak és vezetőik a vadliberalizmus és az iszlám térhódításának engedve felelőtlen módon hagyják ezeket a csodálatos épületeket lerombolni, eladni, elpusztulni, segítségre vágyó honfitársaikat segítség nélkül hagyva, szinte az utcán éhezve lelki szükségleteiket is tekintve.

A templom a keresztény kultúra és közösség egyik meghatározó szimbóluma a magyar emberek számára, hiszen önazonosságunk egyik meghatározó jelképe, ezért is kötelességünk róluk gondoskodni. Nagyon fontosnak találom ebben az értékválságban lévő mai világban a különböző korosztályokat megszólító egyházi közösségi programok támogatását. Több ezer hittanos, családos vagy cserkésztabort, lelkigyakorlatot vagy zarándoklatot támogattunk, amelyek hozzájárulnak a helyi közösségek megerősödéséhez.

(19.40)

A Fidesz-KDNP pártszövetség a jövőben is folytatni kívánja az egyházakat a nemzet megújulásában partnernek tekintő politikáját, így a területre a 2020. évben is jelentős forrás jut. A 2020-as költségvetési törvényben több mint 65 milliárd forint az egyházi célú alaptámogatások keretösszege.

A számok önmagukért beszélnek: az egyházak támogatása 2010-hez képest több mint 2,8-szeres emelkedést jelent, azaz a 2010. évi támogatások 277 százalékát kapják az egyházak 2020-ban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2011-2018 közötti időszakot értékelve megállapítható, ahogy azt az előbb elmondtam, több mint száz új hazai és külföldi magyar templom épülhetett, valamint közel három-ezer hazai és külföldi templom újulhatott meg, továbbá számos plébánia, parókia, egyházi közösség felújítására vagy megépítésére kerülhetett sor, valamint jelentős előrelépés történt az egyházi iskolák és szociális intézmények felújítása terén.

Jelenleg is számos egyházi építkezés és felújítás van folyamatban, bárhol járunk az országban, Budapesten, szinte mindenütt láthatunk felállványozott egyházi épületeket. Szeretnék néhány példát felsorolni a támogatások felhasználására.

Ha megengedik, akkor a katolikus egyházzal szeretném kezdeni. A kormány 2017 óta több mint 24 milliárd forint összegben támogatta a 2020. évi

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészítését. Ez a katolikus egyház egyik legjelentősebb világeseménye, komoly vallási, kulturális és diplomáciai esemény, amely ismét Magyarországra irányítja majd a világ figyelmét, egyúttal kifejezi a kereszténység iránti elkötelezettségünket.

A református egyház meghatározó oktatási intézményeinek támogatására áttérve: szükség volt 3 milliárd forint összegre, amelyet a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégiumnak szántunk, valamint a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégiumnak. Aki járt ezekben a gimnáziumokban és intézményekben, az láthatta, hogy a magas oktatási színvonal mellett az épületek állapota erős eltérést mutatott.

Szeretném folytatni a sort az evangélikus egyház támogatásával. A békéscsabai Nagytemplom, amely Közép-Európa legnagyobb evangélikus temploma, annak a felújítására a kormány 550 millió forintot biztosított.

A zsidó felekezetek támogatása során a Mazsihisz a budapesti Rumbach Sebestyén utcai zsinagóga felújítására 717 millió forintot, az EMIH pedig a budavári zsinagóga felújítására 14,9 millió forintot kapott.

Kiemelt turisztikai beruházások céljára is kerültek felhasználásra támogatások, például a Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátságának fejlesztési támogatására a 2017. és 2019. években összesen 4,5 milliárd forint, míg az Esztergomi Bazilika Főszékesegyház rekonstrukciója első ütemének támogatása szintén megközelítette a 4,5 milliárd forintot.

Az egyházi közfeladat-ellátási és közösségi célú beruházások előirányzati sor újonnan épült be a költségvetésbe 12 milliárd forint keretösszeggel. Ezzel a katolikus óvodafejlesztési programot kívánjuk támogatni, de a szakterület célja az új sor nevesített megjelentetésével a törvényben az, hogy felhívja a figyelmet az egyházak által ellátott közfeladatok intézményi, infrastrukturális fejlesztésének szükségességére, és hosszú távon biztosítsa a hitéleti tevékenységtől elkülönülő forrásigényt.

A külföldi és diaszpórában élő magyarság hitéleti tevékenységének támogatása előirányzati sor is tartósan beépült 500 millió forint keretösszeggel. Ezzel támogatni kívánjuk a külföldi és a diaszpórában élő magyarság identitásának és kultúrájának megőrzésére irányuló hitéleti, közösség-szervezési, szemléletformáló és tradíció-megtartó tevékenységét. A külföldi magyarok identitásának megtartásában kiemelt jelentősége van az egyházak szolgálatának, azon belül is az anyanyelvű igehirdetésnek, hitoktatásnak és lelki-gondozásnak.

A 2020. évi költségvetés a családok költségvetése, amely az egyházi szakterületen is érvényesülni fog, így az egyházi közösségi célú programok támogatása előirányzati sor 650 millió forint összegű alapkeretéből kiemelten kívánjuk támogatni az egyházak által szervezett családok táborokat, amelyek értékes

időtöltést, fizikai és lelki feltöltődést és hatékony közösségépítést jelentenek minden generáció számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megismerve a tervezett költségvetés egyházakat érintő sarokszámait, megállapíthatjuk, hogy a kormány ismét partnerként tekint az egyházakra, és minden támogatást megad a részükre annak érdekében, hogy a vállalt társadalmi feladatok ellátásához szükséges anyagi és infrastrukturális háttér biztosítva legyen a részükre és ezáltal a társadalmi feladatokban érintett magyar lakosság számára egyaránt.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, és ezúton kérem önöket a költségvetés elfogadására. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Ágnes képviselő asszonynak.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bencsik János képviselőtársunk az előbb vizionálta az egészségügyi ellátórendszer közelgő összeomlását. Először is én szeretném neki elmondani, hogy ezzel a kijelentésével az ebben az ellátórendszerben dolgozók munkáját minősítette és minősíti *(Bencsik János: Nem! Szó sincs róla!)*, azoknak a szakdolgozóknak, azoknak az ápolóknak, asszisztenseknek, nővéreknek és orvosoknak a munkáját *(Bencsik János: Ők tartják életben! Azért nem omlott még össze!)*, akik mindent megtesznek azért, hogy a betegek gyógyulásában eredményeket érjenek el. Én ezt a munkát egyébként nagyon köszönöm az egészségügyi ellátórendszerben munkát végző szakdolgozóknak, illetve orvosoknak.

Lukács László képviselőtársam pedig ennek az egészségügynek az alulfinanszírozottságáról beszélt *(Bencsik János: 600 milliárd forint hiányzik!)*, anélkül, hogy egyetlenegy számot megemlített volna, vagy esetleg ennek az egészségügyi ellátórendszernek a számait úgy megvilágította volna, hogy 2010 óta mit tettünk ebben az ellátórendszerben, hogyan is vettük át ezt az egészségügyi ellátórendszert, az utolsó években pedig bizonyos szakterületek milyen kiemelt többletforráshoz jutottak az ellátórendszerben. Én szeretném most egy kicsikét a költségvetés számait egészségügyi szemszögből megvilágítani.

Én azt látom, hogy az egészségügynek a jövő évre tervezett költségvetése növekedést is takar meg biztonságot is. Először is 2017 óta, ezt ki kell jelentenünk tényadatként, több mint 100 milliárd forinttal nő az egészségügynek a költségvetése, és ez a kedvező folyamat, hála Istennek, 2020-ban is tovább fog folytatódni. Jövőre ugyanis, ha megnézzük a konszolidált funkcionális kiadásokat, azok 1784 milliárd forintról 1968 milliárd forintra növekednek, tehát jövőre 184 milliárd forinttal több pénz lesz az egészségügyre, mint az idén.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy 2010 óta az Egészségbiztosítási Alapnak a költségvetése minden évben bővült, korábban sajnos, 2010 előtt több alka-

lommal majdnem 300 milliárdot elérő hiányt is tapasztaltunk az Egészségbiztosítási Alap költségvetésében sajnálatos módon. Az E. Alap kiadási főösszege 2010-hez képest 86 százalékkal nő 2020-ban. Az Egészségbiztosítási Alap kiadási főösszege 2020-ban már 2681 milliárd forint lesz, ez 236 milliárd forinttal magasabb, mint a 2019-es módosított előirányzat.

(19.50)

Ha megnézzük a gyógyító-megelőző ellátásokat, ez szinte az egyik legfontosabb területe az egészségügyi ellátórendszer finanszírozásának, mert idetartozik az egészségügyi költségvetésben a háziorvosi, a védőnői ellátás, a mentés, a betegszállítás és éppen a kórházak és a szakrendelők finanszírozása is. Ez a kassa közel 154 milliárd forinttal magasabb lesz, mint a 2019-es költségvetés módosított előirányzata, és ha azt nézzük, hogy 2010 óta hogy alakult ez a forrás, akkor azt tudjuk mondani, hogy 2010 óta 670 milliárd forint többletforrás érkezett a gyógyító-megelőző ellátásokra.

Ami pedig a biztonságot illeti az egészségügyi költségvetését illetően is: az 5 milliárd forintos és egy 3,5 milliárd forintos céltartalék, egy 122 milliárd forintos cél-előirányzat és egy 40 milliárd forintos rendszer-átalakítási többlet, amelyekre a későbbiekben bővebben is kitérek, jelenthetik ezt a biztonságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én három területet szeretnék kiemelni. Az első az egészségügyi dolgozók kérdése, a második az alapellátás, a harmadik pedig a mentés helyzete.

Úgy, ahogy az elején is mondtam, itt az egészségügyi ellátórendszer működőképességének biztosításában megkerülhetetlen az ápolóinknak, orvosainknak a munkája. Az ő munkájukat elismerés illeti, és ezért is már a 2012-es és '13-as béremelések után 2016-tól egy újabb többlépcsős béremelés történt az ágazatban. Ennek keretében az orvosok 2016-17-ben 207 ezer forintos havi béremelést kaptak. Az ápolóhiány Európa-szerte egy jelen lévő probléma, ezért a béremelés az ő esetükben is kulcsfontosságú: 2016 és '19 között összesen négy béremelési lépcső valósult meg. Ennek utolsó eleme, 8 százalék éppen néhány nap múlva, július 1-jétől valósul meg. És örömteli az is, hogy megszületett az a döntés, hogy 2020 és '22 között további három szakaszban emelkedni fog 80 ezer ápoló bére; a béremelés fedezete 82 milliárd forint lesz.

Érdemes kiemelni az arányokat. Lehet, hogy sokan nem is tudták, hogy milyen jelentős ez a béremelés, ami várható, tehát érdemes erre emlékeznünk. 2020 januárjában egy 14 százalékos, 2020 novemberében újabb 20 százalékos és 2022 januárjában további 30 százalékos béremelésről döntött a kormány. A szakdolgozók bére így 2018-hoz képest 2022-re átlagosan 72 százalékkal emelkedik. Ha pedig a 2016 és '22 közötti időszakot nézzük, akkor azt látjuk, hogy közel 2,5-szeresére fog emelkedni a szakdolgozók bére.

Az alapellátás problémáin a kormányzat eddig is számos eszközzel kívánt segíteni, és tudjuk nagyon jól, hogy szakmailag is az alapellátás megerősítése egy kulcskérdés. A háziorvosi ellátásra 2010-ben még 77 milliárd forintot terveztek, 2020-ban viszont már több mint 139 milliárd forintot, ami nagyon jelentős, 79 százalékos emelkedést jelent. És ebben az összegben még nincs benne az alapellátás fejlesztésére jövőre szánt külön 10 milliárd forintos keret, amely a háziorvosokat is segíti.

Az Egészségbiztosítási Alapban található alapellátási támogatásokon kívül fontos megemlítenünk a „Magyar falu” programot is, mert jelentős források jelennek meg, és hajlamosak vagyunk azt elfelejteni, hogy 2019-ben, napjainkban is folyamatban vannak ezek a pályázatok, hatalmas érdeklődés van a kistelepek részéről: orvosi rendelőre 4 milliárd, orvosi eszközökre 2 milliárd, orvosi szolgálati lakásra 5 milliárd. Tehát összesen 11 milliárd forintra pályázhatnak az 5000 fő alatti kistelepek. És ez 2020-ban is tovább folytatódik: orvosi rendelőre 4 milliárd és szolgálati lakásra eddig 2 milliárd van tervezve az 5000 fő alatti kistelepek fejlesztésének támogatására.

Továbbra is folytatódik az alapellátás tekintetében a praxisvásárlási és a letelepedési pályázatoknak az elbírálása, és biztosítjuk rá a fedezetet is és biztosítja a 2020-as költségvetés is. És nem szabad elfelejtenünk a „Három generációval az egészségért” programot sem, ami nem más, mint a háziorvosok, a felnőtt háziorvosok, családorvosok és gyermekorvosi praxisközösségek munkájának a támogatása. A fenntartó önkormányzatok 5,8 milliárd forintra pályázhatnak népegészségügyi feladatok hatékonyabb ellátására, illetve prevencióra.

A harmadik fő terület, amelyről beszélnék, a mentés és a sürgősségi ellátás. A Mentőszolgálat bevétele a 2010-es bázisévhez viszonyítva több mint 30 milliárd forinttal növekszik. 2010-ben 24,5 milliárd forint volt a költségvetési szám a mentésre. Ez a 2020-as költségvetés-tervezetben 54,5 milliárd forint, több mint duplájára nőtt tehát a mentés támogatása.

Ki kell emelni a folyamatos mentőautócsere-programot. 2008 és 2010 között nulla darabszám mentőautó vásárlása történt. 2011 és '18 között 800 mentőautó beszerzése valósult meg. A 2020-as költségvetés további fedezetet biztosít 236 milliárd forint többletforrással az OMSZ mentőgépjármű-beszerzéseire, és nemcsak gépjármű-beszerzésre, hanem minden mentési eszközre, ami ezekbe a gépkocsikba való, illetve a feladat ellátásához. Ehhez további 10 milliárd áll rendelkezésre. Ezekkel el lehet azt érni, hogy a mentőautók átlagéletkora a jövő év végére várhatóan öt év körül alakul.

Nem szabad elfelejteni a légimentés kérdését sem. A légimentés kérdését saját erőből oldja meg a magyar kormány a jövőben, év végére megérkezik a 9 darab új mentőhelikopter, aminek a felszereltsége a bérelt mentőhelikopterekhez képest sokkal magasabb tudással bír.

Jövőre folytatódik a mentősök munkaruha-beszerzése, informatikai fejlesztése, és az egészségügyi dolgozók folytatódó béremelése a mentőápolókat is érinti.

A mentés mellett jövőre a betegszállítás költségvetése is nő, a tavaly év végi 2,5 milliárd forintos átcsoportosítás után újabb 500 millió forinttal. És a teljesség igénye nélkül szeretném megemlíteni, hogy az összevont szakellátás kasszája, tehát rendelőkre, kórházakra vonatkozó kiadási előirányzat az idei módosításhoz képest is 14 milliárd forinttal nő; gyógyszer-támogatásra 30 milliárd forinttal, gyógyászati segéd-eszközökre 4 milliárd forinttal lesz több jövőre, mint az idén; az „Egészséges Budapest” program keretében jövőre folytatódik a budapesti és Pest megyei egészségügyi ellátások fejlesztése, és erre a célra 2020-ban az ideinél is 8 milliárd forinttal több, összesen 50 milliárd forint jut a költségvetésben; és ezenkívül a beruházási tartalék további 10 milliárd forintot is tartalmaz egyéb egészségügyi fejlesztésekre.

A nemzeti népegészségügyi stratégiával összefüggő feladatokra 7,9 milliárd forint van a költségvetésben, a népegészségügy fejlesztése jogcím pedig 3,7 milliárd forint többletet tartalmaz.

(20.00)

Ha már a népegészségügyről beszélünk, nem szabad elfelejteni, hogy amikor 2011-ben a népegészségügyi termékadót bevezettük, akkor mi gondoltunk először arra, hogy bevételi oldalon is forrást kell teremteni az egészségügybe, és természetesen ezt nem öncélúan tettük, hanem az emberek egészsége érdekében, hogy azoktól a káros anyagoktól óvjuk őket. Ezért a neta bevezetése után most azt kell mondani, hogy ebben a 2020-as évben valósul meg a legmagasabb netabevétel, ami 77,6 milliárdot jelent, és ezzel is könnyíteni tudjuk az egészségügyi ellátórendszer működését.

A családtámogatási rendszer és az egészségügy szorosan összefügg és összekapcsolódik. Ez azért fontos, mert elindítottuk a családbarát szüléseteket, ami szintén a családtámogatási rendszer része, egy 2 milliárd forintos támogatással, és ennek a fedezetét biztosítjuk. Meddőségkezelés 585 millió forintos többlet keret, és szintén a családtámogatási programunk része. A koraszülöttmentésben, amiről nagyon sokat kellett régen, 2010 előtt beszélni, mert csak alapítványi működésből tudták a koraszülöttmentést szervezni, nem kormányzati forrásokból sajnálatos módon, 418 millió forintos többlettámogatással számolhatnak.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

És nem szabad elfelejtenünk a védőnőket sem, akik a családtámogatási programjaink részeként kulcsemberek, akiknek a bérét a szakdolgozói bér

szintjére emeltük, és a jövőben az ő béreik az előbb elhangzottaknak megfelelően fognak emelkedni.

Én azt gondolom, hogy az elmúlt kilenc évben apró lépésekben, de sokat tettünk az egészségügyért. Természetesen nem lehet minden a lehető legmegfelelőbb, és nem lehetünk mindennel elégedettek, de ez a költségvetés a családtámogatás és a biztonság költségvetése, és ez egyben megteremti azt is, hogy az egészségügy és a benne dolgozók számára is biztosítani tudunk egy fejlődést, és biztosítani tudjuk a biztonságot is számukra.

Ezért ezt a költségvetést maximálisan támogatónak tartom. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, államtitkár urakat. Megadom a szót F Kovács Sándor képviselő úrnak, Fidesz.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a 2020-as költségvetés érdemi részére rátérnék, néhány képviselőtársamra szeretnék reagálni.

Bencsik János képviselő úr, ahogy itt az előbb megszólalt, vizionálta az egészségügy összeomlását. Én javasolnám neki, hogy legyen nyitott a világra, utazzon, először ne nagy léptékkal, talán Budapestről lépjen ki 160 kilométerre Karcagra. Megnézhet egy olyan kórházat, ami jó állapotban van, a dolgozók kitűnően dolgoznak, néha erőn felül is. Az elmúlt tíz évben megújult a mosoda, a konyha, az egész fűtési rendszer, megújult a szigetelés, a pszichiátria épülete, az ápolási osztály, új CT-berendezés került a kórházba, új műtőszárny, sürgősségi betegellátás, és olyan, csak egyedül Budapesten a Heim Pál Gyermek-kórházban lévő gyermekbarát és szülőbarát szállodai hotelszárny került megépítésre, ami olyan, mint egy kis hotel, mint egy kis panzió. Tehát az egészségügy fejlesztésére az elmúlt években kitűnő példa van.

A másik dolog: Gyurcsány Ferenc képviselő úr, aki egy rövid időt töltött itt a parlamentben, kinyilatkozott, és néhány dolgot mondott, például azt, hogy kevesli a dolgozók fizetését. Ez így igaz, lehetne még jobban emelni, lehetne az éves 10 százalékos reálbér-növekedésnél még nagyobb. De megkérdeztem volna, hogyha hajlandó lett volna itt maradni a parlamentben Gyurcsány Ferenc képviselő úr, hogy ő mennyit fizet az ő alkalmazottainak, emelte-e az átlagbér-növekedésnél jobban a dolgozói fizetését. Azt mondta, hogy az szja-t többkulcsossá kellene átformálni, hiszen a magasabb jövedelműeket jobban kellene adóztatni. De azt nem mondta, hogy ő nem személyi jövedelemadóval veszi ki a jövedelmét, hanem a cégei osztalékából. Nem az osztalékjövdelemek jobban megadóztatását mondta. Tehát ez olyan, hogy bort iszik, és vizet prédikál.

A másik, ami megdöbbentő volt, Varju László képviselő úr, aki olyan közgazdasági hasonlatot hasz-

nált, hogy a magyar gazdaság teljesítményét a paprikás krumpli előállítási árához hasonlította, hogy a krumpli, azaz a burgonya most sokba kerül, tehát drága a paprikás krumpli, rosszul teljesít a gazdaság. Az ilyen képviselő valószínűleg nemhogy a költségvetéshez nem ért, de a reálpiaci kofafolyamatokhoz sem, mert a zöldségeknek egyszer magasabb az ára, amikor kevés van belőlük, amikor sok, pedig alacsony. Tehát megdöbbenő volt ezeket a hasonlatokat hallgatni. Nem csodálkozom azon, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormány idején majdnem - majdnem? - teljesen összeomlott a magyar költségvetés, és az IMF-hez kellett fordulni segélyért. Előjáróban ennyit.

Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselők! Én először is szeretnék gratulálni a magyar kormánynak. Szeretnék gratulálni, és nem elsősorban a költségvetéshez, hiszen egy költségvetést elkészíteni talán nem is egy olyan nehéz dolog. Nem a költségvetést előkészíteni és elkészíteni nehéz dolog, hanem a gazdasági alapját megteremteni, ahhoz kell igazából hozzáértés, szakmai gyakorlat, és ahhoz kell igazából tudomány. Ez a költségvetés azért jó költségvetés, és azért jók ennek a költségvetésnek a számai, mert erős gazdasági alapja van, és ezt az erős gazdasági alapját ez a kormány teremtette meg. Ez a kormány teremtette meg azt, hogy bővülő forrásokkal, csökkenő munkanélküliséggel, emelkedő reálbérrel tudunk számolni minden évben a költségvetésben. Ezért könnyű dolga van talán most a minisztériumnak egy költségvetést elkészíteni, hiszen a gazdasági alapja stabil.

És mit várunk egy költségvetéstől? Mi várhat el a magyar parlament és Magyarország, az itt élő emberek egy költségvetéstől? Legyen stabil alapja, amire lehet támaszkodni. Nézzen és tekintsen a jövőbe, amiben lehet bízni. Ez a költségvetés a jövőre tekint, hiszen figyel a családokra, figyel a gazdaság teljesítményére, figyel arra, hogy innovatív legyen, figyel arra, hogy hatékonyabb legyen, és figyel arra, hogy fenntartható legyen.

Figyel arra, hogy ha akár bármilyen baj megtörténhet, hiszen a gazdaság, a világgazdaság bármikor fordulhat, a gazdaságban ciklikusság van, és ez a ciklikusság akár negatív irányba is fordulhat, hiszen a világgazdaságban a kereskedelmi háborúk, a nyugati partnereink, európai partnereink gazdasági csökkenése, gazdasági visszaesése ránk is hatással van. Ez a költségvetés erre is figyel. Arra is figyel, hogy mi van akkor, hogyha baj van. Figyel arra, ha a magyar költségvetés nehezebb helyzetbe kerül.

Régi bevált recept, amit a szocialisták, a Gyurcsány-Bajnai-kormány megoldott: bajba kerültünk, szaladtunk az IMF-hez hitelért. Mit csinál a mostani kormány? A mostani kormány gazdaságvédelmi akciótervet léptet életbe, amiben figyel arra, hogy a magyar gazdaság, amikor probléma van, akár nagyobb kitettségre kerül a magyar gazdaság, akkor legyen mihez nyúlni. Ez a költségvetésnek egy nagy előnye.

Mi az, amire még figyel ez a költségvetés? Figyel arra, hogy azokat a területeket is fejlessze, amelyek

évtizedeken keresztül hátrányosan lettek érintve, hiszen tudjuk azt, hogy az országban vannak gyorsabban fejlődő és kevésbé fejlődő régiók. Az országban van úgymond belső periféria, ahol kevesebb beruházást, kevesebb külföldi beruházást, kevesebb új munkahelyet, kevesebb gazdasági fejlődést tudunk kimutatni.

(20.10)

Ezek a belső perifériás részek azok a részek, ahonnan eláramlik a fiatalság, ahonnan a dolgozók elmennek nagyobb városokba, jobban prosperáló térségekbe. A kormány nagyon jól vette észre, hogy a „Magyar falu” programmal fejleszteni kell ezeket a térségeket. Fejleszteni kell azokat a térségeket, amelyek eddig hátrányt szenvedtek. Nem szabad, hogy kiürüljenek Magyarország különböző régiói. Nagyon jó kezdeményezés a falusi CSOK. De itt a kormány ne álljon meg! Hiszen nemcsak falvak vannak, nemcsak nagyon kis lakosságú települések, hanem ezekben a régiókban vannak kisebb városok is, amelyek ugyanezzel a problémával küszködnek. Tehát ha a kormány készít egy tanulmányt, hogy ezeket a vákuumban lévő régiókat, ezeket a belső perifériákat hogyan lehetne újból élettel megtölteni, hogyan lehetne ezeket a régiókat a gazdaság fejlődéséhez hozzákapcsolni, én egy ilyen régióból, ilyen választóközvetből jövök, és lenne is egy konkrét javaslatom.

Ebben a régióban, ebben a választóközvetben ott van a Tisza-tó. A Tisza-tó egy pontos és jó példája lehetne annak, hogy hogyan lehet fejleszteni a gazdaságot. Tavaly volt 40 éves a Tisza-tó. Az ország egyik legkomplexebb területe, legkomplexebb régiója. Több mint 40 évvel ezelőtt létrehozták azért, hogy elektromos áramot termeljen a kiskörei erőmű, öntözővizet biztosítson azoknak a mezőgazdasági területeknek, amelyek a Tisza-tó környékén, a Jászsági- és a Nagykunsági-főcsatorna területén vannak. Árvízvédelmi szempontból is nagyon fontos. Ökológiai szempontból kiemelkedő. Most a gazdaság szempontjából a turizmusban pedig élen jár. Országosan évről évre a vendégéjszakák számában elől jár, és sokkal jobban meghaladja az országos vendégéjszaka-növekedési átlagot. Tehát turizmusban az ország egyik legfontosabb turisztikai régiójává tud válni.

A kormánynak köszönhetően tavaly kiemelt turisztikai régió lett a Tisza-tó a Hortobágyal, Hajdúszoboszlóval és Debrecennel együtt. Ezt a folyamatot kell folytatni. Örülök, hogy itt van államtitkár úr az Innovációs Minisztériumból, hiszen van egy kitűnő kezdeményezés, a Magyar Tudományos Akadémia tagjaival egy olyan programhoz kezdtünk hozzá, amely illeszkedik a kormány elképzeléseibe. (*Bencsik János: A kutatóintézetek kiszervezése!*) Gyakorlati munka, gyakorlati eredményt hozó munka. Vízügyi, ökológiai, gazdasági, természetvédelmi szakemberekkel egy Tisza-tó-programot készíteni, egy Tisza-tó tu-

dományos munkát letenni, hogy hogyan lehet fejleszteni ezt a régiót 5-10-15-20 év múlva. *(Bencsik János: Mészáros Lőrincnek kell adni!)*

Kérem a kormányzatot, hogy lehetőség szerint támogassa ezt a kutatómunkát, támogassa ennek a régióknak a fejlesztését, hiszen példát tudunk mutatni arra, hogy a belső periférián lévő települések, belső periférián lévő régiók hogyan tudnak kitörni, hogyan tudnak csatlakozni ahhoz a nagyon jól kitapintható fejlődéshez, ami Magyarország nagyon sok régiójában megvan.

Tehát gratulálok a kormányzatnak, gratulálok ehhez a költségvetéshez, de igazából ahhoz gratulálok, hogy ennek a költségvetésnek a stabil, kiszámítható és jövőbe tekintő gazdasági alapjait lefektette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Sándor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő hozzászóló Tordai Bence jegyző úr, a Párbeszéd képviselője.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ha megnézzük a Fidesz 2020-as költségvetését, azt látjuk, hogy ennek a nyertesei a nagytőke és a vagyonosok, a vesztesei pedig az emberek és a közszolgáltatások. Ez tehát a megszorítás költségvetése. Ha pedig megnézzük, hogy milyen társadalmi-gazdasági modellt támogat ez a költségvetés, akkor ez a klímagyilkos kapitalizmus modellje. A klímagyilkos kapitalizmus, amely kizsákmányolja a dolgozókat és kizsákmányolja a természeti környezetet, feléli a bolygót a jövő generációk elől.

A Párbeszéd szerint ezzel szemben egy zöld és baloldali elveket követő költségvetésre van szüksége Magyarországnak, egy olyan költségvetésre, amely kőkeményen megadóztatja a nagyvállalatokat, a nagytőkét, a milliárdos vagyonokat és a milliós jövedelmeket, amely spórol a Fidesz tolvajlásain, urizálásán, felesleges és káros beruházásain, és az így megspórolt ezermilliárdokat befekteti. Befekteti az emberbe, befekteti a társadalmi infrastruktúrába és befekteti a jövőbe. Ez azt jelenti, hogy nagyságrendekkel többet kell költenünk oktatásra, egészségügyre, szociális biztonságra, bérekre, különös tekintettel a nők fizetésének felzárkóztatására és a zöldfordulatra. Az Európai Unió a maga költségvetésének a 25 százalékát a klímaváltozás elleni küzdelemre és a klímaalkalmazkodásra fordítja. Magyarországon ez az arány a nulla százalékhöz közelít. Miközben klímavészhelyzet van. Tíz évünk van arra, hogy cselekedjünk, tíz évünk van arra, hogy megvalósítsuk azt az igazságos átállást, azt az igazságos átmenetet, amely egy klímasemleges gazdasághoz vezet el minket.

Vészhelyzet van a szociális területen is. Ha megnézzük a szegénység, a létbizonytalanság, a társadalmi szétszakadás, kirekesztődés számait és azt a kóros szolidaritáshiányt, amelynek a lenyomata a Fidesz

költségvetésében is megmutatkozik, nem csak a mindennapi politikájában, akkor látjuk, hogy miért létkérdés az alapjövedelem bevezetése.

A Párbeszéd ezt a költségvetési módosítót is megteszi, mert abban hiszünk, hogy mindenkinek joga van egy biztos alaphoz, mindenkinek joga van egy biztonságos jövedelemhez, mert csak ez garantálja az emberi méltóságot, ez mutatja igazán a társadalmi összetartozást, a politikai közösség egymás iránt vállalt szolidaritását, és egyébként ez az, ami a gazdaságot előremutató módon tudja élénkíteni. Merthogy ma a Fidesz gazdaságpolitikája a GDP-növekedés hajszolásából és a nagyvállalati profitok egekbe tolásáról szól. Ehhez képest a gazdaságnak a társadalmat, az embereket kellene szolgálnia, azt az életszínvonalat, amely a mindennapokban mutatkozik meg, és amelyben minden nagyszerű szólam dacára egyre jobban lemaradunk az Európai Unió országaitól. 2020-ban már Románia is megelőzi Magyarországot a jövedelmek tekintetében, és egyedül Bulgária lesz az az EU tagállamai közül, ahol még alacsonyabbak a jövedelmek, mint Magyarországon.

Ez azt is jelenti, hogy azon két ország egyike vagyunk a 28-ból, ahol a reálbérszínvonal 2019-ben még mindig nem éri el a válság előtti 2008-as szintet. Ez a Fidesz gazdaságpolitikájának a kudarca, és ha a fideszes képviselők ehhez gratulálnak a kormánynak, akkor én meg gratulálok nekik.

A Párbeszéd azt gondolja, hogy zöld, baloldali értékeket kell megvalósítani, azokra kell elsősorban tekintettel lenni a büdzsé tervezésénél, akik minden joggal félnek a világvégétől, és azokra, akik félnek a hónap végétől. Mi ezeknek a társadalmi csoportoknak az érdekeit szolgáló költségvetési módosítócsomagokat fogunk lerakni az Országgyűlés asztalára, és ehhez kérem az ellenzékieket, és adott esetben, ha jőzan eszükre térnek, akkor a kormánypárti képviselőtársak támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Két percre megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr szavai hozták ki belőlem, hogy elmondjam, hogy úgy látszik, a Párbeszédnek a család, a gyermekvállalás, az otthonteremtés nem tartozik a fontos dolgok közé, mert ez a költségvetés, ha valami kiemelt benne, ha valami fontos benne, az a családvédelem, a gyermekvállalás, az otthonteremtés. Ezek szerint a Párbeszéd nevű nulla százalékos vagy 0,5 százalékos párt ezt nem tartja fontosnak, biztos van ennél fontosabb az ő számukra. Én meg ezt tartom a legfontosabbnak a magyar jövő szempontjából, hogy itt megmaradjunk a Kárpát-medencében mi, magyarok, annál fontosabb nincs, mint hogy minél több magyar gyermek szülessen. Ebben még Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselőtársammal is

egyetértünk, úgy gondolom, mert ma ő is erről beszélt a parlamentben.

Nem is értem a Párbeszédnek ezt a felfogását, hogy ez nem fontos nekik, de nyilván mindenkinek más a fontos, nekünk a magyar gyermekek. Ők pedig liberálisként biztos, valami egész más eszmében hisznek.

(20.20)

Tehát ezt nagyon fontosnak tartom, és azért is gondoltam, hogy elmondom, hogy a családok védelme, a családok megsegítése, az otthonteremtés a költségvetés fő részlete, minden más mellett. És ezt segítik elő például az otthonteremtési programok, ezt segíti elő a munkahelyek teremtése, ezt segítik elő a béremelések. Tehát ha nagyon megnézzük, akkor a költségvetés egyértelműen a magyar élet folytatását, a családtól a munkavállaláson keresztül viszi tovább. Úgyhogy ezt szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Tordai Bence a jegyzői székből a képviselői helye felé tart, majd behelyezi kártyáját.)* Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence jegyző úr? *(Tordai Bence: Elvileg igen.)* Öné a szó, jegyző úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm. Nem terveztem szólni, de képviselőtársam, úgy látszik, kiemelkedő figyelmet fordít a Párbeszéd meggyőződésére, illetve aggódik amiatt, hogy nem sikerült önöknek ezzel a költségvetési tervezettel meggyőzni a saját jó szándékukról minket.

Egyrészt megnyugtatom, hogy a gyermekek jóléte a Párbeszéd számára is nagyon fontos. Éppen ezért, mi nem szelektálunk a gyermekek közül. *(Boldog István: Mi se!)* Mi azt mondjuk, hogy háromszorozzuk meg a családi pótlékot. Önök azt mondják, hogy a magas jövedelműek gyerekei többet érnek. Önök azt mondják, hogy aki elveszíti a munkáját, az veszítse el a gyerekek után járó támogatást is, hiszen ezt jelenti az adókedvezmény. Önök azt mondják, hogy aki új építésű házat tud megengedni magának, annak a lakhatását támogatja az állam, de aki kilakoltatás előtt áll, annak a lakhatását nem segíti. Felszámolták a lakhatási támogatást, felszámolták az adóságkezelési szolgáltatást. 2010 óta 50 ezer családot tettek az utcára - gyermekes családokat. Azért szakítanak el gyerekeket a szüleiktől, mert az önök embertelen törvényei szerint nem tudják biztosítani a kellő megélhetéshez szükséges javakat. Tehát ennyit az önök családbarát országáról.

Tehát ha igazán fontosnak tartanak a gyerekek jólétét, akkor nemcsak azt ösztönöznék, hogy megszülessenek, hanem azt is, hogy méltóságban, megfelelő, a fejlődésüket szolgáló körülmények között nőhessenek fel, önöknek viszont csak a felsőosztályúak

gyerekei számítanak. Nekünk minden gyerek számít, és minden ember számít, és egyforma mértékben számít, önök pedig egy perverz újraelosztást valósítanak meg, ami a legszegényebektől veszi el a társadalmi újraelosztás keretében azt, amit a leggazdagabbaknak ad oda.

És egyébként meg, csak hogy értse, vagy hogy megjegyezze, a Párbeszéd nem egy liberális párt, hanem ahogy elmondtam vagy háromszor egy zöld baloldali párt. Én sem rakom át önöket egy másik kategóriába, nem vádoló vagyok önöket szociális érzékenységgel, nem vádoló vagyok önöket baloldalisággal. Önök egy szélsőjobboldali gazdaságpolitikát, egy neoliberais gazdaságpolitikát képviselnek, hiába címkézik magukat kereszténydemokratának, a gyakorlatban ez azt jelenti, és ennek ékes bizonyítéka az a költségvetés, amit most az Országgyűlés elé tártak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. Két percre megadom a szót Boldog István, fideszes képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ígérem, utoljára szólok, nem kívánok önnel vitázni, de azért mindenképpen bicskanyitogató, Tordai úr, hogy ön ránk mondja azt, hogy mi nem képviselünk minden gyermeket, és a szegényebb gyerekeket nem. Ön szerint az ingyentankönyvet, azt a szegényebb gyerekek nem kapják? A szegényebb gyerekek szülei, akik dolgoznak, nem vehetik igénybe az adókedvezményt? *(Tordai Bence: És akik nem dolgoznak?)* És a szegényebb gyerekek szülei, ha sokan vannak egy családban, mondjuk, három gyermek van, akkor nem kapják meg az állami támogatást a CSOK-ra?

Egyébként önnek nincs igaza, most vezettük be a használt lakásokra is egyébként a CSOK-hitelt. *(Bencsik János, Jobbik: A kulcsszó a hitel! Még jobban eladósítják őket!)* Sőt, a falvakban akár megvehetnek CSOK-hiteltől egy lakást, egy használt lakást, és a második feléből, a második 5 millióból fel is újíthatják. Tehát azt kell mondjam önnek, hogy vagy el kellene olvasni a törvényeket, amikor ide bejön és fölkészületlenül elkezd beszélni, vagy pedig akkor az igazat kell mondani. Mi igenis szociálisan érzékenyek vagyunk. Egy olyan keresztény párt vagyunk, amelyik érzékeny szociálisan, a családokat tekinti elsőnek, a családok jólétéért próbál tenni a legszegényebektől a leggazdagabbakig. Ugyanis Magyarországon minden ember számít, ennek a kormánynak minden ember számít. *(Bencsik János, Jobbik: Legjobban Mészáros Lőrinc.)* Pontosan ezért hoztuk ezeket az intézkedéseket.

Azt kérem öntől, hogy ezt vegye figyelembe, amikor kialakítja az álláspontját, és ha igazán támogatni szeretné a magyar embereket, akkor szavazatával támogassa ezt a költségvetést, amely a magyar családokat, a magyar embereket támogatja, és a magyar fejlődést azért, hogy ezer esztendő múlva itt, a Kárpát-

medencében még magyar emberek éljenek, mi legyünk itt a legnagyobb nemzet, és a Kárpát-medence magyar szótól legyen hangos. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Nyugodalmassal jó éjszakát! Köszönöm szépen a figyelmüket.

(Az ülésnap 20 óra 25 perckor ért véget.)

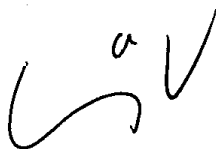
Földi László s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)